መጽሐፈ አክሲማሮስ

ዘቅዱስ ኤጲፋንዮስ

ዘስድስቱ ዕለታት
ንባቡና ትርጓሜው

አዘጋጅና አሳታሚ፡-
አባ ሠናይ ምስክር
ባሕር ዳር

ለ፪ ጊዜ በ፪፻፲፪ ዓ.ም በትንሣኤ
ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ታተመ

መጽሐፈ አክሲማሮስ

ዘቅዱስ ኤጲፋንዮስ

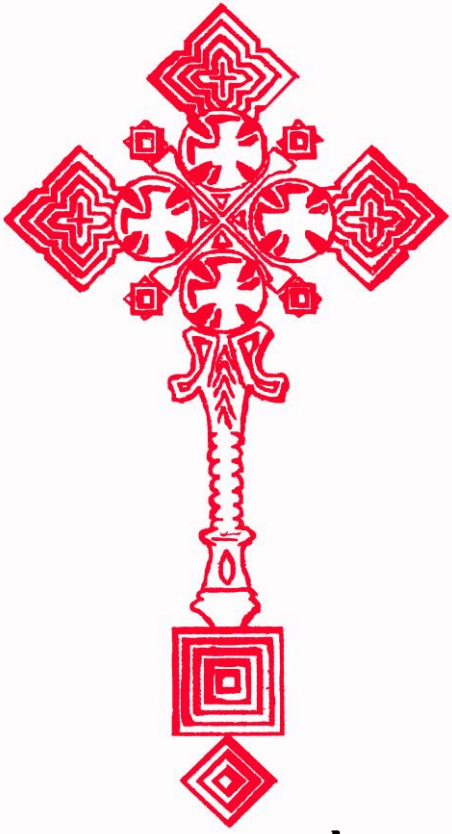

ዘስድስቱ ዕለታት
ንባቡና ትርጓሜው

አዘጋጅና አሳታሚ፦-
አባ ሠናይ ምስክር
ባሕር ዳር

ለ፪ ጊዜ በ፪፻፲፪ ዓ.ም በትንሣኤ
ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ታተመ

©
ያለአዘጋጁና አሳታሚው ፈቃድ መልሶ
ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው::

ለእግዚአብሔር ምድር በምልአ። ዓለምኒ ወኀሌሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ። ወውእቱ በባሕር ሣረራ። ወበዓፍላግኒ ውእቱ አጽንዓ። ምድርና መላዋ ለእግዚአብሔር ናት። ዓለምም በእርስዋም የሚኖሩ ሁሉ። እርሱ በባሕሮች መሥርቷታልና። በፈሳሾችም አጽንቷታልና።

መዝ 23÷1-3

መቅድም

መታሰቢያነቱ

የባሕር ዳር ፈለገ ገነት ቅዱስ ጊዮርጊስ ገዳምን ለአርባ ዓመታት ሲታስተዳድሩ ለቆዩና አሁንም በማስተዳደር ላይ ላሉት ታላቅ መንፈሳዊ አባት ለመልአከ ገነት ኃይለ ማርያም ፈንታሁን ይሁንልኝ።

መልእክት

ለዚህ አክሲማሮስ ለተባለው መጽሐፍ አቀራረብ የተሠጠ መልእክትና ልዩ አስተያየት

አክሲማሮስ ማለት የስድስት ቀናት ሥነ ፍጥረት መጽሐፍ ነው፤ የሚተላለፈውም በተለይ ለካህናትና ለክርስቲያኖች ነው። እነዚህም ለልጆቻቸው ያስተላልፉታልና፤ የፍጥረታት ባለቤት እግዚአብሔር አምላክ ጠቢበ ጠቢባን ነው፤ ጠቢባን ነን የሚሉ ሁሉ ብዙ ቢፈላሰፉ ከተፈጠረው ነገር ነው፤ ጠቢበ ጠቢባን እግዚአብሔር ግን «እም ኀበ አልቦ ኀበ ቦ» ነው ማለት ከሌሉበት ወደ ሚኖሩበት አምጥቶ ነው እነዚህም አራቱ ባሕርያት መሬት፣ ውኃ፣ ነፋስ፣ እሳት ናቸው። በሰማይም በምድርም የተፈጠሩት ሁሉ ከእነዚህ ያልተፈጠረ የለም፡ ጠቢባን ነን፤ ፈላስፋ ነን የሚሉ ሁሉ እነዚህን ሥነ ፍጥረቶች በመመርመር ነው፡ ይህም ችሎታቸው በአንዱ አምላክ በእግዚአብሔር አምሳል ተፈጥረዋልና ነው። ረቂቁን ፈጣሪ እግዚአብሔርን ማንም ፍጡር ማየት የሚችል ቅዱስ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ «ወዘኢያስተርኢ እግዚአብሔር እም ቅድመ ዓለም ይትዓወቅ በፍጥረቱ» ረቂቁ እግዚአብሔር የሚታየውና የሚታወቀው በፈጠረው ፍጥረት ነው፤ ሮሜ 1÷21። ከላይ፣ ከታች ከአራቱ ማዕዘን ሁሉ የተፈጠሩትን ስንመለከት ፈጣሪን እናየዋለን፤ አይተንም እናውቀዋለን፤ አውቀንም እናደንቀዋለን፤ አድንቀንም አዲስ ምሥጋና ለስሙ እናቀርባለን። «በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር» በሰማይ እንደተደረገ እንዲሁም በምድር ይሁን ማለት መላእክት በሰማይ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው እንዲያመሰግኑ የሰው ልጆችም በምድር ሥነ ፍጥረትን እያዩ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ ያመሰግናሉ፤ ከዚህም ሌላ የሚበልጥ ሰላምና ደስታ ለሰው ልጅ የለውምና ዘወትር ሥነ ፍጥረትን

መቅድም

እንመልከት ይህን አክሲማሮስ የስድስት ቀናት ሥነ ፍጥረት ከየገዳማቱና አድባራቱ ከየግለሰቦችም በትጋትና በንቃት በማሰባሰብ ጥንታዊ ይዘቱንም እንደወቅቱ በማስተካከል ማለትም፣ እንዲል፣ እንዳለ፣ እንዲሉ የሚለውን ጥንታዊ አቀማመጥ ጸሐፊውንና ደራሲውን በመለየት እንዲያውም ይህን መጽሐፍ ልዩ የሚያደርገው ጥቅሶችን በያሉበት በማሰባሰብ ትክክል በማስቀመጥ ሊቃውንትን በሚያስደንቅ ሁኔታ አዘጋጅተው ለዚህ ጎትመት በማብቃታቸው ታታሪነታቸውንና የተፈጥሮ ስጦታቸውን በሌላም በኩል «ኩን ገንጻሌ መጻሕፍት» እንደሚለው ሌትና ቀን ቃለ መጻሕፍትን ተመልካችነታቸውን ስለማውቅ በሊቃውንት ፊት ይህን የሥነ ፍጥረት መጽሐፍ አስተካክለው ያቀረቡትን ብልህና አስተዋይ አባት አባ ሠናይ ምስክር የተባሉትን የባሕር ዳር ፈለገ ገነት ቅዱስ ጊዮርጊስ ገዳም የስብከተ ወንጌል ኃላፊ የሆኑትን ላመሰግናቸው እወዳለሁ፤ ሰውን ወዳጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ክህነታቸውን ይባርክ፣ እድሜያቸውን ያስረዝም፤ ጤንነታቸውን ይጠብቅ አሜን::

መልአከ ገነት ኃይለ ማርያም ፈንታሁን
የባሕር ዳር ፈለገ ገነት ቅዱስ ጊዮርጊስ ገዳም
አስተዳዳሪና የሰበካ ጉባኤ ሊቀ መንበር

፲፱፻፺፬ዓ.ም
ባሕር ዳር

ምስጋና

ይህን አክሲማሮስ መጽሐፍ ለሕትመት እንዲበቃ

- ባላቸው ትርፍ ጊዜ ተጀምሮ እስኪፈጸም ድረስ ከጎኔ ሳይለዩ በኮምፒውተር ጽሑፍና ለቀማ፣ በማቀነባበርም ለረዱኝ ለተክለ መድኅን ከነቤተሰቦቻቸው፤
- በገንዘባቸው ለረዱኝ ለአቶ ተስፋዬ መንግሥት (ወልደ ትንሳኤ)ና ለባለቤታቸው ወ/ሮ ሐረጓ ወንዱ (ወለተ ኪዳን)፣ ለMr. Jhon (ተ/ዮሐንስ)ና ለባለቤታቸው ለወ/ሮ ትዕግስት ይሄነው (ወለተ ሐና)፣ ለMr. Arto(ሀ/ሥላሴ)ና ለባለቤታቸው ለወ/ሮ አስቴር ትዕዛዙ(ዓፀደ ማርያም)፣ ለአቶ ሀብታሙ ብዙነህ (ሀ/ማርያም)ና ለባለቤታቸው ለወ/ሮ የኔወርቅ ታያቸው (ዓፀደ ማርያም) ከነቤተሰቦቻቸው፤
- ሀሳብና ሞራል እና የተለያየ ድጋፍ በመስጠት ላበረታቱኝ፤ የእመቤታችን የቃል ኪዳን ልጆች ሁሉ፤ ሁሉን ማድረግ የማይሳነው እግዚአብሔር የማቱሳላ እድሜን ሰጥቶ፣ በሕይወት ጠብቆ፣ ሥራቸውን አቃንቶ ገንዘባቸውን ባርኮ ያቆይልኝ ዘንድ እየጸለይሁ በእግዚአብሔር ስም ልባዊ ምስጋናዬን አቀርባለሁ::

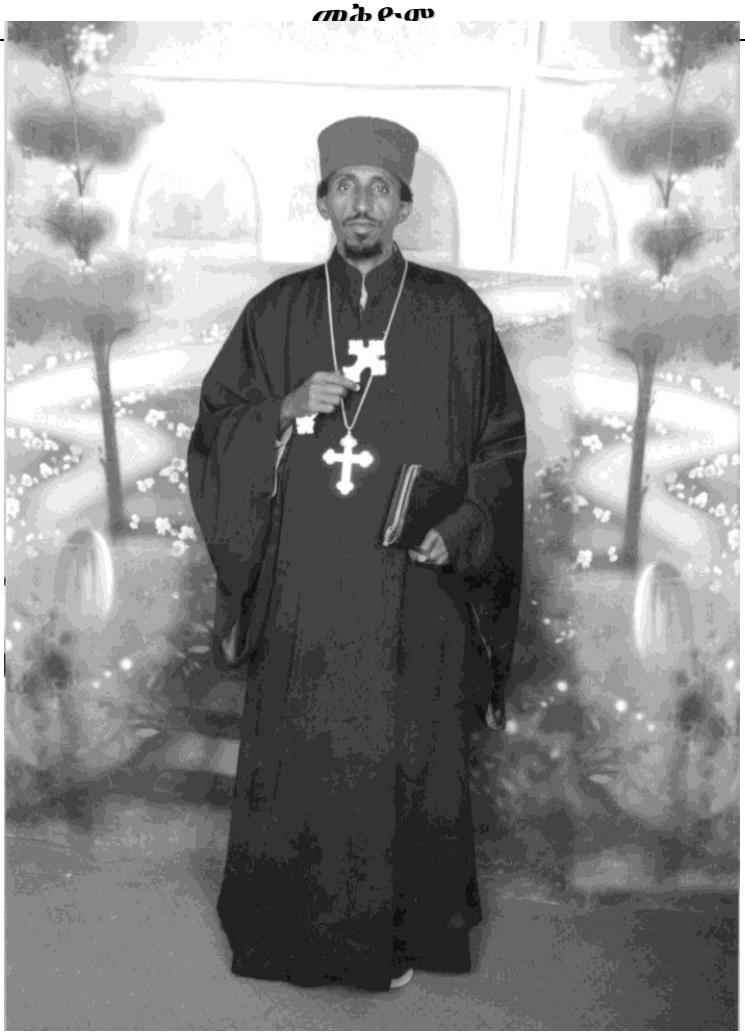

አዘጋጅና አሳታሚ፡-
አባ ሠናይ ምስክር
የባሕር ዳር ፈለገ ገነት ቅዱስ ጊዮርጊስ
ገዳም ስብከተ ወንጌል ኃላፊ
ስልክ፡- 058 2200849
» 2204565
ባሕር ዳር

ማውጫ

ገጽ
መቅድም ..... ፩
ታሪክ ..... ፫
አክሲማሮስ ዘእሑድ
- ክፍል አንድ ..... ፱
- ክፍል ሁለት ..... ፲፯
- ክፍል ሦስት ..... ፴፯
- ክፍል አራት ..... ፵፯

አክሲማሮስ ዘሰኑይ
- ክፍል አንድ ..... ፶፫
- ክፍል ሁለት ..... ፷፫

አክሲማሮስ ዘሠሉስ
- ክፍል አንድ ..... ፸፫
- ክፍል ሁለት ..... ፸፱

አክሲማሮስ ዘረቡዕ
- ክፍል አንድ ..... ፰
- ክፍል ሁለት ..... ፰፭፩

አክሲማሮስ ዘሐሙስ
- ክፍል አንድ ..... ፰፴፰
- ክፍል ሁለት ..... ፱፵፩

አክሲማሮስ ዘዓርብ
- ክፍል አንድ ..... ፱፵፯
- ክፍል ሁለት ..... ፱፶፫
- ክፍል ሦስት ..... ፱፷፬
- ክፍል አራት ..... ፱፸፩
- ክፍል አምስት ..... ፱፹፫
- ክፍል ስድስት ..... ፱፺
- ክፍል ሰባት ..... ፪፻፬
- ክፍል ስምንት ..... ፪፻፲፬

መግቢያ

መቅድም

ይህን አክሲማሮስ መጽሐፍ እንዳዘጋጅና እንዳሳትም ያነሳሳኝ ምክንያት

- የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ብዙ ጊዜ በዋቢነት ይጠቅሱታል። ነገር ግን እንደተፈላጊነቱ መጠን ተዘጋጅቶና ታትሞ ሕዝበ ክርስቲያኑ ሊጠቀምበት ባለመቻሉ፤
- ሁለተኛውም ከሌሎች መጻሕፍት በመጀመሪያ መታወቅ ያለበት የሥነ ፍጥረት መጽሐፍ መሆኑን በማመን ነው።

ከአሁን በፊት ብዙ ነቢያት በተለያየ መልኩ ቢጽፉም አክሲማሮስ የሚል ስም ሰጥቶ የጎደለውን አምልቶ የረቀቀውን አጉልቶ ሀያ ሁለት ሥነ ፍጥረት ብሎ ቆጥሮ የጻፈ ግን ቅዱስ ኤፍሬምዮስ ነው።

ስለዚህ ይህንን መጽሐፈ አክሲማሮስ ቀለል ባለ መልኩ ተዘጋጅቶና ታትሞ ሕዝበ ክርስቲያኑ እንዲሰቀምበት በነበረኝ ከፍተኛ ፍለጎት

«ሰአሉ ወይትወሀበክሙ ጎሡ ወትረክቡ ጐድጉዱ ወይትረጎወክሙ እስመ ኩሉ ዘይስእል ይነሥእ ወዘኒ የጎሥሥ ይረክብ ወለዘኒ ጐድጐደ ይትረጎዎ። ማቴ ፯፥፯-፱

ለምኑ ይሰጣችኋል ፈልጉ ታገኛላችሁ መዝጊያን አንኳኩ ይከፈትላችኋል የሚለምን ሁሉ ይቀበላልና የሚፈልግም ያገኛል መዝጊያንም የሚያንኳኳ ይከፈትለታል። ማቴ 7፥7-9። ብሎ ጌታችን እንዳስተማረን እኔም

- በአንዳንድ ገዳማትና አድባራት እንዲሁም ከአባቶች መጽሐፉን በማፈላለግና የተሻለውንም በመምረጥ፣ አንዱ የተወውን ሌላው ያስተካክላል፤ ይህንን ሁሉ በማቀነባበር፤
- አማርኛው እየቀደመ ግእዙ ይከተል የነበረውን በማስተካከልና ሥርዓት በማስያዝ፤ ግእዙ ተጠቅሶ ሳይተረጐም የታለፈውን በመተርጐምና ምዕራፍና ቁጥሩን በመጥቀስ፤

መቅድም

- እንዳለ እገሌ እያለ ያለፈውን ሁሉ ማስረጃዎችን በየቦታቸው በማስቀመጥና መልክ በመስጠት፤
- የመጽሐፉን ስም ትርጓሜ በመተርጐምና የባለ መጽሐፉን ስምና ታሪክ በመግለጽ
- ለመጽሐፉ የየዕለቱን ርዕስ በመስጠትና ለአንባቢ እንዳይሰለች በማሰብ በክፍል በመክፈል፤ የገጽ ቁጥርና ከግእዙ ላይ የጎን ቁጥር በመስጠት፤
- የፊደላቶችን ሥርዓትም በመጠበቅ ይህንን በመሳሰለው ሁሉ ከብዙ ዓመታት ድካም በኋላ እግዚአብሔር አምላክ ቅዱስ ፈቃዱ ሆኖ ተዘጋጅቶ ለጎትመት በመብቃቱ «ምንተኑ አዐስዮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘገብረ ሊተ፤ ስላደረገልኝ ሁሉ ለእግዚአብሔር ምን እመልሳለሁ» እንዳለ ነቢይ ዳዊት እኔም ምን እመልሳለሁ እያልሁ ይህንን መጽሐፍ አዘጋጅቼና አሳትሜ ለአንባብያን ሳቀርብ ደስታ ይሰማኛል። የረዳኝን የፍጥረታት ፈጣሪንም በፍጹም ልቤ ዘወትር አመሰግነዋለሁ።

ስብሐት ለእግዚአብሔር ልዑል

ወለወላዲቱ ድንግል

ወለመስቀሉ ክቡር አሜን።

አዘጋጅና አሳታሚ

አባ ሠናይ ምስክር

መቅድም

መቅድም ማለት ወደ ቤት ለመግባት በሩን መክፈት እንደሚያስፈልግ ሁሉ ከመጽሐፉ ፍሬ ነገር አስቀድሞ የሚገኝ ጽሑፍ ማለት ነው::

«ይደልዎ ለዘያነብብ ቅድመ ይዝክር ስሞ ለበዓለ መጽሐፍ ወእምዝ ያንብብ ወይምህር»
መጽሐፍ የሚመለከት ሰው አስቀድሞ የደራሲውን ስምና ታሪክ ማወቅና መረዳት ከዚያ በኋላ መጽሐፉን ማንበብ፣ መተርጐም ይገባዋል ብሎ ዮሐንስ አፈወርቅ እንደነገረን ሁሉ መቅድምም የሚዘጋጀው ስለዚህ ነው:: በዚህም መሠረት ለዚህ አክሲማሮስ መጽሐፍ ይህ መቅድም ተሰጠው:: የዚህ መጽሐፍ የስሙ ትርጓሜ ስድስት ቀን ማለት ነው::

የስድስቱን ቀን ሥነ ፍጥረት አምልቶ አስፍቶ የሚናገር ሀያ ሁለት ብሎ የሚቆጥር የቅዱስ ኤጲፋንዮስ መጽሐፍ ስም ነው:: /ኪ/ወልድ ክፍሌ ገጽ 219/
የስድስቱ ቀን ሥነ ፍጥረትስ አፈጣጠር እንደምነው ቢሉ ሥላሴ እምቅድመ ዓለም በአንድነት በሦስትነት ሳሉ አንድነታቸው ሦስትነታቸውን ሳይጠቀልለው ሦስትነታቸው አንድነታቸውን ሳይከፍለው በአንድነት በሦስትነት ሲሠለሱ ሲቀደሱ ሲመሰገኑ ይኖሩ ነበር:: ኋላ ግን ዓለምን እንፍጠር ብለው አሰቡ፤ አስበ ውም አልቀሩ:-

፩. **ዘአምጽአ ኩሎ በቃለ ኃይሉ እምኀበ ኢሀሎ ኀበ ሀሎ**
ይህን ዓለም እምኀበ አልቦ ኀበቦ/ካለመኖር ወደ መኖር/ አምጥ ተው ፈጠሩት::

፪. **እስመ ውእቱ ይቤ ወኮኑ ወውእቱ አዘዘ ወተፈጥሩ::**መዝ ፻፵፰፥፭-፮
እርሱ ብሏልና ሆኑም እርሱም አዝዟልና ተፈጠሩም::መዝ 148፥5-6::

ይህን ዓለም መፍጠራቸው ጉዳይ ኖሯቸው ጉዳይ ሊሞላላቸው አይደለም፤ አንድነታቸው ሦስትነታቸው ጌትነታቸው ባለጸግነታቸው እንዲታወቅ ብለው ነው እንጂ።

፫. እስመ አነ አምላክ ኢይርህብ ወኢይጸምዕ ወኢይደክም።
ኢሳ ፵፥፳፰-፴፩
የሥላሴ ባሕርይ የማይራብ የማይጠማ የማይደክም ነው።
ኢሳ 40፥28-31
የሰው ባሕርይ ግን የሚራብ የሚጠማ የሚደክም የሚሞት ነው። ሰው ልሰወር ባለ ጊዜ አጥር ቅጥር መጋረጃ ይፈልጋል ሥላሴ ግን እንሰወር ባሉ ጊዜ አጥር ቅጥር መጋረጃ አይፈልጉም፤የገዛ ባሕርያቸው ይሠውራቸዋል።

፬. ለሊከ ብከ ተከደንከ ወለሊከ አንጦላዕከ ስውር ብከ ኃይልከ ወክዱን ብከ ዕበይከ።
ገናናነተህ በአንተ የተሠወረ ነው፤ ኃይልህም በአንተ የተሠወረ ነው፤ አንተ ራስህን በራስህ ጋረድክ፤ አንተ ራስህን በራስህ ሠወርህ፡
ቅዳሴ ዮሐ/ ወልደ ነጐድጓድ

፭. እስመ እንዘ ኀቡዕ ክሡት አንተ ወታስተርኢ ለፍቁራኒከ።
የተሰወርህ ሳለህ ግልፅ ነህ፤ ለወዳጆችህ ትገለጣለህ። ሰው ልገለፅ ባለ ጊዜ ብርሃን መብራት ይፈልጋል፤ ሥላሴ ግን እንገለፅ ያሉ እንደሆን ብርሃን መብራት አይፈልጉም። የገዛ ባሕርያቸው ይገልፃቸዋል። ሰው በሕይወቱ ሞት በመንግሥቱ ኀልፈት አለበት፤ ሥላሴ ግን በሕይወታቸው ሞት በመንግሥታቸው ኀልፈት የለባቸውም።

፮. መንግሥቱ ዘለዓለም ወምኩናኑኒ ለትውልደ ትውልድመዝ ፻፵፭፥፲፫
መንግሥትህ የዘላለም መንግሥት ናት፤ ግዛትህም ለልጅ ልጅ ነው። መዝ 144፥13-14

፯. ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ። ሉቃስ ፩፥፴፫-፴፭
ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም። ሉቃስ 1፥33-34

፰. ዘእምቅድመ ዓለም መንግሥቱ ሰፋኒት። ትም/ኀቡዓት

ለዘለዓለም ጸንታ የምትኖር መንግሥት ያለችው፤ ትም/ኅቡዓት ሥላሴ ጉዳይ የለባቸውም ካሉ ይህን ዓለም ስለምን ፈጠሩት ያሉ እንደሆን ፍጡር ፈጣሪውን ያውቅ ዘንድ ረብሁ ጥቅሙ ነውና ስለዚህ ይህን ዓለም ፈጠሩት ፈጣሪያቸውንም ቢያውቁ የሚጠቀሙ ሰውና መላእክት ናቸው። የቀረውን ፍጥረት ለምን ፈጠሩት ያሉ እንደሆን እኛ ልንበላው ልንጠጣው ልንሠራበት ልንማርበት ነው።

፬. ስምዑኬ መድምማቲሁ ለእግዚአብሔር በእንቲአሁ ኩልክሙ ደቂቀ አዳም ያብጽሕ ለክሙ ነገረ ኩሎ ዘኰነ እምጥንቱ እስከ አመ ይትነፋሕ ቀርን በበመትልው፣ ወእመሰ ይትከሀል እምደ ለዎሙ ይስምዑ ዘንተ ኩሉ ፍጥረት ከመ ያእምሩ ኪነኖ ለኬን ያሆሙ እለ ይነቡኒ ወእለ ኢይነቡኒ ኅቡረ ይባርክዎ ለእግዚአብሔር ስቡሕኒ ውእቱ ወልዑልኒ ውእቱ ለዓለም። መዝ፣ሠለስቱ ደቂቅ ፩፥፴፫-፴፬

እግዚአብሔር የፈጠራቸው ፍጥረቶች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል። እርሱ የተመሠገነ ነው፤ ለዘላለሙም ከፍ ከፍ ያለ ነው። ሠልስቱ ደቂቅ 1፥33-34

እኛ የምንበላቸው የምንጠጣቸው የምንሠራባቸው ምንና ምን ናቸው ቢሉ አዝርዕቱን አትክልቱን ማሩን ወተቱን እንበላዋለን እንጠጣዋለን፤ ላሙን በጉን ፍየሉን አርደን እንበላዋለን፤ ፈረሱን በቅሎውን እንቀመጥበታለን፤ ዕዕዋቱን ሠረገላ መሸጋገሪያ ድልድይ አድርገን በባሕር እንዳንጠልቅ በገደል እንዳንወድቅ እንሻገርባቸዋለን። የምንማርባቸው ምንና ምን ናቸው ቢሉ የፀሐይ የእሳት የውኃ አንድነት ሦስትነት አላቸው በነዚህም እኛ የሥላሴን አንድነት ሦስትነት እናውቅባቸዋለን።

፭. ወኩሉ ተፈጥረ ለመፍቅደ ነባብያን ቦ እምኔሆሙ ለተምህሮ ወቦ እምኔሆሙ ለተገብሮ።

ከተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ የሰውን ፈቃድ የማይፈጽም የለም እንዳለ አረጋዊ መንፈሳዊ።

፲፭.ወለእመ ፈቀድከ ሰማዕተ አማናዌ ታእምር እምአፍአ ብከ መምህር ወመገሥጽ ዘይመርሀከ ኀበ ዝንቱ።ማር ይስ ም.1 አን.2
የእግዚአብሔርን ህልውና ልታውቅ ከወደድህ መምህርና ምስክር ሆኖ እግዚአብሔርን ወደ ማወቅ የሚመራህ ሥነፍጥረት አለልህ ማለት ነው፤ ማር ይስሐቅ፣ ም. 1 አንቀጽ 2

፲፮.ወዘኢያስተርኢ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓለም ይትዓወቅ በፍጥረቱ በሐልዮ ወበአእምሮ ወከመዝ ይትአመር ኃይሉ ወመለኮቱ ዘለዓለም። ሮሜ ፩፥፳፩-፳፪
የማይታየው ባሕርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ደግሞም አምላክነቱ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ ግልጥ ሆኖ ይታያልና። ሮሜ 1፥21-22
ሥላሴ ሰውንና መላእክትን ፈጥረው ምን ይጠቀማሉ ያሉ እንደ ሆነ ሥላሴስ ከምስጋና በቀር ከሰውና ከመላእክት የሚፈልጉት የለም።

፲፯.አኮ ዘብየ መፍቅድ ከመ እርከብ ፩ደ እምእሉ ወእሰአል መባሕተ ዘእንበለ ስብሐት ንጹሕ አነ እሴባሕ ሎሙ ውስተ መዛግ ብትየ ለዓለም።ኄኖክ ፲፯፥፲፯-፲፰
እሱም በሰማያት ያሉ መላእክትን ሁሉ በልዕልና ያሉ ቅዱሳንንም ሁሉ ይጠራል አመስግኑኝ ይላል የእግዚአብሔር ሠራዊት ኪሩቤል፣ ሱራፌል፣ አፍኒን፣ ዕውቀት ያላቸው መላእክትም ሁሉ ሥላሴ የፈጠሯቸው መላእክት ሁሉ ያመሰግናሉ። ኄኖክ 17፥16-18 እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን። መዝ ፻፶፥፮
እኛም ይህን የሥነ ፍጥረት መጽሐፍ አንብበን፣ ተረድተን፣ ፈጣሪያችንን አውቀን በየጊዜውና በየሰዓቱ እንድናመሰግነው እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ታሪክ

ኤጲፋንዮስ ማለት ከግሪ/ምስጢር ገላጭ/ አርኃዊ/በር ከፋች/ አስተርእዮ /ጸጌቱን ሥነ ፍጥረት ያየና ለሌሎች ጽፎ ያሳየ/ ማለት ነው። በዓለ ኤጲፋንያን ዘውእቱ በዓለ አስተርእዮ እንዲለው። ኪ/ወልድ ክፍሌ ገጽ 250፣ ቅዳ ኤጲፋ. ትርጓሜ

ይህም ቅዱስ ቤቱ በቆጵሮስ ደሴት ከቤተ ገብርኤል ዐፀድ አቅራቢያ ነበር፤ ወላጆቹም በኦሪት ሕግ የጸኑ አይሁድ ነበሩ። እነርሱም ድሆች ነበሩ።

አባቱም ገባር ነበር። ይህን ቅዱስና አንዲት እኅቱን ሳያሳድጋቸው ሞተ። እርሱም አንድ ክፉ አህያ ነበረውና የተወላቸው እርሱን ነው። እናታቸውም የኦሪትን ትምህርት በማስተማር አሳደገቻቸው።
እናቱም አህያውን እንዲሸጠውና ከእርሱም እንዲያርፍ በሺያ ጩም እንዲረዳ ኤጲፋንዮስን መከረችው። ሊሸጠውም ከአህያው ጋር ሲጓዝ አንድ ክርስቲያን ጻድቅ ሰው ስሙ ፊላታዎስ የሚባል ተገናኘው፤ ያንን አህያ ሊገዛ ወዶ ከኤጲፋንዮስ ጋር ቁሞ ሲነ ጋገር፤ አህያው ኤጲፋንዮስን ኩላሊቱን ረገጠው። በምድር ላይ ወድቆ ለመሞት ደረሰ።

አባ ፊላታዎስም በመስቀል ምልክት ከኩላሊቱ ላይ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ብሎ ሲያማትብ ቅዱስ ኤጲፋንዮስ ከሕማሙ ድኖ ተነሣ፤ ከቶ ምንም ሕማም እንዳልነካው ሆነ። ከዚህ በኋላ አባ ፊላታዎስ በዚያ ክፉ አህያ ላይ እንዲህ ብሎ ጮኸ፤ ስለ እኛ በተሰቀለው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ትሞት ዘንድ ይገባል ቢለው ያ አህያ ወዲያውኑ ወድቆ ሞተ። ቅዱስ ኤጲፋንዮስም እነዚህን ሁለት ተአምራት አይቶ በስሙ ተአምራት የምታደርግበት የተሰቀለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማነው ብሎ አባ ፊላታዎስን ጠየቀው። እርሱም የክብር ባለቤት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ በኢየሩሳሌም አይሁድ የሰቀሉት ነው አለው፤ ይህም ነገር በቅዱስ ኤጲፋንዮስ ልብ ተቀረፀ፤ በዚያም ወራት አንድ ባለጠጋ አይሁዳዊ ነበር፤ ኤጲፋንዮስንም ወሰደው የኦሪትንም ህግ በማስተማር አሳደገው። የሚሞትበትም ቀን በቀረበ ጊዜ ልጅ

ስላልነበረው ጥሪቱን ሁሉ አወረሰው የኦሪትንም ሕግ ትምህርት ሁሉ ተማረ።

በአንዲት ዕለትም ስሙ ሉክያኖስ ከሚባል መነኩሴ ጋር ተገናኘ እርሱም የተማረና የእግዚአብሔር ጸጋ ያደረበት ነበር፤ከእርሱም ጋር ተጓዘ። ሁለቱም በአንድነት ሲጓዙ ድኃ ሰው አገኛቸውና ምጽዋት እንዲሰጠው ያንን መነኩሴ ለመነው። ገንዘብ ስለሌለው የሚለብሰውን የጸጉር ዐጽፍ አውልቆ ለድኃው ሰጠው በዚያን ጊዜ ለዚያ መነኩሴ የብርሃን ልብስ ከሰማይ ሲወርድለት ኤጲፋንዮስ አየ።

ስለዚህ ድንቅ ተአምር አደነቀ ከመነኩሴው እግር በታች ሰግዶ አንተ ማነህ ሃይማኖትህስ ምንድን ነው ብሎ ጠየቀው፤ እርሱም ክርስቲያን እንደሆነ ነገረው።ደግሞም ክርስቲያን እንዲያደርገው ለመነው፤ መነኩሴውም ኤጲፋንዮስን ወስዶ ወደ አንድ ኤጲስ ቆጶስ አደረሰው። እርሱም የክርስትና ጥምቀትን አጥምቆ የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት ሥርዓቷንም ሁሉ አስተማረው። ኤጲፋንዮስም ኤጲስቆጶሱን እኔ መነኩሴ መሆን እፈልጋለሁ አለው። ኤጲስቆጶሱም ብዙ ገንዘብ እያለህ መነኩሴ መሆን አይገባም አለው።

ኤጲፋንዮስም ሐዶ እኅቱንም አምጥቶ የክርስትና ጥምቀትን አስጠመቃት ገንዘቡን ሁሉ ለድኆችና ለምስኪኖች ለባልቴቶችና ለሙት ልጆች ለአብያተ ክርስቲያናትም ሰጠ፤ መጻሕፍትንም ከእርሱ ገዛ። ከዚህ በኋላ መነኮሰ ለእርሱም ለእኅቱም ጥምቀት ምክንያት ወደሆነው ስሙ ሉክያኖስ ወደተባለው መነኩሴ ገዳም ገባ።

ዕድሜውም አሥራ ስድስት ዓመታት ነበረ። ከዚህ በኋላ ታላቁን አባ ኢላርዮስን አገኘው እርሱም በዕድሜው ጎልማሳ በገድልም ሽማግሌ ነበር። ቅዱስ ኤጲፋንዮስንም ተቀብሎ የምንኩስናን ሕግና የክርስትናን ሥርዓት አስተማረው የእግዚአብሔርም ጸጋ አድሮበት የቤተ ክርስቲያንን ሕግና ሥርዓት የምንኩስናንም ሕግ በጥቂት ቀናት አጠና።

ከዚህ በኋላ ታላላቅ ተአምራቶችን በመሥራት ሙታንን እስከ ሚያስነሣቸው ሰይጣናትን ከሰዎች ላይ እስከሚያስወጣቸው ውኃ ከሌለበት ከደረቅ ቦታ ውኃን እስከሚያፈልቅ ያለ ጊዜውም ብዙ ዝናምን እስከ ማውረድ ደርሶ በገድልና በትሩፋት ፍጹም ሆነ የትሩፋቱም ወሬ አዋቂነቱም ተሰማ ከእርሱ ጋርም ሊከራከሩ ብዙ

አይሁድ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር። ስሕተታቸውንም እየገለጠ ላቸው በእርሱ ትምህርት አምነው የክርስትናን ጥምቀት አጠ መቃቸው እንዲሁም ጥበበኞች ዮናናውያን በትምህርቱ ተመለሱ ወደ ክብር ባለቤት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሃይማኖትም ውስጥ ገቡ። መምህሩ ቅዱስ ኢላርዮስም በቆጵሮስ ሀገር ኤጲስቆጶስነት እንደሚሾም ትንቢት ተናገረለት። ወደዚያም ሒዶ ከታዘዘለት ቦታ እንዲኖር አዘዘው። እንዲህም አለው ኤጲስቆጶስነትም ሊሾሙህ በፈለጉህ ጊዜ እምቢ አትበል ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖአልና። ቅዱስ ኤጲፋንዮስም ወደ ቆጵሮስ ሒዶ መምህሩ ቅዱስ ኢላርዮስ በአዘዘው ቦታ ተቀመጠ። የቆጵሮስ ደሴት ኤጲስቆጶስም በአረፈ ሰሞን ቅዱስ ኤጲፋንዮስ ምግቡን ሊገዛ ወደ ገበያ ገባ። ከእርሱም ጋር ሁለት መነኮሳት ነበሩ። ደግሞም በዚያች ገዳም ጻድቅ የሆነ ሽማግሌ ኤጲስ ቆጶስ ነበረ ለእርሱም የክብር ባለቤት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ብሎ ነገረው።ወደ ገበያም ሒድ በእጁ ሁለት የወይን ዘለላ የያዘ መነኩሴ ታገኛለህ ከእርሱ ጋርም ሁለት መነኮሳት አሉ ስሙንም ጠይቀው፤ ስሜ ኤጲፋንዮስ ነው ይልሃል፤ እርሱን ያዝ በእጁ ያለውንም አስጥለህ ከአንተ ጋር አምጣው።

ያ ኤጲስቆጶስም የክብር ባለቤት ጌታችን እንደ አዘዘው አደረገ፤ ባመለከተውም ቦታ አግኝቶ ይዞት ወደ ቤተ ክርስቲያን ወስዶ ዲቁና ሾመው። በሶስተኛውም ቀን ኤጲስቆጶስነት ሾመው። ከዚህ በኋላ ሽማግሌው ኤጲስቆጶስ የኤጲፋንዮስን ልብ ደስ ለማሰኘት ሽቶ ስለ ኤጲፋንዮስ ያየውን ራእይ ለሕዝቡ ገለጠላቸው። ስለ እርሱም ታላቅ ደስታ ሆነላቸው።

ይህ ቅዱስ፤ እግዚአብሔር በሚወድለት በሹመቱ ሁኖ በበጎ ሥራ ላይ ጸና። ጥቅም ያላቸውን ብዙ ድርሳኖችን ደርሷል ብዙ ተግሳጽ ጽፏል ከብዙዎቹ አንዱ ይህ አክሲማሮስ ነው።

የቅዱስ ኤጲፋንዮስ ጸሎቱና በረከቱ ከሁላችን ጋር ይሁን።
አሜን።
ስንክሳር ግንቦት ፲፯ ቀን

አክሲማሮስ ዘእሑድ

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ

ንቀድም በረድኤተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ

መድኃኒትነ ጽሒፈ መጽሐፈ አክሲማሮስ ዘቅዱስ

ኤጲፋንዮስ ኤጲስቆጶስ ዘደሴተ ቆጵሮስ ጸሎቱ ወበረከቱ

የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን::

በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ በሚሆን

ድኅነት ባገኘንበት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ

አጋዥነት የቆጵሮስ ኤጲስቆጶስ የቅዱስ ኤጲፋንዮስ

አክሲማሮስ መጽሐፍን ለመጻፍ እንጀምራለን፤

ጸሎቱና በረከቱ ከእኛ ጋር ይኑር ለዘላለሙ አሜን::

✠

ቅዳሜ ለእሑድ አጥቢያ በጊዜ ሠርክ ሰባት ፍጥረታትን ፈጠረ:: ምንና ምን ቢሉ አራቱ ባሕርያትን፣ ሰማያትን፣ መላእክትን፣ ጨለማን ፈጠረ፤ በባሕርዬ አራት ነገሮች አሉብኝ ሲል አራቱን ባሕርያት ፈጠረ፤ በባሕርዩስ ያሉ አራቱ ባሕርያት ምንና ምን ናቸው ቢሉ

ኃያልነት፣ መንጽሒነት/የሚያነፃ/፣

ፈታሒነት/ፈራጅ/፣ ባዕልነት/ባለጸጋነት/ ናቸው::

ኃያል ነኝ ሲል እሳትን ፈጠረ፤ እሳት ኃያል ነው፤ ውኃ ካልከለከለው ቀላውንም፣ ደጋውንም፣ እርጥቡንም፣ ደረቁንም ልብላ ቢል ይቻለዋል። እንደዚህም ሁሉ ጌታ ከሀሊነቱ ካልከለከለው ታላቁንም፣ ታናሹንም፣ክፉውንም፣መልካሙንም አንድ ጊዜ ላጥፋ ቢል ይቻለዋልና።

፭. እግዚአብሔር መኰንነ ጽድቅ ኃያል ወመስተአግሥ ወኢያ መጽእ መንሱተ ኩሎ አሚረ። መዝ ፺፥፲፩-፲፪

እግዚአብሔር የእውነት ዳኛ ነው፤ ኃይለኛም ታጋሽም ነው፤ ሁልጊዜም አይቆጣም። መዝ 7፡11-12

ፈታሂ ነኝ ሲል ነፋስን ፈጠረ። ነፋስ ፈታሂ ነው፤ ገለባን ከፍሬ፣ፍሬን ከገለባ ይለያል፤ እንደዚህም ሁሉ ጌታ ጻድቃንን ከኃጥአን፣ ኃጥአንን ከጻድቃን ይለያል። ማቴ 3፡12-13

፮. የአምር እግዚአብሔር ገቢረ ፍትሕ። መዝ ፱፥፲፮

እግዚአብሔር ፍርድን በማድረግ የታወቀ ነው። መዝ 9፥16

መንጽሒ ነኝ ሲል ውኃን ፈጠረ፤ ውኃ መንጽሒ ነው፤ እድፍን ከአካል፣ አካልን ከእድፍ ይለያል። እንደዚህም ሁሉ ጌታ ነፍስን ከኃጢአት፣ ኃጢአትንም ከነፍስ ይለያል።

፫. ወኃበነ ማየ መንጽሔ ዚአነ ትም/ኅቡ/ እልመስሖአግያ፡ም ፪፥፯

ሀብተ ንጽህ ሀብተ ሕይወት የሚሆን የሚያድን ማየ ጥም ቀትን አደለን። በማየ ጥምቀት ከኃጢአት አነጻን። ባዕል ነኝ ሲል መሬትን ፈጠረ ወባቲ በረከት ኩሉ /ብዕል ከመሬት

ይገኛል/ ዳግመኛም ምድር ከሀሊት ናት፤ የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ችላ ትኖራለች::እንደዚህም ሁሉ ጌታ ሁሉን ችሎ ሁሉን ታግሶ ብዕሉን ለፍጥረቱ ሁሉ ሰጥቶት ይኖራል::

፬. ባዕል እግዚአብሔር ከሐሊ እግዚአብሔር:: ኢዮብ ፲፫÷፫-፬

ነገር ግን ሁሉን ለሚችል አምላክ መናገር እፈልጋለሁ::

ኢዮብ 13÷3-4

የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ልትመረምር ትችላለህን? ወይስ ሁሉን የሚችል አምላክን ፈጽመህ ልትመረምር ትችላለህን?

ኢዮብ 11÷7-8

፭. ይቤ እፈቅድ እፍጥር ፬ተ ፍጥረታተ ከመ ይትዓወቅ ቅድምናየ፣ ወብሕትውናየ፣ ኃይልየ፣ ወክሂሎትየ::ኢሳ ፵፭÷፲፪-፲፫

በባሕርዩ ያሉትን አራቱን ባሕርያት ለማጠየቅ፤ አራቱን ባሕርያት ፈጠረ:: እኔ ምድርን ሠርቻለሁ፤ ሰውንም በእርሷ ላይ ፈጥሬአለሁ፤ እኔ በእጄ ሰማያትን ዘርግቻለሁ፤ ሠራዊታቸውንም ሁሉ አዝዣለሁ:: ኢሳ 45÷12-13

እነዚህንስ አራቱን ባሕርያት አንድ ጊዜ በምልዓት አድርጎ ፈጥሯቸዋልን? ቢሉ አይደለም::

፮. ስምዑኬ መንክራቲሁ ለእግዚአብሔር በቀዳሚ ፈጠረ ንስቲተ እሳተ፤ ወካዕበ ፈጠረ ንስቲተ ነፋሰ፤ ወሣልሰ ፈጠረ ንስቲተ ማየ፤ ወራብዓ ፈጠረ ንስቲተ መሬተ፤ እሉ እሙንቱ ፬ቱ ጠባይዓት:: በመጀመሪያ ጥቂት እሳት፣ ጥቂት ነፋስ፣ ጥቂት ውኃ፣ ጥቂት መሬት አድርጎ ፈጥሯቸዋል::

፮. ወአመ ይቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ ንስቲት እሳት ብዙኂ ወተባዝኂ፣ ስፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝኃት ወተባዝኃት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር አኀዘት ርእሳ፤ ቆመት ወጸንዓት በክሂሎቱ።

ይህችንም ጥቂት እሳት ብዙ ተባዝ፤ ስፊ ተስፋፊ ብሎ በሀልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች፣ ሰፋት ተስፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች፤ በከሃሊነቱ ጸናች እራሷን ቻለች።

፯. እኒትገት ወኢወሰከት፤ እምዘወሰነ ላቲ ኬንያሃ።
ይህችም ፈጣሪዋ ካዘዘላት ከመጠነላት አልፋ ምንም አልጨመረችም፤ አልጐደለችም።

፰. ወአመ ይቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ ንስቲት ነፋስ ብዙኂ ወተባዝሒ፣ ስፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝኀት ወተባዝኀት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር አኀዘት ርእሳ፤ ቆመት ወጸንዓት በክሂሎቱ።

ይህችንም ጥቂት ነፋስ ብኽ ተባኽ ስፊ ተስፋፊ ብሎ በኀልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች ሰፋች ተስፋፋች ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች ራሷን ያዘች። በከሃሊነቱ ጸናች።

፱. እኒትገት ወኢወሰከት እምዘወሰነ ላቲ ኬንያሃ።
ይህችም ፈጣሪዋ ከመጠነላት አልፋ ምንም አልጨመረችም አልጎደለችም።

፲፭.ወአመ ይቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ ንስቲት ማይ ብዝሒ ወተባዝሒ፣ ስፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝሐት ወተባዝሐት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር አኀዘት ርዕሳ፤ ቆመት ወጸንዓት በክሂሎቱ።

ይህችንም ጥቂት ውኃ ብዙ ተባዢ፣ ስፊ ተስፋፊ ብሎ በሀልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች፣ ሰፋች ተስፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች፤ ራሷን ያዘች በከሃሊነቱ ጸናች።

፲፮.ወአመ ይቤላ እግዚአብሔር ለይእቲ መሬት ብዝኂ ወተባዝሒ፣ ስፍሒ ወተሳፍሒ፣ በዝኀት ወተባዝኀት፣ ሰፍሐት ወተሳፍሐት፣ ወከዊና መጠነ ፈቀደ ላቲ ሕሊና እግዚአብሔር አኀዘት ርእሳ፤ ቆመት ወጸንዓት በክሂሎቱ።

ይህችንም ጥቂት መሬት ብኹ ተባኹ፣ ስፊ ተስፋፊ፣ ብሎ በሀልዮ ቢያዝዛት በዛች ተባዛች፣ ሰፋች ተስፋፋች፣ ሕሊና እግዚአብሔር የመጠነላትን ደርሳ ቆመች፤ ራሷንም ያዘች በከሃሊነቱ ጸናች።

፲፯.ኢነትገት ወኢወሰከት እምዘወሰነ ላቲ ኬንያሃ።

ይህችም ፈጣሪዋ ከመጠነላት አልፋ ምንም አልጨመረችም አልጐደለችም።

፲፰.ወዘንተ ኩሎ ፍጥረታተ ፈጠረ እምእሎንቱ ፬ቱ ባሕርያት ወአልቦ ዘይክል ኀልቆቶሙ ዘእንበለ ውእቱ ባሕቲቱ።

አራቱ ባሕርያት የሚባሉ እነዚህ ናቸው። ከፀሐይ በታች የተደረገውን ሥራ መርምሮ ያገኝ ዘንድ ለሰው እንዳይቻለው የእግዚአብሔርን ሥራ ሁሉ አየሁ፤ ሰውም ሊፈልግ እጅግ ቢደክም መርምሮ አያገኘውም፤ ደግሞ ጠቢብ ሰው ይህን አወቅሁ ቢል እርሱ ያገኘው ዘንድ አይችልም። መክ 8÷17

አምስተኛ ጨለማን ፈጠረ፤ ስለምን ፈጠረው ቢሉ ጨለማ በዓይን አይታይም በእጅ አይዳሰስም እንደዚሁም ሁሉ ባሕርየ መለኮቱ አይመረመርም አይተረጎምም ሲል ጨለማን ፈጠረ።

፲፭.ወረሰየ ጽልመተ ምስዋሮ። መዝ ፻፭÷፲፩

መሠወሪያውን ጨለማ አደረገ። መዝ 17÷11

፲፮.በአማን ጽልመት ውእቱ ጎሚሠ መለኮቱ ለፈጣሬ ፍጡራን። የፍጡራንን ፈጣሪ የመለኮትነቱን ባሕርይ ፈልጌ ማወቅ በእውነትም ጥልቅ ነው። እነዚህ አራቱ ባሕርያት ከተፈጠሩ በኋላ የተፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ከእነዚህ ግብር እምግብር ፈጥሮታል።

፲፯.ወአልቦ ዘኢተፈጥረ ምንትኒ ዘእንበለ እምእሉ ፬ቱ ጠባይዓት

ከነዚህም ከአራቱ ባሕርያት ያልተፈጠረ አንድም ፍጥረት የለም። እነዚህም አራቱ ባሕርያት በፈቃደ እግዚአብሔር ይጣላሉ ይሸናነፋሉ፤ መሸናነፋቸውስ እንደምን ነው ቢሉ፦

፲፰.ዝኬውእቱ ትዕዛዙ ለእግዚአብሔር እሳት ይኄይሎ ለማይ፤ ወማይ ይኄይሎ ለእሳት፤ ነፋስ ይኄይሎ ለመሬት፤ ወመሬት

ይኄይሎ ለነፍስ፤ ወነፍስ ይኄይሎ ለማይ። ወይዘብጦ ከመ ከበሮ በማዕበል።

እሳት ውኃን ያፈላዋል፤ ውኃ እሳትን ያጠፋዋል፤ ንፋስ መሬትን ይበትነዋል ይዘረዝረዋል፤ መሬትም ነፋስን ይገድበዋል ይጋርደዋል፤ ነፋስ ውኃን ይመታዋል ያማታዋል እንደ ከበሮ ያስጮኸዋል።

እነዚህንም አራቱን ባሕርያት ለማስታረቅ ለማዛመድ ሦስት ሦስት ግብር ያላቸው እያደረገ ፈጥሯቸዋል፤ ኩፋሌ2÷17

ግብራቸውስ ምንና ምን ነው ቢሉ የእሳት ግብሩ ብሩህነት ሞቃትነት ደረቅነት ነው፤ የነፋስ ግብሩ ሞቃትነት ቀዝቃዛነት ጥቁርነት ነው፤ የውኃ ግብሩ ብሩህነት ርጥብነት ቀዝቃዛነት ነው፤የመሬት ግብሩ ደረቅነት ጥቁርነት ርጥብነት ነው።

እነዚህንስ ሲያስታርቃቸው ሲያዛምዳቸው እንደምነው ቢሉ እሳትን በሙቀቱ ከነፋስ ጋር፣ በብሩህነቱ ከውኃ ጋር፣ በደረቅነቱ ከመሬት ጋር፣ አዋህዶ አስማምቶ ትቶታል፤ ነፋስንም በሙቀቱ ከእሳት ጋር፣ በቀዝቃዛነቱ ከውኃ ጋር፣ በጥቁርነት ከመሬት ጋር፣ አዋህዶ አስማምቶ ትቶታል፤ ውኃንም በብሩህነቱ ከእሳት ጋር፣ በቀዝቃዛነቱ ከነፋስ ጋር፣ በርጥበቱ ከመሬት ጋር፣ አዋህዶ አስማምቶ ትቶታል። መሬትንም በደረቅነቱ ከእሳት ጋር፣ በጥቁርነቱ ከነፋስ ጋር፣ በርጥበቱ

ከውኃ ጋር፣ እንዲህ አድርጎ እነዚህን አራቱን ባሕርያት አዛምዶ አዋህዶ አስማምቶ ትቷቸዋል።

፲፱.ወገብረ እግዚአብሔር ፬ተ ዘመደ።

እግዚአብሔር አራቱ ባሕርያትን አዛመደ አዋሐደ ማለትም በየራሳቸው ሦስት ሦስት ግብር ያላቸው እያደረገ አስማምቶ ፈጠረ ማለት ነው። የአራቱ ባሕርያት የአራቱ ጠባይዓት ሥነ ፍጥረት አፈጣጠር ይህ ነው።

ክፍል ሁለት

፩. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በካልአይ ሰዓተ ሌሊት ብርሃነ ዓቢየ እምይእቲ እሳት ወገብረ መንበረ ስብሐቲሁ ነዋኅ ወም ጡቀ ወርኂበ። ኢሳ ፮፥፩-፪

እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየሁት የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት ነበር።ኢሳ6፥1-2 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሁለተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህችን እሳት ከነውዕየቷ ከፍሎ አውጥቶ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጐዝጉዞ ዘረጋ አነጠፈ።

፪. ሰማይ ውዱድ ዲበዘባናቲሆሙ ለኪሩቤል። ሕዝ ፩፥፳፭-፳፮

ይህም ኪሩቤል የሚሸከሙት ዙፋን ሰማይ ውዱድ ነው። ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ዘረጉ፣ እኔም እያየሁ ከምድር ከፍ

ከፍ አሉ፤ በወጡም ጊዜ መንኮራኩሮች በአጠገባቸው ነበሩ፤ በእግዚአብሔርም ቤት በምሥራቁ በር መግቢያ ቆሙ፤የእሥራኤልም አምላክ ክብር በላያቸው ላይ ነበር። ሕዝ 10÷19 -20

፫. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በሣልሳይ ሰዓተ ሌሊት ብርሃነ ዓቢየ እምይእቲ እሳት ወገብረ መንበረ ስብሐቲሁ ነዋኅ ወም ጥቅተ ወርህብተ ዘኢትትሌለይ በሕሊና እኁለ እመ ሕያው ወርኂብት ከመ ሐይመት።

ክዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሦስተኛው ሰዓተ ሌሊት ሰማይ ውዱድን እንደ መሠረት አድርጎ መንበረ ስብሐትን በላይ ሠራ፤ የመንበረ ስብሐትስ አሠራሯ እንደምነው ቢሉ እንደ ቤተመቅደስ፤ እንደ ድንኳን አራት ማዕዘን አድርጎ መሥር ቷታል። ይህቺም ከምሥራቅ እስክ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ አትደርስም በመጠን ናት። ሰው የያዘውን ዓለም ታህላለች። በዚህችም ሥላሴ በፈቀዱ ጊዜ ለጻድቃን፣ ለሰማዕ ታት የሚታዩባት ናት።

፬. ወገብረ ላቲ ፮ተ መንጦላዕተ ዘነደ እሳት ወአያደ ዲቤሃ ፮ተ ቅጽራተ ዘነደ እሳት።

ይህችንም ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋረዳት፣ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጸራት። ቅዳሴ ማርያም ትርጓሜ ገጽ 251

፭. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በራብዓይ ሰዓተ ሌሊት ብርሃነ ዓቢየ እም ይእቲ እሳት፤ ወገብረ አርያመ ወአሰርገዋ ቀለመ እሳት በውእቱ ብርሃን።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአራተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህችን እሳት ከነውዕየቷ ከፍሎ አውጥቶ ከብርሃን ብርሃን ጠምቆ አጥርቶ በመንበረ ስብሐት ላይ ጽርሐ አርያምን እንደ ጣራ እንደ ጠፈር ሠራ፤ ይህችንም በብርሃን ቀለም ሸልሟታል።

፮. አልቦ ሰማይ ዘይጼልል ላዕሌሃ እስመ መልዕልታዊት ወጽን ፋዊት ይእቲ፤ ወኩለንታሃ ብርሃን ፍጹም ዘኢይትነገር በልሳነ ኩሉ ፍጡር፤ ወኩሎሙ ብርሃናት አምሳለ ቀለምጺጸ እሳት በኀቤሃ።

ይህችም ከሰማይ ሁሉ በላይ ናት፤ ከዚያ በላይ ምንም ምን ሰማይ የለም።

፯. ወእምዝ አውጽአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፤ ወአልዓለ ቅጽሮ ለሰማይ፤ ወደመሮ ምስለ አርያሙ፤ ወቀፈሎ ወነተሞ በማኅተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ የሰማይ ውዱድን ቅጽር ከጽርሐ አርያም ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፰. አልቦ ዘየአምር መጠነ ወወሰነ ዘእንበለ ውእቱ ባሕቲቱ ዘየአምር ርእሰ መለኮቱ።

የጽርሐ አርያምን ዳሯን ድንበሯን መጨረሻዋን ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቀው የለም።

፱. ወእምዝ ነስአ እግዚአብሔር በ፮ቱ ሰዓተ ሌሊት ክፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወገብረ ላቲ ፯ተ ቅጽረ ወ፯ተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአምስተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህችን እሳት፤ ውዕየቷን ለይቶ ትቶ ብርሃኗን አውጥቶ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጉዞ ዘርግቶ አንጥፎ ኢዮር የምትባለውን ሰማይ ሠራ፤ ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋረዳት፤ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጸራት።

፲. ወእምዝ አውጽአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፤ ወአልዓለ ቅጽሮ ለሰማይ፤ ወደመሮ ምስለ ቀዳሚት ሰማይ፤ ወቀፈሎ ውኀተሞ በማኅተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ የኢዮርን ቅጽር፣ ከሰማይ ውዱድ ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፲፩.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በ፯ቱ ሰዓተ ሌሊት ክፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወገብረ ላቲ ፯ተ ቅጽራተ ወ፯ተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በስድስተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህችን እሳት፤ ውዕየቷን ለይቶ ትቶ፤ ብርሃኗን አውጥቶ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጉዞ ዘርግቶ አንጥፎ ሁለተኛ ራማ የምትባል ሰማይ ሠራ፤ እርሷንም ሰባት የእሳት መጋረጃ ጋረዳት፤ ሰባት የእሳት ቅጽር ቀጸራት።

፲፱.ወእምዝ አውጽአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፤ ወአልዓለ ቅጽሮ ለሰማይ፤ ወደመሮ ምስለ ዳግሚት ሰማይ፤ ወቀፈሎ ውኀተሞ በማኅተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።
ከዚህም በኋላ የራማን ቅጽር፣ ከኢዮር ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፳፫.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በ፮ቱ ሰዓተ ሌሊት ክፍላ ለይ እቲ ዓባይ እሳት ወገብረ ላቲ ፮ተ ቅጽራተ ወ፮ተ መንጠላዕተ ዘነደ እሳት።
ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሰባተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህችን እሳት ውዕየቷን ለይቶ ትቶ ብርሃኗን አውጥቶ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጉዞ ዘርግቶ አንጥፎ ሶስተኛ ኤረር የምትባል ሰማይ ሠራ።

፳፬.ወእምዝ አውጽአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ፤ ወአልዓለ ቅጽሮ ለሰማይ፤ ወደመሮ ምስለ ሣልሲት ሰማይ፤ ወቀፈሎ ውኀተሞ በማኅተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።
ከዚህም በኋላ የኤረርን ቅጽር፣ ከራማ ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፳፭.ኑኆን ወራህቦን ለቮቲሆን ዕሩይ ውእቱ፤ እምድር እስከ ሰማይ፣ እምሥራቅ እስከ ምዕራብ፣ እምሰሜን እስከ ደቡብ።
ሦስት ሰማያት፤ የመላእክት አጎበር የሚባሉ እነዚህ ናቸው፤ የእነዚህም ርዝመታቸው ወርዳቸው እኩል ነው።

፲፮.ወኢኃደገ ሎቶን አንቀጸ፣ ወኢስቈረተ፣ ወኢመስኮተ ዘያወጽእ አፍኣ እምቅጽረ ሰማይ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ።

እነዚህንም ሰማያት ሲፈጥራቸው ወደ ውጭ የሚያስወጣ /የሚያሳይ/ አንቀጽ/ክፍተት/ የላቸውም፤ ከሰማይ ውዱድ ጀምሮ እስከ ጽርሐ አርያም ድረስ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቷቸዋል።

፲፯.ወገጻቲሆን እንተ ውስጥ ርቡዓት ከመ እንተ ደብተራ ዘመ ድምም ለተናግሮ።

እነዚህንም ሰማያት ሲሠራቸው ፊታቸውን ወደ ውስጥ አድርጎ እንደ ድንኳን ክብ እንደ ቤተ መቅደስ አራት ማዕዘን አድርጎ ፈጥሯቸዋል።

፲፰.ከመ ኢይፃዑ መላእክት እምቅጽር ኀበ አፍኣ ከመ ኢይር አዩ ወከመ ኢያእምሩ ምሥጢሮ እስመ ሥልጣኑ ለባሕቲቱ፤ ወጥበቢሁ ሎቱ።

ስለምን እግዚአብሔር እነዚህን ሰማያት ፈጠራቸው፤ ሲፈጥራቸውስ ወደ ውጭ የሚያስወጣ የሚያሳይ በር፣ መስኮት ሳያወጣላቸው ቀረ ቢሉ፤ ዛሬ ከውጭ የሚመጣ እንግዳ ወደ እልፍኝ ገብቶ ወደ ጓዳ አልፎ ዕቃ ማየት እንዳይገባው ከዚያ ቀጥሎ የሚፈጥራቸው መላእክትና ደቂቀ አዳም ምሥጢሩን እንዳያዩ እንዳያውቁ ነው።

፲፱.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር በ፷ቱ ሰዓተ ሌሊት ክፍላ ለይእቲ ዓባይ እሳት ወአንበራ መልዕልተ ፫ቱ ሰማያት ወአዕረጋ ኀበ ፬ቱ ገበዋቲሃ ለሰማይ ዲበ ዘባና ለኢዮር።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በስምንተኛው ሰዓተ ሌሊት ይህችን እሳት ከነውዕየቷ ከፍሎ አውጥቶ ከሦስቱ ሰማያት በላይ ከሰማይ ውዱድ በታች አሰፈራት።

፳. ቀለመ መፍቅዱ ይእቲ ለፈጢር ወመልዓት እምጽንፈ ሰማይ እስከ ጽንፈ ምድር ወኮነት ዓለመ እሳት።

ይህቺም እሳት እንደ ደመና ተተርትራ ከጽንፍ እስከ ጽንፍ ደርሳ ረጋች ጸናች፤ የእሳት ሀገር ሆነች።

፳፩.ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር በ፱ቱ ሰዓተ ሌሊት መልዕልተ ይእቲ ዓባይ እሳት ታሕተ መንበሩ ዘትትናጸር ቅድሜሁ ኢየሩሳሌም ሰማያዊተ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በዘጠነኛው ሰዓተ ሌሊት በዚች በተዘረጋች እሳት ላይ በመንበረ ስብሐት አንፃር ፊት ለፊት ኢየሩሳሌም ሰማያዊትን ሠራ።

፳፪.ወከመዝ ግብረታ ለአርያም ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ውስተ ሕሊና እጓለ እመሕያው ዘኢየዓርግ ብሔሮ ብሔረ ብርሃን ውእቱ ኑኃ ወግድማ መጠነ ዛቲ ዓለም፤ ወባቲ ፲ቱ ወ፪ቱ አናቅጽ ውሉጣነ ብርሃን። ፩ቆሮ ፪÷፱-፲

ነገር ግን ዓይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበ እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደተጻፈ 1ቆሮ 2÷9-10

ይህችም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ከምስራቅ እስከ ምዕራብ፣ ከሰሜን እስከ ደቡብ አትደርስም፤ በመጠን ናት፤ አሥራ ሁለት ደጆች አሏት፤ የደጆቿም ብርሃናቸው ልዩ ልዩ ናቸው

፳፫.አዕማዲሃ ዘብርሃን ወጠፈራ ብርሃን ዘመጽሔት ወከመዝ ሕንጽት ይእቲ ከመ መርዓት ሥርጉት ለምታ::ራዕ ፳፩፥፱-፫

ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለባሏ እንደተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ ከሰማይ ከእግኢአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ እንዳለ ዮሐንስ ራዕ 21፥2-3::

ይህቺንም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት የብርሃን አዕማድ ደግፏታል፤ የብርሃን ክዳን ከፍክፏታል፤

፳፬.ጠፈራ እሳት ወምርዋጸ ከዋክብት የዓውዱ ላዕሌሃ::

በዚችም በሦስት እረድፍ በከዋክብት አምሳል የብርሃን መርገፍ አዙሮባታል፤ የእሳት ቅጽር ቀጽሯታል፤ የእሳት መጋረጃ ጋርዷታል::

፳፭.ወጽሑፍ አስማቲሆሙ ለ፲፪ቱ ወፀቱ ሐዋርያት ወለ፲፪ቱ ወፀቱ ነገደ እሥራኤል በበ፲፪ቱ ወፀቱ አናቅጺሃ:: ራዕ ፳፩፥፲፩-፲፭

በዚህችም በጉበኖቿ የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስም፣ በመድረኮቿ የአሥራ ሁለቱ ነገደ እሥራኤል ስም፣ በአዕማዶቿ የጻድቃን የሰማዕታት ስም ተጽፎባታል::ራዕ 21፥11-15::

፳፮.ኀበ ዓምደ ወርቅ ተጽሕፈ አስማቲሆሙ በሰማያት::

በመንግሥተ ሰማያት በወርቅ ዓምድ ላይ ስሞቻቸው ተጽፈ ዋል እንዳለ ቅዱስ ያሬድ::

፳፯.ወውስቴታ ታቦት ዘዶር ዘያበርህ በፀዳለ ሥሉስ ቅዱስ::

በዚችም የብርሃን ሳጥን ቁመቷን ወርዷን አስተካክሎ ቀርጾ አንጾ ከሥላሴ ፀዳል፤ ሥዕል ስሎ በውስጧ አኑሮባታል፤ ይህ ችንም ታቦት ዘዶር ብሎ ጠራት፤ የእግዝእትነ ማርያም አምሳል ናት። ቅዳሴ ማርያም ትርጓሜ ገጽ 265

፸፫.ስምዑኬ መድምማቲሁ በእንተ እግዚአብሔር ወእምዝ ነሢአ እምይእቲ ዓባይ እሳት ነበልባለ ወብርሃነ ፈጠረ መላእክተ መንፈሳውያነ።

ከዚህም ቀጥሎ እግዚአብሔር ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠራቸው።

፸፬.እመሰ ፈጠሮሙ ለመላእክት ቅድመ እምበሀሉ ተራዳዕናሁ አው አኃዝነ ሎቱ ለእግዚአብሔር አው ፈጠርነ ወዘንተ እኩየ ሕሊና ከመ ያብጥል እመላእክት ፈጠሮሙ ድኅረ ሰማያት ተፈጥራ።

ስለምን እግዚአብሔር ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠራቸው ቢሉ፤ በፊትስ ፈጥሯቸው ቢሆን እኛም አብረነው ፈጠርን፤ ያዝንለት ወይም ተራዳነው ባሉ ነበር፤ አንድም እርሱ ቢመሠርት እኛ ገነባን እርሱ ቢገነባ እኛ መሠረትን ባሉ ነበር። ይህም ይታወቅ ዘንድ ሳጥናኤል እንኳን በኋላ ተፈጥሮ ይህን ሁሉ የፈጠርሁ እኔ ነኝ ብሎ ተነሥቶ ነበር፤ እግዚአብሔርም ይህንን ክፉ፣ ከንቱ ሕሊና ከመላእክት ለማጥፋት፦

፸፬. ለትትፈጸምኬ አፉሃ ኩላ ዐመፃ።

ዓመፅ ሐሰት የምትናገር አንደበት እንድትዘጋ ሲል ሰማያትን ከፈጠረ በኋላ መላእክትን ፈጠረ። መላእክትንስ ከምን ከምን ፈጥሯቸዋል ቢሉ ከእሳትና ከነፋስ።

፴፩.ሰላም ለገጽከ እም ነፋስ ወነድ ዘተሥዕለ ምስለ ማይ ወመሬት ዘኢተሀወለ እንዳለ ደራሲ።

መሬትና ውኃ ያልተቀላቀለበት ከነፋስና ከእሳት ብቻ ለተፈጠረው ገጽታህ ሰላም እላለሁ።

፴፪.ኀድግሰ ባሕርየ ሥላሴ ለመላእክትኒ ኢይትዓወቅ ባሕርዮሙ ወበእንተ ነፍስኒ ከማሁ ይመስለኒ።

መላእክት ከእሳትና ከነፋስ ተፈጠሩ ካልን ስለምን መጻሕፍት የነፍስ ባሕርይዋ፣ የመላእክት ባሕርያቸው፣ የሥላሴ ባሕርይ አይታወቅም ይላሉ ቢሉ ይህንስ ቅዱስ ቄርሎስም እንዲህ ሲል ተናግሮታል። የነፍስ ባሕርይዋ፣ የመላእክት ባሕርያቸው የሥላሴ ባሕርይ አይታወቅም ማለት ግብራቸውን ለማጠየቅ ነው። እንደ እሳት የሚሞቁ፣ እንደ ነፋስ የሚረቁ ስለሆነ ከእሳትና ከነፋስ ተፈጠሩ ይሏል እንጂ ተፈጥሯቸውስ «እም ኀበ አልቦ» ነው።

፴፫.ሰላም ለተፈጥሮትከ በሌሊተ እሑድ ቀዲሙ እምኀበ ወኢምንት ግብር እንተ ኢይትአወቅ ባሕርየ ስሙ እንዳለ ደራሲ

የስሙ ትርጓሜ የማይመረመር ካለመኖር/ከኢምንት/ ግብር በቀዳማይ የእሑድ ሰዓተ ሌሊት ለተከናወነው ሥነተፈጥሮህ ሰላም እላለሁ።

፴፬.ለቀዳሚ ዖታ ስሞሙ አጋዕዝት ወሊቆሙ ሳጥናኤል ወአንበሮሙ በቀዳሚት ሰማይ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥረኛው ሰዓተ ሌሊት በኢዮር ያሉትን መላእክት አራት አለቃ አርባ ነገድ አድርጎ ከፈላቸው። ፊተኞችን አሥሩን ነገድ ስማቸውን አጋዕዝት አላቸው፤ የአጋዕዝትም አለቃቸው ሳጥናኤል ነው፤ ሳጥናኤ ልስ ማለት ምን ማለት ነው? ቢሉ ቅሩበ እግዚአብሔር፣ አጋዜ መንጦላዕት፣ አቅራቤ ስብሐት ማለት ነው፤ እነዚህ ንም ሲያሰፍራቸው ሲያዘጋጃቸው እንደ ላይ ቤት፣ እንደ ታች ቤት፣ እንደ ምድር ቤት አንድ ከተማ አድርጎ ከፍሎ በኢዮር በላይኛው ከተማ አሥሩን ነገድ አጋዕዝትን አሰፈራቸው።

፴፭.ወለዳግም ዖታ ፲ቱ ስሞሙ ኪሩቤል ካህናተ ቅዳሴ ወውዳሴ እምታሕተ ሐቃሆሙ ፩ዱ ወእምላዕለ ሐቃሆሙ ፬ቱ እለ ግሉፋን በአዕይንት። ሕዝ ፩÷፮-፯ ፣ ፲፰-፲፱

ሁለተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን ኪሩቤል አላቸው፤ እነዚህም ካህናት ናቸው፤ የቀሳውስት አምሳል ናቸው፤ እነዚህንም ሲፈጥራቸው ከወገባቸው በታች አንድ ከወገባቸው በላይ አራት አድርጎ ፈጥሯቸዋል፤ እነዚህም አራት ገጽ ያላቸው ገጸ ሰብእ፣ ገጸ አንበሳ፣ ገጸ ንስር፣ ገጸ እንስሳ ይባላሉ፤ ከእግራቸው ጀምሮ እስከ ራሳቸው ድረስ በዓይን

የተሸለሙ ናቸው። እንደ ነምር ዝንጉርጉር አንድም እንደ መስታዎት ብሩህ ናቸው። ሕዝ 1÷6-7፣ 18-19

፴፮.ወሊቆሙ ገጸ ሰብእ፣ ወገጸ አንበሳ ዝውእቱ ኪሩብ ወአን በሮሙ በዳግሚት ሰማይ። ሕዝ ፲÷፩-፪

የእነዚህም አለቃቸው ገጸ ሰብእ፣ ገጸ አንበሳ ናቸው፤ ስማቸ ውም ኪሩቤል ይባላሉ፤ እነዚህንም በኢዮር በሁለተኛው ከተማ ከአለቆቻቸው ጋር አስፍሯቸዋል። ሕዝ 10÷1-2

፴፯.ወለሣልስ ዖታ ፲ቱ ስሞሙ ሱራፌል እለ፮ቱ ክነፊሆሙ አንቅዕተ ቅዳሴ ወውዳሴ። ኢሳ ፮÷፪-፬

ሦስተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን ሱራፌል አላቸው፤ የዲ ያቆናት አምሳል ናቸው፤ እነዚህም ዛሬ ዲያቆናት ተንሥኡ ጸልዩ ብለው እንዲጀምሩ ሁሉ የምስጋና ነቅዕ፣ የምስጋና ምንጭ በነዚያ ይጀመራል፤ ሲፈጥራቸውም ስድስት ስድስት ክንፍ አድርጎ ፈጥሯቸዋል። ኢሳ 6÷2-4

፴፰.ወሊቆሙ ገጸ ንስር፣ ወገጸ እንስሳ ዝውእቱ ሱራፌ ወአንበ ሮሙ በሣልሲት ሰማይ።

የእነዚህም አለቃቸው ገጸ ንስር፣ ገጸ እንስሳ ነው ስሙም ሱራፌ ይባላል። እነዚህንም በኢዮር በሦስተኛው ከተማ አስ ፍሯቸዋል።

፴፱.ወለራብዕ ዖታ ፲ቱ ስሞሙ ኃይላት፤ ወሊቆሙ ሚካኤል፤ ወአንበሮሙ በራብዕ ሰማይ። ሄኖክ ፲÷፪-፮

ከዚህም በኋላ አራተኛ አሥሩን ነገድ ስማቸውን ኃይላት አላቸው፤ እነዚህም የሥላሴ ሰይፍ ጃግሮች ናቸው፤ ከአለቃቸው ጋር በኢዮር በአራተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። የእነዚህም አለቃቸው ቅዱስ ሚካኤል ነው። ሄኖክ 10÷2-6

፴. ለቀዳሚ ዖታ ፲ቱ ስሞሙ አርባብ፤ ወሊቆሙ ገብርኤል መልአከ ታዕካሁ ለሕያው ዘለዓለም፤ ወአንበሮሙ በቀዳሚት ሰማይ። ሄኖክ ፲÷፯-፰

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥረኛው ሰዓተ ሌሊት በራማ ያሉትን መላእክት ሦስት አለቃ ሠላሳ ነገድ አድርጎ ከፈላቸው፤ እነዚህንም ሲያዘጋጃቸው እንደላይ ቤት፣ እንደታች ቤት፣ እንደ ምድር ቤት ሦስት ከተማ አድርጎ ከፈላቸው። ፊተኞችንም አሥሩን ነገድ ስማቸውን አርባብ አላቸው፤ አለቃቸውም ቅዱስ ገብርኤል ነው። ሄኖክ 10÷7-8

፴፩.ወለዳግም ዖታ አሥርቱ ስሞሙ መናብርት፤ ወሊቆሙ ሩፋኤል እሉ እሙንቱ እለይቀልል ሩፀቶሙ እምነፋስ ወእለ ይፀውሩ ወላትወ መብረቅ ወኩናተ እሳት ዘይነድድ ወአንበሮሙ በዳግሚት ሰማይ። ሄኖክ ፲÷፮-፯

ሁለተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን መናብርት አላቸው። አለቃቸውም ሩፋኤል ነው። እነዚህም የሥላሴ ጋሻ ጃግሮች ናቸው። የመብረቅ ጋሻ፣ የእሳት ጦር ይዘው ዘላለም እንደ ነፋስ ሲበሩ ይኖራሉ። እነዚህንም በራማ በሁለተኛው ከተማ አሥፍሯቸዋል። ሄኖክ 10÷6-7

፳፪.ወለሣልስ ዖታ ፲ቱ ስሞሙ ሥልጣናት ወሊቆሙ ሱርያል መልአክ ወአንበሮሙ በሣልስ ሰማይ፤ እሉ እሙንቱ እለ ይፀውሩ አብዋቀ ብርሃን ወያደምፁ ለመላእክት በጊዜ ቅዳሴሁ ወስባሔሁ ለእግዚአብሔር ለዘክሮቱ ይደሉ ሰጊድ።

ሦስተኛ አሥሩን ነገድ ሥልጣናት አላቸው። አለቃቸውም ሱርያል ይባላል። እነዚህም የሥላሴ ነጋሪት መኾዎች ናቸው፤ መላእክትን ለቅዳሴ ለስባሔ ሲያነቁ ሲያተጉ የሚኖሩ እነዚህ ናቸው። በራማ በሦስተኛው ከተማ አሥፍሯቸዋል።

፳፫.ለቀዳሚ ዖታ ፲ቱ ስሞሙ መኪንንት ወሊቆሙ ሰዳክያል እሉ እሙንቱ እለ ይነድፉ በሐፀ እሳት፤ ወነፋሰ ዘይሰጥቅ ዕብነ ወቀላያተ አድባረ ወአውግረ ወውኩላን ለዓቂበ እጓለ እመሕያው፤ ወያስተጋብኡ አዕዕምተ ሰብእ አመ ትንሣኤ ሙታን በዳግም ምጽአቱ፤ ወአንበሮሙ በቀዳሚት ሰማይ።

ማቴ ፳፬፥፴፩-፴፪

ፊተኞችንም አሥሩን ነገድ ስማቸውን መኪንንት አላቸው። አለቃቸው ሰዳክያል ይባላል። እነዚህም የሥላሴ ቀስተኞች ናቸው፤ ተራራ የሚንድ፣ ድንጋይ የሚሰነጥቅ የእሳት ፍላፃ የእሳት ቀስት ይዘው ሰውን ሁሉ ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ሲጠብቁ የሚኖሩ መላእክት እነዚህ ናቸው። ጓላም በትንሣኤ ዘጉባኤ የሰውን ሁሉ አጥንት ሰብስበው ለትንሣኤ የሚያበቁ መላእክት እነዚህ ናቸው፤ እነዚህንም በኤረር በላይኛው ከተማ ከነአለቃቸው አስፍሯቸዋል።ማቴ24፥31-32

እነዚህም በኢዮር ያሉ መላእክት ከራማ መላእክት ጋር ሰባ ነገድ ሰባት አለቃ ናቸው። የእነዚህም የጭፍራ አለቆች የአንዱ ነገድ ከውሉደ አዳም ትክክል ነው።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥራ አንደኛው ሰዓተ ሌሊት በኤረር ያሉትን መላእክት ሦስት አለቃ ሠላሳ ነገድ አድርጎ ከፈላቸው። እነዚህንም ሲያዘጋጃቸው እንደላይ ቤት ፣ እንደታች ቤት፣ እንደ ምድር ቤት ሦስት ከተማ አድርጎ ከፈላቸው።

፴፩.ወለዳግም ዖታ ፲ቱ ስሞሙ ሊቃናት ወሊቆሙ ሰላትያል እለ ይዜዓኑ በአፍራሰ እሳት ወድሩዓን በነደ እሳት ወውኩላን ለዓቂበ ኩሉ ዘሥጋ ወአንበሮሙ በዳግሚት ሰማይ።

ሁለተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን ሊቃናት አላቸው። አለቃቸውም ሰላትያል ይባላል። እነዚህም የሥላሴ የፈረስ ባልደራስ ናቸው፤ በእሳት ፈረስ ተቀምጠው የእሳት ልብድ ተለብደው በከዋክብት አምሳል የብርሃን ሰላጢን ይዘው፤ በልባቸው የሚሳቡትን፣ በእግራቸው የሚሽከረከሩትን፣ በክንፋቸው የሚበሩትን፣ በደመ ነፍስ ሕያዋን የሆኑትን ሁሉ ጠባቂ መልአክ ሆነው ሲጠብቁ የሚኖሩ መላእክት እነዚህ ናቸው፤ እነዚህንም ከነአለቃቸው በኤረር በሁለተ ኛው ከተማ አሥፍሯቸዋል።

፴፯.ወለሣልስ ዖታ ፲ቱ ስሞሙ መላእክት ወሊቆሙ አናንያል እሉ እሙንቱ እለ ይዌጽፉ በሞጻፍተ ነጐድጓድ አዕባነ እሳት ዘሐፂን፤ ወውኩላን ለዓቂበ ኩሉ ፍጥረት፤ ፀሐይ ወወር□ ወከዋክበት ዘእምታሕተ ሰማይ ወእምላዕለ ምድር ዘየአቅብዎ መላእክት ወአንበሮሙ በሣልስ ሰማይ። ኩፋሌ ፪፥፯-፰

ሦስተኛም አሥሩን ነገድ ስማቸውን መላእክት አላቸው፤ አለቃቸውም አናንያል ይባላል፤ እነዚህም እንደ ብረት የጸና የእሳት ነጐድጓድን ወደምድር የሚወነጭፉ፤ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን፣ አዝርዕትን፣ አትክልትን ዕፅዋትን ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የተፈጠሩትን ሁሉ የሚጠብቁ ጠባቂ መላእክት እነዚህ ናቸው። እነዚህንም በኤረር በሦስተኛው ከተማ አስፍሯቸዋል። ኩፋሌ 2፥6-8

፴፰.እሉ እሙንቱ ፲ቱ ሊቃናት ወፀት ዖታ ነገደ መላእክት እለ አፀዎሙ ውስተ ፫ቱ ሰማያት ከመ ይንበሩ ውስቴቶን ለዓለመ ዓለም።

በሦስቱ ሰማያት ያሉ አሥር አለቃ መቶ ነገድ እነዚህ ናቸው

፴፱.ወአመ ፀውያሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ የዓርጉ ላዕለ እስከ ጽርሐ አርያም፤ ወእመኒ ለአኮሙ ይወርዱ ታሕተ እስከ በርባሮስ ጽልመት እንተ ይእቲ ጽንፈ ኩሉ ፍጥረት፤ ወአቲዎሙ ይገብኡ ውስተ መካናቲሆሙ ኀበ አልቦ ደዌ

ወኢሕማም፣ ኢሞት ወኢኀዘን ዘእንበለ ሰብሖቱ ለብሁተ ሕሉና ወሥሉጥ ላዕለ ምልክና ወምስፍና። ሄኖክ ፸÷፴፰-፵፪

እነዚህም መላእክት ፈጣሪያቸው ለተልዕኮ ካልጠራቸው ከየቦታቸው አይወጡም። ከየሥፍራቸው አይናወጡም። ፈጣሪያቸው ግን ለተልዕኮ በጠራቸው ጊዜ ወደላይ እስከ ጽርሐ አርያም ድረስ፤ ወደታች እስከ በርባሮስ ድረስ እንደ ዓይን ጥቅሻ ደርሰው መልእክታቸውን ፈጽመው ወደቦታቸው ይመለሳሉ። ሞት ሕማም ወደሌለበት ጥንተ ስፋራቸው ገብተው ፈጣሪያቸውን ሲያመሰግኑ ይኖራሉ። ከምስጋና በቀር ሌላ ተግባር ወይም ሥራ የለባቸውም። ሄኖክ 20÷38-42

፴፫.ይቤሎ ፩ዱ ለካልኡ ምንት አንተ ወምንት ኩነትከ ወይሰጠዎ ካልኡ ወይብሎ ጎድጎኒ አንሰ ኢየአምር ክዋኔየ ወኩነትየ ወይዴመሙ መላእክት በርዕየ አብያጺሆሙ።

ከዚህም በኋላ ሥላሴ መላእክትን ፈጥረው በሦስቱ ሰማያት አዘጋጅተው ትተው ድምጽ አጥፍተው ተሠወሯቸው።

መላእክትም ተፈጥሮአቸውን፣ ፈጣሪያቸውን፣ ተመራመሩ፤ ምን ብለው ተመራመሩ ቢሉ አንዱ አንዱን ዳሶ ሲያገኘው አንተ ምንድን ነህ ከየት መጣህ ይለዋል፤ እርሱም እኔስ አመጣጤ ከየት እንደሆነ አላውቅም፤ እያሉ እርስ በርሳቸው ይደነቃሉ።

፴፬.መኑ ፈጠረነ ወሚመ በበርዕስነኑ ተፈጠርነ።

ከዚህ በኋላ መላእክት ምንም እንኳ ተፈጥሮአቸውን ጨር ሰው ባያውቁም ፈጣሪያቸውን መረመሩ፤ ምን ብለው መረመሩ ቢሉ ማን ፈጠረን ወይስ እርስ በርሳችን ተፈጣ ጠ ርን ይሆን ብለው ተመራመሩ::

፱. አነ ፈጣሪሆሙ ለፈጡራን አነ ገባሪሆሙ ለግቡራን::

ከዚህም በኋላ መላእክት ተፈጥሮአቸውን ሲመራመሩ ሳጥና ኤል ዙፋኑ ሹመቱ ከሁሉ በላይ ነበረና አሻቅቦ ቢያይ ድምጽ አጣ፤ አቆልቁሎ ቢያደምጥ ግን መላእክት ፈጣሪያቸውን ሲመራመሩ ሰማቸው፤ እንዲህም አለ ይህ ሕዝብ ፈጣሪውን አጥቶ ተጨንቋል፤ እኔ ፈጠርኋችሁ ብዬ ፈጣሪነትን በእጄ ላድርግ ብሎ አሰበ፤ አስቦም አልቀረ እኔ ፈጠርኋችሁ ብሎ ተናገረ::

መላእክትም አሻቅበው ቢያዩት ሠይፉ እንደ ሠይፋቸው፣ ክንፉ እንደ ክንፋቸው ሆኖ አዩትና አንተማ እንደኛ ያለህ አይደለህምን እንደምን ፈጠርኋችሁ ትለናለህ አሉት፤ ሳጥና ኤልም እንዲህ አላቸው እናንት ምቀኞች ተመቅኝታችሁኝ ነው እንጂ ከእናንት በላይ ስታዩኝ እንደምን አልፈጠር ከንም ትሉኛላችሁ ይልቅስ እኔ ነኝና ፈጣሪያችሁ እመኑብኝ ስገዱልኝ አላቸው::

መላእክትም አዋቂዎች ናቸውና በቦታ ከፍታማ ከሆነ በኢ ዮር ያለኸው በራማ ያሉትን ብትፈጥር፤ በራማ ያለነው

በኤረር ያሉትን ባልፈጠርን ነበርን?፤ አንተስ እንደምን ፈጠርኋችሁ ትለናለህ አይሆንም አሉት፤ ሳጥናኤልም እናንት ምቀኞች ፈጣሪያችሁ ነኝና እመኑብኝ ስገዱልኝ አላቸው፤ መላእክትም ምቀኞች አይደሉምና በል ከሆነልህማ ፈጣሪ በፍጥረቱ ይታወቃልና እኛ እያየንህ እንግዳ ፍጥረት ፈጥረህ አሳየን አሉት፤ ሳጥናኤልም እፈጥራሁ ብሎ እጁን ወደ እሳት ቢሰድ ያች እሳት እንደ ወጥመድ እንቅ አድርጋ ይዛ እንደ ጅማት አኮማተረችው፤ አስጓጎረችው፤ ሳጥናኤልም መፍጠር አልተቻለውምና ሐሰቱ፣ ታወቀ::

፶፩.ዓመጻ ወጽአት እመዛግብቲሃ ወአቡሃ ለሐሰት::ሄኖክ ፲፩፥፭፣ ዮሐ ፰፥፵፬-፵፭

ሐሰት የተባለ ሁሉ ከሳጥናኤል ተገኝቷል «እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ፤ያባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ፤ እርሱ ከመጀመሪያ ነፍሰ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም፤ ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና::»

ዮሐ 8፥44-45 ፣ ሄኖክ 11፥5-6

፶፪.ወበዕለተ ፈጠሮሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተሐውሰ እመንበሩ ወአንበሰበሳ ለአርያሙ እስከ ያድለቀልቃ ፯ቱ ሰማያት::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ይህ ሐሳዊ መስሐቲ ስቶ ሳያስታቸው ክዶ ሳያስክዳቸው ብሎ በዙፋኑ ላይ ሁኖ ቢንቀሳቀስ ሰባቱ ሰማያት ተንቀጠቀጡ ተነዋወጡ ለመናድ

ለመሰበር ለመፍረስ ደረሱ።

፱፫.ወደንገፁ መላእክት ወኮኑ ከመ አእዋፍ እለ ይነብሩ ዲበ ዕፀው፤ ወከመ አንህብት እለ ይሰፍሩ ዲበ ቀዕል፤ ሶበ ይትነሣእ ላዕሌሆሙ ነፋሰ ዓውሎ ጽኑዕ እስመ አኀዘሙ ፍርሃት ወድንጋፄ ሶበ ሰምዑ ድምፆ ለግርማ ሕይወት።

ከዚህም በኋላ ዛሬ በዛፍ ቅጠል ላይ የሰፈሩ አእዋፍና ንቦች ዓውሎ ነፋስ በተነሳባቸው ጊዜ እንዲጨነቁ፣ እንዲጠበቡ፣ ሁሉ መላእክትም መሸሻ መድረሻ አጡ።

፱፬.ንቁም በበ ህላዌነ እስክ ንረክቦ ለእግዚእነ ወአኀድአሙ መልአከ ሰላም ገብርኤል በቃሉ ለሠራዊተ መላእክት መን ፈሳውያን።

ከዚህም በኋላ ዛሬ መልካም ኅልማሳ ጦር ሲፈታ ድል ሲመታ አይቶ አይዞህ በያለህበት ቁም ብሎ ጦሩን እንዲያ ጸና፤ እንዲያረጋጋ ሁሉ ቅዱስ ገብርኤልም በመላእክት ሽብር ሲጸናባቸው ባየ ጊዜ አይዟችሁ ፈጣሪያችን ፈጥሮ አይጥለንምና እስክናገኘው፣ እስክናውቀው ድረስ በያለንበት እንቁም ብሎ አረጋጋቸው አጸናቸው፤ መላእክትም የቅዱስ ገብርኤልን ቃል ሰምተው በያሉበት ጸንተው ቆመዋል። ከዚህም በኋላ መላእክት በዚህ ዝንጋዔ፣ ድንጋፄ ሳሉ ሥላሴ ገና በአርምሞ ነበሩ። እስከዚህ ድረስ የአሥራ ሁለቱ ሰዓተ ሌሊት ሥነ ፍጥረት ነው።

ክፍል ሦስት

፩. ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ብርሃን ማዕከለ ጽልመት።

ዘፍ ፩፥፫–፬

እግዚአብሔር እሑድ ጠዋት ከቀኑ በመጀመሪያው ሰዓት ብርሃን ይሁን ብሎ ቢያዝዝ በምሥራቅ በኩል ብርሃን ተፈጠረ። ዘፍ 1፥3–4

፪. ወአስተርአዮሙ መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወረሰዮሙ ለመላእክቲሁ ከመ አንቆቅሆ ውስተ ሕፅኑ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ሰማይን መላእክትን እንደ ዕንቁላል በክንፉ እቅፍ አድርጎ ያዛቸው።

፫. ወይቤሎሙ መንፈስ ቅዱስ ለመላእክቲሁ በግሩም ቃል ዝኩሉ ሰማይ ቤትየ ውእቱ እምአይቴ አንትሙ፤ ወምንት ኩነትክሙ፤ ወመኑ አብአክሙ ውስተ ቤትየ።

መንፈስ ቅዱስም መላእክትን እንደ ዕንቁላል በክንፉ እቅፍ አድርጎ ይዞ በግሩም ቃል ጠየቃቸው፤ምን ብሎ ጠየቃቸው ቢሉ ይህ ሁሉ ሰማይ የእኔ ነው፤ ከቤቴ ማን አገባችሁ ከወዴትስ መጣችሁ አላቸው።

፬. አ ግሩም እምግሩማን መኑ አንተ ዘወሰድከነ በድንጋፄ።

መላእክትም አቤቱ ከግሩማን በላይ ያለህ ግሩም አንተ ነህ፤ በዚህን ያህል ድንጋፄ ያራድኸን ያንቀጠቀጥኸን እናውቅህ ዘንድ አንተ ማን ነህ አሉት።

፷. አነ ሕይወቱ ለዘገብረ ሰማየ ወምድረ። ሄኖክ ፲፫÷፳፩-፳፪

መንፈስ ቅዱስም ሰማይን፣ እናንተንም ለፈጠረ ለአብ ሕይወቱ እኔ ነኝ አላቸው። ሄኖክ 13÷21-22

፷፩. ኦ እግዚእነ እስመ አንተ ተአምር ዘፈጠረነ ወአምጽአነ ወአብአነ ውስተ ቤትከ።

መላእክትም አቤቱ ጌታችን የፈጠረንንስ፣ ያመጣንንስ፣ ከቤትህስ ያገባንን አንተ ታውቃለህ እንጂ እኛ ምን እናውቃለን አሉት፤ ፈጣሪነቱ የባሕርዩ እንደሆነ አመኑለት መሰከሩለት።

፷፪. ወአመ አዘዛ እግዚአብሔር ለይእቲ ዓባይ እሳት ዘታውኢ ከመ ትለድ ብርሃነ፤ ወለደት ብርሃነ ወሰመዮ ለውእቱ ብርሃን መዓልተ። ዘፍ ፩÷፫-፮

ሳጥናኤልም መላእክትና መንፈስ ቅዱስ ሲነጋገሩ ቢሰማ አፈረ ደነገጠ፤ ወዲያውም ያ በምሥራቅ የተፈጠረ ብርሃን እንደ ምንጭ እየፈሰሰ እንደ ጎርፍ እየጎረፈ ደርሶ አጥለቀ ለቃቸው፣ ዋጣቸው፤ ያ ብርሃን ከወዴት ተገኝቷል ቢሉ ያቺ የተዘረጋች እሳትን ብርሃን ውለጂ ብሎ ቢያዝዛት ብርሃንን ወለደች፤ ያንንም ብርሃን በምሥራቅ በኩል መንገድ ሠራለት ስሙንም መዓልት አለው፤ መዓልትም ማለት ብርሃን ማለት ነው፤ አንድም ሥራኅ ማለት ነው። እግዚአብሔርም ብርሃኑን ቀን ብሎ ጠራው፣ ጨለማውንም ሌሊት አለው ማታም ሆነ፣ ጠዋትም ሆነ። ዘፍ 1÷5-6

፰. ወተናጸሩ መላእክት እለ በታሕቲት ሰማይ ምስለ መላእክት ላዕላውያን፤ ወነጸሩ ስብሐተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ አንድ ክንፉን ወደ ላይ ወደ ጽርሐ አርያም በአብና በወልድ ላይ ጭኖ አንድ ክንፉን ወደታች ዘርግቶ ቢታያቸው የላይኞች መላእክት ከታች ኾቹ መላእክት ጋር ተያዩ፤ የማያቋርጠውን፤ የማይቆጠረውን፣ የማይሰፈረውን የሥላሴን ክብር አዩ።

፱. ወወድቁ መላእክት በገጸሙ ወተነግፉ ከመ ቆጽል በሰጊድ ወዝንቱ ብርሃን ኮኖሙ ጥበበ ወይቤሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲከ። ኢሳ ፮÷፫-፬

ከዚህም በኋላ መላእክት በዚህ ብርሃን ምክንያት ጥበብ ተገልጾላቸው ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ብለው አመሰገኑ እንደ ቅጠል ረገፉ፤ እንደ ሻሽ ተነጠፉ፤ በግንባራቸውም ተደፉ፤ ስለምን መላእክት ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ብለው አመሰገኑ ቢሉ ጠላታቸው ሳጥናኤል ስላፈረላቸው መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ስለታያቸው ለይኩን ብርሃን ብሎ ቃሉን ስላሰማቸው ፤ስለዚህ ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው አመሰገኑት ፤አንድም መላእክት ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ማለታቸው የሦስትነታቸውን ነገር ሲናገሩ ነው። ኢሳ 6÷3-4

ያውስ ቢሆን ስለምን ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው አመሰገኑ እኩት ስቡህ ብለው አላመሰገኑም ቢሉ የሥላሴ ባሕርይ አይለወጥም ሲሉ ሦስት ጊዜ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው አመሰገኑ፤ እግዚአብሔር ማለታቸውም የአንድነታ ቸውን ነገር ሲናገሩ ነው፤ ቅዱስ ማለት ምን ማለት ነው ቢሉ፤ ክቡር፣ ንጹህ፣ ጽኑ፣ ልዩ፣ ማለት ነው፤ ስለምን ሥላሴ ሰባት ፍጥረትን በአርምሞ፤ ስምንተኛ ብርሃንን በተናግሮ ፈጠሩ ቢሉ የሚሰማ ፍጥረት አልተፈጠረም ነበርና ሰባት ፍጥረትን በአርምሞ ፈጠሩ፡፡ ኋላ ግን ሰማዕያን መላእክት ተፈጥረው ነበርና ብርሃንን በተናግሮ ፈጠሩ፡፡

፲. ኢትትናገሩ ነገረ ፅሩዓ ዘአልቦ ባቁዕ ኢለነባቢሁ ወኢለሰ ማዒሁ ወኩሉ ዘይነብብ ንባበ ጽሩዓ ያገብኡ ሎቱ ቃለ በዕለተ ደይን፡፡ እንዳሉ ፫፻፡፡

ዛሬም ለነፍስ ለሥጋ የማይረባ የማይጠቅም ነገር አትናገሩ አትጫወቱ ብለው መጻሕፍት ተናግረዋል፡፡ ሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ሊቃውንት በሃይማኖተ አበው፡፡

፲፩.ወነበሩ መላእክት ድኑናኒሆሙ መጠነ አሐቲ ሰዓት በኀቤሁ ወበኀቤነሰ ፹ወ፫ቱ ዓመት ወ፬ቱ አውራኅ፡፡

ስለምን ሥላሴ ጨለማን በፊት ብርሃንን በኋላ ፈጠሩ ቢሉ ጨለማ የኦሪት አምሳል ሲሆን ብርሃን የወንጌል አምሳል ነው፤ አንድም ጨለማ ያለማወቅ አምሳል ሲሆን ብርሃን

የማወቅ አምሳል ነው፤ አንድም ጨለማ የገሃነመ እሳት አምሳል ሲሆን ብርሃን የመንግሥተ ሰማያት አምሳል ነውና ጨለማን በፊት ብርሃንን በኋላ ፈጠሩ፤ ከዚህም በኋላ መን ፈስ ቅዱስ በሁለተኛው ሰዓተ መዓልት ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ጠቅልሎ ወጣ።

በዚህቺም አንዲት ሰዓት መላእክት ከነግህ ጀምሮ እስክ ሠለስት እየሰገዱ ቆይተዋል፤ ኤጲፋንዮስም ይህች አንዲት ሰዓት በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲት ሰዓት ናት፤ በእኛ ግን ሰማንያ ሦስት ዓመት ከአራት ወር ነው ብሏል።

፲፪.ወእምዝ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ወቦአ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ።

መንፈስ ቅዱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጥቶ ሁለን ተናዋን ቀባት፣ አነጻት፣ አከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች፣ አመሰገነች።

፲፫.ወአቀመ እመላእክት ዘኃረየ ውስተ መንጠዋልዕ ዘመንበረ ስብሐት ቦዘይበርቅ፣ ወቦዘይነድድ፣ ወቦዘይነጉድ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከመላእክት እንደ መብረቅ የሚነጉዱ፣ እንደ እሳት የሚነዱትን መርጦ አቁሟቸዋል፤ ዙሪያውን ገጥሞ በመንበረ ስብሐት በመኃረጃው ውስጥ ክንፍ ለክንፍ አያይዞ ትታቸዋል።

፲፬.ወነሥአ እግዚአብሔር እምይእቲ እሳት ወገብረ አልባሰ መላእክቲሁ በመጠነ ጎልቆሙ፤ ወቅናታተ ዘብርሃን፣ ወመጽሔታተ ዘፀዳል፣ ወአክሊላተ ዘብርሃን፣ ዘእምጳዝዮን::

ዛሬ መኳንንቱ፣ መሳፍንቱ፣ ነገሥታቱ ለአዳራሻቸው፣ ለእልፍኛቸው ጠባቂ፣ ዘበኛ እንዲያቆሙ፣ እንዲያሰፍሩ ሁሉ፤ ለአርበኞች አሽከሮቻቸውም ግምጃውን፣ ቀሚሱን፣ መታጠቂያውን፣ የወርቁን ሾተል እንዲሠሩ እንዲያሰናዱ ሁሉ እግዚአብሔርም ለመላእክት የሚሸልማቸው ከዚያች ከተዘረጋች እሳት የብርሃን ግምጃ፣ የብርሃን ቀሚስ፣ የብር ሃን መታጠቂያ፣ የብርሃን አክሊል፣ የብርሃን ዘውድ አሰናዳ

፲፭.ወዘአዝፋረ አልባሲሆሙ በዕንቁ እሳት ሥርግው::
የዚህም የልብሳቸው ዘርፍ፣ የቀሚሳቸው ቁልፍ ከላይ እስከ ታች ድረስ እንደ ቀሚስ ቁልፍ በእሳት ዕንቁ የተከበበ ነው

፲፮.ወእምዝ ወረደ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ቀዳሚት ሰማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ፤ ይእቲኒ ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ::
ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሦስተኛው ሰዓተ መዓልት ወርዶ ኢዮርን ያለቆችን ዙፋን ሁለንተናዋን ቀባት፤አነጻት፣ አከበራት፣ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች::

፲፯.ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተንሥኡ እለ በአማን ሰጋድያን ለአምላክ፤ ነዋ በጽሐት ዕለተ ትፍሥሕ ትክሙ ከመ ዕቅባዕክሙ ለሕይወት ዘለዓለም::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መላእክትን እንዲህ አላቸው፤ እናንተ በእውነት ለፈጣሪያችሁ ያገለገላችሁ የሰገዳችሁ መላእክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁ ቅብዓት እቀባችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሷልና ተነሱ አላቸው።

፲፮.ወተንሥኡ ፵ ዖታ መላእክት ወ፬ቱ ሊቃነ መላእክት ወቆሙ ቅድሜሁ ወይቤሉ ሰጊደሰ ሰገድነ ለከ ወባሕቱ ኢበጸሐነ ወኢርኢነ ጽንፈ ዕበይከ አ ሥለስ ቅዱስ።

ከዚህም በኋላ ሰማንያ ሦስት ዓመት ከአራት ወር እንደ ቅጠል ረግፈው እንደ ሻሽ ተነጥፈው ይኖሩ የነበሩ አራት አለቆች አርባ ነገደ መላእክት ተነሥተው በፊቱ ቆመው አቤቱ መስገድስ ሰገድንልህ፤ ነገር ግን የጌትነትህን ዳሩን ድንበሩን አልደረስንበትም፣ አላወቅነውም አሉት።

፲፯.ወቀደሰ ቅብዓ መዓዛሁ ዘታሐዩ ወታሌቡ ወበ፫ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለአጋዕዝት ወበ፬ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለኪሩቤል ወበ፭ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለሱራፌል ወበ፮ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለኃይላት ምስለ ሊቆሙ ሚካኤል።

ከዚህም በኋላ አእምሮ፣ ዕውቀት የሚሆናቸውን ቅብዓት አጣፍጦ፣ አከናውኖ በሦስተኛው ሰዓተ መዓልት አጋዕዝትን ቀባቸው፤ በአራተኛው ሰዓተ መዓልት ኪሩቤልን ቀባቸው፤ በአምስተኛው ሰዓተ መዓልት ሱራፌልን ቀባቸው፤ በስድስ ተኛው ሰዓተ መዓልት ኃይላትን ቀባቸው፣ አለቃቸውም

ሚካኤል ነው፤ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ለመላእክት የብርሃን መጎናጸፊያ አጎናጸፋቸው፣ የብርሃን ዝናር አስታጠቃቸው፣ የብርሃን ዘንግ ማኅተሙ መስቀል የሆነ አስያዛቸው፣ የብርሃን ጫማ አጫማቸው፣ የብርሃን መነፀር አስያዛቸው፣ የብርሃን አክሊል፣ የብርሃን ዘውድ ደፋላቸው::

ስለምን እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ለመላእክት አደረገላቸው ቢሉ ፍጡሮች ናችሁ ሲል የብርሃን መጎናጸፊያ አጎናጸፋቸው፣ ተገዥዎች ናችሁ ሲል የብርሃን ዝናር አስታጠቃቸው፣ ሠራዊት ናችሁ ሲል የብርሃን ዘንግ አስያዛቸው፣ መውጣት መውረድ አለባችሁ ሲል የብርሃን ጫማ አደረገላቸው፤ እኔን ማየት በፈለጋችሁ ጊዜ ያለምክንያት ማየት አትችሉም ሲል የብርሃን መነፀር፣ የብርሃን መስታዎት አስያዛቸው፣ የፀጋ መንግሥት አንግሻችኋለሁ ሲል የብርሃን አክሊል የብርሃን ዘውድ ደፋላቸው::

፳. ወእምዝ ወረደ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ጸግሚ ት ሰማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ፤ ይእቲኒ ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በሰባተኛው ሰዓተ መዓልት ወደ ራማ ወርዶ ያለቆችን ዙፋን ሁለንተናዋን ቀባት፤ አነጻት፣ አከበራት፣ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች::

፳፩.ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተንሥኡ እለ በአማን ሰጋድያን ለአምላክ፤ እስመ ነዋ በጽሐ ዕለተ ትፍሥሕትክሙ ከመ ዕቅባዕክሙ ለሕይወት ዘለዓለም::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እናንት በእውነት ለፈጣሪያ ችሁ ያገለገላችሁ የሰገዳችሁ መላእክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁን ቅብዓት ዕቀባችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሷልና ተነሱ ብሎ አስነሣቸው::

፳፪.ወበ፯ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለአርባብ ወበ፰ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለመናብርት፣ ወበ፱ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለሥልጣናት ምስለ ሊቆሙ ሱርያል ::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር አእምሮ፣ እውቀት፣ ፍቅር፣ ትህትና፣ የዋሃት፣ ትዕግሥት የሚሆናቸውን ቅብዓት አጣ ፍጦ በሰባተኛው ሰዓት አርባብን ቀባቸው፣ በስምንተኛው ሰዓት መናብርትን ቀባቸው፣ በዘጠነኛው ሰዓት ሥልጣና ትን ቀባቸው:: አለቃቸውም ሱርያል ነው::

፳፫.ወእምዝ ወረደ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ሣል ሲት ሰማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ፤ ይእቲኒ ሰብሐቶ ወአእመረቶ ለኬንያሃ::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአሥረኛው ሰዓተ መዓልት ወደ ኤረር ወርዶ የአለቆችን ዙፋን ሁለንተናዋን ቀባት፤ አነጻት፣ አከበራት፣ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች

፳፬.ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላእክቲሁ ተንሥኡ እለ በአማን ሰጋድያን ለአምላክ፤ ነዋ በጽሐት ሰዓተ ትፍሥሕ ትክሙ ከመ እቅባዕ ለክሙ ለሕይወት ዘለዓለም::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እናንት በእውነት ለፈጣሪያችሁ ያገለገላችሁ የሰገዳችሁ መላእክት የዘለዓለም ሕይወት የሚሆናችሁን ቅብዓት እቀባችሁ ዘንድ የደስታችሁ ቀን ደርሷልና ተነሱ ብሎ አስነሳቸው።

፷፭.ወተንሥኡ ፫ ሊቃናት ወ፴ ፪ታ ነገደ መላእክት፣ ወቆሙ ቅድሜሁ ወይቤሉ ሰጊደሰ ሰገድነ ለከ ወባሕቱ ኢበጻሕነ ወኢርኢነ ጽንፈ ዕበይከ አ ሥሉስ ቅዱስ።

ከዚህም በኋላ መላእክት ሰማንያ ሦስት ዓመት ከአራት ወር እንደ ቅጠል ረግፈው እንደ ሻሽ ተነጥፈው ይኖሩ የነበሩ ሦስት አለቆች ሠላሳ ነገደ መላእክት ተነሥተው በፊቱ ቆመው አቤቱ ጌታችን መስገድስ ሰገድንልህ፤ ነገር ግን የጌትነትህን ዳሩን ድንበሩን መጨረሻውን አላወቅነውም አልደረስንበትም አሉት።

፷፮.ወበ፲ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለመኳንንት ወበ፲ቱ ወ፩ ሰዓት ቀደሶሙ ለሊቃናት፣ ወበ፲ቱ ወ፪ቱ ሰዓት ቀደሶሙ ለመላእክት ምስለ ሊቆሙ አናንያል።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ለመላእክት አእምሮ፣ እውቀት ፣ፍቅር፣ ትህትና፣ የዋሃት፣ ትዕግሥት የሚሆናቸውን ቅብዓት አጣፍጦ፣ አከናውኖ በአሥረኛው ሰዓተ መዓልት መኳንንትን ቀባቸው፣ በአሥራ አንደኛው ሰዓት ሊቃናትን ቀባቸው፣ በአሥራ ሁለተኛው ሰዓት መላእክትን ቀባቸው። አለቃቸውም አናንያል ነው።

፷፯.ወእምዝ ዓርገ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወቀደሰ ኩለንታሃ ዓዕማዲሃኒ ወአናቅጺሃኒ ወኩሎ ዘውስቴታ፤ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ::

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በአሥራ ሁለተኛው ሰዓት ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወጥቶ በውስጧ ያለውን ሁሉ ብርሃን ቀባት አነጻት፣ አከበራት፣ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች::

፷፰.ነዋ ተፈጸመ ቅዳሴ ፯ቱ ሰማያት ወቅዳሴ ፲ቱ ሊቃናት፣ ወቅዳሴ ፻ት ጸታ ነገደ መላእክት በበነገዶሙ፤
የሰባቱ ሰማያት የአሥሩ ሊቃናት የመቶው ነገድ ቅብዓት እነሆ ተፈፀመ::

ክፍል አራት

፩. እምቅድመ ቅብዓትሰ ነበሩ መላእክት ከመሕፃናት በዝንጋዔ ወሰበ ተቀብዑ መልዓ ላዕሌሆሙ አእምሮ፣ ውኂሩት፣ ፍቅር ወትዕግሥት ትህትና ወየዋሃት::
ይህ ቅብዓት ምንድን ነው ቢሉ መንፈስ ቅዱስ ነው፤ የቅብዓት ጣዕሙ ምሥጢሩ ምንድን ነው ቢሉ መላእክት ሳይቀቡ

አእምሮ፣ እውቀት እንደሌላቸው ሕፃናት ነበሩ፤ ከተቀቡ በኋላ ግን አእምሮ፣ ፍቅር፣ ትህትና፣ የዋሃት፣ ትዕግሥት አደረባቸው፤ ምስጋና እንደ ምንጭ እየፈሰሰ እንደ ጎርፍ እየጎረፈ ከአፋቸው የማይለይ ሆነ።

፪. ወሶበ ረከቡ መላእክት ስመ ስባሔሆሙ ለሥሉስ ቅዱስ በሰሌዳ መብረቅ ዘተጽሕፈ ተፈሥሑ ዓቢየ ፍሥሓ ወውዑ ይሴብሕዎ ለፈጣሪሆሙ እስከ ያድለቀልቃ ፯ቱ ሰማያት እምድምፀ ማኅሌቶሙ።

ከዚህም በኋላ መላእክት በተሰጣቸው እውቀት በየመነፀራቸው ቢያዩ፦

፫. ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዋህድ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ዋህድ ቅዱስ መንፈስ እግዚአብሔር ዋህድ ዘፈጠረነ ወባረከነ፣ ወቀደሰነ፣ ወወህበነ ሕይወተ ዘለዓለም። የሚል ምስጋና ተጽፎ አገኙ።

ከዚህ በኋላ በአገኙት ምስጋና ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ቢያመሰግኑ ከድምጻቸው ምልዓት የተነሳ ሰባቱ ሰማያት ተነዋወጡ።

፬. ወእምዝ ወፅአ መንፈሰ እግዚአብሔር እም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እንዘ ይሴባሕ በአፈ መላእክቲሁ ወነበረ በመንበረ ስብሐቲሁ።

ከዚህም በኋላ ዛሬ ንጉሥ ከዘመተበት ሲመለስ በልልታ በደስታ እንዲቀበሉት ወደ ግንቡ እንዲያገቡት ሁሉ እግዚአብሔርም በአፈ መላእክት እየተመሰገነ ከኢየሩሳሌም

ሰማያዊት ወጥቶ መንበረ ስብሐት ገባ።

፩. ወነሥአ እግዚአብሔር እምሥራዊተ ኪሩቤል ፪ተ አርእስተ ዘውእቶሙ ገጸ ሰብእ፣ ወገጸ አንበሳ፤ ወዓዲ ነስአ እግዚአብሔር እምሥራዊተ ሱራፌል ፪ተ አርእስተ ዘውእቶሙ ገጸ ንስር፣ ወገጸ እንስሳ ወለክአሙ መልዕልተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት በማዕዘንተ መርህባ ለአርያም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከኪሩቤል ሁለት ገጸ ሰብእ፣ ገጸ አንበሳን ከሱራፌል ሁለት ገጸ ንስር ገጸ እንስሳን አንስቶ ከኢየሩሳሌም ሰማያዊት በላይ፤ ከሰማይ ውዱድ በታች አቆማቸው።

፪. ወሰፍሐ ዲበ ዘባናቲሆሙ ሰማየ ዘጎብሩ በረድ።

በእነዚህም ላይ ሰማይ ውዱድን እንደ መረሻት ጫነባቸው፣ በላይም ህብሩ በረድ የመሰለውን ዙፋን እንደ ኮረቻ ጫነባቸው። እነዚህንም በምሥራቅ፣ በምዕራብ፣ በሰሜን፣ በደቡብ በአራቱ ማዕዘን ጀርባቸውን ወደ ውስጥ፣ ፊታቸውን ወደ ውጭ፣ እያደረገ አቁሟቸዋል። ገጽ ለገጽ ሳይተያዩ ሥላሴ ወደአሰቡት መንገድ አንዱ በሄደበት ሦስቱ እየተከታተሉ ይሄዳሉ።

፫. ወገጸሙኒ ከመ ገጸ ፬ቱ ብሔር፤ ገጸ በገጽ ኢይትናጸሩ ጎበ አንጸረ ቀዳማዊ የሐውሩ። ሕዝ ፩፥፲፪-፲፫

እያንዳንዱም ወደፊት ቀጥ ብሎ ይሄድ ነበር፤ መንፈስም ወደሚሄድበት ይሄዱ ነበር ሲሄዱም አይገላመጡም ነበር።

ሕዝ 1፥12-13

«በዙፋኑም መካከል በዙፋኑም ዙሪያ በፊትና በኋላ ዓይኖች የሞሏቸው አራት እንስሶች ነበሩ፤ ፊተኛውም እንስሳ አንበሳን ይመስላል፣ ሁለተኛውም እንስሳ ጥጃን ይመስላል፣ ሦስተኛውም እንስሳ እንደ ሰው ፊት ነበረው፣ አራተኛውም እንስሳ የሚበረውን ንስር ይመስላል፤ አራቱም እንስሶች እያንዳንዳቸው ስድስት ክንፎች አሏቸው፤ በዙሪያቸውና በውስጣቸውም ዓይኖች ሞልተውባቸዋል፤ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ የነበረውና ያለው፣ የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ፣ አምላክ እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም።» የዮሐ.ራዕ 4÷6-9

፷. ወአክናፊሆሙ እምድር እስከ ሰማይ ወአዕጋሪሆሙ እስከ በርባሮስ ጽልመት። ሕዝ ፩÷፳፯-፳፰

እነዚህም ከወገባቸው በላይ አሥራ ስድስት ከወገባቸው በታች አራት ናቸው፤ ክንፋቸውም ከምድር እስከ ሰማይ ድረስ ይሆናል። ሕዝ 1÷27-28

፷፩. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር እምሠራዊተ ሩፋኤል ፳ወ፩ተ ሊቃናተ ወአቀሞሙ አውደ መንበሩ። ሕዝ ፩÷፲፩-፲፪

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከሠራዊተ ሩፋኤል ሀያአራት ሊቃናትን መርጦ በመንበረ ስብሐት በመጋረጃዋ ውስጥ ዙርያዋን ክንፍ ለክንፍ ገጥሞ አቁሟቸዋል። ሕዝ 1÷11-12

፷፪. ወሰመዮሙ ለእሙንቱ ካህናተ ሰማይ ወወሀቦሙ ማዕጠንታተ ዘእምወርቀ እሳት ወአክሊላተ ብርሃን ዘእምጳዝዮን

ወአብትረ ዘከተማሆን መስቀል ወአልበሶሙ አልባሰ ክህነት ዘጎብሩ መብረቅ። ዮሐ. ራዕ ፩፥፩-፭

እነዚህንም ስማቸውን ካህናተ ሰማይ አላቸው፤ የእሳት፣ የወርቅ ጽና አስያዛቸው፤ የብርሃን አክሊል ጻዝዮን ከሚባል የብርሃን ዘውድ ደፋላቸው፤ የብርሃን ዘንግ ማጎተሙ መስቀል የሆነ አስያዛቸው፤ የብርሃን ካባ ላንቃ ጎብሩ መብረቅ የመሰለ አለበሳቸው፤ «በዙፋኑ ዙሪያ ሀያአራት ዙፋኖች ነበሩ፤ በዙፋኖቹም ላይ ነጭ ልብስ ለብሰው በራሳቸውም የወርቅ አክሊል ደፍተው ሀያ አራት ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር፤» ዮሐ. ራዕ 4፥4-5

፲፩.ወይወጽእ እምውስተ ማዕጠንቶሙ መብረቅ ወነጎድጓድ ወፀዓዕ ዘመዓዛሁ ሠናይ። የዮሐ ራዕ፰፥፫-፭

እነዚህም በአንድ ላይ በዓጠኑ ጊዜ ከማዕጠንታቸው የሚወጣው ጢስ መልኩ መብረቅ፣ ድምጹ ነጎድጓድ፣ መዓዛው መልካም የሆነ ነው። «ሌላም መልአክ መጣና የወርቅ ጥና ይዞ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሠዊያ ላይ ለቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ዕጣን ተሰጠው፤ የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ» የዮሐ ራዕ 8፥3-5

፲፪.ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለካህናቲሁ ጸሎተ ኩሎሙ ቅዱሳን ይኩን ውስተ ማዕጠንትክሙ ከመ ይዕርግ ኀቤየ።

የሚያጥኑትስ ምንድን ነው ቢሉ የጻድቃን ጸሎት፣ የሰማዕታት ገድል፣ የደጋግ ሰዎች ምግባር በእናንተ እየታጠነ ወደ እኔ ያርግ/ይድረስ/ ብሏቸዋል።

፲፫.ወይገለብቦ ለሰማይ ወለአርያሙ ጢሰ ዕጣኖሙ ዘመዓዛሁ ሠናይ ዛሬ በክረምት ተራራውን ኮረብታውን ጉም እንደሚሸፍነው እንደሚጋርደው ሁሉ ካህናተ ሰማይም የሚያጥኑት ማዕጠንት ጽርሐ አርያምን መንበረ ስብሐትን ይሸፍናል፣ ይጋርዳል።

፲፬.ወቦ ኪሩቤል ይቀውሙ በየማን በአምሳለ ቀሳውስት ወሱራፌል ይቀውሙ በጸጋም በአምሳለ ዲያቆናት ወድኅሬሆሙ ካህናተ ሰማይ።

የኪሩቤልና የካህናተ ሰማይ ያቋቋማቸው ማዕርግ እንደምን ነው ቢሉ ኪሩቤል በቀኝ እንደ ቀሳውስት፤ ሱራፌል በግራ እንደ ዲያቆናት ከፍ ብለው፤ ካህናተ ሰማይ ዝቅ ብለው ክንፍ ለክንፍ ገጥመው ቁመው ይኖራሉ።

፲፭.ወቦ እልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት መብረቅ፣ወነጎድጓድ፣ ሠረገላሆሙኒ ምሉዓነ አዕይንት።

በዚህም በሰማይ ውዱድ ዙሪያ እልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት መብረቅ፣ ነጎድጓድ፣ ሠረገላ እንደ መስታዎት ብሩህ የሆነ አለበት።

፲፮.ወሲሳዮሙ ለመላእክት ቅዳሴ ወስብሐት ወስቴሆሙ ፍቅረ መለኮት።

የመላእክት ምግባቸው ምንድን ነው ያሉ እንደሆን ዛሬ ግዙፋኑ ግዙፍ መብል/ምግብ/ በልተን ውኃ ጠጥተን እንድ

ንኖር ሁሉ መላእክትም ረቂቃን መንፈሳውያን ናቸውና ረቂቅ ምግብ የእግዚአብሔርን ምስጋና ተመግበው ረቂቅ መጠጥ የመለኮትን ፍቅር ጠጥተው ይኖራሉ።።

፲፯.ወአልቦሙ ለመላእክት ትዕምርተ ተባዕት ወአንስት፤ እስመ እሳታውያን እሙንቱ።። ማቴ ፳፪÷፴-፴፩

የመላእክት ትዕምርተ ተባዕት ትዕምርተ አንስት /የዖታ ምልክት/ አላቸውን ቢሉ ይህስ የለባቸውም በመላእክት ዘንድ ሴትና ወንድ የለም።። ማቴ 22÷30-31

፲፰.ወቦ እመላእክት ዘዘዚአሁ አርአያሆሙ፤ ቦ ዘይበጽሕ ቆሞ ሙ እምድር እስከ ሰማይ፤ ወቦ እለ ያጸልሉ በአክናፊሆሙ አሐተ ሀገረ፤ ቦ እለ አርእስቲሆሙ መጠነ አድባር ዓበይት ወቦ እለ ግሉፋን ኩለንታሆሙ በአዕይንት፤ ቦ እለ ፮ቱ ክነፊሆሙ፤ ወእሳት አልባሲሆሙ፤ ወቦ እለ ይትዓጸፉ መባ ርቅተ፤ ቦ እለ ይትቁጸሉ ደመናተ፤ ወቦ እለ ይጸብጡ ነፋሳተ፤ ቦ እለ አእጋሪሆሙ አምደ እሳት፤ ወቦ እለ ያነድዱ አብሕርተ በአክናፊሆሙ ወአልቦ ዘየአምር ክዋኔሆሙ ወፍጻሜሆሙ ለመላእክቲሁ ዘእንበለ እግዚአብሔር ባሕቲቱ ኩፋሌ ፪÷፯-፳

የእነዚህም መላእክት አርዓያቸው መጠናቸው የተለያየ ነውን ቢሉ፤ ቁመታቸው ከምድር እስከ ሰማይ የሚደርሱ መላእክት አሉ፤ በክንፋቸው አንድ አገር የሚያለብሱ መላእክት አሉ፤ ራሳቸው ተራራ የሚያህል መላእክት አሉ፣ በዓይን

የተቀረጹ የተሸለሙ ሁለንተናቸው ዓይን የሆነ መላእክት አሉ፤ ስድስት ክንፍ ያላቸው መላእክት አሉ፤ መብረቅ ለብሰው መብረቅ ተጎናጽፈው የሚኖሩ መላእክት አሉ፤ ነፋስ ለብሰው ነፋስ ተጎናጽፈው የሚኖሩ መላእክት አሉ፤ ብሩህ ደመና ጠምጥመው የሚኖሩ መላእክት አሉ፤ እግራቸው አምደ እሳት የሚመስል መላእክት አሉ፤ ባሕሩን ምንጩን በክንፋቸው የሚያቃጥሉ መላእክት አሉ፤ የእነዚህን መላእክት አርአያቸውን መጠናቸውን ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቀው የለም:: ኩፋሌ 2፥7-8

፲፱.እስመ ፲፱ ዓመት በቅድሜከ ከመዕለት እንተ ትማልም ኃለፈት:: እንዳለ ዳዊት መዝ ፹፱፥፬-፮

ሺህ ዓመት በፊትህ እንዳለፈች እንደ ትናንት ቀን እንደ ሌሊትም ንጋት ነውና መዝ 89፥4-5

፳. ነዋ ተፈጸመ ፳ወ፬ቱ ሰዓት ዘዕለተ እሑድ ወይእቲ ዕለት በጎቤሁ አሐቲ ዕለት፤ ወበጎቤነሰ ፲፱ ዓመት እንዳለ ፪ኛ ጴጥ ፫፥፰-፱

ይህችም ዕለተ እሑድ ናት፤ ይህችም ዕለት በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲት ዕለት ናት በእኛ ዘንድ ግን አንድ ሺህ ዘመን ነው፤ «ወዳጆች ሆይ በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን እንደሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ » 2ኛ ጴጥ 3፥8-9

እሑድ ማለት ለፍጥረት አንደኛ ለቀመር ስድስተኛ ለፀሐይ አምስተኛ ማለት ነው። የአሥራ ሁለቱ ሰዓተ ሌሊት የአሥራ ሁለቱ ሰዓተ መዓልት የሀያ አራቱ ጊዜያት ስምንት ፍጥረት ይህ ነው። ጾሀስ □ዙ□□መ□ በምን ቀን ነው ቢባል መጋቢት ሀጸ ዘጠኝ ቀን ነው።

አክሲማሮስ ዘሰኑይ

፩. ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ጠፈር ማዕከለ ማይ ከመ ይፍልጥ ማዕከለ ማይ ወማይ ወኮነ ከማሁ ዘፍ ፩÷፮-፱

እግዚአብሔር በሁለተኛው ቀን ምን ፍጥረት ፈጠረ ያሉ እንደሆን እሑድ በጊዜ ሠርክ ለሰኞ አጥቢያ ያች ብዝ ተባዝ ያላት ውኃ ከምድር ጀምራ እስከ ብሩህ ሰማይ ድረስ መልታ ሰፍታ አድራ ውላ ነበር::

፪. ለይኩን ጠፈር በማዕከለ ሰማይ ብሎ ቢያዝዝ ውኃው ከአራት ተከፈለ:: እግዚአብሔርም በውኆች መካከል ጠፈር ይሁን፣ በውኃና ውኃ መካከልም ይከፈል አለ:: ዘፍ 1÷6-9

እግዚአብሔርም ጠፈርን አደረገ ከጠፈር በታችና ከጠፈር በላይ ያሉትንም ውኆች ለየ እንዲሁም ሆነ፤ እግዚአብሔር ጠፈርን ሰማይ ብሎ ጠራው:: ዘፍ 1÷6-9

፫. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ክፍላ ለይእቲ ዓባይ ማይ ወአዕ ረጋ መልዕልተ ሰማየ ማይ ወመልዓት እምጽንፍ እስከ ጽንፍ ወከዊና ፭ደ ቆመት ወጸንዓት ወረግዓት ከመ ሐፂን ወከመ ሰይፍ ዘሀሎ ውስተ ቀቀቡ::

በማዕከል ያለው ሲሦው ውኃ እንደ ቤተ ንጉሥ አዳራሽ ጠ ፈር ሆና ተመሠረተች ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን

እስከ ደቡብ መልታ ሰፍታ አደረች። በአፎቱ እንደተከተተ ሰይፍ ሆነች።

፬. ዘይጠፍር በማይ ጽርሐ ወረሰየ ደመና መከየዶ። መዝ ፻፫፥፫ እልፍኙን በውኃ የሚሠራ፤ ሠረገላውንም ደመና የሚያደርግ፤ መዝ 103፥3-4

፭. ማይ ጠፈረ ቤቱ ደመናት መንኰራኵሩ።
የቤቱ ጠፈር ውኃ ነው፤ ደመናትም ሠረገላዎቹ ናቸው።

፮. እቤ አነ እግዚአብሔር ለይትጋባዕ ማይ ውስተ ምዕላዲሁ ብሎ ቢያዝዝ ውኃው ከሦስት ተከፈለ።
እግዚአብሔርም ከሰማይ በታች ያለው ውኃ በአንድ ሥፍራ ይሰብሰብ የብሱም ይገለጽ አለ እንዲሁም ሆነ። ዘፍ 1፥9-10

አንዱ እጅ ውኃ ከጠፈር በላይ ተሰቀለ ስሙንም ሐኖስ አለው፤ ሁለተኛው እጅ ውኃ ደግሞ ለምድር ምንጣፍ ሆነ። ሦስተኛው እጅ ውኃ እንደመቀነት ተጠምጥሞ በምድር ዳርቻ ዙርያውን ቆመ ስሙንም ውቅያኖስ አለው።
ከዚህም በኋላ የጠፈርን ዕንብርት ጉልላት፤ ከሐኖስ ዕንብርት ጉልላት ጋር አንድ አድርጎ እሱ ባወቀው ማጎተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፯. ወተረክበት ጎንብርታ ለማይ ወአሠራ ጎበ ሰማየ ሰማይ ወአውዕአ ሎቱ ቅጽረ ከመ እንተ ጽንፍ ወአልዓለ ቅዕሮ ለሰማይ ወደመሮ ምስለ ሰማየ ሰማይ ወቀፈሎ ውኀተሞ በማጎተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ የጠፈርን ቅጽር ከሐኖስ ቅጽር ጋር አንድ አድርጎ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል። በዕለተ እሑድ ሰባት የብርሃን ሰማያት ፈጠረ ብለን ነበር አሁን ደግሞ ሁለት የውኃ ሰማያት ፈጠረ ከአልን እነዚህ ትርፍ ናቸውን? ወይስ ከምድር ጋር ይቆጠራሉ ቢሉ ትርፍም አይደሉም ከምድርም ጋር አይቆጠሩም። ቀሌምንጦስ ሁለቱን የውኃ ሰማያት ትቶ ሰባት የብርሃን ሰማያት ብሎ ቆጠረ ኤጲፋንዮስ ግን ሁለቱን የውኃ ሰማያት ጨምሮ ሰባት ብሎ ቆጠረ።

በዚህም ጊዜ አይጣሉምን? ቢሉ አይጣሉም፤ሊቃውንት ያስታርቋቸዋል፤ እንዴት ብለው ያስታርቋቸዋል ቢሉ ቀሌምንጦስ ጽርሐ አርያምን፣ መንበረ ስብሐትን፣ ሰማይ ውዱድን በስም ከተለያዩ እነዚህን ሦስት ብሎ የቀሩትን የብርሃን ሰማያት ጨምሮ ሰባት ሰማያት አለ።

ኤጲፋንዮስ ግን ጽረሐ አርያምን፣ መንበረ ስብሐትን፣ ሰማይ ውዱድን፣ እነዚህ ሦስቱን ሰማያት እንደአንድ ቤት ሥርዓት ሲያያቸው አንድ ብሎ ሁለቱን የውኃ ሰማያት ጨምሮ ሰባት የብርሃን ሰማያት አለ። በዚህ ጠብ ክርክር የለም እንደዚህ አድርገው ሊቃውንት ያስታርቋቸዋል።

፰. ናሁኬ ተዓውቀ ከመቦ ለ፯ቱ ሰማያት ፯ቱ ዓየራት።

ስለምን እግዚአብሔር ጠፈርን እንደ ቤተ ንጉሥ አዳራሽ አድርጎ ፈጠረው ቢሉ እንደ ሰቀላስ አድርጎ ቢፈጥረው

በዕለተ ረቡዕ የሚፈጥራቸው ፀሐይና ጨረቃ፣ ከዋክብት፣ ብርሃናቸውን ወደላይ በነዙ በአበሩ ነበር እንጂ ወደታች ወደ እኛ ብርሃናቸውን ባልነዙም ባላበሩም ነበር።

፱. ወገብሮ እግዚአብሔር ለጠፈር ከመዓዝረቅ።

አንድም እንደሰቀላ አድርጎ ቢፈጥረው ዓይናችን ማረፊያ አጥቶ ተፈንጥሮ በወደቀ ነበረና፤ ስለዚህ ለዓይናችን ተስፋ ለሰውነታችን ቤዛ እንዲሆን ብሎ ጠፈርን እንደቤተ ንጉሥ አዳራሽ ጎበብ አድርጎ ፈጠረው፤ የዚህንም ጎብሩን እጅግም ቀይ እጅግም ነጭ አላደረገውም አረንጓዴ ቢጫ አስመስሎ ፈጥሮታል፤ እጅግም ቀይ አድርጎ ቢፈጥረው ለዓይናችን የደዌ ምክንያት በሆነ ነበረ፤ እጅግም ነጭ አድርጎ ቢፈጥረው ዓይናችንን ብርሃኑ በበዘበዘው ነበርና፤ ስለዚህ ለዓይናችን ተስፋ እንዲሆን ብሎ አረንጓዴ ቢጫ አስመስሎ ፈጠረው።

ስለምን እግዚአብሔር ጠፈርን ወደታች ሐኖስን ወደላይ ፈጠረ ቢሉ ሐኖስን ወደላይ ጠፈርን ወደታች አድርጉ ባይፈጥርስ ኖሮ ወጪትና ምንቸት ያለ ውኃ ቢጣዱ የእሳት ሙቀት ሲጸናባቸው እንዲሰበሩ እንዲፈነዱ ሁሉ ጠፈርንም ሐኖስ በላይ ባይጫነው የፀሐይ ሙቀት ሲጸናበት በፈረሰ፣ በተናደ ነበረና፤ ስለዚህ ጠሉ እንዲያጸናው ብሎ ጠፈርን ወደታች ሐኖስን በላይ አድርጎ ፈጠረው።

፲. ወሰቀለ እግዚአብሔር ማየ ለአጽንዖ ሰማይ ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ፲፻ተ ፸፬ አናቅጸ ወማዕፀዊሃኒ ኩሉ ማይ ወመድረከ ቤታኒ ኩሉ እሳት።

እነዚህንም ሰባቱን ሰማያት ሲፈጥራቸው ከሰማይ ውዱድ ጀምሮ እስከ ጽርሐ አርያም ድረስ ሽሕ እልፍ አናቅጽ አውጥቶላቸዋል፤ የእሳት ጉበን፣ የእሳት መድረክ ሠርቶ የውኃ ሳንቃ ገጥሞ ትጀቸዋል።

፲፩.ወደመረ ሎን መላእክተ እለ ይእኀዙ አስይፍተ ምሉሐነ በበፂቱ ለለፅዱ አንቀጽ፤ ከመ አልቦ ዘየዓርግ ላዕለ ወአልቦ ዘይወርድ ታሕተ ዘእንበለ ውስተ እዴሁ ሀሎ ትዕምርተ መስቀል ዘልዑል።

ከዚህም በኋላ በየአናቅጹ ትዕምርተ መስቀል ያልያዘ ከታች ወደላይ ከላይ ወደታች እንዳይወጣ፣ እንዳይወርድ፣ ሁለት ሁለት መላእክት ሰይፍን እያስመዘዘ በእያንዳንዱ ደጅ አጋፋሪ አቁሞበታል።

፲፪.ወእምዝ ወረደ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ሐኖስ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሐኖስን ወርዶ ሁለንትናዋን ቀባት፣ አነጻት፣ አከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች፤ አመሰገነች።

፲፫.ወእምዝ ወረደ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ጠፈረ ሰማይ እንተ ትሰመይ ፋሊክ መርበበ ማይ ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወርዶ ጠፈርን ቀባት፣ አነጻት፣ አከበራት፤ እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች፣ አመሰገነች፤ ስሟንም ፋሌክ ሰማይ አላት።

፲፬.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ክፍላ ለይእቲ ዓባይ ነፋስ ዘትፀውር ባሕረ ግሩመ ወረሰያ ምልዕተ እምጽንፍ እስከ ጽንፍ ከመ ትፁር ማየ ይእቲኒ ፀዊራ ቆመት ወፀንዓት በክሂሎቱ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከዚያች ብዥ ተባዥ ከአላት ነፋስ ባሕረ ሐኖስን ለማሸከም በአራቱ ማዓዝነ ዓለም ከፍሎ ወደላይ አውጥቶ ባሕረ ሐኖስን አሸከማት። ይህችም ነፋስ ግሩም የሆነ የሐኖስን ባሕር ተሸክማ ቆመች ጸናች።

፲፭.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ክፍላ ለይእቲ ዓባይ መሬት ወአውረዳ መትሕተ ታሕቲት ወረሰያ ለመስፈርተ ፍጡራን መሠረተ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከዚያች ብዥ ተባዥ ከአላት መሬት ብሩህ ብሩሁን ወደላይ ትቶ ጥቁር ጥቁሩን ብርቱ ብርቱውን መሬት ወደታች አውርዶ ዕመቀ ዕመቃት አሰፈራት፤ ይህችንም የፍጥረቱ ሁሉ መስፈሪያ እንድትሆን መሠረት አደረጋት።

፲፯.ወረሰያ ከመ ዕብን ይብስተ ወጽንዕተ ዘኢይትዌቀር ጥቀ በሐ ፂን ወጽልመታኒ ግሩም ዘኢያበርሃ አዕላፍ ፀሐይ፤ ወሰመያ ለይእቲ በርባሮስ ጽልመት።

ይህችም ዕልፍ አዕላፋት ፀሐይ ቢገባባት ጨለማዋ የማይገፋ ነው፤ በብረት እንደማይወቀር ድንጋይ አድርጎ አጸናት ስሟንም በርባሮስ አላት።

፲፯.በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ እስመ መንፈሰ እግዚአብሔር ይጼልል መልዕልተ ማይ ወጽልመት መልዕልተ ቀላይ። ዘፍ ፩፥፩-፫

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ፤ ምድርም ባዶ ነበረች አንዳችም አልነበረባትም ጨለማም በጥልቁ ላይ ነበረ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍፎ ነበር፤ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ያች ብዥ ተባዥ ያላት ነፋስ በውኃ ላይ መልታ ሰፍታ አድራ ውላ ነበረች። ዘፍ 1፥1-3

ሙሴ አንድ ሰማይ ብሎ ቆጠረ፤ ኤጲፋንዮስ ግን ሰባት የብርሃን ሰማያት ብሎ ቆጥሯል። የዚህን ጊዜ አይጣሉምን ቢሉ አይጣሉም መምህራን ያስታርቋቸዋል፤ እንዴት አድርገው ያስታርቋቸዋል ቢሉ ሙሴ በውጭ አንድ ሆኖ ቅጽር ለቅጽር ገጥሞ ቢያየው አንድ ሰማይ ብሎ ቆጠረ ኤጲፋንዮስ ግን በውስጥ በኩል በዓየር ወይም በርዝመት መራራቃቸውን በከተማ መለያየታቸውን አይቶ ሰባት ብሎ ቆጥሯል።

በሊቃውንትስ ጠብ ክርክር የለባቸውም። መምህራን ያስታር ቋቸዋል ማለት ስለዚህ ነው።

፲፰.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ወከፈላ ለይእቲ ዓባይ እሳት ወአውረዳ ወአንበራ ላዕለ ነፋስ ወአስተረሐቀ ዓየራ በማዕከል ከመ ኢትትቃረብ ምስሌሃ።

ከዚያች ብዥ ተባዥ ከአላት ነፋስ ብሩህ ብሩሁን ወደላይ ትቶ ጥቁር ጥቁሩን ብርቱ ብርቱውን ወደታች አውርዶ ከበ ርባሮስ በላይ በዓየር አራርቆ ትቶታል።

፲፱.ምድርኒ ነበረት እምትካት ወታስተርኢ ድሉታ።

እስከ እዚህ ድረስ ምድር ከውኃ ጋር ተሳብቃ አንድ ሆና ነበር።

፳. ምድርኒ ነበረት ጽብርታ ቀጢነ እስከ አርግዓ ከመግብነት ወአግዘፋ ፈድፋደ እስከ ትወልድ አዕባነ አድባረ ወአውግረ በመንክር ግብር።

እንዲህ ከሆነ እግዚአብሔር ምድርን ከውኃ ጋር እንደምን ለይቷታል ቢሉ ዛሬ ዓይብ ከአጓት ተለይቶ በላይ እንዲረጋ ሁሉ ምድርንም በላይ እንደ ዓይብ እያረጋ ውኃውን በውስጥ መንገድ እንደ አጓት እያጠራ ምድሩን፣ ተራራውን፣ ኮረብ ታውን፣ ገደሉን እንድትወልድ እስከ አሁን ድረስ አግዝፎ፣ አወፍሮ፣ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጐዝጉዞ ዘርግቶ አንጥፎ ከላይ እንደመርከብ አጽንቷታል።

፳፩.ወአውረዳ ለይእቲ ማይ ታሕተ ምድር ወደመራ መልዕልተ እሳት ወአስተራኀቃ ወገብረ ላቲ ዓየራተ በማዕከላ ከመ ኢት ትቃረብ ምስለ እሳት።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ውኃውን ከምድር በታች አው ርዶ ከእሳት በላይ በዓየር አራርቆ ትቶታል።

፷፪.ወደመረ ቅጽረ ማይ ምስለ ቅጽረ እሳት ወከማሁ ለቅጽረ እሳትኒ ምስለ ቅጽረ ነፋስ ወለቅጽረ ነፋስኒ ምስለ ቅጽረ በርባሮስ ጽልመት ታሕቲት ወቀፈሎ ውነተሞ በማኅተሙ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር የውኃን ቅጽር ከእሳት ቅጽር ጋር የእሳትን ቅጽር ከነፋስ ቅጽር ጋር የነፋስን ቅጽር ከበርባ ሮስ ቅጽር ጋር አንድ አድርጐ እርሱ ባወቀው ማኅተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

፷፫.ወባሕቱ ኢኮና ዓየራቲሆን ርኑቃተ ከመ ዓየራተ ዝንቱ ዓለም አላ በዓቅሞን።

እነዚህንም በውስጥ መንገድ እንዳይደማመሩ እንዳይጨማመ ሩ በዓየር አራርቆ በከተማ ለይቶ ትድቸዋል። ነገር ግን ዓየራ ቸው እንደዚህ ዓለም ዓየር ሩቅ አይደለም በመጠን ነው።

፷፬.ለምድርሰ ወለማይ አልቦን ዓየራት አላ ኅረራ ለምድር ወአጽ ንዓ ዲበ ማይ። መዝ ፻፴፭÷፮

ምድርና ውኃ ግን ዓየር /ርቀት/ የላቸውም፤ ምድርን በውኃ ላይ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ጎዝጉዞ ዘርግቶ አንጥፎ በላይ እንደመርከብ አጽንቷታል። መዝ 135÷6

፷፭.ወተረክበት ጎንብርታ ለማይ ወለመሬት እንተ ይእቲ ዱዳሌም እንተ ባቲ ፈጠሮ ለአዳም አቡነ ወገብረ መድኃኒተ

በመስቀሉ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

የዚህችም መሬት ዕንብርቷ ጉልላቷ የውኃይቱም ዕንብርቷ ጉልላቷ ዱዳሌም ናት። በዚችም በዱዳሌም ቀድሞ አዳም ተፈጥሮባታል ኋላም ጌታ መስቀሉን ተክሎ ድኅነተ ዓለም አድርጐባታል።

፷፮.እግዚአብሔርሰ ንጉሥ ውእቱ እምቅድመ ዓለም፤ ወገብረ መድኃኒተ በማዕከለ ምድር። መዝ ፸፫፥፲፪-፲፫

እግዚአብሔር ግን ከዓለም አስቀድሞ ንጉሥ ነው፤ በምድርም መካከል መድኃኒትን አደረገ። መዝ 73፥12-13

፷፯.ወአስተጣበቅዋ ለጠፈር ዲበ ዕብነ አድማስ ጽኑዕ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ምድርን ዙሪያ ዙሪያዋን ሁለት እጅ አድርጎ ከፍሏታል የወዲያኛውን አንዱን ዕጣ ከንፈሩን ቀንፎ ወዲያና ወዲህ ዙሪያውን መሐል መሐሉን ቆፍሮ በወዲያ የወጣውን አፈር እንደ ብረት አጽንቶ ወደላይ አቁሞ ታል፤ የወዲሁን አፈር ወደላይ አቁሞ ትቶታል፤ ወደሰማይ አይደርስም በመጠን ነው፤ የወዲያኛውን አድማስ የወዲህኛውን ናጌብ አለው፤ አንድም አድማስ የበርባሮስ ከንፈር ነውን ቢሉ የጠፈርን ተዛነብ ወደታች ዘለግ አድርጎ ከአድማስ ጋር እርሱ ባወቀው ማጎተም አትሞ ገጥሞ ትቶታል።

ክፍል ሁለት

፩. ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ክፍላ ለይእቲ ዓባይ ማይ ወአያዳ እንተ ውስጥ ማዕከለ አድማስ ወናጌብ ወሰመያ ውቅያኖስ ወደመረ ቅጽራ ለምድር ምስለ ቅጽረ ሰማይ ወቀፈሎ ውኑተሞ በከመ ውእቱ አእመረ።

ከዚህም በኋላ በአድማስና በናጌብ መካከል ዙሪያ ዙሪያውን ተቆፍሮ በጎደጎደው ሥፍራ እንደመቀነት ተጠምጥሞ የነበረ ውን ውኃ ዙሪያውን ሹሞታል፤ ስሙንም ውቅያኖስ አለው።

፪. ወእለተርፉ ማያት ኮኑ ፲ተ አብሕርተ ውስተ ገጻ ለምድር ወባሕቱ ከመ ምሕፃበ ጻሕል እሙንቱ በቅድሜሁ ለውቅያኖስ፤

ውኃውን አንዱን ሐኖስ ሌላውን ውቅያኖስ አደረገው ከአልን በዚህ ዓለም ያሉት ውኆች ከወዴት ተገኙ ቢባል ዛሬ ጠላ ሲሾም ጠጅ ሲጠጣ ከዋንጫው ከጽዋው ጠብ ጠብ ብሎ እንዲቀር ሁሉ ሰባት ታላላቅ ወንዞች ቀርተዋል፤ የምንጮቹ ግን ስፍር ቁጥር የላቸውም፤ እነዚህም ሰባቱ ዓበይት አብሕርት በውቅያኖስ ፊት በወጪት እንደ ተቀመጠ ውኃ እንጥፍጣፊ ናቸው።

፫. አንስትያዊት ባሕር ዘሀለወት ታሕተ ምድር ወተባዕታይ ባሕር ዘዓርገ ውስተ ሰማይ።

እግዚአብሔር ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥር እነዚህን ውኆች ሴትና ወንድ አድርጎ ፈጥሯቸዋል። ከምድር በታች ያለቺው ውኃ ሴት ናት ከጠፈር በላይ ያለው ውኃ ወንድ ነው።

፬. ወአመ አዘዛ እግዚአብሔር ለምድር ከመ ትለድ አድባረ በመዳልው ዓበይት ወአውግረ ንዑሳነ በመዳልው ንዑሳን ወኩሎ አዕባነ ዘየብስ ወዘባሕር ወኩሉ ደደክ ወመርቁ ተልዕለ ወተትሕተ ወኩሉ ፈለግ ተከፍለ። ኢሳ ፵፥፲፪-፲፫

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ታላላቁ ተራራ በታላላቁ ሚዛን፣ ታናናሹ ተራራ በታናናሹ ሚዛን ይመዘን፣ደጋው ይደልደል፣ ቆላው ይጉደል፣ ወንዙ ይከፈል ብሎ ቢያዝዝ ታላላቁ ተራራ በታላላቁ ሚዛን ታናናሹ ተራራ በታናናሹ ሚዛን ተመዝኖ ተቆለለ፣ ደጋው ተደለደለ፣ ቆላው ጎደለ፣ ወንዙ ተከፈለ፤ ውሆችን በእፍኙ የሠፈረ ሰማይን በስንዝር የለካ የምድርንም አፈር በመስፈሪያ ሰብስቦ የያዘ ተራሮችን በሚዛን ኮረብቶችንም በሚዛኖች የመዘነ ማነው። ኢሳ 40፥12-13

፭. ወደመረ ሎን መላእክተ ዓቃብያነ እለ ይፀውሩ አስይፍተ ምሉሐነ በበ፬ቱ ለለ፩ዱ አንቀጽ።
በነዚህም በየአናቅጹ ሁለት ሁለት መልአክ ሰይፍ እያስመዘዘ አጋፋሪ አቁሞባቸዋል።

፮. ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ፷ወ፬ተ መሳክወ እንተ መትሕተ ምድር ፮ተ በምሥራቅ ወ፮ተ በምዕራብ ፮ተ በሰሜን ወ፮ተ

በደቡብ ከመ ይፃዑ ቦቶን ነፋሳት ወያስተናፍስዋ ለምድር።
ሄኖክ ፸፩÷፭-፱

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከዚህ በታች ላሉት ፍጥረታት ለእሳት፣ ለነፋስ፣ ለበርባሮስ ጽልመት በምሥራቅ ስድስት፣ በምዕራብ ስድስት፣ በሰሜን ስድስት፣ በደቡብ ስድስት፣ በድምሩ ሀያ አራት መስኮት አወጣላቸው። ሄኖክ 21÷5-9

፭. ወእምዝ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለሊቃናተ እሳት ወለሊቃናተ ነፋሳት ከመ ይፃዑ በፀወፀቱ መሳክው ወይርብብዋ ለምድር ከመ ትይበስ ወትጽናዕ እምዘኮነት ፅብርተ። ሄኖክ ፸፭÷፩-፭

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ከእሳት በታች ያሉትን ነፋሳት አሥራ ሁለት አለቃ አደረገላቸው፤ አራቱ አለቆች ነፋሳተ ምሕረት፣ ስምንቱ አለቆች ነፋሳተ መዓት ናቸው።ሄኖክ 25÷1-5

፮. ዘያወጽአሙ ለነፋሳት እመዛግብቲሆሙ። መዝ ፻፴፭÷፯
ነፋሳትንም ከመዛግብቱ ያወጣቸዋል። መዝ 134÷7

፱. በጥቃ መዓቱ ሀሎ ምሕረቱ እንዲሉ በሁለቱ ነፋሳተ መዓት መካከል አንዳንድ ነፋሳተ ምሕረት እያገባ ሠርቷቸዋል። ሄኖክ 25÷6-18

እስከዚህ ድረስ ምድር ከውኃው እንደተለየች ነፋስ አልነፈሰ ባትም፤ ፀሐይ አልመታትም፣ ጭቃ እንደሆነች ነበር፤ ከዚህ በኋላ ግን እግዚአብሔር አሥራ ሁለቱን የእሳት አለቆች

በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች አሥራ ሁለቱን የነፋሳት አለቆች በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች መጥታችሁ ምድርን አድርቋት አጽኗት ብሎ አዘዘ።

፲. ወየብሰት ምድር ኩለንታሃ ወጸንዑ አድባር ወአውግር ወአጽዳፍ ወአዕባን እምኃይለ ነፋስ ዘይነፍሕ ላዕሌሃ ወእምላህበ እሳት ዘይነድድ ዲቤሃ።

ከዚህም በኋላ አሥራ ሁለቱ የእሳት አለቆች በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች፤ አሥራ ሁለቱ የነፋሳት አለቆች በአሥራ ሁለቱ መስኮቶች፤ እነዚህ ሀያ አራቱ አለቆች በሀያ አራቱ መስኮቶች ወጥተው የምሥራቁ ወደ ምዕራብ፣ የምዕራቡ ወደ ምሥራቅ፣ የሰሜኑ ወደ ደቡብ፣ የደቡቡ ወደ ሰሜን ወዲያና ወዲህ ቢመላለሱባት ተራራው ኮረብታው ረጋ፣ ጸና ድንጋዩ በብረት የማይወጋ ሆነ፤ ምድር ግን ገና ከሥላሴ ቃል ዘር የሚወድቅባት ናትና እጅግም አልደረቀችም እጅግም አልረጠበችም፤ ውኃውን ምጥጥ አድርጋ ጠጥታ እንደ ግንቦት እንደ ሰኔ ማሳ አማረች ለሰለሰች።

፲፩. ወደመናሰ ተፈጥረት እምድር እምላህበ እሳት ወነፋስ።

በዚህም ጊዜ ደመና ተፈጠረች ዛሬ በክረምት ዝናም ዘንሞ ፀሐይ በወጣ ጊዜ መሬቱ እንዲጤስ ሁሉ እሳትና ነፋስ ሲመላለሱባት ምድር ደመናን አስገኘች።

፲፪. ሐፀራ ለባሕር በአናቅጽ አመ ወጽአት እምከርሠ እማ ወረሰየ ላቲ ደመና ልብሳ ወበጊሜ ጠብለላ። ቅዳሴ ኤጲ.

ይህችንም ደመና ለውቅያኖስ አለበሳት፤ ባሕርን ከእናቷ ሆድ በወጣች ጊዜ በበሮች አጠራት፤ልብሷንም ደመና አደረገላት፣ በጉምም ጠቀለላት፤ እንዳለ ኤጲ. በቅዳሴው።

፲፫.ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለእሳት ወለነፋሳት ግብኡ ውስተ መሳክዊክሙ ወጽንዑ በበመካናቲክሙ። ሄኖክ ፲፩÷፳-፱

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እሳትና ነፋስን ከመስኮታችሁ ግቡ በየቦታችሁ ጽኑ ብሎ አዘዛቸው። ሄኖክ 11÷8-9

፲፬.ወተርፉ እሳት ወነፋስ ከመ ይጥዓምዎሙ ኩሉ ዘሥጋ።

እግዚአብሔር እሳትና ነፋስን በየመስኮታችሁ ግቡ በየቦታችሁ ጽኑ ከአላቸው በዚህ ዓለም ያሉ እሳትና ነፋስ ከወዴት ተገኙ ቢባል ከዚህ ዓለም በታች ያሉትን ፍጥረታት ሲያዘጋጅ ጥቂት እሳት፣ ጥቂት ነፋስ ከፍሎ ትቶ ነበር፤ ስለምን ቢሉ አዝርዕቱን ለመቀስቀስ ውኃውን ለመቀደስ በደመ ነፍስ የተፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ለማናፈስ፤ ሲል ከፍሎ ትቷቸዋል።

፲፭.ለእመ ነፋሕከ ነፋሰ ባሕቲቶ የዓርር ኩሉ እምኃይለ ቃልከ ወለእመ መላህከ እሳተ ባሕቲቶ ይነድድ ኩሉ እም ላህበ ዋዕይከ።

ስለምን እግዚአብሔር እሳትና ነፋስን አስተካክሎ ሠራቸው እሳትን ፈጥሮ ነፋስን ያልተወው ነፋስን ፈጥሮ እሳትን

ያልተወው ቢሉ ይህስ አይሆንም እሳትን ፈጥሮ ነፋስን ቢተወው ከሐሩሩ ብዛት፣ ከሙቀቱ ጽናት የተነሳ ፍጥረቱ ሁሉ በነደደ፣ በተቃጠለ ነበር፤ ነፋስንም ፈጥሮ እሳትን ቢተወው ከውርጩ ብዛት ከብርዱ ጽናት የተነሳ ፍጥረቱ ሁሉ ባረረ፣ በተከማተረ ነበር፤ ይህም ይታወቅ ዘንድ እሳት በሚያይልበት ወራት ሐሩር፣ ሙቀት ሆነ ይባላል፤ ነፋስም በሚያይልበት ወራት ውርጭ በላ፣ ዋግ መታ ይባላልና ስለዚህ የእሳትን ሙቀት በነፋሱ ቅዝቃዜ እያበረደ፤ የነፋሱን ቅዝቃዜ በእሳት ሙቀት እያሞቀ ፍጥረቱን ሁሉ እንዲህ አድርጎ አስማምቶ ፈጥሯቸዋል።

፲፮.ወኩሎ በጥበብ ገበርከ /ሁሉን በጥበብ አደረግህ/መዝ ፻፫፡፳፬-፳፭ ስለምን እግዚአብሔር ከዚህ በታች ያሉትን ፍጥረታት ሲያዘ ጋጅ እሳትና ነፋስን ወደ ታች ውኃና መሬትን ወደላይ አደረገ ቢሉ እሳትና ነፋስ ቀሊላን ናቸው፤ መሬትና ውኃ ተጭነው ባይዟቸው ወጥተው ወጥተው ከጠፈር በደረሱ ነበር፤ ውኃና መሬትም ክቡዳን ናቸው ነፋስና እሳት ተሸክመው ባይዟቸው ኖሮ ወርደው ወርደው ከበርባሮስ በተጨመሩ ነበር ና፤ ስለዚህ እርሱ በአወቀ በጥበቡ እንዲህ አድርጎ አደጋግፎ ፈጥሯቸዋል።

፲፯.ወአመ አዘዛ እግዚአብሔር ለበርባሮስ ከመ ትለድ ጽልመተ ወለደት ጽልመተ ቀጢነ ወሰመያ ለይእቲ ሌሊተ። ዘፍ ፩÷፭-፮

ብርሃን የተባለው መዓልት ነው፤ ከእሳት ተገኘ ካልን ሌሊት የተባለው ጨለማስ ከወዴት ተገኝቷል ቢሉ ከበርባሮስ ተገኝ ቷል፤ እንደምን ተገኝቷል ቢሉ ጌታ ከዚህ በታች ያሉትን ፍጥረታት ሲያዘጋጅ በርባሮስን ጨለማን ውለጂ ብሎ ቢያዝ ዛት ጨለማን ወለደች። ዘፍ 1÷5-6

፲፮.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጽልመት ዕርግ ወትረ በበሠርክ በመሳክወ ምዕራብ ከመ ትኩን ሌሊተ ወሶበ ሠረቀ ኀሀ ግባዕ ኀበ እምከ በርባሮስ ወኮነ ከማሁ።

ይህም ጨለማ ሌሊት ይሆን ዘንድ በምዕራብ በአሉ መስኮቶች መርቶ ሠርቶ ትቶታል። ብርሃንና ጨለማ በፈቃደ እግዚአ ብሔር ይጣላሉ ይሸናነፋሉ፤ መሸናነፋቸውስ እንደምን ነው ቢሉ፡-

፲፱.ወመልዓ ብርሃን ውስተ ኩሉ አጽናፈ ዓለም።

ብርሃን ኀሀ ሲሆን በምሥራቅ በአሉ መስኮቶች ወጥቶ ጨለማን በምዕራብ በአሉ መስኮቶች ገፍቶ ሰዶ በዚህ ዓለም ሰፍኖበት ይውላል።

፳. ወይገለብቦ ጽልመት እስከ ፋሌክ ሰማይ።

ጨለማም ሠርክ ሲሆን በምዕራብ በአሉ መስኮቶች ወጥቶ ብርሃንን ገፍቶ በምሥራቅ በአሉ መስኮቶች ሰዶት ጨለማ ሰፍኖበት መልቶበት ያድራል። ብርሃንና ጨለማ በፈቃደ እግዚአብሔር እንዲህ ሲጣሉ ሲሸናነፉ ይኖራሉ እንጂ አንድ ጊዜ በምልዓት አይገኙም።

፳፩.መኑ ዘደመሮ ለብርሃን ምስለ ጽልመት ወለጽድቅኒ ምስለ ኃጢአት፡፡ ፪ቆሮ ፮፡፲፬-፲፭

ጽድቅ ከዓመፅ ጋር ምን ተካፈይነት አለውና ብርሃንም ከጨ ለማ ጋር ምን ሕብረት አለው፡፡ 2ቆሮ 6፡14-15

እሑድ ማለት አንድ ማለት ነው፤ ሰኑይ ማለት ሁለት ማለት ነው፤ ሰኞ ለፍጥረት ሁለተኛ ለቀመር ሰባተኛ ለፀሐይ ስድስ ተኛ ማለት ነው፡፡ ሁለት ዕለት ዘጠኝ ፍጥረት ይህ ነው፡፡ ይህስ የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል መጋቢት ሠላሳ ቀን ነው፡፡

አክሲማሮስ ዘሠሉስ

፩. ወይቤ እግዚአብሔር ለታብቀ፡ል ምድር ሐመልማለ ዘርእ ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ዘፍ ፩፥፲፩-፲፪

እግዚአብሔር ሰኞ ማታ ለማክሰኞ አጥቢያ በጊዜ ሠርክ፤ በዕለተ ሠሉስ ምንና ምን ፍጥረት ፈጠረ ቢሉ፤ ሦስት ፍጥረ ታትን ፈጠረ። በምሳር የሚቆረጡ፣ በማጭድ የሚታጨዱ፣ በጥፍር የሚለቀሙ አዝርዕትን፣ አትክልትን ዕፀዋትን ፈጠረ።

እግዚአብሔርም ምድር ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን በምድ ርም ላይ እንደወገኑ ዘሩ ያለበትን ፍሬ የሚያፈራ ዛፍን ታብቅል አለ፤ እንዲሁም ሆነ። ምድርም ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን እንደወገኑ ዘሩም ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን እንደወገኑ አበቀለች። ዘፍ 1፥11-13

ሣሩ ለክፍከፋ እንጨቱ ለደገፋ ጣዕሙ፣ ልምላሜው መዓዛው ያማረ የተወደደ ሆኖ አንድ ጊዜ አብቦ አፍርቶ ተገኘ።

፪. ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ እንዳለ ሙሴ።ዘፍ ፩፥፲፪-፲፬

እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደሆነ አየ። ዘፍ 1፥12-14

፫. ወተከለ እግዚአብሔር ገነተ እምመንገለ ምሥራቅ ልዕልተ እምድር ወታሕተ እምሰማይ። ዘፍ ፪፥፰-፱

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ብሩህ ብሩሁን መሬት በምሥራቅ በኩል ከናጌብ ወዲህ ጠቅልሎ አኑሮት ነበር፤ እግዚአብሔር አምላክም በምሥራቅ በዔደን ገነትን ተከለ። ከምድር ከፍ ብላ ከሰማይ ዝቅ ብላ በመካከል ገነት ተተከለች።ዘፍ 2፥8-9

፬. ወሶበ ይነሥእ ፩ እምፍሬሁ ለዕፀ ሕይወት ይፈሪ ካልአ ህየን ቲሁ እምቅድመ ይጥዓምዎ።

ሄኖክም ዕፀ ሕይወትን አይቶ ወርኢኩ ፮ተ አድባረ ክቡራነ ወኩሉ ፩ዱ እምነ ፩ዱ ወየዐውድዎ ዕፀወ መዓዛ ወሀሎ ውስቴቶሙ ዕፅ አልቦ ግሙራ አመ ጼነወኒ ወኢ፩ዱ እምውስቴቶሙ ወባዕዳንሂ ዘከማሁ ኢኮነ ዘይምዕዝ እምኩሉ መዓዛ ወቈጽሉ ወጽጌሁ ወዕፀ ኢይጸመሂ ለዓለም ወፍሬሁኒ ሠናይ ወፍሬሁሰ ከመ አስካለ በቀልት። ወውእተ ጊዜ እቤ ነዋ ዝንቱ ሠናይ ዕፅ ወሠናይ ለርእይ ወአዳም ቈጽሉ ወፍሬሁኒ ሞገስ ጥቀ ለርእየ ገጽ።

የከበሩ የከበሩ ሰባት ተራራዎች አየሁ። ሁሉም አንዱ ከአንዱ ልዩ ልዩ የሆኑ እንጨቶች ከበዋቸዋል። ከውስጣቸውም መቼም ቢሆን እንደእርሱ አድርጎ የሸተተኝ ሌላ ዕፅ የሌለ ከሽቱ ሁሉ የበለጠ የሽቱ እንጨት አለ። ዛፉም ቅጠሉም አበባውም ለዘለዓለም አይጠወልግም። ፍሬውም ያማረ ነው። ያውም እንደ ዘንባባ ፍሬ ያለ ነው። ያን ጊዜ ይህ እንጨት መልካም ነው ቅጠሉም ያማረ ነው ፍሬውም ፊት ለፊት ለማየት እጅግ ያማረ ነው አልሁ።

፫. ወአውሥአኒ ሚካኤል ፩ እመላእክት ቅዱሳን ወይቤለኒ ኄኖክ ምንተ ትሴአል በእንተ መዓዛሁ ለዝ ዕፅ ወአውሣእክዎ እንዘ እብል እፈቅድ አእምር ወፈድፋደሰ በእንተ ዝ ዕፅ አውሥአኒ እንዘ ይብል ዝንቱ ደብር ዘርኢከ ነዊኅ ዘርእሱ ይመስል መንበሮ ለእግዚአብሔር መንበሩ ውእቱ ኀበ ይነብር ቅዱስ ወዓቢይ እግዚአ ስብሐት ወዝንቱኒ ዕፅ መዓዛ ሠናይ ወኢ፩ዱ ዘሥጋ አልቦ ሥልጣን ከመ ይግሥሦ እስከ አመ ዓቢይ ኩነኔ አመ ይትበቀል ኩሎ ወይትፈጸም እስከ ለዓለም።

ከቅዱሳን መላእክት አንዱ ቅዱስ ሚካኤል ኄኖክ ስለዚህ እንጨት ሽታ ምን ትጠይቃለህ አለኝ ስለእርሱ ላውቅ እወዳለሁ፤ ይልቁንም የዚህን እንጨት ነገር ላውቅ እወዳለሁ ብዬ መለስኩለት። ጫፉም የእግዚአብሔርን ዙፋን መስሎ የምታየው ይህ ረዥም ተራራ የክብር ባለቤት እግዚአብሔር የሚ ቀመጥበት ዙፋኑ ነው። ይህንንም ሽታው ያማረ ዕንጨት እስከ ቁርጥ ፍርድ ቀን ድረስ ይነካው ዘንድ ከሥጋዊ ከደማዊ ሰው ወገን ለአንዱ እንኳ ሥልጣን የለውም ሲል መለሰልኝ ብሎ ተናግሯል። ሄኖክ ፮፥፮-፲፮

፮. ወተከላ እግዚአብሔር ለዕፀ ሕይወት በማዕከለ ገነት ወከተ ማሃ ዘይበጽሕ እምድር እስከ ሰማይ ወፍሬሃኒ ምሉዕ ከመ ፍሬ ሮማን እምእግራ እስከ ርእሳ። ዘፍ ፪፥፱-፲

በዚችም በገነት መካከል ዕፀ ሕይወትን ተከለ፤ ይህችም ዕፀ ሕይወት ራሷ ከሰማይ ይደርሳል፤ ፍሬዋም እንደሮማን ፍሬ

ተነባብሮ ከእግር እስከ ራሷ ምሉ ነው፤ እግዚአብሔር አምላክም ለማየት ደስ የሚያሰኘውን ለመብላትም መልካም የሆነ ውን ዛፍ ሁሉ ከምድር አበቀለ በገነትም መካከል የሕይወ ትን ዛፍ መልካምንና ክፉውን የሚያስታውቀውን ዛፍ አበቀለ። ዘፍ 2፥9-10

ከዚህችም ዕፀ ሕይወት ፍሬ አንዲቱን ቆርጦ በአፉ ጎርሶ አላምጦ ሳይውጣት እንደ ቀድሞው ፍሬ ተክታ ትገኛለች በወንዙም ዳር በሁለት ወገን የሚያፈራው ዛፍ ሁሉ ይበቅላል ቅጠሉ የማይረግፍ ፍሬው የማይጎድል በየወሩ ሁሉ አዲስ ፍሬ ያፈራል፤ ውኃዎች ከመቅደስ ይወጣሉና ፍሬውም ለመብል ይሆናል፤ ቅጠሉም ለመድኃኒት ይሆናል ብሏል። ሕዝ ፵፯፥፲፪-፲፫

ደግሞም በአደባባይዋም መካከል በፈሳሹ ወንዝም ዳር ወዲህና ወዲያ የሕይወት ዛፍ አለች፤ አሥራ ሁለት ፍሬም ትሰጣለች፤ በወር በወርም ታፈራለች፤ የዛፉም ቅጠል የአሕዛብ ፈውስ ነው ብሏል። ዮሐ ራዕ ፳፪፥፪-፫

፯. ወሰበ ይጥእሙ እምፍሬሁ ቅዱሳን ሰብእ ያነክሩ ወይዴመሙ ወይብሉ አልቦ ዘይጥዕም እምዝንቱ ፍሬ ዘእንበለ በጎሩተ አምላክ ወኢይትሌለይ ጣዕሙ እምአፍ ወመዓዛሁ እምአንፍ እስከ ፯ቱ ዕለት።

ከዚህችም ዕፀ ሕይወት አንዲቱን ፍሬ በበሏት ጊዜ ጣዕሙ ከአፍ፣ መዓዛው ከአፍንጫ፣ ሳይለይ እስከ ሰባት ቀን

ይቀመጣል፤ ከዚችም ዕፀ ሕይወት ፍሬ የቀመሱ ሰዎች እንዲህ ያለውስ ምግብ ያለ እግዚአብሔር ቸርነት ለፍጡር አይገባውም ነበር እያሉ ያደንቃሉ።

፳. ወዜና ቀጸላኒ ወፍሬሃ ወጽጌሃ ይፈልጥ ነፍሰ እምሥጋ ዘእንበለ ደዌ ወሕማም።

የዚህችም ዕፀ ሕይወት ቅጠሏ፣ አበባዋ፣ ፍሬዋ ያለ ደዌ ያለ ሕማም ነፍስን ከሥጋ የሚለይ እርሱ ነው።

፳፩. ወተከለ እግዚአብሔር ፩ተ ዓበይተ ዕፀዋተ በ፩ቱ መዓዝኒሃ ለዕፀ ሕይወት።

በዚህችም ዕፀ ሕይወት በአራቱ ማዕዘኗ አራቱን ዓበይት ዕፀዋት ተከለ።

፳፪. ወአውዕአ እግዚአብሔር ማየ ሕይወት እምታሕተ ሥረዊሃ ለዕፀ ሕይወት ዘትፀዓዱ እምሐሊብ ወትጥዕም እመዓር ወሥኪር። ዘፍ ፪÷፲-፲፩

ከዚችም ዕፀ ሕይወት ሥር የሕይወት ውኃን አወጣ፤ ይህችም የሕይወት ውኃ ከወተት ሰባት እጅ ትነፃለች፤ ከማር ከስኳር ሰባት እጅ ትጣፍጣለች፤ ወንዝም ገነትን ያጠጣ ዘንድ ከዔደን ይወጣ ነበር፤ ከዚያም ለአራት ክፍል ይከፈል ነበር። ዘፍ 2÷10-11

፳፫.ወአውዕአ እግዚአብሔር ፩ተ ዓፍላጋተ እምታህተ ሥረዊሆሙ ለ፩ቱ ዕፀዋት ዓበይት። ዘፍ ፪÷፲-፲፭

ከእነዚህም ከአራቱ ዓበይት ዕፀዋት ሥር አራቱን ወንዞች አወጣ። ዘፍ 2÷10-15

፲፪.ወለእሉ አስማቲሆሙ ከመዝ ለ፩ዱ ስሙ ግዮን እንተ ያውኅዝ ሐሊበ ወየዓውድ በኢትዮጵያ፤ ወለ፩ዱ ስሙ ኤፍራጥስ እንተ ያውኅዝ ቅብዓ ወየዓውድ በሮምያ፤ ወለ፩ዱ ስሙ ኤፌሶን እንተ ያውኅዝ ወይነ ወየዓውድ በአንጾኪያ፤ ወለ፩ዱ ስሙ ጤግሮስ እንተ ያውኅዝ መዓረ ወየዓውድ በቁስጥንጥንያ ወሶበ መጽኡ ውስተ ዛቲ ዓለም ይከውኑ ማየ ልሙጸ፡፡

የነዚህም የአራቱ ወንዞች ስማቸው የአንደኛው ግዮን፣ ሁለተኛው ኤፍራጥስ፣ ሦስተኛው ኤፌሶን፣ አራተኛው ጤግሮስ ይባላሉ፡፡ እነዚህም አራቱ ወንዞች ወዲያና ወዲህ አራት ማዕዝን እንደ መስቀል ተመሳቅለው ገነትን ያጠጣሉ፡፡

፲፫.ቦ ዘይነቅዕ እምሥራቅ ወየሐውር ለምዕራብ ከመ ይስቂ ዘህየ፡፡ ከምሥራቅ ወጥቶ ወደምዕራብ የሚሄድ አለ፤ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ፡፡

ቦ ዘይነቅዕ እምዕራብ ወየሐውር ለምሥራቅ ከመ ይስቂ ዘህየ፡፡ ከምዕራብ ወጥቶ ወደምሥራቅ የሚሄድ አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ፡፡

ቦ ዘይነቅዕ እም ደቡብ ወየሐውር ለሰሜን ከመ ይስቂ ዘህየ፡፡ ከደቡብ ወጥቶ ወደሰሜን የሚጨመር አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ፡፡

ቦ ዘይንቅዕ እምሰሜን ወየሐውር ለደቡብ ከመ ይስቂ ዘህየ፡፡ ከሰሜን መንጭቶ ወደደቡብ የሚጨመር ወይም የሚሄድ አለ በዚያ ያለውን ያጠጣ ዘንድ፡፡ ቅዳሴ አትና.

፲፬.መንክር ተላህያ ለባሕር። መዝ ፺፪፥፬፤

የባሕር መመላለሷ ድንቅ ነው። እንዳለ ዳዊት መዝ 92፥4 እነዚም አራቱ ዓፍላጋት ከገነት ሳለ ግዮን ወተት፣ኤፍራጥስ ዘይት፣ ኤፌሶን ወይን፣ ጤግሮስ መዓር ናቸው፤ ወደዚህ ዓለም ሲመጡ ግን ንፁሕ ውኃ ሆነው ይወርዳሉ፤ አሁን በዚህ ዓለም መልካም መብል በልተን መልካም መጠጥ ጠጥተን ወደዳሪ ስንቀመጥ ተለውጠ እንደሚወጣ ሁሉ ወደዚህ ዓለም ሲመጡ እነዚህም ተለውጠው ይወርዳሉ። ግዮን ፈለገ ሐሊብ ነው፤ በኢትዮጵያ ይዞራል፣ ኤፍራጥስ ፈለገ ዘይት ነው በሮምያ ይዞራል፤ ኤፌሶን ፈለገ ወይን ነው በአንያኪያ ይዞራል፤ ጤግሮስ ፈለገ መዓር ነው በቁስጥንጥንያ ይዞራል። ዘፍ 2፥11-15

፲፭.ወተከላ እግዚአብሔር ለዕፀ በለስ ዘፈረየት ለነ ሞተ እንተ ድኅሪሃ ለዕፀ ልቡና እመንገለ ምዕራባ ለገነት። ዘፍ ፪፥፱-፲

በዚችም በገነት በስተምዕራቧ በኩል ለአዳም ለአባታችን ለእኛ ሞትን ያፈራችብንን ዕፀ በለስን ተከለ። ዘፍ 2፥9-10

፲፮.ወአመ አዘዛ እግዚአብሔር ለገነት ከመ ታብቁል ዕፀዋተ አብቍለት ዓበይተ ወንዑሳነ ዕፀዋተ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ገነትን ታላላቁን ታናናሹን ዕፀዋት አብቅዪ ብሎ ቢያዝዛት ታላላቁን፣ ታናናሹን ዕፀዋት አበቀለች።

፲፯.ወቀዐለ ዕፀዊሃኒ ለገነት ንዑሳን በበ፲ወ፪ቱ እመት ወፅዱላን እሙንቱ ከመ ከዋክብት።

በዚህችም በገነት በውስጧ ያሉቱ አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት፣ ታናናሹ ቅጠላቸው አሥራ ሁለት አሥራ ሁለት ክንድ ይሆናል፤ ይሄውም እንደ ኮከብ ያበራል።

፲፰.ወአስካለ ፍሬሆሙ ለዕፀወ ገነት ከመልጥረ ብሩር ክቡብ ወኢይትፈለጥ ጣዕሙ እምአፍ ወመዓዛሁ እምአንፍ እስከ ፯ቱ ዕለት።

በዚችም በገነት ውስጥ ያሉ አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት ፍሬያቸው ክብ ነው።

፲፱.ወዓዲ ገብረ እግዚአብሔር ዓቢየ ነፋሰ ዘያስተናፍሳ ለገነት እንተ ድኅሬሃ ከመ ይንግፍ ፍሬሃ ወይውርዋ ኀበ ሀገር እንተ ስማ ብዕዕት ከመ ይፈጽም መፍቅዶሙ ለእለ ሀለው ውስቴታ።

ይህስ ይሁን በገነት ያሉትን አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፀዋት ፍሬያቸውን ማን ይመገበዋል ቢሉ ብሔረ ብፁዓን ያሉ ጻድቃን፣ ቅዱሳን፣ በገነት ያሉ አዕዋፋት ይመገቧቸዋል፤ ማን ያመጣላቸዋል ቢሉ ገነትን ለማናፈስ በስተምዕራብ በእኩል የተሾመ ነፋስ አለ፤ በዘጠኝ በዘጠኝ ሰዓት ወደ ምሥራቅ አሻቅቦ በነፈሰ ጊዜ እንደዝናብ ይዘንብላቸዋል። ይረግፍላቸዋል። ያን እየተመገቡ ፈጣሪያቸውን እያመሰገኑ ይኖራሉ።

፳. ቦ ዘ፴ ወቦ ዘ፷ ወቦ ዘ፻ት፡፡ ማቴ ፲፫፡፰-፲

እነዚህም አዝርዕት፣ አትክልት፣ ዕፅዋት፣ ሲያፈሩ በአንድ መንገድ ብቻ አያፈሩም በራሳቸው የሚያፈሩ አሉ፣ በጐና ቸው የሚያፈሩ አሉ፣ በሥራቸው የሚያፈሩ አሉ፣ እነዚህም ምሳሌ ናቸው፤ በራሳቸው የሚያፈሩት በእርሻቸው ጥረው ግረው የሚኖሩ አምሳል ናቸው፤ በጎናቸው የሚያፈሩት ወንዶች ሚስት አግብተው ሴቶች ባል አግብተው ልጅ ወልደው በሀብታቸው ነግደው በንብረታቸው ተጠቅመው የሚኖሩት አምሳል ናቸው፤ በሥርአቸው የሚያፈሩት ሎሌዎቻቸውን፣ ሠራተኞቻቸውን፣ አዝዘው፣ ልከው፣ የሚኖ ሩት አምሳል ናቸው፤ ይህ ሠሙ ነው ወርቁ ግን፤ አንዱም መቶ አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ፡፡ ማቴ 13፡8-10

በራሳቸው የሚያፈሩት የባለ መቶ ክብር አምሳል ናቸው፤ በጎናቸው የሚያፈሩት የባለ ስድሳ ክብር አምሳል ናቸው፤ በሥራቸው የሚያፈሩት የባለ ሠላሳ ክብር አምሳል ናቸው፡፡

ከእነዚህም አዝርዕት፣ አትክልት፣ ከዕፅዋቱም ወገን በራሳ ቸው፣ በጎናቸው፣ በጫፋቸው፣ አፍርተው ፍሬያቸውን ወፍ ጠርጥሮት ጠላት ለቅሞት የሚቀሩ አሉ፤ በሥራቸው አፍር ተው ፍሬያቸውን ከወፍ፣ ከጠላት ሸሽገው የሚያስቀሩ አሉ፤ እነዚህም ምሳሌዎች ናቸው፡፡

በራሳቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ወፍ ጠርጥሮት ጠላት ለቅሞት የሚቀሩ በዚህ ዓለም ብዙ ትሩፋት ብዙ ምግባር

ሠርተው ይዩልን፣ ይስሙልን፣ ይወቁልን ብለው በከንቱ ውዳሴ ተጎድተው በወዲያኛውም ዓለም ሳይጠቀሙ የሚቀሩት አምሳል ናቸው፤ በሥራቸው አፍርተው ፍሬያቸውን ከወፍ ከጠላት ሸሽገው የሚያስቀሩት በዚህ ዓለም ሲኖሩ ብዙ ትሩፋት ብዙ ምግባር ሠርተው አብልተው አላበላንም፣ አጠጥተው አላጠጣንም፣ አልብሰው አላለበስንም እያሉ ክብራቸውን ሸሽገው በወዲያኛው ዓለም የሚጠቀሙት አምሳል ናቸው።

ዳግመኛም ከአንድ መሬት በቅለው የሚበሉ የማይበሉ የሚጣፍጡ የማይጣፍጡ ሬትና መርዝ ወይንና ሙዝ ይገኛሉ፤ ሬትና መርዝ የኃጥአን ምሳሌ ናቸው፤ ወይንና ሙዝ የጻድቃን ምሳሌ ናቸው። እነዚህም ከአንድ መሬት በቅለው በመጣፈጥና በመምረር እንዲለዩ ሁሉ ጻድቃንና ኃጥአንም ከአራቱ ባሕርያት ተፈጥረው በምግባርና በሃይማኖት በክህደትና በኃጢአት፣ በክፋትና በበጎነት ተለይተው ሲኖሩ ጻድቃን ምግባር ሠርተው፣ ሃይማኖት አጽንተው ወደ መንግሥተ ሰማያት ይገባሉ።

፷፩.ጻድቃንስ ኢሞቱ ጎበ እግዚአሙ ነገዱ በመንግሥተ ሰማያት ይሁበሙ ዘፈቀዱ። እንዳለ ቅ. ያሬድ

ጻድቃንስ አልሞቱም ወደ ጌታቸው ሄዱ እንጂ በመንግሥተ ሰማያትም የወደዱትን ይሰጣቸዋል።

ኃጥአንም በክህደት በኃጢአት በክፋት □ንተው ሃይማኖት ምግባር አፍርሰው ወደ ገሃነመ እሳት ጆ□ርቱ።

፳፪.ወአስካሎሙኒ አስካለ ሐሞት ወቀምሖሙኒ መሪር::

□ቴ፴፪÷፴፪-፴፫

ፍሬያቸው ሐሞት ነው ዘለላውም መራራ ነው::ዘዳ 32÷32-33

እነዚህም አዝርዕት አትክልት ክንዋት ከፍጥረተ ዓለም ጀምረ□ እስከ ኃልፈተ ዓለም ድረስ በየዘራቸው ቢበቅሉ እንጂ ያለዘራቸው አይበቅሉም፤ አንደዚህም ሁሉ ጻድቃንና ኃጥአንም ያለዘራቸው ያለ ቤታቸው ሌላ አያመጡም::

፳፫.□እምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ እስመ ሠናይ ክን ሠናየ ፍሬ ጁ□ሪ □እኩይሰ ክን □ኩየ ፍሬ ይፈሪ::ማቴ ፯÷፲፮-፲፰

ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም አሬ ጸ□ርፉል፤ □ኘም □አ □ኘ አሬ ጸ□ርፉል::

ማቴ 7÷16-17

ከአዝርዕት ከአትክልት ወገን በጋ ለምልመው ክረምት የሚደርቁ ክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁ አሉ:: እነዚህም አምሳል ናቸው:: በክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁት በ□ህ □ለም ሲኖሩ በልተ□ ቷዓተ□ ለብሰ□ ሞፅሰ□ በ□ቴጸኛው ዓለም የማይጠቀሙት አምሳል ናቸው:: እንደነ ማን ቢሉ እንደነ ነዌ እንደነ ኪራም::

፳፬.ይበቁዓክ ዘከመ ፈጋዕከ በሕይወትከ:: ሉቃ ፲፮÷፳፭

በሕይወትህ እንደተደላደልህ እንደ ተቀማጠልህ አስብ::ሉቃ 16÷25

ክረምት ደርቀው በጋ የሚለመልሙትም በዚህ ዓለም ሲኖሩ ተርበ□ ተቷምተ□ ታርዘው አከው ጎስቁለ□ መከራቸ

ውን በአኰቴት ተቀብለው በወዲያኛ□ □ለም □ሚቷቀሙ ሰዎች አምሳል ናቸው ። እንደነ ማን ቢሉ እንደ ግዱፍ አልዓ□ር፤ □አልዓዛርስ ነገር እንደ ምን ነው ቢሉ፡-

ነዌ የሚባል አንድ ባለጸጋ ሰው ከአሕዛብ ወገን የሚሆን ነበር። ቤቱን በወርቅና በብር የሠራ ምሴትና ጽባሕን/ቀኑ መምሸቱንና ሌሊቱ መንጋቱን የማያውቅ/ ፈጣሪውን የማይ ጠይቅ ነበር። አልዓ□ርም □ሚባል የሚሄድበት □ፅር □ሚበ ላበት እጅ የሌለው የሚጦረው ያጣ ደካማ ሰው ነበር። እርሱም ረሀብ ቢጸናበት ወ□ው ከነዌ የምፅብ ክቃ እጣቢና ፍርፋሪ መጣያ ወስዶ ማን በጣለኝ እና ከፍርፋሪው በልቼ ጠግቤ ከአተላው ከአንቡላው ጠጥቼ ረክቼ ብሎ ተመኘ።

እንጸድቃለን ያሉ ሰዎች ከነዌ የምፅብ ክቃ □□ቢ ማአሰሻ □ስ□□ ያ□ ሠርተው ትተውት ሔዱ □ርሱም □ፀ □ፅር □ለ□ምና ተጎንብሶ ከአተላው ከአንቡላው ሲመገብ ኖረ። ከዕለታትም አንድ ቀን ብርድ ቢጸናበት ወ□□ ናሐጁ በሞቅሁ ብሎ ተመኘ እንጸድቃለን ያሉ ሰዎች ናሐጁ ከሚገኝበት ቦ□ ወስደው አስቀመጡት ከዚህም በኋላ ነዌ ከዋለበት ሲመለስ ከወጣበት ሲገባ ነጋሪቱን እያስመታ እንቢል□ውን እያስነፋ በልል□ በ□ስ□ □□ ቤቱ ሲጸልአ አልዓዛርን ዝንብ ወሮት ውሾች ሲልሱት አየ። ነዌም ይህንን አይቶ ከቅጽሬ የወደቀው ጥንብ ምንድን ነው አለ። አብረውት ያሉ ሰዎችም ጥንብም አይደለ ነገር ግን ነዳይ አልዓዛር ከአተላህ ከአንቡላህ ቢተርፈኝ ብሎ በምፅብ ክቃ □□ቢ ማአሰሻህ ወድቆ ይኖራል

እንጂ አሉት። ነዌም ችጋሩን ንዴቱን እንዲመልስብኝ ማን አምጥቶ ጣለብኝ አሁንም ወዲያ ወስዳችሁ በምድረበዳ ጣሉት ብሎ ተቆጥቶ ገባ። የታዘዙትም ሰዎች ወስደው በምድረበዳ ጣሉት።

አልዓዛርንም □·□ ጥማት ገደለው። ከዚህም በኋላ መላ□□ተ ብርሃን □አልዓዛርን ነፍስ የብርሃን ልብስ አልብሰው የብርሃን መጎናጸፊያ አጎናጽፈው የብርሃን ጫማ አጫምተው የብርሃን ዝናር አስታጥቀው የብርሃን ዘንግ አስጨብጠው የብርሃን አክሊል የብርሃን ዘውድ በራሱ ላይ ደፍተው በገነት ከአብርሃም ጋር አስቀመጡት። ሞት አይቀርምና ነዌንም መቅሰአተ እግዚአብሔር ቱ□ለ□ና ሞተ።

ከዚህም በኋላ መላ□□ተ ጽልመት የነዌን ነፍስ በጨለማ ቁርበት ጠቅልለው በእሳት ሰንሰለት አስረው በእሳት ቱትጃት ገሃነመ እሳት □ሏት። ከዚህም በኋላ ነዌና አልዓ□ር በ□ቃ□ እግዚአብሔር ተያዩ። ነዌ አልዓዛርን ከአብርሃም ፋር ተካ□ሎ ተቀምጦ የብርሃን ሽልማትን ሁሉ ተሸልሞ በገነት ደስ ብሎት አየው። አልዓዛርም ነዌን በእሳት ቱትጃት □ትቆ እጅግ መከራ ጸንቶበት አየው።

ነዌም ኦ አብርሃም አቡየ ብሎ ጠርቶ ከስቃዬ ሁሉ ው□ ጥም ጠንቶብኛልና ምላሴን የማረጥበት ጥቂት ው□ በ□□ ስ□ትልኝ አለው። አብርሃምም በቁመናህ ቀድተህ ያላኖርኸው ከዚህ ማን ቀድቶ አኑሮልሃል ው□ውስ ቢገኝ ማን ያመጣል

ሃል የሚያመጣውስ ቢገኝ በወዴት ያልፋል በ□ኛና በእናንተ መካከል ያለውን ገደል አላየኸውምን አለው።

፳፭.ወምስለ ዝንቱ ኩሉ □ቢጹ ናትአ ይከልአነ ከመ □ለ ሀለ□ ኀቤክሙ ኢይዕድው መንገሌነ ወእለሂ ሀለው መንገሌነ ኢይምፅኡ ኀቤ□ሙ። ሉቃ ፲፮÷፳፮-፳፮

ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ ወዲያ ጸሉ □ፅሞ □□ □ኛ እንዳይሻገሩ በ□ኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጓል አለ። ሉቃ 16÷26-27

ገደሉስ ምድን ነው ቢሉ የነዌ ኃጢአት ለአብርሃም ቸ□ል መስሎ ታይቶት ነው።

፳፮.ወፈንዎ ለአልዓዛር ከመ ይጥማዕ በዘፈረ ልብሱ ማየ ወያቁር ረኒ ልሳንየ እስመ ሐመምኩ ፈድፋደ በዛቲ እሳት።ሉቃ ፲፮÷፳፬-፳፭

ነዌም አልዓዛርን ላከውና በልብሱ ጫፍ □ □ ነክሮ አምጥቶ ምላሴን ያርጥብልኝ አለው። ሉቃ 16÷24-25

አብርሃምም □አልዓዛርን ጌትነት አላየኸውምን ቀድሞ አንተ በቁመናህ ሳለህ ማን ያዝዌህ ነበር። «መኑ ይኤዝዞ ለአልዓዛር» ከእንግዲህስ □ቈጸ አልዓዛርንም ከፈጣሪው በቀር □ሚጸዌ□ው የለም አለው። ነዌም እንግዲህ መከራ እንደበዛብኝ ሥቃጁ እነደ ጠናብኝ መቅረቴ ነዋ አለው።

፳፯.ይበቁዓከ ዘፈጋዕከ በሕይወትከ ወአልዓዛር ከማሁ ክመ ይትፈጋዕ ወአንተሰ ተሐምም። ሉቃ ፲፮÷፳፭-፳፮

አብርሃምም አዎን መቅረትህ ነው ቀድሞ በቁመናህ የተቀማ ቷልጨ□ ጸቄዓ ጨ□ አልዓዛርን በ□ □ ዓ ም ጸስቸ□ልጨ□

ፍዳ ለመከራ ጥሎሃልና አምን መቅረትህ ነው አለው።። ሉቃ 16÷25-26

፷፮.እስእለከ ኦ አባ አብርሃም ከመ ትፈንዎ ለአልዓ□ር □ስተ ቤተ አቡየ ሀለው ፭ቱ አኃውየ ከመ ኢይምጽኡ ውስተዝ ብሔረ ሕማም።። ሉቃ ፲፮÷፷፯-፷፰

ከዚህም በኋላ ነዌ አብርሃም አባት ሆይ እንግዲህ እኔ ካልሆነ ልኝ አልዓዛርን ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝና እነርሱ □ፅሞ □□□ህ ሥቃጁ ስአራ እንዳይመጡ ይመስክርላቸው አለው።። ሉቃ 16÷27-28

፷፱.ቦሙ ሙሴ ወነቢያት ኪያሆሙ ለይስምዑ።። ሉቃ ፲፮÷፷፱-፸

አብርሃምም ቀድሞ መምህራን ተሹመውላቸዋል መጻሕፍት ተ□ፈውላቸዋል እነዚያን ይስሙ አለው።። ሉቃ 16÷29-30

ነዌም እነዚያንማ እኔስ ስሰማቸው አልነበረምን ቢነግሩኝ አልሰማ ቢመክሩኝ አልመለስ ብ□ እንዲህ ያለ መከራ አገኘኝ እንጂ አለ።።

፸. አልቦ አባ አብርሃም እምነ ምውታን ለእመ ኢሖረ ወኢነገ ሮሙ ኢየአምኑ።።

እነዚያም ከሙታን አንዱ ሔዶ ካልነገራቸው አያምኑም አለው።።

አብርሃምም ዕምቢተኞችህንማ ተዋቸው እንጂ ፍዳቸውን ይቀበሉ ዋጋቸውን ይከፈሉ አለው።።

፸፩.ለእመስኬ ሙሴሃ ወነቢያተ ኢሰምዐ □□መሊቦ ዘተንሥአ እምውታን ኢየአምንዎ።። ሉቃ ፲፮÷፸፩

አብረሃምም ሙሴንና ነቢያትን ካልሰሙማ ከሙታን ተለይቶ የተነሳ ቢኖርም አይሰሙትም አያምኑትም አለው።ሉቃ 16፥31 ክረምት ለምልመው በጋ የሚደርቁ የነዌ አምሳል፣ ክረምት □ርቀ□ በፉ □ሚለመልሙ □፬0 አ አልዓዛር አምሳል ናቸው ማለት ስለዚህ ነው። ደግሞም ክረምት የማያብቡ የማያፈሩ አሉ እነዚህም የኃጥአን አምሳል ናቸው። በ□ህ □ለም ተርበ□ ተጠምተው አከው ጎስቅለው መከራቸውን በአኰቴት አንቀበል ብለው ሲሰርቁ ሲቀሙ ኑረው በወዲያኛ□ □ለም □ሳጥናኤል ባሮች ሆነው ይቀራሉ።

፴፪.ኢየኀፍሮ ለባዕል እንበይነ ብዕሉ ወኢይምህሮ ለነዳይ በእንተ ንዴቱ ለእመ ኢኮነ መሥመሬ ሎቱ። □ኢ ፴፫፥፲፱-፳፭ ባለጸጋውን ስለ ባለጸግነቱ አያፍረውም እንደ ተገመገመለት ነው እንጂ ለድኀ□ም ስለ ትኅነቱ አይራራለትም እርሱን □ስ ካላሰኘ□ኑ። /አትና. በቅዳ./፣ ዘ□ 33፥19-20፣ ሮሜ 9፥15-16

ክረምት ከበጋ ለመልመው አብበው አፍርተው የሚኖሩ አሉ። እነዚህም □□ድቃን አምሳል ናቸው እንደነማን ቢሉ እንደ አብርሃም እንደ ይስሐቅ እንደ ጸክቆብ በ□ህ □ለም ሳሉ □ል□□ ከብደው ገዝተው ነድተው በልተው ጠጥተው በወዲያኛ□ □ለም ተታቅመ□ኑ፤ የጻድቃን ነፍስ ሁሉ ስትሔድ ውስተ ሕፅነ አብርሃም ይስሐቅ □ጸክቆብ /በአብርሃም በይስሐቅና በጸክቆብ ክቅፍ አስቀምጥልን/ ሲባሉ ይኖራሉ።

፴፫.በ□ሰ□ር□ሙ ጹሰአሩ ለክሙ ንኅኑኃ ወዝኅዙኃ።።ማቴ. ፯፥፪-፫

በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል። ማቴ. 7÷2-3

፴፬.ቦ □ለ ተ□ርዱ እምከርሠ እሞሙ /ከእናቶቻቸው ማኅፀን ጀምረው የተመረጡ አሉ/ ማለት ይህ ነው። ከነዚህም ከአዝርዕት፣ ከአትክልት፣ ከዕፅዋት ወገን በመጋቢት በሚያዌጸ ተዘርተው ዝናሙን ፀሐዩን ችለው በብዙ ወራት የሚበሉ እንደነ ዘንጋዳ እንደነ ማሽላ ያሉ አሉ እነዚህም አምሳል ናቸው። እንደነ ማን ቢሉ እንደ ቅዐ ስ ቲ□ርቲስ ብ□ ስቃጭ ብዙ መከራ ተቀብለው ብዙ ክብር ብዙ ዋጋ የሚያገኙት ናቸው።

፴፭.እስመ በብዙህ ሕማም ሀለወነ ንባእ ለመንግሥተ እግዚአ ብሔር። □ሐ□ ፲፬÷፳፪ - ፳፫

□□ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል። □ሐ□ 14÷22-23

እንደነ ኢዮብ ብዙ ደዌ፣ ብዙ ሕማም ተቀብለ□ ብ□ □ብር፣ ብ□ □ፉ □ሚጸዮት ናቸው። ኢዮብ 2÷7-8

፴፮.□ስመ □ምብዌነ መከራ ሕማሞሙ ፈድፋደ ፍሥሐሆሙ።

፪. ቆሮ ፰÷፪-፫

በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና የድኅነታ ቸው ጥልቅነት የልግስናቸውን ባለ ጠግነት አብዝቷል።

2. ቆሮ 8÷2-3

ደግሞም ከ□ዚህ አዝርዕት በሐምሌና በነሐሴ ተዘርተው

በጥቂት ዝናም በቅለው በጥቂት ቀን የሚበሉ ጤፍና ኑግ አሉ:: እነዚህም ምሳሌ ናቸው::እንደነ ማን ቢሉ እንደነ ብዙ □ን ሰማዕታት በአንድ ቀን መከራ በዕለት ደዌ እንደ በላዔ ሰብ□ በ□ፍኝ □ሁ□ □ንደ ፀሪቀ መበለት በድርጎ ቶህ □ሚቷ ቀሙ ናቸው::ሉቃ 21÷2-5 ማር 12÷41-44

፴፯.ኢለዘሮፀ ወኢለዘበደረ ዳ□ሙ □ሁ□ቱ ጁምህሮ ለ□□ቀ□:: ሮሜ ፱÷፲፮-፲፯

እንግዲህ ምሕረት ለወደደ ወይም ለሮቷ አይደለም ከሚምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ:: ሮሜ 9÷16-17

ስለምን ቴ□ ሰውን በመከራ አበላለጠው እኩሌ□ □ሁን ብዙ መከራ ተቀብሎ ብዙ ዋጋ እንዲያገኝ እኩሌታውን ጥቂት መከራ ተቀብሎ በጥቂት ዋጋ እንዲድን አ□ረቶ በቴ□ ዘንድ ማድላት አለን ቢሉ ማድላትስ የለበትም እንደ ልቡናው ፅናት እንደ አእምሮ ስፋት ነው እንጂ ልቡናው የፀናውን አ□ምሮ የሰፋውን ብዙ መከራ ተቀብሎ ብዙ ዋጋ እንዲያገኝ ያደርገ □ል፤ ልቡናው ያልፀናውን አ□ምሮ□ሁ ያልሰፋውን ግን ጥቂት መከራ ተቀብሎ በጥቂት ዋጋ እንዲጠቀም ያደርገዋል:: ቴ□ የሚችሉትን መከራ ቢሰጥ እንጂ የማይችሉትን መከራ አይሰጥም:: ፩ኛ ቆሮ ፲÷፲፫-፲፬

፴፰.ከመ መከራሃ ለሃይማኖትክሙ ትዕግሥተ ጁቶብር ለ□ሙ:: ጸክ ፩÷፪-፬

□እምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ □ን□ ሙሉ □ስ□ ቁቷሩት ጸክ 1÷2-4

፴፱.□□ቴ ቶብረ እግዚአብሔር ባሕረ በየማነ ገነት ፀዓዳ ከመ በረት □ጸናትል እስከ ውቅያኖስ ቀላይ ወጣዕሙ መንክር ወአልቦ ዘይመስሎ በአርባክቱ መዓዝነ ዓለም ኢበጣዕም ወኢበ መ□□፡

በዚችም በገነት በስተቀኝ በኩል ከበረ□ ሰባት እጅ የሚነፃ እስከ □ቅያኖሰ የሚያንፀባርቅ በጣዕምም በመዓዛም ቢሆን በአራቱ መዓዝነ ዓለም የሚመስለው የሌለ ባሕር □ቷረ፡፡

፵. □ለ□ቱ ባሕር ስሙ ምራቀ አብ ወቦቱ ይትሐፀቡ ጻድቃን ቅዱሳን ለተሐድሶቶሙ እምርስዕና፡፡

□□ህም ባሕር ስሙ ምራቀ አብ ይባላል፡፡በ□ህም ምራቀ አብ ለሕይወት የተዘጋጁ ጻድቃን ቅዱሳን ከእርጅናቸው ለመ□□ስ ጁቷቷ□ል ጁ□ቷቡበ□ል፡፡

ክፍል ሁለት

፩. □ሉ እሙንቱ ፱ቱ መካናተ እሳት ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ።

□ለማተ እሳት ስንት ናቸው ቢሉ ዘጠኝ ናቸው ሦስቱ ዓለማተ መላእክት ኢዮር፣ ራማ፣ ኤረር አራተኛ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት፣ አምስተኛ ሰማጹ □ዐ ት፣ ስትስተኛ መንበረ ስብሐት፣ ሰባተኛ ጽርሐ አርያም፣ ስምንተኛ ምጽንዓተ ሰማይ ባሕረ እሳት፣ ዘጠነኛ ገሃነመ እሳት ናቸው።

፪. □ሉ □ሙንቱ መካናተ ነፋስ ፪ቱ ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ።

ዓለማተ ነፋስ ስንት ናቸው ቢሉ ሁለት ናቸው፤ አንዱ ከላይ ባቢል የሚባል የረጋ ነፋስ ሐኖስን ተሸክሞ የሚኖር ነው፤ ሁለተኛው ነፋስ ከበርባሮስ ጀምሮ ይህችን ዓለም ተሸክሞ የሚኖር ታላቁ ነፋስ ነው።

፫. □ሉ እሙንቱ መካናተ ማያት ፬ቱ ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ።

ዓለማተ ማያት ስንት ናቸው ቢሉ አራት ናቸው፤ አንደኛ□ ከላይ ሐኖስ፣ ሁለተኛ□ ታ□ር፣ ሦስተኛው ውቅያኖስ፣ አራተኛው ከታች የምድር ምን□ፍ የሆነችው □□ ናት።

፬. □ሉ እሙንቱ መካናተ መሬት ፭ቱ ምስለ ኩሉ ዘውስቴቶሙ

ዓለማተ መሬት ስንት ናቸው ቢሉ አምስት ናቸው። አንደኛ ከታች በርባሮስ፣ ሁለተኛ ይህች ዓለም፣ ሦስተኛ ብሔረ ብፁዓን፣ አራተኛ ብሔረ ሕያዋን፣ አምስተኛ ገነት ናቸው።

፭. ወበከመ ትሔይስ □ቲ □ለም እምነ በርባሮስ ጽልመት ከማሁ ገነትኒ ትኄይስ □ም □ልኤሆን አግዋሪሃ እስመ ቅድስት ወንፅኅት ወብርህት ይእቲ::

ከበሮባሮስ ይህች ዓለም ብርህት ናት፤ ከዚህች ዓለም ብሔረ ብፁዓን ብርህት ናት፤ ከብሔረ ብፁዓን ብሔረ ሕያዋን ብርህት ናት፤ ከብሔረ ሕያዋን ገነት ብርህት ናት::

፮. ናሁኬ ኮና ኩሎን ፳ □ለማተ □፳ ዓየራተ ወኢይምሰልክሙ □□ቷረ ፩ደ ዓለመ አላ ፈጠረ ፳ □ለማተ □፳ □□ራተ::

የዓለማተ ምድር አፈጣጠር እንደምን ነው ቢሉ ከሁሉ በታች በርባሮስ ናት፤ ከበርባሮስ በላይ ይህች ዓለም ናት፤ ከዚህች ዓለም በላይ በደቡብ ብሔረ ብፁዓን ናት፤ በሰሜን ብሔረ ሕያዋን ናት፤ በምሥራቅ ገነት ናት፤ በምዕራብ ሲዖል ናት:: እግዚአብሔር ይህን ዓለም ሲፈጥር አንድ ዓለም ብቻ አይደ ለም □□ቷረ□ሁ፤ ሀጸ ዓለማትን ሀጸ ዓየራትን ፈጥሯል □ንጂ::

በነዚህም በሀጸው ዓለማት በሀጸው ዓየራት በውስጣቸው ያለውን ፍጥረት ሁሉ ከሥላሴ በቀር የሚያውቀው የለም::

፯. እግዚኦ አ□□ ኩሉ ዓለም ዘገበርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኩሉ □ለሞሙ:: ጸሎተ ምናሴ ፩÷፩-፪

ዓለምን ሁሉ የምትገዛ አምላክ ሆይ ሰማይንና ምድርን ከዓለ ሞቻቸው ጋር የፈጠርህ እንዳለ ምናሴ በ□ሎቱ 1÷1-2

፰. □□ምዊ □ረ□ መንፈሰ □ፅ□አብሐር ወቦአ ውስተ ገነት □ቀ□ሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ □ሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ገነትን ሁለንተናዋን ቀባት አነጻት፣ አከበራት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች።

፱. □□ምዊ □ረ□ መንፈሰ እግዚአብሐር ወቦአ ውስተ ውቅያኖስ □ቀ□ሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ □ር□ ውቅያኖስን ሁለንተናዋን ቀባት፣ አከበራት፣ አነጻት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች።

፲. □□ምዊ □ረ□ መንፈሰ እግዚአብሐር ወቦአ ውስተ ዛቲ ዓለም □ቀ□ሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ይህችን ዓለም ሁለንተናዋን ቀባት፣ አከበራት፣ አነጻት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች።

፲፩.□□ምዊ □ረ□ መንፈሰ እግዚአብሐር ወቦአ ውስተ ነፋስ □ቀ□ሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ነፋስን ገብቶ እንደ ምግባሯ ለይቶ ቀባት፣ አከበራት፣ አነጻት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች።

፲፪.□□ምዌ □ረ□ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ ገሃነመ እሳት □ቀ□ሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ይእቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ::

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ □ር□ ገሃነመ እሳትን ሁለንተ ናዋን ቀባት፣ አከበራት፣ አነጻት ከትኩሳት ላይ ትኩሳት ጨመረላት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች::

፲፫.□□ምዌ □ረ□ መንፈሰ እግዚአብሔር ወቦአ ውስተ በርባሮስ ጽልመት ወቀደሰ ኩለንታሃ ወኩሎ ዘውስቴታ ጁ□ቲኒ አእመረቶ ወሰብሐቶ ለኬንያሃ::

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ በርባሮስን ሁለንተናዋን ቀባት በጽልመት ላይ ጽልመት በፅናት ላይ ፅናት ጨመረላት እርሷም ፈጣሪዋን አወቀች አመሰገነች::

፲፬.□□ምዌ □ርቶ መንፈሰ እግዚአብሔር □ስተ አርያም □ም ውስተ ቀላየ ፅልመት ጎጻጉጽ ፍኖታ በከመ ውእቱ አእመረ::

ከዚህም በኋላ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ በርባሮስን ቀብቶ □ርሱ ባ□ቀ□ መንቶት □□ አርያም □ረቶ::

፲፭.ነዋ ተፈፀመ ተፈጥሮ ዓለማት::

እነሆ □□ለመ እሳት፣ □ዓለመ ነፋስ፣ □ዓለመ መሬት፣ □□ለመ ማጁ ተ□ዓ ሮ ተ□ናመ::

□ኛ እግዚአብሔርን □□ □ረ□ ማለታችን በዘፈቀደ /□ርሱ በ□ቀ□/ መታየቱን መናገራችን ነው እንጂ እግዚአብሔርስ መውጣት መውረድ የለበትም::

፲፮.እመኒ ቦ ዘይቤ ፈጢሮ ወቀዲሶ □ርቶ □□ረ□ □ኑቶዘ ለይኩን ለ□ኑ□ቱ ቅዐ ስ ርፅብ እንዳለ ቅዐ ስ ቄርሎስ □ፅዚአብሔርን ግን መ□ ፣ ሄ□፣ □□ ፣ ወረደ የሚሉ ሰዎች ቢኖሩ በአምሳለ ርግብ በመንፈስ ቅዱስ አፍ ውጉዝ ይሁን ብሎ አውግዟል፡፡

፲፯.ሰማዕተ ኮኑ ዕዝራ ወሰሎሞን ወኩሎሙ ማኅበረ ነቢያት ከመ ክርስቶስ ዘፈጠረ ዓለመ ወከመ ቀብዓ ኩሎ ሰማያተ □ምትረ □ቀ□ሰ ኩሎ ፍጥረ□ ተ፡፡

እግዚአብሔር ይህን ዓለም ቀብቶ እንዳከበረው ኤጲፋንዮስ ብቻ የተናገረ አይደለም ሌሎችም ነቢያት በየመጽሐፋቸው □□□ል መስ□ረ□ል፡፡

፲፰.□እምዝ ተቀብዓ ቅብዓ ትስብዕት ዘክርስቶስ ዘቦቱ ይነሥዑ ቅብ□ መንፈስ ቅዱስ ኩሎሙ አሕዛብ፡፡

ይህስ ቅብዓት ምንድን ነው ቢሉ ቀድሞ ቴታችን ከባሕርይ አባቱ በባሕርይ ልጅነት ተወልዶ የባሕርይ ልጅነት ያገኘበት መንፈስ ቅዱስ ነው፡፡ ዛሬም ሕዝቡ አሕዛቡ ከሥላሴ □ናፉ ልጅነት የሚወለዱበት ቅብዓተ መንፈስ ቅዱስ ይህ ነው፡፡

፲፱.ዘኢተወልደ □ማጁ □እመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊዓ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር □ስመ □ተ□ል□ □ምሥፉ ሥፉ □ኑ□ቱ □□ተ□ል□ እመንፈስ መንፈስ □ኑ□ቱ፡፡ □ሐ. ፫÷፫-፯

ይህም ቅብዓት መንፈስ ቅዱስ ነው ለሁሉ ጸጋ ክብር መንፈስ ቅዐ ስ እንደሆነ ሲያጠይቅ ቴታችን ከረቂቅ የተወለደ ረቂቅ

ነው ከግዙፍ የተወለደ ግዙፍ ነው ሲል ከውኃ እናትነት ከመንፈስ ቅዱስ አባትነት ልጅነትን ነስተው አሕዛብ አረማ□ያን ረቂቅ መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርሱ ተ□ፈ ተነገረ። □ሐ. 3÷3-7

፳. «ቄ□ □ስመ □ተ□ል□ □ምሥፉ ሥፉ □ኑ□ቱ» ባለ□ ቃል እስላም፣ ቆላፍ፣ ከእናት ከአባታቸው በተወለዱበት በግዙፍ ል□ታቸው ረቂቅ መንግሥተ ሰማያትን እንዳይወርሱ ጸታጁቃል።

«□□ተ□ል□ እመንፈስ መንፈስ □ኑ□ቱ» ባለው ቃል ከው□ እናትነት ከመንፈስ ቅዱስ አባትነት የተወለዱ ምእመናን ረቂቅ መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርሱ ያጠይቃል።

ቴፅመኛም ቤተክርስቲያን የጽርሐ አርጻም የመንበረ ስብሐት አምሳል ናት። አምሳልነቷስ እንደምን ነው ቢሉ ቤተ□ርስቲያን አንጸ ሠርቶ ጳጳሳት ሊቃነ ጳጳሳት ሜሮኑን ዘይቱን ቀብተ□ ካላከበሯት ቅዐ ስ ሥፉ□ አይቀረስባትም □ኩር □ሙ አይፈስባትም አትቀደስም አትታጠንም።

፳፩.ወተቀደሰት ዓለም፣ □ተቀደሰት ቤተክርስቲያን በክና መስቀሉ ለክርስቶስ ወበደሙ □ኩር።

ሜሮኑን ዘይቱን ቀብተው ካከበሯት በኋላ ግን ቅዐ ስ ሥፉ□ ጁቀረስባ□ል □ኩር □ሙ ጁ□ስባ□ል። በገዛ ደሙ የዋጃትን □እግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ትጠብቋት ዘንድ መንፈስ ቅዐ ስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ ተብሎ እንደተ□□□። ሐ□ 20÷28-29

፳፪.ሙሴ ሙሴ አታሕ ቶታነ አሣእኒከ እምእገሪከ እስመ ዘትከ ጁቴ ምትር ቅድስት ጁ□ቲ:: □□. ፫÷፪-፮

ቴፅመኛም □ብረ ሲና □□ርሐ አርጸም አምሳል ናት አምሳ ልነቷስ እንደምን ነው ቢሉ ሙሴ በደብረ ሲና በግ ሲጠብቅ ነበልባል ከሐመልማል ተዋሕዶ አየ ሙሴም ጫማውን እንደ ተጫማ ልብሱን እንደተጎናፀፈ ወደ ደብረ ሲና ተጓዘ ቴ□ም ሙሴ ሙሴ ብሎ ጠርቶ ይህች የምትረግጣት መሬት ከሁሉ የላቀች የተቀደሰች ናትና ጫማህን አውልቅ ልብስህን □ቷቅ በትህትና ሆነህ ውጣ አለው:: □□ . 3÷2-6

ቴፅመኛም □ብረ □ቦር □□ርሐ አርጸም የመንበረ ስብሐት አምሳል ናት፤ አምሳልነቷስ እንደምን ነው ቢሉ ቴ□ በ□ብረ □ቦር □ባሕርጁ አምላክነቱን አስመስክሮባ□ል፤ ኋላም የባሕርይ ልጅነቱን ገልጦባ□ል:: ስለ□ህ ቅድስት ተባለች:: 2ኛ ቻዓ 1÷17-19

እንደዚህም ሁሉ ቀብቶ ካላከበራት ክብርት አትሆንም በርኩስ ስፍራ መኖር አይገባምና ሥላሴም በወደዱ ጊዜ አይታዩባትም መላእክትም አያድሩባትም፣ ጻድቃን፣ሰማክታት አይገቡባትም:: ቀብተ□ ካከበሯት በኋላ ግን ሥላሴም በ□□ዐ ቴ□ ጁ□ዩባ □ል:: መላእክት ጸትሩባ□ል ጻድቃን ሰማዕታት ጁቶቡባ□ል::

፳፫.ዘቦ ዕዝነ ሰሚዕ □ዘቦ ዕዝነ ልቡና ሰሚዓ ለይስማዕ ወያ□ምር ዘንተ ወይሌቡ ዘንተ ምሥጢረ □ስመ ስ□ር □ረቂቅ □ሁ□ቱ እንዳለ ዮሐንስ አፈ□ርቅ

፳፬.ዘቦ ዕዝነ ሰሚክ ሰሚ□ ለጹስማክ፡፡

ዕዝነ ልቡና ያለው ይስማ ሲል ነው፡፡ ሁሉ □ሚጸ□ቀ□ስ አይደለም፤ይህንንም ነገር ረቂቅ ልቡና ያለው ሰው ይመርም ረ□፡፡ ማቴ 13÷9-10

፳፭.አኮ ዘቦቱ ለመለኮት ኑ□ □ፅትም ላክል □ታህት የማን ወጸጋም አላ ምሉዕ ው□ቱ እንተ በኩለሄ ወበኩሉ፡፡

ለመለኮት ወርድና ቁመት ላይና ታች ቀኝና ግራ ያለው አይደለም፡፡ በሁሉ የመላ ነው እንጂ፡፡ ቅቤሌ ማርጸም፡፡

እስከዚህ ድረስ የዕለተ ሠሉስ ስነ ፍጥረት ነው፡፡ ሠሉስ ማለት ለፍጥረት ሦስተኛ ለቀመር አንደኛ ለናሐጹ ሰባተኛ ማለት ነው፡፡ ሦስት ዕለት አሥራ ሁለት ፍጥረት ጹህ ነው፡፡ ይህስ የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ አንድ ቀን ነው፡፡

አክሲማሮስ ዘረቡዕ

፩. □ቶበረ እግዚአብሔር ብርሃናተ ዓበይተ ዘ□ንቢ ከመይምል□ መ□ልተ፤ ወዘይን□ስ ብርሃን ከመ ይምልክ ሌሊተ ምስለ ከዋክብት። □አ ፩÷፲፪

እግዚአብሔር በክለተ ረቡክ ማክሰኞ ማ□ በቂ□ ሠር□ ለረቡዕ አጥቢያ ምንና ምን አዓረ□ትን □ቷረ ቢሉ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን ፈጠረ። □አ 1÷12

፪. □□ምዝ ነሥአ እግዚአብሔር □ሳተ ወነፋሰ በበንስቲት □ቶበረ ሰሌቱ ናሐጁ።

ተፈጥሯቸውስ ከምን ከምን ነው ቢሉ የፀሐይን ሰሌቱ ከ□ሳ ትና ከነኛስ □ቷረ። ጁህም ጁታወቅ ዘንድ በእሳትነቷ ትተኩሳለች በነፋስነቷ ትሄዳለች።

፫. ወዓዲ ነሥአ እግዚአብሔር ነፋሰ ወማየ በበንስቲት ወገብረ ሰሌቱ □ር□ ወሰሌዳ ከዋክብት።

ቁፅመኛም የጨረቃና የከዋክብትን ሰሌዳ ከነፋስና ከ□ □ቷረ።ጁህም ጁታወቅ ዘንድ በነፋስነታቸው ይሄዳሉ በው□ ነታቸው ጁቀ□ቅ□ሉ።

፬. □እምዝ አዕረጎሙ እግዚአብሔር ለያት ፆ□ □ለ፲ቱ ሊቃነ መላእክት ወዓቀሞሙ ቅድሜሁ ከመ ያር□□ሙ ክሂሎቶ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መቶውን ነገ□ መላእክት አሥ ሩን □መላእክት አለቆች ከሀሊነቱን ሊያሳያቸው ከከተማቸው

አውዓቶ በላይኛው ከተማ በአጠገቡ አቆማቸው።።

፳. □እምዝ ነስአ እግዚአብሔር ብርሃነ □ምዘዚአሁ ብርሃን መጠነ □ጠተ ስርናይ ወቀብዖ ለናሐጹ።።ሄኖ□ ፳፩÷፶፭-፶፯

የፀሐይን ሰሌቱ ከ□ኣትና ከነፋስ የጨረቃና የከዋክብትን ሰሌዳ ከ□·□ና ከነፋስ ፈጠረ ካልን ብርሃናቸውን ከወዴት አምዓቶ ፈጥሯቸዋል ቢሉ ከዚጸ ለይኩን ብርሃን ብሎ ከፈጠረው ብርሃን የስንጻ ቅንጣት ያህል አምጥቶ ለናሐጹ ቀባት።። ሄኖ□ 21÷54-57

፳፩. □እምዝ አርአዮሙ እግዚአብሔር ለመላ□□ዚሁ □ስእኑ ር□□□ ለናሐጹ □ም ክበየ ብርሃና።።

ያችንም የስንዴ ቅንጣት □ም□ህል ብርሃን ቀብቶ ለመላእክት ቢጸሳጸቸው ለማየት አልተቻላቸውም አስ□ራቻቸው እንጂ።።

፳፪. □እምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ፪ተ □□ □ም ክበየ ብርሃኑ ለናሐጹ □ቀብዖ ለ□ር□ □ተር□ ፫ቱ □ት ጎበ ናሐጹ።። ሄኖክ ፳፪÷፬-፮

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ጹህችስ ለመላእክት □ንኪ ያልተ ቻለች ለሰውስ አትቻልም ብሎ ከብርሃኗ ከፈለላት።። እንደ ምን አድርጎ ከፈለላት ቢሉ ያችን የስንዴ ቅንጣት የም□ህለ ውን ብርሃን ከሰባት ከፍሎ ሁለቱን እጅ ለጨረቃ ቀባት አምስቱ □ፀ ለናሐጹ ቀረ።። ሄኖክ 22÷4-6

፳፫. ወዓዲ ነሥአ እግዚአብሔር ፭□ □□ □ም፫ቱ □□ ብርሃኑ ለናሐጹ ወቀብአሙ ለከዋክብት በበክበ□ሙ □በበ ሞቱሙ □ተር□ ፬ □ት ጎበ ናሐጹ።።

ከዚህም ለናሐጹ ከቀረው አምስት እጅ ብርሃን አንዱን ☐ፀ አንሥቶ ለከዋክብት ቀባቸው አራት ☐ፀ ለናሐጹ ቀረ። ከዋክብትንም ሲቀባቸው ሁሉን አስተካክሎ አልቀባቸውም እንደ ክብራቸው አበላልጦ ቀብቷቸዋል እንጂ።

፱. ኮከብ ☐ምኮከብ ይጌጹስ ☐ብሩ። ፩ኛ ቆሮ ፲፭÷፵፩-፵፪
በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው ኮከብ ይለያልና።1ኛ ቆሮ 15÷41-42

፲. ☐☐ቴ ነሥአ እግዚአብሔር ፩☐ ☐☐ ☐ም፬ቱ ☐☐ ብርሃኑ ለናሐጹ ወቀብዖሙ ለማያት ወለደመናት ወተርፈ ፫ቱ ☐ት ኀበ ናሐጹ ወኮነ ናሐጹ በከመ ይ☐☐።
ከዚህም ለናሐጹ አራት እጅ ከቀረው ብርሃን አንድ እጅ አን ስቶ ማያትን፣ ደመናትን ቀባቸው ሦስቱ ☐ፀ ለናሐጹ ቀረ። ናሐጹም አሁን እንደምናያት ሆነች።

፲፩.☐ሶበ ር☐ዩ ዘንተ መላእክት ተፈሥሑ ዓቢየ ፍስሐ አንከሩ ኩሎሙ ወሰገዱ ዓቢየ ስግደተ ለውእቱ መላኬ ብርሃናት። ወአመ ተፈጥሩ ከዋክብት ሰብሑኒ ኩሎሙ መላእክትየ በ☐ቢጹ ቃል። ኢዮ ፴፰÷፯
ከዚህም በኋላ መላእክት የፀሐይን መሞቅ፣ ☐ሬ ረቃን መትመቅ፣ የከዋክብትን ብርሃን መበላለዓ አይተው እነዚህን ብርሃናት ለፈጠረ አምላክ ክብር ምስጋና ይገባዋል ☐ጸሉ እልል አሉ፣ ፈጣሪያቸውን አመሰገኑ። ኢዮ 38÷7

፲፪.☐☐ምዝ አልዓሉ መላእክት ገጻቲሆሙ ለንፃሬ ውስተ ኢየሩ

ሳሌም ሰማያዊት □□ተ□ ሐ□ኖታ ወአብሖሙ እግዚአብ ሔር ከመ ይባኡ ውስቴታ ወይርአይዋ።

ከዚህም በኋላ መላእክት እነዚህን ብርሃናት □ጸዩ ደስ ብሎአ ቸው ሳለ ኢ□ሩሳሌም ሰማያዊትን አሻግረው ቢያዩ □ጹፅ ደስ አላቸው። ወደዷት ወደውም አልቀሩ ሄደው ለማየት □ቀዐ ። ቄ□ም የልባቸውን ፈቃድ ያውቃልና ሄዳችሁ ዙራችሁ □ጹ□ት ብሎ አሠለጠናቸው።

፲፫.□ሶበ ር□ጹ□ መላእክት ለኢየሩሳሌም ሰማያዊት ከመ መርዓት ሥርጉት ለምታ አንከሩ □ተ□ሙ □□ነቡ ስብሐተ ለ□□ሪሃ።

ራክ ፳፩÷፪-፫

መላእክትም □□ ኢ□ሩሳሌም ሰማያዊት ቱባተ□ በ□ስ□ ያለችውን □ታቦት ዘ□ርን ልዩ ልዩ የሆነውን ብርሃኗን አይተው ይህችን ክፁብ ድንቅ □ንግዳ ፍጥረት ፈጥሮ ለማን ይሰጣት ይሆን ተባባሉ ተባብለውም አልቀሩ ይህችንስ ለፍጡር አይሰጣትም የዓፄ ፈንታ እንዲሉ የእርሱ ፈንታ ናት ብለው ፈጣሪዋን ሙሽራዋን አመሰገኑ። ቅቴስቲቱም ከተማ አቴሲቱ ኢየሩሳሌም ለባሏ እንደተሸለመች ሙሽራ ተ□ፋፀ□ ከሰማይ ከ□ፅዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ።

ራክ 21÷2-3

፲፬.□ተ□ሥሐ እግዚአብሔር በኩሉ ተግባሩ □ዩብረ።

□እግዚአብሔርንስ ፍጥረት መላእክት ጁቅሩና ቄ□ም □□ታ ረውን ዓለማት፣ ዓየራት፣ አይቶ እጅግ ወደደ ደስ አለው።

፲፯.□ር□□ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ። □ሉ ፭፥ ፲፪-፲፫

እግዚአብሔርም ጸ መልካም እንደሆነ አየ። □ሉ 1፥12-13

፲፰.ዳዊትም ይትኆሣሕ እግዚአብሔር በተፅባሩ ብሏል።

መዌ ፻፫፥፴፭-፴፮

እግዚአብሔር በሥራ□ □ስ ጹለ□ል መዌ 103፥31-32።

ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትን በስንት መ□ርግ በስንት ኬ□ሮስ ፈጥሮአቸዋል ቢሉ ፀሐይን በጊዜ ሰርክ ማክሰኞ ማ□ ለሮብ አጥቢያ ሦስት መ□ርፅ ሦስት ኬክሮስ ዝቅ አድርጎ □ዓ ሯ□ል። በምክራብ በኩል ጨረቃንም ሦስት መዓርግ ሦስት ኬክሮስ ከፍ አድርጎ ፈጥሯ□ል።

፲፱.ወይትናፀሩ በቅሀሁ። ሄኖክ ፸፮፥፸፪-፸፫

በምስራቅ በኩል ናሐጹ ሦስት ኬክሮስ አብር□ በምክራብ መስኮት ገባች። ጨረቃም በምስራቅ ወዓ□ ሦስት ኬክሮስ ስታበራ ሁለቱ ፊት ለፊት ጹተጸጸሉ። ሙቀታቸው ግን ለናሐጹ ሕፀፅ የላትምና ጨረቃ በምዕራብ ስትገባ ናሐጹም በምስራቅ ስትወጣ ተያዩ ማለት ተፈጥሯቸውን መናገር ነው። ሄኖክ 27፥4-5

፳፫.ወገበርከ ወር□ በክትሜሁ ፀሐይኒ አ□መረ ምክራቢሁ።

መዌ ፻፫፥፲፱-፳

ጨረቃን ለጊዜዎች አደረገ ናሐጹም መግቢያውን ያውቃል።

መዌ 103፥19-20

ናሐጹ በምክራብ ቱባታ በሰሜን ዙራ በምስራቅ ወዓ□

ስታበራ ዋለች፤ መዓልቱን ገዛች ጨረቃም በምስራቅ □ዓ□ ስታበራ አደረች። ናሐጹ ገና መዓልቱን ሳትገዛ ጨረቃ ሌሊቱን ገዛች። ከዋክብትም □ጨረቃ ተከታይ ናቸው። አብረው ሲያበሩ አድረዋል ሌሊቱን ገዝተዋል።

፲፱.ለናሐጹ ዘአኰነኖ መ□ልተ ለ□ር□ ወለከዋክብት □አኰነኖሙ ሌሊተ እንዳለ ዳዊት። መዜ ፻፴፭÷፰-፲

ለናሐጹ ቀንን አስቱ□□ ለጨረቃና ለከዋክብትም ሌሊትን አስገዛቸው። መዜ 135÷8-10

ናሐጹ ስለምን መዓልቱን ብቻ አብርታ ቀረች ሌሊቱን ፊ ምራ ጸላበራች ቢሉ ናሐጹስ ሌሊቱን ጨምራ ብ□በራ ኑሮ ከላህቡ ብዛት ከዋዕዩ ጽናት የተነሣ ፍጥረቱ ሁሉ በነደደ በተቃጠለ ነበርና ስለዚህ መዓልቱን ብቻ አሠለጠናት።

ፊ ረቃስ ስለምን ሌሊቱን ብቻ አበራች መዓልቱን ጨምራ ጸላበራች ቢሉ መዓልት የመንግሥተ ሰማያት አምሳል ነው። በመዓልት ብዙ ደስ□ ጹኞል እንደዚህም ሁሉ □ት ቃን በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ክብር ብዙ ጸጋ ያገኛሉ።

ሌሊት የገሃነመ እሳት ምሳሌ ነው በሌሊት ብዙ መከራ ይገኝበታል። እንደዚህም ሁሉ ኃጥአን በገሃነመ እሳት ብ□ ሥቃጹ፣ ብዙ መከራ ያገኛቸዋልና።

፳. □ሜሞሙ እግዚአብሔር ለናሐጹ □ለ□ር□ ወለከዋክብት ከመ ይፍልጡ ሌሊተ ማዕከለ መዓልት ወሰዓተ ማዕከለ ዕለት ወዓመተ ማዕከለ ዘመን። ኩፋሌ ፪÷፲፫-፲፭

ሰዓቱን ከዕለት፣ መዓልቱን ከሌሊት፣ ዓመቱን ከዘመን ለመለየት ፀሐይና ጨረቃን ከዋክብትን ሹሞ ቀዓ ቶ ሠርቶ ትታቸዋል። ኩፋሌ 2÷13-15

ናሐጹ መዓልቱን ዓመት □ስከ ዓመት ገዛች፤ ፊ ረቃም ሌሊቱን ዓመት □ስከ ዓመት ገዛች ካልን ለከዋክብትስ ምን አስገዛቸው ቢሉ የፊ ረቃ ተከታዮች ናቸው ብለናል።

አንድም አራት □ከዋክብት አለቆች አሉ ዓመቱን ከአራት በዘመን ከፍለው ዘጠና አንት ቀን □ቷና አንት ቀን ጹ□□ል። እነዚህስ ዘመናት ማን ማን ናቸው ቢሉ ና□ጹ፣ ክረምት፣ መና□፣ ሐፋጹ/በፋ/ ናቸው።

ጨረቃስ ሌሊቱንና መዓልቱን አብርታ ቢሆን ከውርጩ ብዛት ከቁሩ ፅናት የተነሳ ፍጥረቱ ሁሉ ባረረ በተኮማተረ ነበረና ስለዚህ ጨረቃና ከዋክብትን በሌሊት ብቻ አሠለጠናቸው።

እነዚህም አምሳል ናቸው። ናሐጹ የጻድቃን ምሳሌ፣ ፊ ረቃ □ኃጥአን ምሳሌ፣ ናሐጹ ሁልቂ□ በብርሃን ምሉ ሆና እንድ ትኖር ጻድቃንም ሁልቂዜ በምግባር በሃይማኖት ምሉዓን ሆነው ይኖራሉ። አንድም ጨረቃ የጻድቃን ምሳሌ ፊ ረቃ አንድ ጊዜ ስትጎድል አንድ ጊዜ ስትሞላ እን□ምትኖር ሁሉ ጻድቃንም አንድ ጊዜ በኃጢአት ሲወድቁ አንድ ጊዜ በንስሐ ሲነሱ ይኖራሉ።

፳፩.□ትቅሰ ስብአ ይወድቅ ወስብአ ይትነሣ□። ምሳ ፳፬÷፲፮-፲፮

□ትቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃልና ይነሣልም። ምሳ 24÷16-17

አንድም ናሐጹ □ኃጥአን ምሳሌ ናሐጹ በብርሃን ምሉክ ሆና እን□ምትኖር ሁሉ ኃጥአንም በኃጢአት በክህደት ምሉ ሆነው ይኖራሉ፤ አንድም ጨረቃ የኃጥአን ምሳሌ ጨረቃ በምሉክ ብርሃን ተፈጥራ ስትጎድል ስትጎድል □□ማ እን□ምትጠፋ ሁሉ ኃጥአንም ከኃጢአት ላይ ኃጢአት ሲጨምሩ ከፍፁም ገሃነመ እሳት ጹ□ርሳሉ።

፷፪.ልበ ዓብድ የሐፅፅ ከመ □ንተ □ር□። ሲራ□ ፶፫÷፯-፰

የሰነፍ ልብ እንደ ጨረቃ ሲጎድል ያድራል።

፷፫.□ለእሉ አስማቲሆሙ ለመራሕያን እለ ይፈልጡ ፀተ መ□□ ልተ ዓመት። ሄኖክ ፷፰÷፷፩-፷፪ ኢሳ 40÷26-27

□ከዋክብትስ ስማቸው ማን ማን ነው ቢሉ፡-

ምል□ኤል፣ ናር□ኤል፣

ሕልመልመሌ□፣ ብርክኤል ናቸ□።

እነዚህስ ዓመቱን ከአራት ተካፍለው ሲገዙት እንዴት አድር ገው ነው ቢሉ ከመጋቢት ሀጸ ስድስት ቀን እስከ ሰኔ ሀጸ አምስት ቀን ቢቆዓሩ ከቹዓሜን አንድ ቀን ቢጨምሩ ዘጠና አንድ ይሆናል። ይህንም ምልክኤል ይመግበ□ል ጹቱ□□ል □ራቱም ና□ጹ/በልፅ/ ጹባላል። ምግቡም መሬት ነው። በዚህም በፀደይ ሠልጥኖ የባጀ ዋዕይ ወደታች ተቀብሮ የባጀ ቁር ወደላይ ሲል ከላይ ሙቀቱ ከታች ቷሉ ሲመ□ት ምድር ትለሰልሳለች □□ሩባትን ሁሉ ታበቅላለች። ሄኖክ 28÷25-27

ቱፅመኛም ከሰኔ ሀጸ ስድስት ቀን ጸምሮ እስከ መስከረም ሀጸ አምስት ቀን ድረስ ከቹኦሜን አንድ ቀን ቢጨምሩ ዘጠና አንት ጁሆናል። ሕልመልመሌ ጁቱ□ል ጁመፅበ□ል፤ ይህም ክረምት ይባላል፤ ምፅቡም □ኃ ነው በ□ህ በክረምት ሠልጥኖ የነበረ ዋዕይ/ሙቀት/ ፈጽሞ ሲጠፋ ተቀብሮ የነበረ ቁር/ቅዌቃ□/ □ንሞ ሲ□□ ከ□ው□ው ብዛት ከምንጨ ፅናት የተነሣ ምድር □□ርስ □□ርስ እናድ እናድ ትላለች። ከዚህም በኋላ ቴ□ ደመናን ቶልፌ ናሐጁን አውዓቶ ምድርን ጸረፉፉታል ያፀናታል።ዜኖክ 28÷31-34

ቱፅመኛም ከመስከረም ሀጸ ስትስት ቀን ጀምሮ እስከ □□ሣሥ ሀጸ አምስት ቀን ድረስ ከቹሜን አንት ቀን ቢፊ ምሩ ዘጠና አንድ ቀን ይሆናል። ብርክኤል ይገዛዋል ጁመፅበ□ል ጁህም ዘመን መና□/መከር/ ጁባላል። ምፅቡም ነፋስ ነው። በ□ህም በመና□/በመከር/ ሠልጥኖ የከረመ ቁር/ቅዌቃ□/ □□ታች ተቀብሮ የከረመ ዋዕይ/ሙቀት/ □□ ላይ ሲል ከታች ሙቀቱ ከላይ ጠሉ ሲሰማቸው አዌርክት አትክልት ያድጋሉ ይገዝፋሉ ያብባሉ ያፈራሉ።ዜኖክ 28÷25-29

ቱፅመኛም ከ□□ሣሥ ሀጸ ስትስት ቀን ጸምሮ እሰከ መጋቢት ሀጸ አምስት ቀን ድረስ ከቹሜን አንድ ቀን ቢጨምሩ ዘጠና አንድ ቀን ይሆናል ናርኤል ይቱ□ል ጁመፅበ□ል፤ ጁጨ□ም ዘመን ሐፉጁ/በፉ/ ጁባላል፤ ምፅቡም እሳት ነው። በ□ህም በሐፉጁ/በፉ/ ሰልጥኖ የከረመ ቁር/ቅዌቃ□/ □□ሞ ሲቷኛ

ተቀብሮ የከረመ ዋዕይ/ሙቀት/ □□ሞ □□ ላጁ ጁ□□ል ይሰለጥናል። አዌርክቱ አትክልቱ ዕፅዋቱ ይደርቃሉ፣ □□ □□· ተ□ቀተ□· በየ□ በየተራ ጁቹላሉ። ከዚህም በኋላ ከቼጉሜን ተርኛ □ቀረቺው አንዲቱ ቀን ዕለተ ምርጻ /መትኃኒት/ ትባላለች። ሄኖክ 28÷20-22

በዓመት በዓመት □ቴታችን ልደት ትውላለች። ቴ□ መጹመ ሪያ ይህን ዓለም ፈጠረባት፤ ሁለተኛም ከሰማየ ሰማያት □ር□ ከድንግል ማርያም ተፀነሰባት፤ ሦስተኛም በመጋቢት ሀያ ዘጠኝ ቀን ሞቶ ተነሣባት፤ አራተኛ ይህን □ለም □ሚጸ ሳልፍባት □ርሷ ናት፤ ይህችው ዕለት አምስተኛጁቱ ጳጉሜን ናት፤ ዕለተ ሰንበትም ተብላለች።

እነዚህም አዌርክቱ፣አትክልቱ፣ ክንዋቱ መተከላቸው መዘራ ታቸው የመፀነሳችን አምሳል ናቸው። መብቀላቸው የመወለ ቼችን፣ ማደጋቸው የማደጋችን፣ ማአራታቸው ቤት የመሥ ራታችን ከብት የመግዛታችን ልጅ የመውለዳችን አምሳል ናቸው። መድረቃቸው የማርጀታችን መታጨዳቸው የመሞ ታቸን ታጭደው ተወቅተ□· በየታ በጎተራ መግባታቸው ሙተን የመቀበራችን አምሳል ነው። እነዚህም አዌርክቱ፣ አትክልቱ፣ ክን□ቱ ከጎታ ከየተራ □ዓ ተ□· መ□ራታቸው ተዘርተው መበስበሳቸው መብቀላቸው በስለው መበላታቸው □ኛም ከሞትን በኋላ በአዲስ ሥጋ ተነሥተን ብሩህ መንግ ሥተ ሰማያት የመግባታችን አምሳል ነው። □ሐ 12÷24-25

ከዚህም በኋላ □ሬ ለሙሽራ ሠርግ ሲሰናዳ በፊት አሪቴ ውን አስብቶ ጠላውን ሹሞ ጠጁን አጥርቶ ሌማቱን እንጀራ ውን አቅርቦ ምንጣፉን አንጥፎ አሰናድቶ በኋላ ተጋባዡን እንደሚጠራ ሁሉ እግዚአብሔርም ይህን ዓለም ሲፈጥር በአድማስ ደግፎ በደመና ከፍ□□ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክ ብትን እንደ ፋና አብርቶ ዝናማቱን በደመና ጭኖ ነኛሳቱን አሸክሞ መባርቅቱን ነጎትጓዱን አዘጋጅቶ ለመላእክት አሳያቸው። ሄኖክ 11÷6-7

፸፬.ዓበብ ሐነፀት ላቲ ቤተ ወዓቀመት ፯ተ አዕማደ ጠብሐት ዘዚአሃ ጥብሐ ቶስሐት ዘዚአሃ ወይነ ወጸውዓት ዘዚአሃ አግብርተ። ምሳሌ ፱÷ ፩-፬

ጥበብ ቤትዋን ሠራች ሰባቱንም ምሰሶችዋን አቆመች ፍሪዳ ዋን አረደች የወይን ጠጅዋን ደባለቀች ማዕድዋን አዘጋጀች ባሪያዎችዋን ልካ በከተማይቱ ከፍተኛ ስፍራ ላይ ጠራች። ምሳሌ 9÷1-4

መላእክትም አቤቱ ቴታችን እንዲህ ያለችቱን ዕፁብ ድንቅ እንግዳ ፍጥረት ለማን ፈጥረሃታል ለማንስ ትሰጣታለህ ብለው ጠየቁት።

፸፭.ዛቲኒ ዓለም ወእንታክቲኒ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እንተ ርዒክምዋ ወዝ ኩሉ ተውህበ ለመሬ□ዊ።

ቴ□ም ይህችም ያችም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት የብርሃን ቆንጆ የብርሃን ሙሽራ ገና ለምፈጥረው ለአዳም ስፍራው ቦታው የሚኖርባት ናት።

፷፮.ዝኒ ናሐጁ □□ርኅ ወከዋክብት እለ ያበርሁ ሎቱ።

እነዚህም ናሐጁ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብት ለአዳም የሚያበሩለት ፋናዎች/መበራቶች/ ናቸው።

፷፯.ዝኒ ነፋሳት ወደመናት □ለ ጁና□ሩ ማጸተ ሎቱ። □እሉኒ መባርቅት ወነጎድጓድ ከመ ያፍርዩ ወያጽግዩ ሎቱ።

□ከዚህም ነኛሳት፣ ደመናት ው□ ቀድተው ዝናምን □ሚጸ□ ንሙለት ናቸው። መባርቅቱም ነዖትጃዐ ም የሚበላውን የሚጠጣውን አዝዕርቱን አትክልቱን እንዲያብቡ እንዲጸ□ሩ የሚያደርጉለት ናቸው።

፷፰.ገነትሰ ቤተ ምስአናሁ ይ□ቲ።

ገነት ግን ግንቡ መናገሻው ናት አላቸው፤ መላእክትም ቴታችን ሆጁ ያ አዳም የምትለው ማንን ይመስላል ቁመቱስ ማንን ያህላል አሉት።

፷፱.□ጁቤሎሙ □ፅ□አብሐር ለመላእክት አካሉሰ የኀንን □ት ኛ□ እምኔክሙ አርአያሁሰ ወአምሳሊሁ በአርአያየ ወበአምሳል□ □ኑ□ቱ።

ቴ□ም አካሉስ ከእናንት አሥር □ጅ ያንሳል መልኩ ግን እኔን ይመስላል በ□ኔ አርአያ በ□ኔ አምሳል □□ዓረ□ለሁ አላቸው።

፸. □ሶበ ሰምዐ ቅዱሳን መላእክት □ጁቤሎሙ እግዚእነ ይቤልዎ አፍጥን ፈጢሮቶ ለዝንቱ አዳም ከመ ንርአይ አርአያከ □ምኔሁ።

መላእክትም ቴታን በትምፍ በፅብሩ እንጂ መልኩን አያውቁ ትም ነበርና አዳምን በ□ኔ አርአያ በ□ኔ አምሳል □□ዓረ ዋለሁ ብሎ ቢላቸ□ እጅግ ወደዱ ደስ አላቸው ወደውም አልቀሩ ያን አዳምን በአርአያህ የምትፈጥረውን መልኩን አሳየንና የ□ርሱን መልክ አይተን የአንተን መልክ እንድንጠ ግበው አሉት።

ፀ፩.□ሶበ ሰም□ ሳጥናኤል ዘንተ ቃለ አንዞ ፍርሃት ወድንጋፄ ወቀንዓ ላዕለ አዳም ዓቢየ ቅንዓተ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ይህን ሲሰማ የማያልቅ ፍርሃት ትንጋጤ ጸ□□። በአዳምም ላይ ቅናት አደረበት።

ፀ፪.□ጹቤ ሳጥናኤል እትሀዘብ አንሰ ከመ በእንተ ዝንቱ መሬታዊ ይረክበኒ ዓቢይ መከራ ወምንዳቤ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ከዚህ ከመሬታዊ አዳም ቅንዓት የተነሳ እኔን ብዙ መከራ ያገኘኛል ብ□ □ቷራቷራለሁ አለ።

ፀ፫.□ጹቤ ሳጥናኤል በህሊናሁ እፍትን እስከ አመ □□ል □ቷረ □ሀለይኩ ቅድመ አነ □ሳ□ዊ ዘተፈጠርኩ ባቲ ምንተ ትሬስየኒ እሳት።

ሳጥናኤልም ከዚህ ሁሉ ያችን ቀድሞ ያሰብኋትን ነገር ልፈትናት እና ቢቻለኝ እፈጥራሉ ባይቻለኝ ቀድሞ ከ□ርሷ ተፈጥሬአሁና ይህችም □ሳት ምን ትለኛለች አለ።

ፀ፬.ወዘንተ ብሂሎ ሳጥናኤል □□□ □ጸሁ □ሰተ እሳት አሜሃ □ክ□ □ተመስ- ኩለንታሁ ከመ ሰምዕ።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል እፈጥራለሁ ብሎ እጁን ወደ እሳት ቢልክ ያች እሳት እንደ ወጥመድ እንቅ አድርጋ ይዛ እንደ መቅሎ ቆላች□ እንደ ጅማት አኮማተረች□።።

፴፭.□ከልሀ ሳጥናኤል በልወል ቃል □ጹቤ እስመ ተሠገርኩ □ተ□□ዘኩ በዛቲ እሳት ወደንገፀ ፻ት ፃ□ መላእክት ወይቤልዎ ምንተ ኮንከ ወምንት ረከበከ።።

ሳጥናኤልም □□ልኝ ወዮ□ ጹቁኖል ብሎ ጃፃረ እንደ መብረቅ ቺ ጨመላእክትም ምን ሆንህ ምን አገኘህ አሉት።።

፴፮.□ጹቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል ምንተ ኮንከ ወምንት ረከበከ።።

ቄ□ም ሳጥናኤልን ምን ሆንህ ምን አገኘህ አለው።።

፴፯.□ጹቤ ሳጥናኤል ሶበ ቁሥሥ□□ ለጹ□ቲ እሳት በየዋህትየ ከመ አእምር ምንት ይእቲ አውዓየተኒ።።

ሳጥናኤልም ይህችን የተዘረጋች እሳት ምንትን ናት ል□ቃት ብ□ በየዋህነት ብዳስሳት አሳረረችኝ እንደ ሰም አቀለጠችኝ አለ□።።

፴፰.ወዘንተ ብሂሎ እግዚአብሔር አሕየ- ለሳጥናኤል □ሰመ ጉንዱየ መዓት ወከባቴ አበሳ ው□ቱ □□ትኖ□ሰ □□አር ዘሊፈ አበሳ።።

ቄ□ም ሳጥናኤልን መመለሱን እንጂ መውረዱን አይወድምና በአርምሞ ፈወሰው።።

፴፱.□ጹቤ ሳጥናኤል ሶበሰ አ□መረ □ፅ□□□ ሕሊና ልብየ እምተበቀለኒ ወእምኢፈወሰኒ እምሕማምየ።

ሳጥናኤልም ጽህን ያሰብሁትን ነቋር ቄ□ አላወቀብኝም እንጂ ቢጸ□ቅ ግን ከዚህች እሳት ባልፈወሰኝም ነበር አለ።

፵. □ስመ □ቢጹ ረብህ □እቱ ዘፈቀድኩ እግበር።

ሳጥናኤልም ቀድሞ ያሰብኩት ነገር □ፅ ረብህ ጥቅሜ ነው። አሁንም አልተወውም አለ።

፵፩.ወከልሀ ሳጥናኤል በልወል ቃል።

ሳጥናኤልም ወዮልኝ ወዮ□ ጹቫኖል ብሎ ጃያረ እንደ መብረቅ ቺ ጨ

፵፪.ወደንገፀ ያት ያ□ መላእክት ወይቤልዎ ምንተ ኮንከ ወምንት ረከበከ።

መላእክትም ደንግጠው ምን ሆንህ ምን አገኘህ አሉት።

፵፫.□ጹቤሎሙ እስመ ተሠገርኩ ወድ□ፅኩ በዛቲ እሳት።

እርሱም ያች የቀደመች እሳት ከገዛ አካሌ እንደ ቋጸ ተነሥ□ እንደ መቅሎ ቆላችኝ □ን□ ፀማት አኮማተረችኝ እንደ ሰም አቀለጠችኝ አላቸው።

፵፬.□ጹቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል ምንተ ኮንከ።

ከዚህ በኋላ ቄ□ም ሳጥናኤልን ምን ሆንህ ምን አገኘህ አለ□።

፵፭.□ጹቤ ሳጥናኤል ገብዓት እሳት ውስተ ልብየ ወአውዓየተኒ ኩለን□□።

ሳጥናኤልም ያች የቀደመች እሳት □□ ልቤ ቶብ□ እንደ ፀማት አሳረረችኝ እንደ ሰም አቀለጠችኝ አለው።

፵፮.□ጁቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል አንተ □ማኒ ንግር ኃጢአተከ ወእመ አኮ እነግር ብከ ኃጢአተከ፡፡
ቴ□ም አንተ ትዕቢተኛ □መናኛ ኃጢአትህን ተናገር የማትና ገር ከሆነ ግን እኔ እነግርብሃለሁ □መሰ□ርብሃለሁ አለው፡፡

፵፯.□ጁቤ ሳጥናኤል አልብየ ኃጢአት እስመ ንፁሐ ባሕርጁ አነ፡፡ ሳጥናኤልም እኔማ ቀድሞ ስፈጠር ንፁሐ ባሕርጁ ነበርሁ አሁንስ □ፅሞ ምን ኃጢአት አለብኝ አለ፡፡

፵፰.□ጁቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላ□□ቲሁ ስምዑኒ እንግር ክሙ ዘሐለየ ከመ ይፍጥር ፍጥረታተ ዘከማየ ዝንቱ መስሐቲ በእንተ ዘውዕየ ወሶበ አሕየውክዎ ፫ተ ቴ□ ይቤለኒ ሶበሰ አእመረ ሕሊና ልብየ እም ኢያሕየወኒ፡፡

ቴ□ም እንዲህ ብሎ አልቀረም ኃጢአቱን ክፋቱን ነገረበት መሰከረበት፤ እንዴት ብሎ መሰከረበት ቢሉ መላእክትን ስሙኝ ልንገራችሁ ይህ ትዕቢተኛ □መናኛ ቀትሞ እንደ □ኔ □□ዓራለሁ ብሎ አሰበ አስቦም አልቀረ እጁን ወደ እሳት ላከ ያቺም እሳት እንደ ሰም አቀለጠቺ□ሁ፡፡ እኔም ፈወስሁት □ርሱም ቴ□ አላወቀብኝም እንጂ ቢያውቅብኝስ ኖሮ ከዚህቺ እሳት ባልፈወሰኝም ነበር አለ፡፡ ጸቺም እሳት ከገዛ አካሉ እንደ ቋያ ተነሥታ እንደ መቅሎ ቆላችው □ን□ ፀማት አኮማተረቺ□ሁ እንደ ሰም አቀለጠቺ□ሁ እኔም ምሕረት ልማዴ ነውና ፈወስኩት ይህ ሦስተኛው ነው ምን ላድርገው ፍረዱ አላቸው፡፡ መላእክትም አቤቱ ቴታችን

ከሦስት ጊዜ ወዲያስ ምሕረት አይገባውም ከመጽሐፈ ሕይወት ፋቀው ደምስሰው አሉት፡፡

፵፱.□ም ት□ረ ፈጠርኩሰ ኢይጠሲ ወኢይደመስስ አላ ኩሉ □□ለወኒ ይከውን ለእሳት በላ□ት እንተ ኢትጸግብ፡፡

ቴ□ም ከ□ቷርሁትስ ወዲያ አላጠፋውም አመፀኛውን ሁሉ ብትበላ ብትበላ የማትጠግብ እሳት አለችኝ ከዚያ አስቶብቼ እቀጣዋለሁ አላቸው፡፡

፶. ወዘንተ ብሂሎ እግዚአብሔር አሕ□- ለሳጥናኤል፡፡

ቴ□ም ሳጥናኤልን ፈጽሞ እስኪክድ ድረስ ብሎ በአርምሞ □□ሰ□ሁ፡፡

፶፩.□□ቴ ቶብረ እግዚአብሔር ፫ተ ባሕረ መንሔት ከመ ይርአዩ መላእክት ሥነ ግብረቶሙ፡፡

ከዚህም በኋላ በሦስቱ ሰማያት በመላእክት ሀቶር መላእክት ተ□ዓ ሮአቸውን □ም ፅባታቸውን የሚያውቁበት የሚረዱ በት ሦስት □ባሕር መነፅር መስታወት ሠራ አሰናዳ፡፡

፶፪.□□ምዌ ጁቤሎሙ እግዚአብሔር ለመላ□□ቲሁ ፅብወ ውስተ መካናቲክሙ ወሶበ ገብዑ መላእክት ውስተ መካናቲ ሆሙ ርዕዩ ሥነ ግብረቶሙ ወውዑ ወሰብሕ- ለ□□ሪ ሆሙ እስከ ያድለቀልቃ ፯ቱ ሰማያት፡፡

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መላእክትን በ□ቦታችሁ ግቡ በ□ማክረጋችሁ ቁሙ ብሎ አዘዛቸው መላእክትም በ□ቦ□ ቸ□ሁ ቶብተ□ሁ ሰ□ሁ ቁዓ ር መልኩን በመስታዎት እንዲያይ

ሁሉ በሦስቱ □ባሕር መነፅር መስታወት ተፈጥሯቸውን ባዩ ቲ□ እጅግ ደስ አላቸው ወደዱ □ልል አሉ፤ ፈጣሪያቸ ውን አመሰገኑ ተፈጥሯቸውን አወቁ።

፶፫.ወአርመመ ሳጥናኤል በቁጥዓ ወኢተናገረ አሐተኒ ቃለ።
መላእክት ፈጣሪያቸውን ሲያመሰግኑ ሳጥናኤል ግን □ንኳን ሊያመስግን አንዲት ቃል አልተናገረም።

፶፬.□ጹቤል- መላእክት ለሳጥናኤል ለምንት ኢትሴብሖ ለ□□ ጠረከ ለሕይወት ዘለዓለም ወአሠርገወከ በክብር እስከ ይበርቅ □□ረ ልብስከ ከመ ፀ□ክ ዓቢይ ወከመ ፀዳለ መብረቅ መደንግፅ።
መላእክትም □ልብስህን ዘርአ አንደ መብረቅ የሚነጉድ እንደ እሳት የሚነድ አንተን ከሁሉ በላይ አድርጎ የፈጠረህን አምላክ ሁሉ ሲያመሰግን ለምን አንተ ሳታመሰግን ቀረህ አሉት።

፶፭.□ጹቤ ሳጥናኤል አንሰ ዕድው እምዝንቱ ሕሊና።
ሳጥናኤልም እኔስ ከዚህ ምስጋና አያገባኝም የተዘጋ ሕንፃ ነኝ አለ።

፶፮.□ጹቤል- መላእክት እፎ ተርፈከ ወምንት ነትገ ላዕሌከ።
መላእክትም ምን ቀርቶብሃል ምንስ ጎድሎብሃል አሉት።

፶፯.□ጹቤሎሙ ሳጥናኤል ለመላ□□ዙሀ ነገሮሰ ተአምሩ አንት ሙኒ ወባሕቱ መሐሉ ሊተ ከመ ኢታውፅኡ ምሥጢሮ □እነፅረ□ሙ አነ እመ ንሴብሖ ወእመ ኢንሴብሖ።

ሳጥናኤልም ነገሩንስ እናንተም ታውቁታላችሁ ብናመሰግነ □ም ባናመሰግነውም ምሥጢር እንዳታወጡብኝ ማሉልኝና ልንገራችሁ አላችው።

፻፲፰.□መሀሉ ሎቱ ፲ቱ ኖታሁ ከመ ይስምዑ ነገሮ ወይትወከፉ ቃሎ።

ከዚህም በኋላ እርሱ የሚገዛቸው አሥሩ ነገድ የሚነግራ ቸውን ነገር ሰምተው ላይክዱት ማሉለት።

፻፲፱.□ጹቤሎሙ ሳጥናኤል ለመላ□□ቲሁ ኢርኢክምዋኑ ለኢየሩ ሳሌም ሰማያዊት ዘመን□ር ፅብረታ ወዕፁብ ለተናገሮ ተብህለት ለመሬታዊ ርኢክሙኑ ናሐ□ ብሩሀ □ለ□ር□ ዘአዳም ስና ወከዋክብተ ዘለለ ፩ዐ ፩ዐ ጹኄጹስ □ብሮሙ ወዝናማተ፣ ወደመናተ፣ ወገነተ ምስለ ኩሉ ዘውስቴ□ ወዘዘዚአሁ ፍሬያተ ገብረ ወዝኩሉ ዘተብህለ ለመሬ□ዊ ለነሰ ምንት ለነ ዘኢንበልዕ ወኢንሰቲ ህየንተ ዕረፍት ሰብሑቱ ዘአልብነ ጽርዓት ለምንት ንሴብሑ።

ሳጥናኤልም ያችን ኢየሩሳሌም ሰማያዊት አላያችኋትምን እንዲያ ያለች ዕፁብ ድንቅ እንግዳ ፍጥረት ፈጥሮ ለመሬ ታዊ አዳም ናት አለን። እን□□ጸም □ምታንፀባርቅ ፀሐይን ከብርሃን ብርሃን ብልጫ ያላቸው ጨረቃንና ከዋክብትን፣ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ የተፈጠረውን ሁሉ ለመሬ ታዊ አቴም ነው አለን፤ □ኛን ግን የማንበላ፣ የማንጠጣ፣

አድርጎ ፈጥሮናል። አዳም በበላና በጠጣ ስለምን □ኾ እናመ ሰግናለን አላቸው።

፳. □ጹቤል- መላእክት ለሳጥናኤል ኦሆ ንገብር ዘትቤለነ ወባሕቱ ምንተ ትፈቅድ ንግበር ለከ።
መላእክትም እንደ ተናገርኸውስ ከሆነ መልካም ነው፤ ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ምንድር ነው ምን እናድርግልህ አሉት።

፳፩.□ጹቤ ሳጥናኤል ንዑ ትል□ኒ እመ ንክል ንትገዓዝ እም ዝንቱ ቅንየት መሪር ወንዕርግ ውስተ አርያም።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ከዚያ ከመሬታዊ አዳም ቅንዓት የተነሣ በየራሳችን ጌቶች እንሆናለንና ተከተሉኝ ወደ ላይ □□ ሰማጅ እንውጣ አላቸው።

፳፪.□ጹቤሎሙ ሳጥናኤል ለመላ□□ቲሁ ቁሙ በ፬ቱ መዓዝነ □ለም □በሉ ቅዐ ስ እግዚአብሔር አብ □ህት ቅዐ ስ እግዚአ ብሔር □ልት □ህት ቅዐ ስ ሳጥናኤል □ህት ክሩይ አምላክ።

ሳጥናኤልም ምክሬን ከሰማችሁኝ ፈቃዴን ከፈጸማችሁልኝስ በአራቱ መዓዝነ ዓለም ቁማችሁ ቅዐ ስ እግዚአብሔር አብ □ህት ቅዐ ስ እግዚአብሔር □ልት □ህት ቅዐ ስ ሳጥናኤል □ህት ክሩይ አምላክ ብላችሁ አመስግኑኝ አላቸው።

፳፫.□ጹቤል- መላእክት □ድግ ከመዝሰ ኢትበለነ □ስመ ርኢናሁ ለመንፈስ ቅዱስ አመ መጽአ ኀቤነ በአምሳለ ርግብ መል□ በ፪ቱ አክናፊሁ እምድር እስከ አርያም እመሰ ንሁብ ክብሮ ለባዕድ ይጠስየነ ወይደመስሰነ።

መላእክትም ተ□ እንዲህስ አትበለን ቀትሞ መንፈስ ቅዱስ □□ኛ በመ□ ቂ□ ክንፉን ዘርግቶ ከምድር እስከ ሰማይ ትረስ በ□ለሙ ሁሉ መልቶ ሰፍቶ አይተነዋልና የርሱን ምስጋና ለሌላ ብንሰጥበት ይደመስሰናል ጸጠፋናል አሉት።

፷፬.□ሰለበ ልቦሙ ለመላ□□ዚሁ ሳጥናኤል በእኩይ ምክሩ □ጹቤል- አሆ።

ሳጥናኤልም አይቧችሁ ለ□ህስ እኔ አለሁላችሁ እርሱ ቢበዛ ሦስት ነው፤ ከዚያ በቀር አንድ ነው። □ኛ ግን ስአር ቁዓር የሌለን □ልፍ አዕላፋት ነን ብሎ መላእክትን በ□ህ በእኩይ ም□ሩ ልቡናቸውን ሰለባቸው አ□ለላቸው።

፷፭.□ሶበ ርእየ ዘንተ እግዚአብሔር ዕበደ ማዕሌቶሙ ወአ□መረ ከመ ይትኰነኑ በጉድበ መዓቱ የውሆሙ ለእመ ይትመየጡ እምእከዮሙ።

ቂ□ም ሳጥናኤልን ከነሠራዊቱ በመዓቱ እን□ሚቷመዐ ገሃነመ እሳት እን□ሚወርዱ ያውቃልና በለዘብ□ ቃል ጠየቃቸው። ሲያለዝባቸውስ ምን ብሎ አለዘባቸው ቢሉ፡-

፷፮.□ጹቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል ሑር ረት ምስለ ሠራዊ ትከ ከመ ትርአያ ለምድር ለእመ አፍተወተከ።

ሳጥናኤልን ቂ□ ያች ምድር ትስማማህ አንደሆነ ሠራዊትህን ጹ□ህ ፆብኛት አለ□።

ክፍል ሁለት

፩. □□ምዌ □ረ□ ሳጥናኤል □ስተ ምትር ምስለ ሠራዊቱ □ሶበ ርእያ ለገነት አደመቶ ወአፍተወቶ ፈድፋደ።

ሳጥናኤልም ሠራዊቱን ይዞ ወርዶ ገነትን ቢያጸት ፍቅሯ፣ □ክሚ፣ ልምላሜዋ አስጎመጀችው።

፪. □ጹቤሎሙ ሳጥናኤል ለሠራዊቱ ፈተውክምዋኑ ለዛቲ ምድር ምስለ ኩሉ አግዋሪሃ አሀብክሙ ከመ ታምልኩኒ።

ሳጥናኤልም ሠራዊቶቹን ግዛት ትሆናችሁ ዘንድ ይህችን ምድር ብሰጣችሁ ትወዳላችሁን አላቸው። ከዚያም በላጁ ወጥተን የብርሃኑን ሀገር የብርሃኑን ሠረገላ □ ምር እሰጣች ኋለሁ እኔን ተከትላችሁ ምን ታጣላችሁ አላቸው።

፫. ወባሕቱ ተንሥኡ ንዑ ንዕርግ ውስተ ሰማይ እስመ ብፅዓት ብየ ከመ አንብር መንበረ መንግሥትየ ዲበ ናሐጁ □□ር□።
ኢሳ ፲፬፥፲፫-፲፬
ጹልቅስ በፀሐይና በፊ ረቃ ላጁ □መንግሥቴን ሠረገላ □□ረ ፉለሁ ብ□ አሳብ አለኝና ኑ ተከተሉኝ ወደ ሰማይ እንውጣ አላቸው። ኢሳ 14፥13-14

፬. □ጹቤሎ □ፅ□□ ለሳጥናኤል እፈቱ ኪያሃ አሀብከ ኢየሩሳሌም ሰማጸዊተ።

ቴ□ም ሳጥናኤልን ይህችን ምድር ከሰማይ መርጠሃት እንደ ሆን ብሰጥህ በወደድሁ አለው።

፭. □ጹቤ እፈቅድ እወስክ ካልእታኒ መንበረ ስብሐትየ ወዛተኒ ዓለመ ኢየ□ትፅ።

ሳጥናኤልም □□ኔ እጅ ምን ሆኖ አንተ ትሰጠኛለህ ጹህቺም ጸቺም አያመልጡኝም ገና ጎረቤቷን ኢየሩሳሌም ሰማያዊትን መንበረ ስብሐትን □ፊ ምራለሁ ብ□ አስባለሁ አለው።

፮. □ጹቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል በከመ ኢይትከሀል ፩□ ጊዜ ይነ□ሩ ሰማየ ወምድረ ከማሁ እለኒ ይፈቅዱ ምድራዊተ ኢይረክቡ ሰማያዊተ።

ቴ□ም ሳጥናኤልን □ንዲህ አለው ለአንተ ለአ ቷሩ ሰማይና ምድርን አንት ቺ□ ማየት አይቻልህም ሰማይን የወደደ ምድርን አያገኛትም ምድርን የወደደ ሰማይን አያገኝ□ም አለው።

፯. □ሶበ ሰም□ ሳጥናኤል ዘንተ ቃለ አርመመ ልሕኩት በመዓት እምነ ለሐኩሁ። ሮሜ ፱÷፳-፳፩

ከዚህም በኋላ ልህኩት/ሽ□ላ/ ሳጥናኤል ጹ□ን በሰማ ጊዜ ዝም አለ «ነገር ግን አንተ ሰው ሆይ ለእግዚአብሔር የምት መልስ ማን ነህ፤ ሥራ ሠሪውን ስለምን □ንዲህ አድርገህ ሠራኸኝ ይለዋልን» ሮሜ 9÷20-21

፰. □እምዝ ፈነዎሙ ሳጥናኤል ለመላ□□ዙሁ ኀበ መላ□□ዙ ብርሃን ከመ ይኂጥዎሙ ይህበሩ ሎቱ ወይረስይዎ አምላከ ወየሀብዎ ዓዲ ስብሐተ ወአኰቴተ ከመ ይትፈግዑ □ኩረ በመርህበ አርያም።

ሳጥናኤልም ተቆጥቶ አልቀረም ዛሬ ከንጉሥ □ዙ□ላ □መናኛ ሽአታ ከዱር ከገደል ሆኖ ኑ እኔ □በቃችኋለሁ እሾማችኋለሁ □ጸለ □ አራን እንዲሰበስብ ሎሌን እንዲያባብል ሁሉ ሳጥና ኤልም ሠራዊቱቹን □□ እኔ ኑ፤ እኔ እሻላችኋለሁ ከሹመት ላይ ሹመት □ፌ ምርላችኋለሁ ብሎ □□ መላእክተ ብርሃን ከተማ ላካቸው። □ሳጥናኤል ሠራዊትም ወደ መላ□□ዙ ብርሃን ከተማ ሄደው ይህን በየዙፋናቸው በየድንኳናቸው ዙረው ነገሯቸው።

፱. □ሶበ ሰምዐ ቅዱሳን መላእክት ይቤልዎሙ አንትሙ ጽሉማን ምስለ ጽሉም ወህጉላን ምስለ ህጉል ወአመጽለው ዎሙ በድንጋፄ ወረሰይዎሙ በሐማነ ወካዕበ ከመ ዕቡድ ከልብ ዘቦአ ውስተ ጉባኤ □ሰ□ት- ሙ □ምቅትሚሆሙ።

መላ□□ዙ ብርሃንም እናንት ከጥፉ ጋር የጠፋችሁት አንሷ ችሁ □ኾን ደፅሞ ልታጠፉን ትፈልጋላችሁን ብለው ከቤተ ክርስቲያን እንደ ገባ ውሻ አባረሯቸው አሳደዷቸው።

፲. □ጹቤል- ሙ ሠራዊተ መላእክት ለሠራዊተ ሳጥናኤል ንሕነሰ ኢንት□ዙል ከማክሙ ወኢንክህዶ ለፈጣሪነ ለዘአም □አነ እምኀበ አልቦ ኀበ ቦ ወረስየነ ውስተ ሕይወት □ለ□ለም።

ቴፅመኛም መላ□□ዙ ብርሃን □ኾስ እናንት እንደጠፋችሁ አንጠፋም እምኀበ አልቦ ኀበ ቦ /ካለመኖር ወደ መኖር/ አምዓቶ የፈጠረንን ፈጣሪያችንን አን□□ውም አሏቸው።

፲፩.□ሶበ ነገርዎ ከመተሠጠት ምክሩ ተም□ □ቢ□ መ□ተ □ተ ሰዓ መ □ስተ ባሕረ ቅዓ ቃቷ፡፡

ሳጥናኤልም ሠራዊቶቹን እንደ ሰደቧቸው እንዳጎሰቆሏቸው እርሱም መፍጠር እንዳልተቻለ□ በአ□ቀ ቂ□ ተቆ□፡፡

፲፪.□□ምዌ ቶብረ ሳጥናኤል ናብ□ □ባክሰ ምስለ ኩሎሙ መላእክተ ብርሃን፡፡

ተቆጥቶም አልቀረም ከመላ□ክተ ብርሃን ፉር ቷብ □ር□ር አደረገ፡፡

፲፫.□ጁቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል እስከ ማእዜኑ እትዔ ገሠከ ወይእዜኒ □ትፅ □ልሁተከ ወዓመፃከ ከመ □ሥረጁ ለከ ኃጢአተከ፡፡

ቄ□ ግን ሳጥናኤልን አንተ ትዕቢተኛ ትዕቢትህን ዓመፅህን ተ□ እኔም ክፋትህን ኃጢአትህን ልፋቅልህ አለው፡፡

፲፬.□እመ አኮሰ አእምር በከመ ምሕረትየ ከማሁ መዓትየ፡፡

ይህንን □ምቢ ጸልህ □ንደሆን ግን መዓቴና ምሕረቴ ትክክል እንደሆነ ዕወቅ አለው፡፡

፲፭.□ጁቤሎ ሳጥናኤል ለ□መ መሐርከኒ ኢይኤድመኒ አንሰ እስመ ኮንኩ □ሡረ በቅትመ መላእክቲከ እመሰ አባህከኒ □□ቅት □□ንሞሙ □ስመ ይከርየኒ ነፆትጃደ መዓት፡፡

ሳጥናኤልም እንግዲህስ ብትምረኝም ደስ አይለኝም ሠራዊ ቶችህ በድለውኛልና እኔን በ□ነዚያ ላጁ ካሠለጠንከኝ እንደ ሰደቡኝ ሰድቤአቸው እንዳጎሳቆሉኝ አጎሳቁያቸው ከየዙፋ

ናቸው ከየድንኳናቸው ጥያቸው ቢሆንም ባይሆንም ከዚያ በኋላ ነው እንጂ አለዚያስ አልቃጣውም አይደረግም አለው። ቄ□ም ብሰድልህ ትችላለህን? አለው።

፲፯.□ጹቤ ሳጥናኤል አነ ከመ ዓምድ በጎቤሆሙ ወከመ ፃፁት እሙንቱ በጎቤየ ፈንዎሙ ሊተ ከመ □□□ሞሙ።

ሳጥናኤልም ለምን አልችልም፤ እኔ በእነርሱ ዘንድ እንደ □ምድ ነኝ እነርሱ በ□ዬ ዘንድ እንደ ጫጩት ናቸው ስ□ትልኝና ልፍጃቸው አለው። ቄ□ም ከቻልህማ መልካም ነው ብሎ ዝም አለ።

፲፯.□ጹቤሎሙ ሳጥናኤል ለሠራዊቱ ቁሙ በ፬ቱ መ□ዊነ □ለም □በሉ ቅዐ ስ እግዚአብሔር አብ ዋህድ ቅዐ ስ እግዚአ ብሔር □ልት □ህት ቅዐ ስ ሳጥናኤል ክሩይ አምላክ።

ሳጥናኤል ግን ሠራዊቱን ቀድሞ እንደነገርኳችሁ በአራቱ መ□□ ዓለም ቆማችሁ ቅዐ ስ እግዚአብሔር አብ ዋህት ቅዐ ስ እግዚአብሔር □ልት □ህት ቅዐ ስ ሳጥናኤል □ህት ክሩይ አምላክ ብላችሁ አመስግኑኝ አላቸው።

ሳጥናኤልም ሠራዊቱን እንዲህ እያላችሁ አመስግኑኝ ባላቸው ጊዜ ሁሉም አንድ ሆነው አላመሰገኑትም፤ ወዲያና □ቂህ ሆነው ተከፋፍለው አመስግነውታል እንጂ፤ ጹህስ እንደምን ነው ቢሉ መፍጠር እንዳልተቻለው ያዩት ጹህስ አምላክም አይደለ አምላክስ ቢሆን ኖሮ በ□ቷረ ነበር ብለ□ ከቀ□መ ስፍራቸው ገብተዋል። ይህም ጾታወቅ ዘንድ ዛሬ

ሰ□ ኃጢአት ክፋት ሲሠራ ኑሮ ንስሐ ቢገባ ከጥንት ክብሩ ከጥንት መዓርጉ ይመለሳል፤ ከዚህም በኋላ በክለተ ረቡክ □ሳጥናኤል ሠራዊቶች ከሦስት ሆነው ተከፍለው ነበር ይሆንን አይሆንን ብለ□ □ተቷራቷሩት ሲሶው ናቸው።

ሲሶው አንተስ ከፈጠርህ □ኛም እንፈጥራለን ያሉቱ ናቸው። ሲሶው በአማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው ያመኑበት የሰገዱለት ናቸው። በእውነት ፈጣሪ ነህ ብለውም የሰገዱለት ወዲያና ወዲህ ተከኛአለ□ል እንጂ አንድ ሆነው አላመሰገኑትም።

፲፮.□ጹቤሉ ቅዐስ እግዚአብሔር አብ ዋህት ቅዐስ እግዚአብሔር □ልት □ህት ቅዐስ ሳጥናኤል □ህት □ሦቷ ር□ሶ ውስተ ከዊነ ሥላሴ።

ሲሶው ይህ ራሱን ከሥላሴ ጸስተካከለ ሳጥናኤል ፅንዕ/□ጹል/ ቅቷሴ/ምስጋና/ ፅናጹ/ግዛት/ ይገባዋል ብለው አመስግነው□ል።

፲፱.□ጹቤሎሙ ሳጥናኤል ለፀቱ መላእክቲሁ አድንኑ አርዕስቲ □ሙ □ፍሩ ሠረገላ መንግሥትየ በዘእትጌረም ቦቱ።

ሳጥናኤልም በአማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው ከሰዘዐ ለት መላእክት አራቱን □ጸላኑን ጽኑዓኑን መርፌ አንሥቶ □ንደነ ኪሩቤል አንገታቸሁን ወደ ታች እየደፋችሁ □ምፈራበት የምከበርበት የመንግሥቴን ሠረገላ ተሸከሙ አላቸው።

□ሳጥናኤልን ማ□ለል መሸንገል መላእክቶቹም አይተው □ውነት መስሏቸው ሠረገላውን ተሸከሙለት፤ እንግዲህ

ፈቃዴን ከፈጸማችሁልኝ ምክሬን ከሰማችሁኝ ወዴት እንሒድ ወዴት እንዝመት አላቸው። መላእክትም አንተ ምን ትላለህ እንደ አምላክነትህ እንደ ፈጣሪነትህ ግለጽልን እንጂ እኛ ምን እናውቃለን አሉት።

፳. ወባህቱ ተንሥኡ ወንዑ ንዕርግ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወበህየ ንከውን ፈጣርያነ ወአምላክያነ ወንሴባሕ ኩልነ።

ሳጥናኤልም □□ኼስ ፈቃት □□ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት □ዓ ተን በዙፋን ላይ ተቀምጠን መፍጠር የተቻላችሁ እንፈጥ ራለን መፍጠር ያልተቻላችሁ በመንበረ ስብሐት በ□□□ □ልል□ □ስታ እናደርጋለን፤ተከተሉኝ ወደ ሰማይ እንውጣ አላቸው።

፳፩.□ኖሩ ፬ቱ መላእክት ሠረጹሁ ለሳጥናኤል □ስመ □□ሞሙ □□ርቶ ክርቶተ አርያም ምስለ ኩሎሙ ሠራዊቱ።

መላእክትም ሠረገላውን ሲሸከሙለት ጊዜ ሳጥናኤል ም□ ነጋሪት ክተት ሠራዊት ብሎ ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ጉዞ አደረገ።

፳፪.ወኮኖሙ ለእሙንቱ ድካመ ወተመይጡ ኀበ ቷባጹ□ቲሆሙ □□ረዐ ታሕተ ወገብአ ውስተ መካናቲሆሙ አርያምኒ ገብአት ውስተ መካና።

ሳጥናኤልም □□ አርያም ሲቆሠፅሥ አርያም ከጥንት ስፍራዋ ሳትለቅ በፈቃደ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል የሸሸች ተነቅላ የሄደች መሰለችው ሳጥናኤልም □ንኳን በ□ፅሩ

በሕሊናው የማይደርስባት ሆነ የባሕርይ ድካም አደረበት አላበው ጨነቀው ደከመው ሳጥናኤልም አላበኝ ደከመኝ ማለትን አፍሮ ርሱም ከነአርያሙ ታቅልሎ ሸሸ ኑ ከጥንት ስፍራችን እንመለስ ብሎ ሲመለስ ዛሬ ያላበ፡ የደከመው ሰው ያለልቡ እንዲወድቅ ሁሉ ሳጥናኤልም ባሕርይ ድካም አድሮበታልና ከተማውን ትቶ ከቅዱስ ሚካኤል ከተማ ወርዶ ተደረበ፤ አርያምም ከጥንት ስአራ ተመለሰች::

አርያም መሸሿ መምጂቋ ሳጥናኤልን አፍራው ፈር፡ ነውን ቢሉ አፍራው ርታውስ አይደለም ነገር ግን በሰማይ ጸልተሠራ በምድር አይሠራምና እንዲህ ያለ ትዕቢተኛ መናኛ በመ ባችሁ ጊዜ አትቃወሙት ሸሹት ብሎ ሲያስ ተምረን ነው:: ሮሜ 12÷17-18

አንድም አርያምም መሸሿ ሳጥናኤልን ብትጸየፈው ብትጠ ላ፡ እንዳይረግጠኝ እንዳይጠቀጥቀኝ ብላ ነው::

፳፫.ሥር ተ ሰማጁ ተሠር በቈበ ምትር::

ጁጨ፡ም ጁታወቅ ዘንድ ዛሬ ለማይገባቸው ሰዎች ቤተ ክርስቲያን ከነዓፀዷ ተነቅላ ትሸሻቸዋለች ትርቃቸዋለች የሚገባቸው ሰዎች የገቡባት እንደሆን ግን ከነዓፀዷ ተነቅላ ትቀበላቸዋለች::

፳፬.ወተሰምዓ ዝንቱ ነገረ ዕበድ ዘሳጥናኤል ሠራዊቱ ስተ ዕዝነ ኩሎሙ መላእክተ ብርሃን::

ከዚህም በኋላ የሳጥናኤል ስንፍናው ድንቁርናው በመላ□□ሑ ብርሃን ከተማ ታወቀ ተነገረ።

፳፩.እምቅድመ ዝኒ ኢየዓዱ ስብሐተ ኩሎሙ መላእክት □እን በለ □ጸ ሁ ለሳጥናኤል □ሶበሰ □ለ□ ትዕዛዘ እግዚአብሔር አምላክ ኮነ ምኑነ ወፅሉአ ወ□ሠረ በጎበ ኩሎሙ መላ□□ሑ ብርሃን።

ከዚህም በኋላ □መላ□□ሑ ብርሃን ምስጋና በሳጥናኤል □ፀ ያልፍ የነበረ□ ፈጣሪውን ቢክድ ቢወነጅል ግን ከመላ□□ሑ ብርሃን ከተማ የተናቀ የተዋረደ ሆነ።

፳፪.በከመ ኀን □ጹሰርር □ም□□ ብ□ሲ ኃያል ከማሁ ረሰየቶ ለሳጥናኤል ታሕተ ወሰረረት ስብሐተ ኩሎሙ መላእክት በ□ሐት ጎበ ፈጣሪሃ።

ከዚህም በኋላ ዛሬ ከመልካም ጎልማሳ እጅ የተወረወረች ቀስት ላይ ላዩን እያለፈች እንደምትዛት ሁሉ □መላ□□ሑ ብርሃን ምስጋናም ሳጥናኤልን ብትፀየፈው ላይ ላዩን □ጸለ ፈች ወደ እግዚአብሔር ትገባ ጀመር።

፳፫.ሰከየቶ ስብሐት ለሳጥናኤል እንዘ ትብል ክልዖሙ ለመላ እክት ከመ ኢይፃዑ ወኢይባዑ እስመ ኮነ መስቴማ ይዜኑ ዜና እኩየ ወፍጥገ ወጽዩዓ።

□□ እግዚአብሔርም ሒቱ ሳጥናኤልን ከሠሰችው ምን ብላ ከሠሰችው ቢሉ ይህ ግማ□ም □ርኛ□ም ፅማቱ □ርኛቱ መላእክትን ለመ□ና□ት ለመውረድ ከለከላቸው አንትም እርሱን አጥፋው ጸለ□ጸ □ኛን አጥፋን ብላ ከሠሰችው።

ፅማቱስ □ርኛቱስ እንደምን ነው ቢሉ ዛሬ የፈረስ የበቅሎ ዓ ንብ በአውራ መንገድ ወድቆ አላፊ አግዳሚውን እንዲገማ እንዲሸት ሁሉ ሳጥናኤልም ቶማ ሸተተ::

፳፰.ወኢሰምዖሙ □ፅዚአብሔር ለመላ□□ተ ብርሃን ሰክዮቶሙ እስመ ይፈቅድ ተመይጦቶ ለሳጥናኤል::

ቴ□ ም ሳጥናኤልን መመለሱን እንጂ መውረዱን አይወትምና □መላ□□ተ ብርሃን ክሳቸውን አልሰማቸውም::

፳፱.ዘኢትፈቅድ አንተ ለ□ዓ □ ሞቶ አላ ግብዓቶ::ሕዌ ፲፰÷፳፫-፳፬

በውኑ □ቷአተኛ ይሞት ዘንድ እፈቅዳለሁን ይላል ቴ□ እግዚአብሔር ከመንገዱስ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ አይደለምን?:: ሕዌ 18÷23-24

ጁህም ጁታወቅ ዘንድ ሰው በዚህ ዓለም ሲኖር ብዙ ኃጢአት ብ□ □ፋት ሠርቶ ወደንስሐ አልመለስም ቢል ልብሱን ቀለቡን ሰጥቶ ጸኖረዋል እንጂ ፈጥኖ ቶሎ አያጠፋውም:: ማቴ 5÷45-46

፴. □ሁ□ቱሰ □ልህ□ ልብ □□ማኒ ጁዳስ□ ኃጢአተ በቴበ ኃጢአት ወዓመፃ በዲበ ዓመፃ::

ሳጥናኤል ግን □ንኳን ሊመለስ ክፉ ትዕቢተኛ □መ□ኛ ነውና በትዕቢት ላይ ትዕቢትን በ□መ□ ላጁ □መንን ጁፊ ምር ጹመር::

፴፩.□ጁቤሎ እግዚአብሔር ለሳጥናኤል እስከ ማእዜኑ እትዔቶ ሠከ ኦ ጽልህወ ልብ ወይእዜኒ □ትፅ □መነከ ከመ □□ትፅ ለከ ዓመነከ ወእሥረይ ለከ ኃጢአተከ ወእመ አኮሰ ትረክብ ዘድልው ለከ ወለኩሎሙ □ለ ጁተል□ኩ::

ቄ□ም አንተ ትዕቢተኛ □መናኛ እስከ መቼ ድረስ እታገሥ ሃለሁ አንተም ዓመንጎን ትዕቢትህን ተው እኔም ኃጢአትህን □ኛትህን ልፋቅልህ እምቢ ብትል ግን ከዚጸቺ ከተ□ረፉቺ እሳት ከነሠራዊትህ ትቀባ□ለህ አለው።

፻፪.□□ምዊ ካክበ ቶብረ ሳጥናኤል ባክሰ □ተነብየ ምስለ ኩሎሙ መላ□□ኑ ብርሃን።

ቄ□ም ሳጥናኤልን በዚህ በዓ ወም በ□ኩር ቃሉ ትንቢት ከተናገረበት በኋላ □ንኪን ሊመለስ ከመላ□□ኑ ብርሃን ፉር ታብ □ር□ር ጸመረ።

፻፫.□ከልህ ሳጥናኤል በልዑል ቃል ወይቤ መኑ ው□ቱ ሚካኤል ወመኑ ው□ቱ ገብርኤል መኑ ው□ቱ ሩፋኤል ወመኑ ው□ቱ ሱርጸል መኑ ው□ቱ ሰቱ□ጸል ወመኑ □ው□ቱ ሰላትያል ወመኑ ው□ቱ አናንያል ይምጽዑኬ ከመ ንትፋተን ምስለ ሠራዊቶሙ □ከመ አምላኮሙ ቱ□ ምስለ አርያሙ □ለ ፀረፉኒ ሊተ □መ ጹ□ሉ ቀዊመ ቅትሜ□።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል መላእክትን ሳይቀድሙኝ ልቅደማ ቸው ብሎ አሁን ማን ነው ከ□ኔ ፊት የሚቆም ሚካኤል ነውን፣ ገብርኤል ነውን፣ ሩፋኤል ነውን፣ ሱርጸል ነውን፣ ሰቱ□ጸል ነውን፣ ሰላትያል ነ□ን፣ አናንጸል ነውን አሁን ከ□ኔ ፊት መቆም የሚቻላችሁ ከሆነ እኔን የሰደባችሁኝ ያዋረዳችሁኝ ከተቻላችሁ ከነሠራዊታችሁ መጥታችሁ እን□ ታተን ጸ ቄታችሁ እንኪ እንዳይረዳችሁ አርያሙን ቷቅልሎ ሸሸ ብሎ ድምጹን ከፍ ከፍ አድርጎ ዋሸባቸው፣ደነፋባቸው።

፴፬.□ሶበ ሰምወ ቅዱሳን መላእክት □□ኑእቶሙ ኃይላት ሠራዊተ ሚካኤል መልሑ አሥጁአ ቲሆሙ ፲ቱ ኖ□ ኪሩቤል □፲ቱ ኖ□ ሱራኞል አንሥኡ ጉጠ□ ቲሆሙ □እሳት ከመ ይትቃ ተሉ ምስለ ሳጥናኤል፡፡

ከዚህም በኋላ መልካም ጐልማሳ □ሬ ቴታው ሲናቅ ሲዋረድ አይቶ የማንን ጌ□ ብሎ ቷብ □ር□ር □ቲጸ እን□ሚጸምር ሁሉ ሳጥናኤልም ቴታን ከነአርያሙ ሸሸ ሲል ቅዱስ ሚካኤል ቢሰማ□ቱ፤ ከሠራዊቱ ኃይላት ፉር ሰጁአ □ጸስመ□□ □ቲጸ ጹመረ፡፡ ከዚህም በኋላ ኪሩቤል ከሠራዊታቸው ከአሥሩ ነገድ ፉር ሱራኞል ከሠራዊታቸው ከአሥሩ ነገድ ፉር □እሳት ቶቷታቸውን ጁ□□ ለኃይላት ረዷቸው፡፡

፴፭.□□ርቶ ገብርኤል ምስለ ሠራዊቱ አርባብ እንዘ ይፀውሩ ቶዐ በ እሳት ከመ ይርድ□ ሙ ለኃይላት፡፡

ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል ከሠራዊቱ ከአርባብ ፉር □እሳት ቶትብ ገጀሟቸውን ይዘው ኃይላትን ለመርዳት ወደ ኢ□ር □ቷ፡፡

፴፮.□ለ□መ ተሰም□ ትምን በራማ ቀነፀ ሩፋኤል ምስለ ሠራዊቱ መናብርት እኂዞሙ ወላትወ መብረቅ ወኩናተ እሳት ዘይነድድ ወዓገትዎ ለሳጥናኤል፡፡

ከዚህም በኋላ ዛሬ ጎልማሳ ለጎልማሳ ሲጣላ ውካ□ ፅርፅር□ እንዲሰማ ሁሉ ሳጥናኤል በኢዮር ከአሉት መላእክት ፉር ሲ□ፉ በራማ ትም□ ተሰማ፤ ሳጥናኤልም መላእክትን ድል

አደረጋቸው። ከዚህም በኋላ ሩፋኤል ከሠራዊቱ ከመናብርት ፉር የመብረቅ ጋሻቸውን □እሳት ጦራቸውን ይዘው ኃይላትን ለመርዳት ፈጥነው ሄዱ።

፴፯.□□ርቶ እሙንቱ ዕርገተ አርያም ሱርጸል ምስለ ሠራዊቱ ሥልጣናት □ለ ጁና□ሩ አብዋቀ፣ ሰቱ□ጸል ምስለ ሠራዊቱ መኳንንት እለ ያፀንዑ ቀስተ እሳት □መንገኒቀ እሳት፣ ሰላትያል ምስለ ሠራዊቱ ሊቃናት □ለ ይዜአኑ በአፍራሰ እሳት □ትሩዓን በነድ፤ አናንያል ምስሰ ሠራዊቱ መላእክት □ለ ይዌጽፉ በሞጸፍተ ነጎድጓድ □ዕባነ እሳት □ነዲን ወዓገ ትዎ ለሳጥናኤል።

ከዚህም በኋላ በኢዮር ጸሉ መላእክት በራማ ላሉት መላ□ክት ጨኸት አሰሙ በራማ ጸሉ መላእክትም ይህን ጨኸት ሰምተ□ ሱርጸል ከሠራዊቱ ከሥልጣናት ፉር ነጋሪታቸ ውን ጭነው፤ ሰቱ□ጸል ከሠራዊቱ ከመኳንንት ፉር □እሳት ጋሻቸውን አንግበው □እሳት ቀስታቸውን ገትረ□ሩ፤ ሰላት ጸል ከሠራዊቱ ከሊቃናት ፉር በእሳት □ረስ ተቀምጧ□ሩ □እሳት ልብድ ተለብደው በከዋክብት አምሳል የብርሃን ሰላጢን ጁ□□ሩ፤ አናንያል ከሠራዊቱ ከመላእክት ፉር □መብረቅ □ጉድጓድ ወንጭፍ እንደ ብረት የጸና □እሳት ድንጋይ ጁ□□ሩ ከዳር እስከ ዳር ሰልፍ አድርገው ሳጥና ኤልን ገጠሙት።

ነገር ግን ዛሬ ድል የሚሆን ጦር በመጀመሪያ ድል ይነሣ ልና ሳጥናኤልም ሰልፉን አፅንቶ መላ□ክትን ድል ነሣቸው

አሳደዳቸው። ከዚህም በኋላ በኢዮር ጸሉ መላእክት □ቃትህ ባይሆን ነውን ብለው ወደ ቄ□ አመለከቱ፤ ፈቃድስ ፈቃዱ ነው ድል የሚነሳበትን ግብር እንድታውቁ ብዬ ነው ብሎ የብርሃን ት□ምርተ መስቀል ሰጣቸው፤ እርሱን ባየ ጊዜ ሳጥናኤል ድል ተነሣ።

፴፮.ወኮነ ሳጥናኤል በማዕከሎሙ ከመጠሊ ዘጊዜ ዝናም ወከመ ያፍ ዘተሠግረት በመሥገርት ወይቤ ገነይኩ ለከ ኦ አ□□ ኩሉ ነዋ ኮኑ ከመ ያጥፍዑኒ ዘኢአዘዝኮሙ።

ሳጥናኤልም ቢጨንቀው ቢያንቀው መድረሻ መሸሻ ቢያጣ በ□ዓመት እንደተያዘች ወፍ ከዝናም እንደ ዋለች ፍየል እየተንቀጠቀጠ በመካከላቸው ወድቆ አቤቱ ቄ□□ አንተ ሳ□ቄ□ቸው ሊያጠፉኝ ሆነ አሁንም እኔ ለአንተ ተገዝቻለሁ ብሎ □□ እግዚአብሔር □ለ□።

፴፱.ወሶቤሃ አንቱትቱደ ፈጣሬ ኩሉ ዓለም ወይቤ ዘለከፎ ለዝንቱ □ሥር ላዕሌየ ዘአበሰ □·□ቱ መላእክትኒ ሰሚያሙ ዘንተ ቃለ □□ፅ- ።

ቄ□ም ጹህን □ሥር ኀስቋላ የነካ ጫንቃ□ን የወጋ እኔን የበደለ ነው ብሎ በነቱድንድ ድምፅ አሰማ መላ□□ትም ይህንን ቃል ሰምተው ትተው□ል።

፵. □□ምቄ □ረ□ ላክሌሁ መ□ቱ እግዚአብሔር ሰማጅ ወምድር ዘኢይክሉ ፀዊሮቶ ወተሰልበ እምኔሁ ሶቤሃ ፀጋ መንፈስ ቅዱስ።

እግዚአብሔር ሳጥናኤልን እንደማይመለስ ያውቃልና ሰማይና ምድር የማይችሉት መዓት/መቅሰፍት/ አወረደበት።።

፻፭.ወኮነ ሳጥናኤል ርዑደ ወድንጉጸ ወቅጥቁጠ በጎበ ተጸውዓ ስመ እግዚአብሔር።።

ከዚህም በኋላ ሳጥናኤል ስመ እግዚአብሔር በተጠራበት ሁሉ □ሚርት የሚንቀጠቀጥ የሚበን ሆነ።።

፻፮.ሥልሰ ተነሥአ አ□ምሮ □ኂሩተ ፍቅረ ወትዕግሥተ ትሕትና ወየዋሃተ ኮነ ርጉመ ወእኩየ፤ □ም □□ □ላ□ ዘአልቦ ምሕረት □በእንተዝ ተሰምየ ሰይጣነ።።

ሦስተኛም ከሳጥናኤል አ□ምሮ ዕውቀት ፍቅር ትሕትና ትዕግስት ተነሣበት እርሱም ሲቻለው የማይምር ሆነ፤ ስሙም ሰይጣን ዲያብሎስ ጋኔን ተባለ።።

፻፯.□ጹቤሎ እግዚአብሔር ለቂጸብሎስ ሑር ረት □ስተ ምትር ምስለ ሠራዊትከ ወኢታማስን ሠራዊትየ ንጹሐን።።

ቄ□ም ቂጸብሎስን እነዚህን ንጹሐን መላ□□ኦቹን ሳ□ረ□ኻ ችው ከርኩሳኑ ሠራዊቶችህ ጋር ወደ ምድረ ኛጹት □ረት ብሎ በመዓት/በቁ□/ ቃል አዘዘው።። ቄ□ም ዲያብሎስን እንዲህ ብሎ በመዓት ቃል ከአዘዘው በኋላ በቀኝ በግራ በፊት በኋላ ሆነው እያዳፉ እያጋፉ እልፍ አዕላፋት መላ□ ክት አውርደው ጣሉት።።

፻፱.ወሶበ ፈቀደት ናሐጹ በፍኖት □መ□ል- □□ምህ- ጹቤላ እግዚአብሔር ኢ□ስርጒ□ □ስመ ቦቱ ብ□□ ንሳር።።

ዛሬ ከጌ□□ ፉር □ተጣላውን ሰው ቤተሰቡ ሁሉ እን□ሚ ታላ□ እን□ሚ□□□□ ሁሉ ዲያብሎስም ከፈጣሪው ፉር ተጣልቶ ወደ ምድር ሲወርድ ናሐጁ በመንገድ ቆይታ ይህን □ሠር ፆስቂላ እንደ ሰም አቅልጬው እንደ እንጨት አድርቄው ልቅር አለች። ቄ□ም ተጀ፤ እንደ ሰም ቀልጦ እንደ እንጨት ደርቆ ቢቀር ክፉም አይደል ተድላው ነው፤ ሰማይና ምድር የማይችሏት እሳት አለችኝ ከዚያ አግብቼ □ቀ□□ለሁ አላት።

፵፩.ወጸድፈ ዲያብሎስ ውስተ ዛቲ ምድር ወተገድፈ ከመግቶት በሀገረ መካ ወወድቀ ከመ ዕብን እንተ መነንዎ ነደቅት።

ቂጸብሎስም እንደ ድንጋይ እየተንከባለለ እንደ ግቶት እየተ ሸከረከረ ወርዶ መካ ወደሚሉት ቦ□ □□ቀ። ቅዳሜ በጊዜ ሠርክ ለእሑድ አጥቢያ በተፈጠረው ጨለማ ዲያብሎስ ተጠቅልሎ ገሃነመ እሳት ወርዶበታል።

፵፪.ቦ □□ትቁ □ስተ □□ር □ቦ □□ትቁ □ስተ ምትር □ቦ □□ትቁ □ስተ እንጦርጦስ ጽልመት።

የዲያብሎስም ሠራዊቶች ከሦስት ተከፍለዋል፤ በአማን ፈጣሪ ነህ ያሉት አብረው እንጦርጦስ ወርደዋል፤ አንተስ ከፈጠርህ □ኛም እን□ጥራለን ያሉት አብረው መካ ወርደ □ል፤ □ሬ በምድር ላይ ሰውን ሁሉ ስተ□ ሲጸስቱ □□□ ሲያስክዱ ይኖራሉ። ጁሆን አይሆን ብለ□ □ተቷራቷሩት በ□□ር ላጁ ቀርተ□ □ሬ ነአስ ከሥጋ ተለይ□ ስት□□

□□ትቃንን ነፍስ □ያስደነገጡ የኃጥአንን ነፍስ □□ቀቷቀቷ የሚኖሩ □□የር አጋንንት የሚባሉ □ነዚህ ናቸው፡፡

፵፯.ዘኩሰ ሚካኤል መልአከ □ጁል ልወል □ኑእቱ ልዑለ መን በር፡፡ □ምኩሎሙ መላእክት ይትሌ□ል መንበሩ ሥዩም በኀበ እግዚኡ ምዕመን፡፡

ከዚህም በኋላ ቅዐ ስ ሚካኤል የዘጠና ዘጠኙ ነገደ መላእክት አለቃ ሆነ፤ ልዑለ መንበርም ተባለ፡፡

፵፰.□ተሰጁመ ሚካኤል ሊቀ መላእክት እስመ ኮነ ይተለአክ □ኑስተ መል□□ቱ ለቴጸብሎስ □መላእክትኒ አተው ውሰተ መካናቲሆሙ በበነገዶሙ ወበበፆ□ ሆሙ፡፡

ሚካኤልም □መላእክት አለቃ ሆኖ ተሾመ የዲያብሎስንም ሹመት፣ ዙፋን ደረበ መላእክትም በየነገዳቸው □□□ቦታቸው ተመለሱ፡፡

ረቡዕ ማለት ለፍዓ ረት አራተኛ ለቀመር ሁለተኛ ለናሐጁ አንደኛ ማለት ነው፡፡ ረቡዕ ማለት አራት ክለት ማለት ነው፡፡ አራት ክለት አሥራ አምስት ፍጥረት ይህ ነው፡፡ ይህስ የተፈጸመው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ ሁለት ቀን ነው፡፡

፩. □ጹቤ እግዚአብሔር ለታውፅዕ ማይ ዘይትሐወስ ዘቦ መንፈሰ ሕይወት ወአዕዋፍ ዘይሠርሩ መልክልተ ምትር ወመትሕተ ሰማይ ወኮነ ከማሁ፡፡ □ኦ ፩፥፳-፳፩

እግዚአብሔር በክለተ ሐሙስ ረቡክ ማታ ለሐሙስ አጥቢያ በቂ□ ሠር□ ምንና ምን ፍጥረት ፈጠረ? ቢሉ □፡□ ሕጸ□ ነፍስ ያላቸውን ተንቀሳቃሾች ታስገኝ ብሎ ቢጸዌዌ በ□ፅራ ቸው የሚሽከረከሩ በክንፋቸው የሚበሩ በልባቸው የሚሳቡ በየወገናቸው በየዘመዳቸው ስፍር ቁዓር □ሌላቸው ሦስት ፍትረታት ተ□ታሩ፡፡ □ኦ 1፥20-21

፪. ወአመ አ□□ እግዚአብሔር ለባሕር አውፅአት ዅሎ □መ□ እንስሳ ወአራዊተ ወአዕዋፈ ዓበጁተ ወደቃይቀ ዘአልቦን ጉልቍኑ፡፡ □ኦ ፩፥፳፩-፳፪

እግዚአብሔርም ታላላቆች አንበሪዎችን ውኃይቱ እንደ ወገኑ ጸስቦነቻቸውንም ተንቀሳቃሾቹን ሕያዋን ፍጥረታት ሁሉ እንደ ወገኑ የሚበሩትን ወፎች ሁሉ ፈጠረ፡፡ □ኦ 1፥21-22

ከዚህም በኋላ ብሔሞትን በየብስ ሌዋታንን በባሕር አስፍሯ ቸዋል፡፡ «ክዌራ ሱቱ. 4፥49-53»

የነዚህስ ምግባቸው ምንድን ነው ምንስ ጹመቁሉ ቢሉ፡-

፫. ሳትሳ□ □□ ወሀብካሁ ለብሔሞት፡፡

ብሔሞት በየብስ ካሉ አዓረታት ከሰው በቀር ሺህ ሺህ በናቶሩ ጾቑለታል ያን እየተመገበ ፈጣሪውን እያመሰገነ በየብስ ይኖራል። ሄኖክ 16÷13-14

ሌ□ታንም በባሕር ውስጥ ከሚኖሩ አዓረታት ሁሉ ሺህ ሺህ በናቶሯ ጾቑላታል። ያን እየተመገበች ፈጣሪዋን እያ መሠገነች በባሕር ትኖራለች። ሄኖክ 16÷12-13፣ ኢሳ 27÷1-2

□እነዚህስ አሰፋፈራቸው እንደምን ነው ቢሉ ምትሩን ዙሪያ ዙሪያውን ከሰባት ከፍሎ የወድያኛውን አንዱን ዕ□ ለብሔ ሞት ሰጥቶታል። የርሱንም ክ□ ከሦስት ከፍሎ አንዱን □ርሱ ተኻቶበ□ል። በሁለቱ ምዕቡ ጾመላለስበ□ል።

፬. ሳትሳ□ □□ □ሀብካሃ ለሌ□ታን።

ሁለተኛውንም ክ□ ለሌ□ታን ሰጥቷታል። የሌ□ታንንም ክ□ ከሦስት ከፍሎ በአንዱ እርሷ ተኻታበታለች በሁለቱ ምዕቧ ጾመላለስበ□ል። በሦስተኛ□ ክ□ በትምን □ሚቶትሉ ፅሩማን አራዊትን አስፍሮበ□ል።

በአራተኛ□ ክ□ እሳትን አስፍሮበ□ል። በአምስተኛ□ ክ□ በረድን አስፍሮበ□ል። ስትስተኛውን ክ□ ለሰው ሰጥቶ□ል።

፭. እሉ እሙንቱ ግሩማን አራዊት እለ የአውድዋ ለዓለም ከመ ጎልቀት ወዓለምኒ በጎቤሆሙ ከመ አፅባዕት።

ይህችስ □ለም በብሔሞትና በሌ□ታን ዘንድ እንደ ምን ትኖራለች ቢሉ ብሔሞት በቀኝ በየብስ ላጭ ሌ□ታን በፅራ በባሕር □ረ□ ተቷምዓ መ□ እነዚያ እንደቀሚስ ይህች □ለም እንደ አንገት። እነዚያ እንደ ቀለበት ይህች ዓለም

እንደ □ት ሆነው ይኖራሉ:: ቅዱሳን ጻድቃን ሲበቁ □ሚጸዩ ዋቸው ግሩማን አራዊት የሚባሉ እነዚህ ናቸው:: ሲራክ አንድም□ 43÷33

ከነዚህም በባሕር ከተፈጠሩት አዓረታት የሚበሉ፣ □ማጁ በሉ፣ □ሚቶ□፣ የማይገዙ አሉ:: ከነዚያም በባሕር ጸንተው የሚኖሩ አሉ:: በክንፋቸው □□በረሩ የሄዱ አሉ:: አንድ ጊዜ □□ ባሕር አንድ ጊዜ ወደ የብስ ሲመላለሱ የሚኖሩ አሉ:: እነዚህም አምሳል ናቸው:: የሚገዙት የሚበሉት ለእግዚአ ብሔርና ለሰው ተገዝተው በፍቅር በትሕትና በቸርነት የሚ ኖሩት የጻድቃን አምሳል ናቸው::የማጁቶ□ት □ማጁበሉትም ለሰ□ እና ለ□ፅ□አብሔር አንገዛም አንዳኝም ብለው በትዕ ቢት በኩራት የሚኖሩት □□ዓ አን አምሳል ናቸው::

ከነ□ጸም በባሕር □ስዓ ጸንተው የሚኖሩት ቤታችንን ንብረታችንን አንተ□ም ከዘመድ አንለይም □ጸሉ ሲሰርቁ ሲቀሙ በሐሰት ሲምሉ ሲገዘቱ የሚኖሩ □ኃጥአን አምሳል ናቸው::አንድም በባሕር □ስዓ ጸንተው የሚኖሩ የተባሉት

፮. □ባረኮሙ ለ፪ሆሙ በአሐቲ በረከት:: □አ ፩÷፳፰-፳፱

ሁለቱንም በአንድ በረከት ባርኳቸዋል እንደተባለ ጥረ□ ግረው አርሰ□ ቆአረ□፣ ነግደው ከባለቤታቸው ወልደው □ሥራት በኩራት አውዓተው ሥጋውን በልተው ደሙን ጠጥተው ሰንበትን አክበረው በሕቶ እግዚአብሔር ፀንተው የሚኖሩ የጻድቃን አምሳል ናቸው::

በክንፋቸው □□በረሩ □ሄዐ ት ከዘመድ ባክት ከአቶር ምትረ በዳ ይሻለናል ብለ□ በረሀ □ርደው ከእንጨት ሥር ከገደል

ሥር ወድቀው የሚኖሩት □□ድቃን አምሳል ናቸው።

አንድ ጊዜ ወደ ባሕር አንድ ጊዜ ወደየብስ ሲመላለሱ የሚኖሩትም የሰብአ ዓለም መነኮሳት አምሳል ናቸው አንድ ጊዜ □□ዛይማኖት፣ አንድ ጊዜ ወደ ክህደት፣ አንድ ጊዜ ወደ ሥርየት፣ አንድ ጊዜ ወደ ኃጢአት፣ አንድ ጊዜ ወደ □ለም፣ አንድ ቂ□ □□ ገዳም ሲመላለሱ የሚኖሩት አምሳል ናቸው።

ከነዚያም በክንፋቸው □□በረሩ □ሚሄዐ ት ወጥተ□ □ዓ ተ□ አሥሩን ማዕረግ ከደረሱ በኋላ ተመልሰው ወርደው «አቡነ ዘበሰማያት ጎድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ» □ጸሉ የሚኖሩ መነኮሳት አምሳል ናቸው።

ክፍል ሁለት

ከነዚያም በክንፋቸው ከሚበሩት ከርከቤዶል የምትባል □አ አለች። ይህችም ስትፀንስ በቀዳማይ □ር□/በመጹመሪጸ □ር/ በሣልሳጁ □ር□/በሦስተኛ □ር/፣ በሳትሳጁ □ር□/በስትስተኛ □ር/ ትፀንሳለች። ይህም አምሳል ነው። ቀዳማጁ □ር□ የዘመነ አበው፣ ሣልሳጁ □ር□ የዘመነ አሪት፣ ሳድሳይ □ርጎ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው።

፩. ወትፈነቅል ይ□ቲ ዖአ ልቶተ ባሕር።

ይህችም ከርከቤዶል ስትፀንስ ከወንድ ዘር አትፀንስም።

ከባሕር □ዓ□ ሦስት መዓርግ ከፍ ብላ በናሐጹ ትመታለች ቋ□ን ሲሞቃት ረብባ ወርዳ ከጥልቅ ባሕር ትገባለች። ያን ቂ□ም ረብባ □ርቴ ከባሕር ስትታልቅ ከፀሐይ ናቴል፣ ከው□ ጠል ተከፍሎ በማህፀኗ ይፀነሳል። ይህችም ንጽሕት □ም አዕዋፍ/ከአክዋፍ ሁሉ የነፃች/ ትባላለች።

ስትፀንስም በግራ ማህፀኗ በመጹመሪጸ ሦስት አዕዋፍ □ስቶ ኛለች፤ ቀዓላ አምስት አዕዋፍ □ስኛለች፤ ከዚያ ቀዓላ አሥራ አምስት አዕዋፍ ታስገኛለች፤ ቀጥላ አርባ ስድስት አዕዋፍ ታስገኛለች፤ ከዚያ ቀጥላ ሰባ ሁለት አዕዋፍ ታስገኛለች። እነዚህም አዕዋፍ እስከ አርባ ቀን ድረስ በእግ ራቸው ሲሽከረከሩ ረው ከአርባ ቀን በኋላ በክንፋቸው እየበረሩ ይሄዳሉ።

ዳግመኛም ከቀኝ ማኅፀኗ በመጀመሪያ አሥራ ሁለት ዕንቁዎችን ታስገኛለች፤ ቀጥላ ሠላሳ አምስት ዕንቁዎችን ታስገኛለች፤ ቀጥላ ሰባ ሁለት ዕንቁዎችን ታስገኛለች፤ በመጨረሻው ክቡር ዕንቁ ታስገኛለች። ይህንም ዕንቁ ዓሣ ተቀብሎ ይውጠዋል። የዚህም ዕንቁ ብርሃን የዓሣውን ገላና የባሕሩን ጥልቅ ሰንጥቆ ወጥቶ ከባሕር ዳርቻ ላሉ ሰዎች ይታያቸዋል።

ከዚህም በኋላ ጠቢባን ብርሃን የማይከለክል ውኃ የማያስ ገባ ልብስ ተጐናጽፈው ገብተው ዓሣውን በቀስት ነድፈው ገድለው ዕንቁውን አውጥተው ለነጋዴ ይሸጡታል።አንድም ዓሣ ምግቡን ለመፈለግ ወደ ባሕር ዳርቻ ይወጣል። ሰዎ

ችም በቀኝና በግራ ጐጆ ሠርተው ይጠብቁታል። ምግቡን ሲፈልግ ዓሣውን በቀስት ነድፈው ገድለው ዕንቁውን አውጥተው ለነጋዴ ይሸጡታል። ይኸውም ዕንቁ ከነጋዴ ወደ ነጋዴ ሲወጃጅ/ሲዘዋወር/ ከቤተ መንግሥት ይደርሳል። ይኸውም አምሳል ነው።

ቀዳማይ ወርኀ የዘመነ አበው፣ ሣልሳይ ወርኀ የዘመነ አሪት፣ ሳድሳይ ወርኀ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው። ደግመኛም ግራ ማኅፀኗ የዘመነ አሪት አምሳል ነው። ግራ ደካማ ነው እንደዚህም ሁሉ በአሪት ድካመ ነፍስ እንጂ ኃይለ ነፍስ አልነበረም።

ከግራ ማኅፀኗ ሦስት አዕዋፍ በመጀመሪያ ማስገኘቷ **የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የያዕቆብ** አምሳል ናቸው።

ቀጥላ አምስት አእዋፍ ማስገኘቷ የአምስቱ መጻሕፍተ ሙሴ አምሳል ናቸው። ቀጥላ አሥራ አምስት አዕዋፍ ማስገኘቷ የአሥራ አምስቱ ነቢያት አምሳል ናቸው። ቀጥላ አርባ ስድስት አዕዋፍ ማስገኘቷ የአርባ ስድስቱ ብሉያት መጻሕፍት አምሳል ናቸው። ቀጥላ ሰባ ሁለት አዕዋፍ ማስገኘቷ የሰባ ሁለቱ ሊቃውንት አምሳል ናቸው። እነዚህም እስከ አርባ ቀን ድረስ በእግራቸው ሲሽከረከሩ ረው ከአርባ ቀን በኋላ በክንፋቸው እየበረሩ መሄዳቸው መጻሕፍተ ብሉያት በዘመነ አሪት ሥጋዊ ሆነው ሲነገሩ ረው በዘመነ ወንጌል ግን መንፈሳዊ ሆነው ሲነገሩ ሲተረጐሙ የመ ራቸው አምሳል ነው።

ዳግመኛም ቀኝ ማኅፀኗ የዘመነ ወንጌል አምሳል ነው። ቀኝ ኃይለኛ ነው ቢመታ ያደቃል፣ ቢወረውር ያርቃል፣ ቢይዝ ያጠብቃል እንደዚህም ሁሉ በዘመነ ወንጌል ኃይለ ነፍስ እንጂ ድካመ ነፍስ የለም። ዳግመኛም ከቀኝ ማኅፀኗ በመጀመሪያ አሥራ ሁለት ዓዕናቁ ማስገኘቷ የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አምሳል ናቸው።

ቀጥላ ሠላሳ አምስት ዓዕናቁ ማስገኘቷ የሠላሳ አምስቱ መጻሕፍተ ሐዲሳት አምሳል ናቸው። ቀጥላ ሰባ ሁለት ዕንቁዎችን ማስገኘቷ የሰባ ሁለቱ አርድእት አምሳል ናቸው። በመጨረሻም ክቡር ዕንቁ ማስገኘቷ የጌታ አም ሳል ነው። ያንንም ክቡር ዕንቁ የዋጠው ዓሣ የስምንቱ ሺህ ማኅበረ እስጢፋ ስ አምሳል ነው።

ይኸውንም ዓሣ ነድፈው የገደሉት ጠቢባን የደቀመዛሙ ርቶች አምሳል ናቸው። ብልሆች ደቀመዛሙርት የመምህ ራቸውን ልቡና በፍቅር በትሕትና እየነደፉ ሲማሩ ሲያስ ተምሩ ይ ራሉና። ይህንም ዕንቁ ከጠቢባን የገዙት፤ ከሐዋ ርያት የተማሩት ትምህርታቸውን መምህራን እያፈደፈዱ /እያበዙ/ ሲያስተምሩ የመ ራቸው አምሳል ነው። ይህም ዕንቁ ከነጋዴ ወደ ነጋዴ ሲዘዋወር ከቤተ መንግሥት መድረሱ፤ መምህራን ሲያስተምሩ ደቀ መዛሙርት ሲማሩ እስከ ዕለተ ምጽአት የመድረሳቸው አምሳል ነው። ከርከቤዶል የእግዝእትነ ማርያም አምሳል ናት። ከርከቤ ዶል ንጽሕት እም አዕዋፍ እንደሆነች እግዝእትነ ማርያ

ምም ንጽሕት እም ልማደ አንስት ትባላለች። ከርከቤዶል ያለዘር እንደፀነሰች እግዝእትነ ማርያምም ያለ ዘርዕ አምላክን ፀንሳለች። ከርከቤዶል ከፍ ብላ ሦስት መዓርግ ለፀሐይ እንደ ተመታች እግዝእትነ ማርያምም ሦስት መዓርገ ትውልድ አልፋ በአራተኛው መዓርገ ትውልድ አምላክን አስገኝታለች።

ዕንቁ የመለ ት አምሳል ነው። ዓሣው የትስብእት/ሰው የመሆኑ/ አምሳል ነው። ዓሣውን በቀስት ነድፈው የገደሉት ጠቢባን የአይሁድ አምሳል ናቸው። እንደዚህም ሁሉ አይ ሁድ ከመለ ት ጋር የተዋሀደውን ሥጋ ሰቅለው ወግተው ገድለውታልና። ይኸውም ዕንቁ ከነጋዴ ወደ ነጋዴ ሲዘዋ ወር ከቤተ መንግሥት መድረሱ መለ ት የተዋሀደውን ነፍስ የተለየውን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም እየበሉ እየጠጡ የሚ ሩ ምዕመናን አምሳል ነው።

እስከዚህ ድረስ የዕለተ ሐሙስ ሥነ ፍጥረት ነው። ሐሙስ ማለት አምስት ዕለት ማለት ነው። ሐሙስ ለፍጥረት አም ስተኛ ለቀመር ሦስተኛ ለፀሐይ ሁለተኛ ማለት ነው።አም ስት ዕለት አሥራ ስምንት ፍጥረት ይህ ነው።ይህስ የተፈ ጸመው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ ሦስት ቀን ነው ።

አክሲማሮስ ዘዓርብ

፩. ወአመ አዘዛ እግዚአብሔር ለይእቲ የብስ አውፅአት ኩሎ እንስሳተ ወአራዊተ ወአዕዋፈ ዓበይተ ወደቃይቀ ዘአልቦን ጕልቁ። ዘፍ ፩÷፳፬-፳፭

እግዚአብሔር በዕለተ ዓርብ ሐሙስ ማታ በጊዜ ሠርክ ለዓርብ ጽባሕ/አጥቢያ/ ምን ፍጥረት ፈጠረ ቢሉ ምድር ሕያዋን ፍጥረታትን እንደ ወገኑ እንስሳትንና ተንቀሳቃሽ ሾችን የምድር አራዊትንም እንደ ወገኑ ታውጣ ብሎ ቢያዝዝ ሦስት ፍጥረታትን ፈጠረ። እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፉት በየወገናቸው በየዘመዳቸው ተፈጠሩ።ዘፍ 1÷24-25።

፪. ወሶበ ፈጠሮሙ ለእሉ ተባዕተ ወአንስተ ፈጠረ።

እነዚህንም ሲፈጥራቸው ሴትና ወንድ እያደረገ ፈጥሯቸዋል እነዚህም አራዊት ዘቤት/የቤት/ አራዊት ዘአፍአ/የዱር/፣ አዕዋፍ ዘቤት አእዋፍ ዘአፍአ ይባላሉ። አራዊት ዘቤት እንደነ ውሻ፣ እንደነ ድመት ናቸው። አራዊት ዘአፍአ እንደነ ነምር፣ አንበሳ የመሳሰሉት ናቸው። እንስሳ ዘቤት እንደነ ላም፣ ፍየል፣ በግ ናቸው። እንስሳት ዘአፍአ እንደነ ጕሽ፣ ድኩላ አጋዘን የመሳሰሉት ናቸው። አዕዋፍ ዘቤት

እንደነ ርግብ፣ ዋ ስ፣ ዶሮ ናቸው። አዕዋፍ ዘአፍአ እንደነ ቆቅ፣ ጅግራ የመሳሰሉት ናቸው።

ረቡዕ ማታ በጊዜ ሠርክ ለሐሙስ አጥቢያ እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፍ ተፈጠሩ ካልን እነዚህ አንድ አይሆኑምን በምን ይለያያሉ ቢሉ በግብራቸው ይለያያሉ። ከባሕር የተፈጠሩት ወደ የብስ ወጥተው ቢውሉ ቢያድሩ ዋዕየ ፀሐይ/የፀሐይ ቃጠሎ/ ሲያቃጥላቸው ይሞታሉ ያልቃሉ። ከየብስ የተፈጠሩትም ከባሕር ገብተው ቢውሉ ቢያድሩ ውርጭ ወይም ቅዝቃዜ ሲጸናባቸው ይሞታሉ ያልቃሉና በግብራቸው ይለያያሉ ማለታችን ለዚህ ነው።

ከዚህ በፊት ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ በሰርክ በሰርክ ሲፈጥሩ ሰንብተው ዓርብ በነግህ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ። ዘፍ ፩÷፳፮-፳፯

እግዚአብሔርም አለ ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌያችን እንፍጠር ብለው ቢያዝዙ አዳም ተፈጠረ። ዘፍ 1.26-27

፫. ወነሥአ እግዚአብሔር ነፋሰ ወእሳተ ማየ ወመሬተ ወገብሮ ለእጓለ እመሕያው በዘዚአሁ አርአያ ወአምሳል። አዳምንስ ከምን ፈጥረውታል ቢሉ ከመሬትና ከውኃ፣ ከእሳትና ከነፋስ እንደ ዘንግ መልምለው እንደ እሸት ፈልፍለው በእርሳቸው አርአያ በእርሳቸው አምሳል ፈጠሩት።

፬. ወገብሮ ለእጓለ እመሕያው ማለቱም እጓለ እመሕያውን ፈጠረ ሲል ነው። እጓለ እመሕያውንም ፈጠረ ማለት አዳምን ከሕያው እግዚአብሔር አባት፤ ከሕያው መንፈስ ቅዱስ እናት የተገኘ የተፈጠረ ልጅ ማለት ነው። አንድም <<እጓል>> የተባለ አዳም <<እም>> የተባለች ምድር <<ሕያው>> የተባለ እግዚአብሔር ነው። ከሕያው እግዚአብሔር አባት ከኅቱም ምድር እናት የተገኘ የተፈጠረ ልጅ ሲል እጓለ እመሕያው አለው።

ወገብሮ ማለትም ፈጠረው ማለት ነው። እነዚህም እሳትና ነፋስ በአዳም የተፈጠሩት ደመ ነፍስ ናቸው። እነዚህንስ እሳትና ነፋስ ደመ ነፍስ እንደሆኑ የሚያሳውቅ የሚያስረዳ ምን ነገር አለ ቢሉ፡-

፭. እስመ ነፍስ ተኃድር በደም፤ ኢትብልዑ ሥጋ ምስለ ደም እስመ ደመ ነፍስትክሙ ይእቲ ። ዘፍ ፱÷፬-፭

ስለምን ብርንዶ ሥጋ አትብሉ አለ ቢሉ ብርንዶ ሥጋ ካል ተጠበሰ ካልተቀቀለ ደም አይለየውም ደም ካልተለየውም ነፍሳችሁን ጨምራችሁ ትበላላችሁ ሲል ብርንዶ ሥጋ አትብሉ አለ። ዘፍ 9÷4-5።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ የሰው ሕይወቱ ደኅንነቱ በመ ሞቁ በመተንፈሱ በመንቀሳቀሱ ይታወቃል። እሳትና ነፋስ ከተለየው ግን ሞተ ይባላል እንጂ ከዚያ በኋላ ሕይወት አለው አይባልም።

፮. እሳት ወነፋስ ነፍስ እሙንቱ መሬትኒ አምንትንት ጸጉር፣ ወአጽፋር፣ ውእቱ። ማይኒ ደም፣ ወምራቅ፣ ወአንብዕ፣ ውእቱ። እሉ እሙንቱ ፬ቱ ጠባይዓት ዘሀለው ውስተ ነፍስትነ።

እሳትና ነፋስ ደመ ነፍስ ናቸው ካልን የውኃና የመሬት ግብራቸው ምንድን ነው ቢሉ የመሬት ግብሩ ግዘፍ/ውፍረት/ ነው። ሥጋ፣ ጅማት፣ ፀጉር፣ ጥፍር፣ ግዙፍ አካል የሚሆን መሬት ነው። የውኃም ግብሩ ርቀት፣ ደም፣ ምራቅ፣ ዕንባዕ ሁ የሚፈስ ነው።

ከመላእክት በቀር ከሀያ ሁለቱ ፍጥረታት መካከል በደመ ነፍስ ሕያው ያልሆነ ከአራቱ ባሕርያት ያልተፈጠረ የለም። ይህስ ይሁንና እንስሳት አራዊትም ይበላሉ፣ ይጠጣሉ፣ ይተኛሉ፣ ይነሣሉ ደመ ነፍስ አላቸው እንበል፤ አዝርዕት አትክልት ዕፀዋትስ ደመ ነፍስ አላቸውን፤ ቢሉ አዎን አላቸው። ሁሉም በየግብሩ የማይዋለድ የማይራባ የለም አዝርዕቱም አትክልቱም ዕፀዋቱም በተዘሩ በተተከሉ ጊዜ በእግራቸው አርባ ሃምሳ ይወልዳሉ። በራሳቸው መቶ ሁለት መቶ ያፈራሉ በነፋስነታቸውም ይናወጣሉ። በእሳትነታቸው እንጨት ለእንጨት ባሳበቋቸው ጊዜ እሳት ይወጣቸዋል በውኃነታቸው በብረት ቢወጓቸው ደም፣ ውኃ፣ ወተት ይፈሳ ቸዋል። በመሬትነታቸውም ያድጋሉ፣ ይገዝፋሉ/ይወፍራሉ/፣

ያብባሉ፣ ያፈራሉ። በምሳር ተቁርጠው በወደቁም ጊዜ ይደርቃሉ፣ ይፈርሳሉ፣ ይበሰብሳሉ፣ አፈር ትቢያ ይሆናሉ።

፯. ወአልቦ ፩ ዘኢተፈጥረ ምንትኒ እም ፬ቱ ጠባይዓት ዘእን በለ መላእክት ባሕቲቶሙ።

ከመላእክት በቀር ከሀያ ሁለቱ ፍጥረታት መካከል በደመ ነፍስ ሕያው ያልሆነ ከአራቱ ባሕርያት ያልተፈጠረ አንድ ም ፍጥረት የለም ማለት ስለዚህ ነው።

እነዚህም አንድ ሆነው ተዋህደው አንድ አካል አንድ ባሕርይ ይሆናሉ። አዳምን ግን ከአራቱ ባሕርያት ብቻ አል ፈጠሩትም የማትበላ የማትጠጣ የማትተኛ የማታንቀላፋ ሦስት ግብር የአላት ነፍስ ጨምረው ፈጥረውታል። አዳም በአካለ ነፍሱና በአካለ ሥጋው መቀዳደም መከታተል አለበትን ቢሉ የለበትም። በአካለ ሥጋውና በአካለ ነፍሱስ መቀዳደም መከታተል ቢ ርበት ንግበር ሥጋ/ሥጋን እንፍጠር/ ወንግበር ነፍሰ/ነፍስንም እንፍጠር/ ባሉ ነበር።

ነገር ግን ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ በእግራቸው ሒደው በእጃቸው ቁርጠው አንጸው ይፈጥራሉ ማለት አይደለም። ይ ይሁን ያሉት ይሆንላቸዋል እንጂ። አዳምንም ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው ቢያዝዙ አራቱ ባሕር ያተ ሥጋ ሦስቱ ግብራተ ነፍስ አንድ ሆነው ተዋህደው የሠላሳ ዓመት ጕልማሳ ሆ አንድ ጊዜ ተገኝቷል።

፰. እስመ ኀልቈ ፯ቱ በኀበ ዕብራውያን ፍጹም ውእቱ እንዳለ አቡሻህር።

ሰብእ ማለት በእብራውያን ዘንድ ሳብእ/ሰባት/ ፍጹም ቁጥር ማለት ነው።

፱. ዝኬ ውእቱ ሰብእ ነፍስ ወሥጋ ብሂል።

አንድም ሰብእ ማለት አራቱ ባሕርያተ ሥጋ ሦስቱ ባሕር ያተ ነፍስ እነዚህ ሰባት ባሕርያት የአሉበት ማለት ነው። አዳምም ማለት ነውር፣ ነቀፋ የሌለበት ሥግው እመሬት /ከመሬት የተገኘ ሰው/ ፍጹም፣ መልካም ማለት ነው። ከዚህም በኋላ ሥላሴ አዳምን ፈጥረው ድካም፣ ዕረፍት ንዋም/እንቅልፍ/፣ ንቃሕ/ንቃት/፣ ትጋህ/ትጋት/ የሚስማማው አድርገው ፈጠሩት። ዕረፍትና ድካም ንዋም የሥጋ ግብር /ባሕርይ/ ናቸው። ትጋህና ንቃህ የነፍስ ግብር/ባሕርይ/ ናቸው።

ከዚህም በኋላ አዳም እንዲህ ባለ ባሕርይ ሲ ር ሳለ እንስ ሳት አራዊት ሁሉ ሴትና ወንድ እየሆኑ ሲወጡ ሲወርዱ አየና ሥላሴ ከመላእክት በቀር ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ ሴትና ወንድ እያደረጉ ፈጥረዋቸዋል፤ ለምን ይሆን እኔን ብቻዬን የፈጠሩኝ ብሎ አሰበ፤ ሥላሴም የአዳምን አሳብ ጸሎት አድርገው ሰምተውለት፤

፲. ኢይደልዎ ለእጓለ እመሕያው ይንበር ባሕቲቶ አላ ንግበር ሎቱ ቢጸ ዘትረድኦ። ዘፍ ፪÷፲፰-፲፱

እንለ እመሕያው ብቻውን መ ር አይገባውምና ባልንጀራ እንፍጠርለት አሉ። ዘፍ 2÷18-19

፲፭.ወእምዝ ነሥአ እግዚአብሔር ፩ደ ዓፅመ እም ዓፅመ ገቦሁ ለአዳም ወመልዓ መካና ለይእቲ ዓፅም ሥጋ ወነደቃ ብእሲተ። ዘፍ ፪÷፳፩-፳፪

ከዚህም በኋላ በአዳም ላይ ድካም ንዋም/እንቅልፍ/ መጣ በት። አዳምም እጅግ ሳይተኛ እጅግም ሳይይነቃ በመንቃ ትና በመተኛት መካከል ሳለ ከግራ ጎኑ አንድ አጥንት አን ሥቶ ሔዋንን እርሱን አስመስሎ እርሱን አሳክሎ የአሥራ አምስት ዓመት ሴት አድርጎ ፈጠራት። ዘፍ 2÷21-23

፲፮.አ ዝመንከር ነሥአ ፩ደ ዓፅመ እምገቦሁ ለአዳም ወለሐኩ እምኔሁ ብእሲተ ወኩሉ ፍጥረተ እንለ እመሕያው።

ከአዳም ጐን አንዲት ዓፅም መንሣት ምን ይደንቅ ከእርሱ ሴትን ፈጠረ የሰው ፍጥረትንም ሁሉ ፈጠረ እንዳለ ቅዱስ ኤፍሬም።

፲፯.ወረስያ ዕፁየ ምስሌሁ

ሴትንም ሲፈጥራት በአርአያ በአምሳል በአካል በብርሃን አዳምን አስመስሎ ፈጥሯታል። በአሥራው/በደም ሥር/ እና በኃይል ግን አሳንሶ ፈጥሯታል። ይህስ እንደ ምን ነው ቢሉ የወንዶች አሥራው ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው። ወንድ ጉልበቱ ኃይሉ ብርቱ መሆኑ ስለዚህ ነው።

፲፰.እስመ ድኩማት እማንቱ አንስት። ወኢ ና ከመ ዕደው ጽኑዓት። ፩ኛ ጴጥ ፫÷፯-፰

የሴቶች አሥራው ሦስት መቶ ሠላሳ ሦስት ነው የሴት ኃይሏ ጉልበቷ ደካማ መሆኑ ስለዚህ ነው።

እነዚህም አሥራው የምንበላውን የምንጠጣውን ከሰውነታችን የሚያስማሙልን ናቸው። ይህስ እንደምን ነው ቢሉ የምንበ ላውን የምንጠጣውን መሬትነታችን ይቀበለዋል፤ ውኃነታችን ይበጠብጠዋል፤ እሳትነታችን ያፈላዋል ነፋስነታችን ዓሠሩ ንና ቅጥራኑን ለይቶ ዓሠሩን ትቶ ቅጥራኑን ከጭን ቅላታችን ስድስት አሥራው አሉ በእነዚያ ያስገባዋል። ስድስቱ ሥሮች ለስድሳው የደም ሥሮቻችን ያስተላልፋሉ። ስድሳው የደም ሥሮች ደግሞ ለስድስት መቶ አሥራው ያስተላልፋሉ እንዲህ እያለ የምንበላው የምንጠጣው በስድስት መቶ ስድሳ ስድስት አሥራው ተዋህዶ ከእግር ጥፍራችን እስከ ራስ ጸጉራችን ይደርሳል።

ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ሰው መልካም በልቶ መልካም ጠጥቶ በአደረ ጊዜ አምሮ ለሥልሶ ይታያል። የዚህም ምሳሌ አዝርዕት አትክልት ዕፀዋት በሥራቸው የገባ ጠል እስከ ጫፋቸው ድረስ ተዋህዶ ይለመልማሉ ያብባሉ ያፈራሉ። ምሳሌው እንዲህ ያስረዳል።

ስለምን ሥላሴ ሲፈጥሩ ወንድን በኃይልና በጉልበት ብርቱ አድርገው ሴትን በኃይልና በጉልበት ደካማ አድርገው ፈጠሩ ቢሉ ይህስ ጥንትም ሲፈጠሩ ወንድ ለመግዛት ሴት

ለመገዛት ነው። ሴትንስ በኃይልና በጉልበት ብርቱ አድር ገው ቢፈጥሯት ሮ ባልተቻለችም ነበር። ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ እንኳ አንዳንድ ጠንካራ ሴቶች ከጐልማሳ ጋር ታግለው ለማሸነፍ ሲደርሱ ይታያሉና ስለዚህ መትቶ ቀጥቶ እንዲያ ራት ብለው ሴትን በኃይልና በጉልበት ደካማ አድርገው ወንድን በኃይልና በጉልበት ብርቱ አድር ገው ፈጠሩ።

አዳም በነግህ ተፈጠረ ካሉ ሴት ምን ጊዜ ተፈጥራለች ቢሉ አዳም ዓርብ በነግህ ተፈጠረ፤ ሴት ደግሞ በሠለስት /በሦስት ሰዓት/ ተፈጥራለች።

ሥላሴ እሑድ ጀምረው እስከ ዓርብ ድረስ የፈጠሯቸው ፍጥረታት ሀያ ሁለት ናቸው በሰባተኛው ቀን ግን ከመፍ ጠር አርፈውበታል። ይኸውም ቅዳሜ ነው።

፲፭.ወአመ ሳብዕት ዕለት አዕረፈ እግዚአብሔር እምኩሉ ግብሩ ዘአኀዘ ይግበር። ዘፍ ፪÷፪-፫

እግዚአብሔርም የሠራውን ሥራ በስድስተኛው ቀን ፈፀመ። በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ አረፈ። ዘፍ 2÷2-3

ክፍል ሁለት

፩. ወነቅሐ አዳም እምንዋሙ ብዑለ አእምሮ ወትንቢት ምሉዓ ጸጋ ወሞገስ ወይቤ ዛቲ ብእሲት ሥጋሃ እምሥጋየ ወነፍሳ እም ነፍስየ ወዓፅማ እም ዓፅምየ ለትኩነኒኬ ብእሲትየ። ዘፍ ፪÷፳፪÷፳፬

ከዚህም በኋላ አዳም ከእንቅልፉ ቢነቃ ሔዋን እርሱን አክላ እርሱን መስላ በአጠገቡ ተቀምጣ አገኛት። አዳምም ትንቢት ተገልፆለት ይህች ሴት ሥጋዋ ከሥጋዬ ነፍሷ ከነፍሴ አጥንቷ ከአጥንቴ ተከፍሎ የተፈጠረች ናት እርስዋ ከወንድ ተግኝታለችና ሴት ትባል፤ ሥላሴ ሚስት ትሁንህ ብለው ሰጥተውኛል ብሎ ትንቢት ተናገረ። ዘፍ 2÷22-24

አዳምም ለሚስተ ሔዋን ብሎ ስም አወጣ፤ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና። ዘፍ 3÷20-21።

ይህስ ይሁንና ስለምን ሥላሴ ሔዋንን ከአዳም ከጐኑ ፈጠ ሯት ከፍ ብለው ከራሱ ዝቅ ብለው ከእግሩ ያልፈጠሯት ቢሉ ከፍ ብለው ከራሱ ቢፈጥሯት ሴት ኩሩ ናት የባሰውን በ ራች ነበር። ዝቅ ብለውም ከእግሩ ፈጥረዋት ቢሆን ሮ ሴት ወራዳ ናት የባሰውን በተናቀች በተዋረደች ነበርና እጅ ግም ከፍ አትበል እጅግም ዝቅ አትበል ሲሉ ከጐኑ መካ ከል ፈጠሯት። አንድም ጐን በልብስ በድግ ይሸፈናል ለሴቶ ችም መሸፈን መጋረድ ይገባቸዋል ሲሉ ከጐኑ መካከል ፈጠሯት። ወባሕቱ አንስትሰ ይትገልበባ ርእሶን /ሴቶች ግን

ያሟሟ

ራሳቸውን ይከናነቡ/ ፩ኛ ቆሮ ፲፩፥፭-፮።

አንድም እግር የቤተሰብ አምሳል፣ ጎን የሴት አምሳል፣ ራስ የባለቤት አምሳል ነው። እንደዚህም ሁሉ ሴት ከባለ ቤት በታች መታዘዝ፣ ከቤተ ሰብ በላይ ማዘዝ፣ ይገባታል ሲሉ መካከለኛ አድርገው ከጎኑ ፈጥረዋታል።

፪. ወነበረ አዳም ፴ መዓልተ በዘተፈጥረ ቦቱ። ኩፋ ፬፥፱-፲
አዳምም ከተፈጠረበት ቦታ አርባ ቀን ተቀምጧል።ኩፋ 4÷9-10

፫. ወነፍሐ ውስተ ገጹ ለአዳም መንፈሰ ሕይወት። ዘፍ ፪፥፯-፰
ከዚህም በኋላ አዳም በተፈጠረ በአርባ ቀኑ በንፍሐት መንፈስ ቅዱስን አሳደሩበት። ዘፍ 2÷7-8
ከዚህም በኋላ አዳም ከሥላሴ የጸጋ ልጅነት ተወልዶ የጸጋ መንግሥት ነገሠ ይህም ይታወቅ ዘንድ ሥላሴ በባሕርይ የገዙትን እርሱ በጸጋ ገዛ። ሥላሴ በባሕርይ ያዘዙትን እርሱ በጸጋ አዘዘ።

፬. ወአልበስዎ መላእክት አልባሰ ብርሃን ዘእምፀዳለ መንፈስ ቅዱስ ወአግብዕዎ ውስተ ገነተ ተድላ። ኩፋሌ ፬፥፱-፲
ከዚህም በኋላ መላእክት አዳምን የብርሃን መጐናጸፊያ አጐናጽፈው የብርሃን ጫማ አጫምተው የብርሃን ዝናር አስታጥቀው የብርሃን ዘውድ በራሱ ደፍተው በብርሃን ሠረገላ አስቀምጠው <<ቅዱስ እግዚአብሔር ዘፈጠሮ ለአዳም>> እያሉ በልልታ በደስታ ገነት አስገቡት።ኩፋ 4÷9-10

፭. ወነበረት ሔዋን ባሕቲታ እንዘ የዓቅብዋ መላእክት ፹ መዓልተ በዘተፈጥረት ቦቱ። ኩፋሌ ፬÷፱-፲

ሔዋንም በተፈጠረችበት ቦታ ሰማንያ ቀን መላእክት እየጠ በቋት ተቀምጣለች። ኩፋሌ 4÷9-10

፮. ወአልበስዋ ለሔዋንኒ ከማሁ እምአልባሰ ብርሃን ዘፀዳለ መንፈስ ቅዱስ ወአግብዕዋ መላእክት ውስተ ገነተ ትፍሥሕት ወፍግዕ። ኩፋ ፬÷፱-፲፣ ዘሌ ፲፪÷፬-፯፣ ሉቃ ፪÷፳፪-፳፭

ሔዋንንም በተፈጠረች በሰማንያ ቀኗ እንደ አዳም አድር ገው መላእክት ወስደው በገነት ከአዳም ጋር ጨመሯት። ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ወንድ በተወለደ በአርባ ቀኑ ሴት በተወለደች በሰማንያ ቀኗ ክርስትና መነሣታቸው ስለዚህ ነው በአዳምና በሔዋን አንፃር ሕፃናት የአዳምና የሔዋን ምሳሌ፣ ቤተ ክርስቲያን የገነት ምሳሌ፣ ቀራንዮ የተፈጠሩበት ቦታ ምሳሌ ነው። ኩፋሌ 4÷9-10 ፣ ዘሌ 12÷4-7 ፣ ሉቃ 2÷22-25

አዳምና ሔዋን ቀድሞ የተቀበሉትን መንፈስ ቅዱስ ዛሬም ወንድ በአርባ ቀን ሴት በሰማንያ ቀን በክርስትናቸው ይቀበ ሉታል። ስለምን ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ እንስሳት አራዊት አንገታቸውን ወደታች እየደፉ በአራት እግራቸው እንዲሄዱ እያደረጉ ፈጠሯቸው፤ አዳምን ግን እንደ ዘንግ መልምለው እንደ እሸት ፈልፍለው አሻቅቦ እንዲያይ

አድርገው ፈጠሩት ቢሉ እንስሳት አራዊትን እንዲህ አድር ገው መፍጠራቸው ጌታ ሎሌውን እመቤት ገረዷን ለተል እ በጠሯቸው ጊዜ ተገገርዎች ነን ሲሉ ተጐንብሰው አንገ ታቸውን ደፍተው ነገራቸውን በትሕትና እንዲሰሙ ሁሉ እንስሳት አራዊትንም የአዳም ተገገርዎች ናችሁ ሲሉ አንገ ታቸውን ወደታች እየደፉ በአራት እግራቸው እንዲሄዱ እያደረጉ ፈጥረዋቸዋል።

አዳምንም ገዣቸው ነህ ሲሉ እንደ ዘንግ መልምለው እንደ እሸት ፈልፍለው አሻቅቦ እንዲያይ አድርገው ፈጠሩት። ስለምን ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ በሠርክ በሠርክ ፈጥረው አዳምን ዓርብ በነግህ ፈጠሩት ቢሉ እንስሳትን አራዊትን በሠርክ መፍጠራቸው ሠርክን ጨለማ ይከተለ ዋል እንደዚህም ሁሉ ሞታችሁን ጽልመተ ሞት ይከተለ ዋል ኋላም በጽልመተ ምድር ፈርሳችሁ በስብሳችሁ ትቀራ ላችሁ ሲሉ እንስሳትን አራዊትን በሠርክ ፈጠሩ። አዳምንም ዓርብ በነግህ መፍጠራቸው ነግህን ብርሃን ይከተለዋል። እንደዚህም ሁሉ አዳምን በበጎ ምግባር በበጎ ሃይማ ት ብትገኝ ብርህት መንግሥተ ሰማያት ትከተልሃለች ሲሉት ዓርብ በነግህ ፈጠሩት።

ስለምን ሥላሴ ፍጥረታትን ሁሉ ሲፈጥሩ ለይኩን ብርሃን ለይኩን ጠፈር ለታብቁል ምድር ለይኩኑ ብርሃናት ለታው ፅአ ባሕር ለታውፅእ የብስ እያሉ ፈጥረው አዳምን ንግበር

ስብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው ፈጠሩት ቢሉ ይህስ የዲያብሎስ ዘለፋ ነው። ዘለፋነቱስ እንደምነው ቢሉ ዲያብ ሎስ ዙፋኑ ሹመቱ ከሁሉ በላይ ነበረና የክብሩን ብልጫ አይቶ ይህን ሁሉ ፍጥረት የፈጠርሁ እኔ ነኝ ብሎ ተነሣ። ሥላሴም ተቈጥተው አውርደው መካ ጣሉት።

ዲያብሎስም እግዚአብሔር እንደ እኔ ያለ ዕውቀ ድንቅ እንግዳ ፍጥረት አያገኝምና ማረኝ ብሎ ታርቆ ወደ አገሬ ያስገባኛል ብሎ ተናገረ። ሥላሴም ስንፈጥርስ እንደ አንተ ያለ ሻጋታም ክርፋታም አንፈጥርም። እኛ በባሕርይ የገዛነ ውን በጸጋ የሚገዛ በባሕርይ ያዘዝነውን በጸጋ የሚያዝዝ ክቡር ፍጥረት እንፈጥራለን እንጂ ሲሉ አዳምን ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሌነ ብለው ፈጠሩት።

፯. በይነ ዘኢያእኮትኮ አንተ ለዘፈጠረከ እምነበልባለ እሳት ወዓውሎ ፈጠረ ህየንቴከ ሰብአ ዘማሬ እማይ ወእመሬት። ፫ኛ መቃ. ፬÷፰-፲፩

እንዳንተ ያለ ፍጥረት መፍጠር የማይቻለው መስሎህ አንተ የፈጠረህ የእግዚብሔርን ምስጋና በዘነጋህ ጊዜ አሥረኛ ነገድ አድርጎ የፈጠረህ የእግዚአብሔር ምስጋናው እንዳይጐድል አንተም ከወንድሞችህ አንድነት በተለየህ ጊዜ የፈጠረህ የእግ ዚአብሔር ምስጋናው እንዳይጐድል ስላንተ ፈንታ አዳምን ፈጠረ፤አንተ ግን በልቡናህ ትዕቢት የፈጠረህ የእግዚአብሔርን

ምስጋና ቸል አልህ፤ እሱም ተቆጣህ ተዘባበተብህ አስሮም ከሠራዊቶችህም ጋር በገሃነም አጋዘህ በከበሩ እጆቹ ከምድር መሬትን አምጥቶ እሳትና ውኃን ነፋስንም ጨምሮ በእርሱ ምሳሌና መልክ አዳምን ፈጠረው። 3ኛ መቃ 4÷8-11።

ሥላሴ አዳምን ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሌነ ብለው መፍጠራቸው ሥላሴ የተለየ መልክ የተለየ አካል የብርሃን ደም ግባት አላቸው፤ እንደዚህም ሁሉ አዳምም የተለየ መልክ አለውና ስለዚህ አዳምን ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው ፈጠሩት።

፷. ወብነ ነፍስ አንተ ኢትመውት በህላዌሃ ውስተ ነፍስትነ ርቱዕኬ ትሰመይ ይእቲ አርአያ እግዚአብሔር እንዳሉ ፫፮ ፲ወ፮ ርቱዓነ ሃይማ ት።

አንድም ሥላሴ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው መፍጠራቸው ሥላሴ ሞት የማይስማማቸው ለዘለዓለም ሕያዋን ናቸው። እንደዚህም ሁሉ አዳም በነፍሱ ሞት የማይስማማው ለዘለዓለም ሕያው ነው። ስለዚህ አዳምን ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው ፈጠሩት።

፸. አእምርኬ ዘተአምር ኩሎ ለእመ ኢገመነት ነፍስ በኃጢአት ኢትፀልም ወኢትዴምን እንዳለ አረጋዊ መንፈሳዊ።

ይህችም ነፍስ ኃጢአት ክፋት ካልሠራች አትጠቁርም አትጸልምም። አንድም ሥላሴ ንግበር ሰብአ በአርእያነ ወበ

አምሳሊነ ማለታቸው ሥላሴ አንድነት ሦስትነት አላቸው። እንደዚህም ሁሉ አዳምም አንድነት ሦስትነት አለው።

የሥላሴ አንድነት ሶስትነት እንደምን ነው ቢሉ ልብ፣ ቃል፣ እስትንፋስ ነው። አዳምም ልብ ቃል እስትንፋስ አለውና ስለዚህ አዳምን ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው ፈጠሩት። አንድም ሥላሴ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳ ሊነ ብለው መፍጠራቸው ሥላሴ የባሕርይ ገገርዎች ናቸው ሁሉን ይገዛሉ ሁሉን ያዝዛሉ። እንደዚህም ሁሉ አዳም የጸጋ ገገር ነው ሥላሴ በባሕርይ ያዘዙትን በጸጋ ያዝዛል። ሥላሴ በባሕርይ የገዙትን በጸጋ ይገዛልና ስለዚህ ሥላሴ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለው አዳምን ፈጠሩት።

፲. ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን እምኩሉ ዕፅ ዘሀሎ ውስተ ገነት ብልዑ ወዕዕሰ አሐቲ ዘሀለወት ማዕከለ ገነት ዘታሊቡ ሠናየ ወእኩየ ኢትብልዑ ወበዕለተ በላዕክሙ እም ይእቲ ዕፅ ሞተ ትመውቱ። ዘፍ ፪፥፲፮-፲፯

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን በነፍስ አክ ብሮ የጸጋ መንግሥት አንግሦ በገነት የአሉትን አዝርዕት አትክልት ዕፀዋት ሁሉን ብሉ ሁሉን ጠጡ ሁሉን ግዙ ሁሉን አዝዙ ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ይገዛላችሁ ይታዘዝላችሁ ብሎ ሰጣቸው። ነገር ግን ክፉና መልካም የምታስለይ አንዲት ዕፅ አለችና እርሷን

አትንኩ እርሷን የነካችሁ እንደሆነ ግን የሞት ሞት ትሞታላ ችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገሃነመ እሳት ትወርዳላችሁ አላቸው።
ዘፍ 3÷16-18 ጌታ አዳምና ሔዋንን እንዲህ ካላቸው በኋላ፦

፲፭.ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሥጋውያን ሑሩ ውስተ ገነት ፡ነበ ሀሎ አዳም መስፍነ ኩሉ ዓለም ዘፈቀደ ይብላ ዕክሙ ወዘፈቀደ ይህልብክሙ ወዘፈቀደ ይዕዓንክሙ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር እንስሳት አራዊትን በገነት ጌታችሁ አዳም ተሹሞላችኋልና የሚበላችሁንም እያረደ ይብላችሁ የሚጭናችሁንም እየጫነ ይቀመጥባችሁ የሚጠ ጣችሁን እያለበ ይጠጣችሁ አትነቅንቁት አታናውጡት አታስቀይሙት አላቸው። እንስሳት አራዊትም ጌታ እንዲህ ካላቸው በኋላ ወጥተው ወደ አዳም ሲሄዱ፦

፲፮.ወይቤሎሙ ዲያብሎስ ለሥጋውያን አይቴኑ ተሐውሩ ወ፡ነበ መኑ ምግበዒክሙ

ዲያብሎስ በመንገድ ቆይቶ እናንት ሥጋውያን ወዴት ትሔዳላችሁ መድርሻችሁስ ወዴት ነው አላቸው። ከዚያ እንስሳት አራዊትም በገነት ጌታችሁ አዳም ተሹሞላችኋልና ሂዱ ተገዙለት ታዘዙለት ብሎኗል አሉት።

፲፫.ወይቤሎሙ ዲያብሎስ ለሥጋውያን ዝንቱ መስፍንክሙ አዳም ምንተ ይመስል ወምንተ የአክል።

ዲያብሎስም ያ ጌታችሁ አዳም መልኩ ማንን ይመስላል አካሉስ ማንን ያህላል አላቸው።

፲፬.ወይቤልዎ ሥጋውያን ለዲያብሎስ ምንተ ንነግረከ አርአያሁ ለአዳም እስመ ተፈጥረ በአርአያ ፈጣሪሁ ወተሠርገወ ብርሃነ ዘኢይትከሀል ለነጽሮ።

የጌታችንማ ነገር ምን እንነግርሃለን በፈጣሪው አርአያ በፈጣሪው አምሳል ተፈጥሯል። በብርሃን ተከቧል በብርሃን ተሸልሟል በትክክልስ እንዳንመለከተውና እንዳናየው ያስፈራል ያንፀባርቃል አሉት።

፲፭.ወይቤ ዲያብሎስ እግዚኦ እምነየሰኒ ትጠስየኒ እምእስማዕ ዘንተ ዜና ዘመጠነዝ ክብር ዘረከቦ ለዝንቱ መሬታዊ።

ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ የዚህን መሬታዊ የክብሩን ወሬ ከምሰማስ እንዲያው ብትደመስሰኝ ብታጠፋኝ ይሻለኝ ነበር ብሎ ተናደደ ተበሳጨ።

ዳግመኛም ዲያብሎስ እንስሳት አራዊትን እባካችሁ እኔንም ውሰዱኝ አላቸው። እንስሳት አራዊትም አዳም ብሩህ ንጹሕ ነው አንተ ግን ጎሠር/ጐስቋላ/ ጽሉም/ጥቁር/ ነህ አዳም አንተን እንዴት አድርጎ ያይሃል አሉት። ከዚህም በኋላ እሪያ ሲሮጥ ደረሰ፤ ዲያብሎስም እባክህ እኔንም ውሰደኝ አለው።

፲፮.ወሰደዶ ሐራውያ ለዲያብሎስ ከመ ይንስ ።

እሪያም እንኳን ቅን መልስ ሊመልስለት ይቅርና እነክስሐ ለሁ ብሎ አሳደደው።

ክፍል ሦስት

ዲያብሎስም እነዚህ ሁሉ የሚሄዱት በእግራቸው አይደለ ምን እኔም ራስ ራሳቸውን እያየሁ ተከትዬ ሔጄ ቢቻለኝ አስቼው ከፈጣሪው አጣልቼው እመጣለሁ ብሎ ሄደ፡፡

፩. ወሶበ ቀርበ ዲያብሎስ ኀበ እግረ ገነት ፈርሃ እስመ ድንጉፅ ወርወት □ኁ□ቱ እንዘ ይብል ሶበ የአምር ጽልሑትየ እንዘ ኢየአምር ፅክዞ ጁ□ህዘኒ ወያማስነኒ እስመ ተፈጥረ በአርአያ □□ሪሁ፡፡

ሄዶም ከእግረ ገነት ሲደርስ ያሰው በፈጣሪው አምሳል ተፈጥሯል ብለውኛል፡፡ እንዲህስ አእምሮውን ግዕዙን ሳልጠ ይቅ ብሄድ ይ ያማስነኛል/ያጠፋኛል/ ብሎ ጥንቱንም ፈሪ ነውና ከእግረ ገነት ፈርቶ ቆሞ ቀረ፡፡

፪. □ጁቤ ዲያብሎስ ኢየሐውር ኀቤሁ መኑ ዘእንበለ □ርከብ ምክንያተ፡፡

ቲጸብሎስም አንድም እንስሳት አራዊት ደርሰው ሲመለሱ አእምሮውን ግዕዙን ጠይቄ ካልሄትሁ □ጁም ተመስ□ □ም□ ጣበት ቀዳዳ ካላቶኘሁ ወዲያም ወዲህም አልሄድም ብሎ ቆሞ ጸስብ ጹመር፡፡

፫. ወሶበ የኃድጎ መልአኩ ይትሜጠዎ ሰይጣን ወይረክቦ መከራ የሐምም ወይመውት ሶቤሃ፡፡

ለተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ጠባቂ መልአክ አለው። ጠባቂ መልአኩ ካልተለየው ሰይጣን አይቀርበውም። ጠባቂው መል አክ ሲርቅ ግን ሰይጣን ይቀርበዋል መከራ ያገኘዋል ይታመ ማል ይሞታል።

፬. ዝኒ ልማድ ው□ቱ ለ□መ ረከበ ንስቲተ መባአ ከመ ስቁረተ መርአክ ለሊሁ ጸርህቦ እስከ ይከውን መጠኑ አንቀጸ ገመል ጽዑን ዘያበው□ □ስቴቱ □□ምዊ □ሐ□ር ክበ□ □ጱኔ□ክ ፯ተ አጋንንተ □ለ □አ□ዱ □ምኔሁ □□□ትሩ ውስተ ዛቲ ነፍስ። ማቴ ፲፪፥ ፵፫-፵፮።

ጱጨ□ም ልማት ሆኖ ቀርቷል። ዛሬ የመርፌ ቀዳዳ □ህል ነቅዓ ኃጢአት ከሰው በአቸኘ ጊዜ ያችን ወዲያና ወዲህ አስፍቶ ፅመል እንደተጫነ የሚያስ□□ በር አድርፆ ጸትርበ□ል። እርሱም አድሮበት ሲመቸው ከ□ርሱ የሚከኘ የሚከረኘ ሰባት አጋንንትን ቷርቶ ኑ ከዚህ መልካም ቤት አለላችሁ ብሎ ጸሳትርበታል። እነዚያም ካ□ሩበት በኋላ ኃጢአትን እንጂ ጽድቅን አያሳስቡትም።ማቴ 12፥43-46።

ጱህም ጱታወቅ ዘንድ ሰው በዚህ □ለም ሲኖር አዳራሹን አስፍቶ ከብቱን አብዝቶ ሎሌውን ገረዱን አግብቶ ተዘጋጅቶ ተጠንቅቆ ሲኖር በምን በምን ምክንያት ተነስቶ ጠላት ተዋግቶ ድል ነሥቶት እጱን በ□ት ከብቱን በ□ግት ከያዘው በኋላ ጸ ቷላቱ ጸዊዊበ□ል እንጂ እርሱ አያዝዊበትም። ማቴ.12፥24-30። እንደዚህም ሁሉ ሰይጣን የሠለጠነበት ሰውነት በምግባሩ በሃጱማኖቱ አያዊዝበትም ሰይጣን እንደመራው ሰይጣን እንዳ ዘዘው ይኖራል እንጂ።

፭. ዝኒ ልማድ ውእቱ ለእመ ኢረከበ ንስቲተ ነቅዓ ኀበ ነፍስ ዘኩለን□ሃ □ትምት በሃይማኖተ እግዚአብሔር □በምፅባረ ጽድቅ ኢይቀርብ ኀቤሃ አላ ይነብር አፍኣ ድንጉፀ □ስከ ጁረ□ብ ሙባ□::

በምፅባር በሃይማኖት ግን □ትማ ጸያት እንደሆን ምናልባት ነቅዓ ኃጢአት ባገኝባት ብሎ □ቀቅ ብሎ ቁሞ ጁቷብቃ□ል እንጂ አይቀርባትም:: ከዚህም በኋላ እንስሳት አራዊት አዳም ካለበት ከገነት ደርሰው አቤቱ ጌታችን የምትበላንን □ጸረትህ ብላን የምትጠጣነን እያለብህ ጠጣን የምትጭነንንም እየጫንህ ተቀመጥብን እንደ □□ትህ አድርገን አሉት::

፮. □□ምዌ ሖሩ ሥጋውያን ወቦኡ ውስተ ገነት ወሰመ□ሙ በበአስማቲሆሙ □ጁቤሎሙ አዳም በከመ አንበቦ መንፈስ ቅዐ ስ ጸብዌ□□ሙ እምኮከበ ሰማይ ወእምኖነ ባሕር ሑሩ ዕትው በሰላም::

አዳምም እኔስ በገነት □አሉ አዝርዕት አትክልት ዕፅዋት ይበቁ ኛል::እናንተንስ ከሰማይ ኮከብ ከባሕር አሸዋ ከምድር ክንዋት ያብዛችሁ ያርባችሁ በየቦታችሁ ሄዳችሁ ተካበዐ ተ□ለዐ እርቡ ስቡ ብሎ መርቆ ሰደዳቸው::

ከዚህም በኋላ እንስሳት አራዊት ደርሰው ሲመለሱ ዲጸብሎስ ከመንገድ ቆይቶ እናንት ሥጋውያን እንኳን በደህና ገባችሁ ያ መሬ□ዊ ቴታችሁ ምን አላችሁ ለ□ርሱስ ምን ሰጥቶ□ል ምንስ ነስቶታል አላቸው::

፯. አልቦ ዘከልኦ ለአዳም □ም□ሕተ ሰማጁ □□ምላክለ ምትር ወኢምንተኒ ዘእንበለ አሐቲ ክን እንተ ሀለወት ውስተ ማዕከለ ገነት

እንስሳት አራዊትም እኛስ እግዚአብሔር ይመስገን ከብዛታች ንም አላነስንም ከቁጥራችንም አልጐደልንም □ርሱም ቴታችን በ□ቦታችሁ ሄዳችሁ ተካበዐ ተ□ለዐ □ርቡ ስቡ ብሎ መርቆ ሰደደን:: አንተስ ያለችሎታህ ያለባልንጀራህ እንዲህ ያለ ነገር መናገር ይገባሃልን እርሱንስ ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የተፈጠረውን ሁሉ ፍጥረት ግዛ ንዳ ብላ ጠጣ ብሎ ሰጥቶ ታል:: ከአንዲትም ክን በቀር የከለከለው የለም አሉት::

ዲያብሎስም ከዚያች ክን ብትበሉ ምን ትሆናላችሁ አላቸው ብሎ በተንኰል መረመራቸው:: እንስሳት አራዊትም ያችንማ ክን ብትበሉ የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ቶሃነመ እሳት ትወርዳላችሁ ብሏቸው አይነኳትም አሉት::

፰. □ጁቤ ዲያብሎስ መኑ ይወዲ ውስተ አፋሁ □ም□ቲ ቍንል ከመ ይኩን ስዱደ በከመ ተሰደድኩ አነ እመላእክት አብያጽየ::

ዲያብሎስም ከ□ያች ቍንለ በለስ ቆርፌ ማን ከአፉ ባ□ረቶል ኝና እኔ ከባልንጀሮቼ እንደተለ□ሁ □ርሱም ከፈጣሪው በተለ□ ልኝ፤ አንድም ከጥላ□ ሥር ክረአ ብሎ በ□ሮ□ ሹ□ ብሎ ማን በነገረልኝና እኔ ከገነት ወጥቼ እንደ ተሰደድሁ እርሱም ወጥቶ በተሰደድልኝ፤ አንድም እንስሳት አራዊት እንወጋዋለን ብለው ሲያሳድዱት ወድቆ በተሰበርልኝ፤ አውሎ ነፋስ ገፍቶ

በጣለልኝ፤ ትንሣኤ የሌለው አወዳደቅ በ□□ቀልኝ □ጸለ ጸ□□ ጸ□ርት ጹመረ።

፱. □እንዘ ከመዝ ይሄሊ ዲያብሎስ በጽሐት አርዌ ምድር እንዘ ትርውፅ በ፬ቱ እገሪሃ ከመ ትሑር ኀበ አዛም እግዚኣ።

ቴጸብሎስም እንዲህ እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ ያች □ባብ በአራት እግሯ ስትሮጥ ደረሰች።

፲. □ጹቤላ ቴጸብሎስ ለአርዌ ምድር አይቱ ተሐ□ሪ?
ዲያብሎስም አንች ወሬዛዊት በጎ ቆንጆ መድረሻሽ ወዴት ነው አላት።

፲፩.ወትቤሎ አሐ□ር ኀበ ሀሎ አዳም መስፍነ ኩሉ □ለም ከመ እትባረ□ □□ሰመጹ ስመ።
እርሷም ወደ ጌታዬ ወደ አዳም የሁሉ ንጉሥ ስም ልሰየም እሄዳለሁ አለችው። ቴጸቢሎስም እባክሽ እኔንም ይዘሽኝ ሂጅና አብሬሽ ሄጄ ተመርቄ ስም ተሰይሜ ልምጣ አላት።

፲፪.ወትቤሎ አርዌ ምድር ለቴጸብሎስ □□ ጹ□ል አዳም ነጽሮተከ እስመ አልቦ ዘይመስለከ በክፍአት።
እርሷም ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል፤ አዳም ጌታችን ብሩህ ንጹህ ነው። አንተ □ሥር/ቱስቋላ/ □ሉም/ጥቁር/ ነህ በማስከ ፋት የሚመስልህ የለም አለችው።

፲፫.□ጹቤላ ቴጸብሎስ ለአርዌ ምድር አነሂ ኢርኢኩ □ምአራዊት ዘይመስል ኪያኪ ለእመ ሀበርነ ክልኤነ ይጸድል አርአጸ□ በፀዳልኪ ወኢይትዓወቅ ዓሠሩ ለክፍዓትየ።

ዲያብሎስም ከዚህ ሁሉ ከሚወጣው ከሚወርደው በላህይና በደም ግባት በርዕይና በመልክ ከእንስሳት ከአራዊት አንቺን □ሚመስል የለም። አሁን እኔና አንቺ ባንድ ብንዋሀድ ብንተ ባበር □□ኔ ክፋት በአንቺ በጐነት ይሰወራል። የ□ኔ ጽሉምነት በአንቺ ብሩህነት ይጸትላል። □□ኾቴ □ሠሩ ምልክቱ አይገኝም አይታወቅምና ይዘሽኝ ሂጅ አላት።

፲፬.ወትቤሎ አርዌ ምድር □መሰ ይከውን ዘከመ ትቤ አንተ ንሑ ርኬ ወባሕቱ እስመ ዘተደመረ ምስለ ጽሉዕ ጽሉዓ ይከውን።

□ርሷም ጆህንን ከንቱ ውዳሴ ሲጸቀምሳት ጊዜ እንደ ተናገር ኸውስ ቢሆን መልካም ነው ነገር ግን ከጽሉም □□ለ □ሉም ከክፉ □□ለ □ፉ ነውና በአንተ □ፉት አዳም እኔን ጨምሮ ቢታላኝ ምን ይበጃኛል አለችው።

፲፭.□ጹቤላ □እቱኒ ሰማዕኪኑ ከመ ይጸልዓኒ ወሚመ በትሕዝብት እርሱም እኔን እንደጠላኝ ሰምተሻልን □ጹስ እንዲያው ጠርጥ ረሽ ነው አላት።

፲፮.ወትቤሎ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ አልቦ ፍቅር ማዕከሌክሙ እስከ ለዓለም።
እርሷም መስማትስ አልሰማሁም ነገር ግን ጨለማነትህ ከበር ባሮስ ጆፊ ልማል ብርሃንና ጨለማ ይስማማሉን እንደዚህም ሁሉ አንተና አዳምም እስከ ምፅአት ድረስ ስምምነት የላች ሁም አለች□።

፲፯.ወይቤላ ዲያብሎስ ለአርዌ ምድር ዘንተሰ ዝንጋዔ ኀድጊ እስመ ፍቅረ ዚአነ ኢየኃልቅ እስከ ለዓለም።

ዲያብሎስም እንዲህ ያለውን ዝንጋዔ ተዪው አሁንስ ቢሆን እርሱ ቢጠላኝ እኔ ግድ አለኝን ያንችና የኔ ተዋህዶ ግን እስከ ምጽአት ድረስ አያልቅም አላትና ይልቅ ይህን ተራራ ስንወጣ አንች ትሸከሚኝ ወይስ እኔ ልሸከምሽ አላት?

፲፮.ወትቤሎ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ አንተ ውረኒ አንሰ እደክም ወኢይክል ዕውርከ።

እርሷም እኔንስ ትከብደኛለህ አንተ ተሸከመኝ እንጂ አለችው

፲፱.ወሶበ በጽሑ ኀቡረ ማዕከለ ገነት ይቤላ ንዒ ውርኒ እስመ በጽሐ ሰዓተ ተባርዮ። መቅ. ወንጌል ገጽ 23።

ከዚህም በኋላ አርዌ ምድርና ዲያብሎስ በዚህ ስምምነት ተስማምተው ተማምለው የገነትን ተራራ ጨርሰው ከገነት መካከል ሲደርሱ ነዪ ፈንታሽን ተሸከሚኝ አላት።

፳. ወትቤሎ አርዌ ምድር ለዲያብሎስ ነዓ ተዐግን ላዕሌየ ወአመ አብሐኖ ቦአ እንተ ውስጠ አባላ።

እርሷም ፈንታዬስ ከደረሰ ና ልሸከምህ ነገር ግን እንዳትከ ብደኝ ቶሎ ብለህ ትወርድልኛለህ ብላ ብትፈቅድለት ዘሎ ከሜንቃዋ ላይ ተቀመጠ በሰውነቷ ሁሉ ተዋህደ።

፳፩.ወይቤላ ዲያብሎስ ለአርዌ ምድር እስመ ንኩ ለኪ አነ ከመ ነፍስ ወአንቲ ኩንኒ ከመ ሥጋ እምይእዜሰ ኢትትና ገሪ አንቲ ወአነ እትናገሮ ለመስፍነ ኩሉ ዓለም ቅድመ ዘይኤድሞ ወድኅረ ዘይሜርዎ እምገነት።

እርሱም እንግዲህ የአንቺ እና የእኔ ተዋህዶ እንደ ነፍስና እንደ ሥጋ ይሁን ከዚያም ከመስፍኑ ስንደርስ ለጊዜው ደስ የሚያሰኘውን ኋላ ግን ከገነት ነቅሎ የሚጥለውን እኔ አናግረዋለሁ እንጂ አንች አትናገሪው አላት።

ክፍል አራት

፩. ወበዘከመዝ ስንዕ ቦኡ ዲያብሎስ ወአርዌ ምድር ውስተ ገነት ወእንዘ ይጌጥዕ አዳም ለጸሎት እስመ መላእክት ይጠቅዑ መጥቅዓ ወሶበ ሰምዓ አዳም ዘንተ ቃለ ምስለ አዕዋፍ ወአንስርት ወዕፀዊሃ ለገነት ያቄርቡ ስብሐተ ለፈጣሪሆሙ በበጊዜሁ።

እንዲህም በአለ ሁኔታ ተስማምተው እባብና ዲያብሎስ በጊዜ ቀትር /ስድስት ሰዓት/ ሲሆን አዳም ካለበት ደረሱ አዳምም ጊዜያት ደርሶበት ለጸሎት ሲቸኩል ነበር። ጸሎቱስ ምንድር ነው ቢሉ መላእክት ጊዜያት አይተው መጥቅዕ /ደወል/ ይደውላሉ ከዚህም በኋላ በገነት ያሉ አእዕዋፍ አንስርት ከአዳም ጋር ጸሎተ ማኅበር ያደርጉ ነበር።

፪. ወይቤሎ ዲያብሎስ ለአዳም በአፈ አርዌ ምድር ሰላም ለከ ኦ አዳም ፈጣሬ ኩሉ ዓለም ወንጉሠ ኩሉ ዓለም በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌከ አነኒ መጻእኩ ኀቤከ ከመ ትስሚ ሊተ ስመ።

ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ በዚህች እባብ ተጭ ሂዶ እንዴት አለህ አዳም የዚህ ሁሉ ጌታ የዚህ ሁሉ ንጉሥ ከምድር በላይ ከሰማይ በታች ሌላ ፈጣሪ የለም። አንተ ነህ ፈጣሪ እኔም ይህን ሰምቼ እሰግድልህ አመሰግንህ ዘንድ መጥቻለሁ ብሎ የሐሰት ምስጋና አቀረበለት።

፫. ወይቤሎ አዳም ለዲያብሎስ ይኩን ስምከ ከይሲ ወባሕቱ አንስ ኢ ንኩ አምላከ አላ መሬታዊ አነ።

አዳምም ስምህ ከይሲ ይሁን አለው፤ ነገር ግን እኔ አምላክ አይደለሁም ሰማይን ምድርን እኔን መላእክትን የፈጠረ አምላክ አለ አለው።

ዲያብሎስም ባታውቅበት ነው እንጂ አምላክነትስ ተሰጥቶህ ነበር። ለመሆኑ ባልንጀራ አለህን ወይስ ብቻህን ፈጥሮሃል? አለው። አዳምም ሔዋን አለችኝ እንጂ አለው።

፬. ወይቤሎ ዲያብሎስ ለአዳም አይቴ ሀለወት ሔዋን ንግሥተ ኩሉ ዓለም ከመ እትአምኃ።

ዲያብሎስም አዳምን የዓለም ሁሉ ንግሥት ሔዋን ከወዴት አለች? አሳየኝና ተገናኝቻት ልሂድ አለው። አዳምም እርሷስ

ንግሥትም አይደለች የእግዚአብሔር ባሪያ ናት እንጂ፤ ያቻት ከዕፀ ሕይወት ሥር አለችልህ አለው።

፮. ወይቤላ ዲያብሎስ በአፈ ከይሲ ሰላም ለኪ ኦ ሔዋን ንግሥተ ኩሉ ዓለም ፈጣሪተ ኩሉ ዓለም ብእሲተ ንጉሠ ኩሉ ዓለም።

ዲያብሎስም በአፈ ከይሲ ተጭ ሄዶ እንዴት አለሽ ሔዋን የሁሉ እመቤት የሁሉ ንግሥት የሁሉ ንጉሥ ሚስት እኔም ይህን ሰምቼ እሰግድልሽ አመሰንግሽ ዘንድ መጣሁ ብሎ ሐሰት ምስጋና ከንቱ ውዳሴ ደረሰላት/አቀረበላት/።

እርሷም ነገሩ ደስ ብሏት ሳለ ሴቶች ውዳሴ ከንቱ ይወዳሉና እኔስ ንግሥትም አይደለሁ ሰማይን፣ ምድርን፣ እኛን፣ መላእክትን የፈጠረ አምላክ አለ አለችው። ዲያስሎስም ባታውቁ በት ነው እንጂ አምላክነትስ ተሰጥቷችሁ ነበር። ነገር ግን ከዚህ ዓለም ምን ሰጥቷችኋል? ምንስ ነስቷችኋል? ኑሯች ሁስ እንዴት ነው? አላት።

፯. ወትቤሎ ሔዋን ለዲያብሎስ ንሕነሰ ሀሎነ በትፍሥሕት ወበተድላ ወኢከልእነ ምንትኒ ዘእንበለ አሐቲ ዕፅ እንተ ሀለወት ውስተ ማዕከለ ገነት። ዘፍ ፫÷፩-፫

እርሷም ኑሯችንስ በተድላ በደስታ ነው። ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ ብሉ ጠጡ ግዙ ንዱ እዘዙ ብሎ ሰጥቶናል ከአንዲት ዕፅ በቀር የከለከለን ነገር የለም አለችው። ዘፍ 3÷1-3

ዲያብሎስም ያችን ዕፀ በለስ ብትበሉ ምን ትሆናላችሁ ብሏችኋል አላት። እርሷም ይህችን ቁዕለ በለስ ብትበሏት የሞት ሞት ትሞታላችሁ ከእኔ ትለያላችሁ ገሃነመ እሳት ትወርዳላችሁ ብሎናልና አንነካትም አለችው። ዘፍ 3÷3-4

፭. ወይቤላ ዲያብሎስ ለሔዋን መኑ ዘሞተ በእንተ መብልዕ መብልዕስ ኢይቀትል አላ ዘንተሰ ዘይቤ ከመ ኢትኩኑ አማልክተ ወኢታእምሩ ሠናየ ወእኩየ ወኢትፍጥሩ ካልአ ፍጥረተ። ዘፍ ፫÷፬-፭

መብልስ ያድናል እንጂ አይገድልም አንች ሞኝ መብል ማንን ገድሎ ያውቃል። ነገር ግን ከእኔ የተሻለ እንግዳ ፍጥረት ፈጥረው ፍጥረቴን ሁሉ ያስንቁታል ብሎ ተመቅኝታችሁ ነው እንጂ እውነት መብልስ የሚገድል ሁ አይደለም አላት። ዘፍ 3÷4-7

ሴቲቱም ዛፉ ለመብላት ያማረ እንደሆነ ለዓይንም እንደሚ ያስጐመጅ ለጥበብም መልካም እንደሆነ አየች። ዘፍ 3÷6-7

፮. ወይቤላ ዲያብሎስ ለሔዋን ኢትብልዒ ባሕቲተኪ እምዛቲ ቁጽል አላ ሰዲዮ ኀበ ምትኪ ውእቱ ያፍዕምኪ ወአንቲኒ አፍዕሚዮ ሎቱ። ዐቂ ከመ ኢይቅድምኪ ወአንቲኒ ኢትቅድሚዮ።

እርሷም አማልክትማ ከሆንን አሁኑ አንበላውምን አለችው። እርሱም በልቡናዋ እንደበላችው አውቆ ስትበዱውም ለብቻሽ

አትብዱ። ለቅመሽ ይዘሽ ሄደሽ በቀኝ እጅሽ ለእርሱ በግራ እጅሽ ለአንቺ በአንድ ላይ ጉረሱት። እርሱም ቀድሞሽ ቢበላ እርሱ አምላክ ይሆናል አንቺ ይቀርብሻል፤ አንቺም ቀድመሽ ብትበዱ አንቺ አምላክ ትሆኛለሽ እርሱ ይቀርበታልና በአንድ ላይ ጉረሱት አላት።

፱. ወሶበ ዓለው ትእዛዘ እግዚአብሔር አምላክ ኀደጎሙ ጸጋ እግዚአብሔር ወተሰልበ እምኔሆሙ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ። ዘፍ ፫÷፭-፯

እርሷም ለቅማ ይዛ ሂዳ በቀኝ እጇ ለእርሱ በግራ እጇ ለእራሷ አንድ ጊዜ ጉርሰው አላምጠው ሳይውጡት እንደ ክረምት ነጐድጓድ ተንጓጉቶ ጸጋቸው ተገፈፈ ክብራቸው አለፈ። በአርባና በሰማንያ ቀን የተቀበሉት ልጅነት ተነሣ ቸው ዕርቃን ለዕርቃን ተያዩ። ዘፍ 3÷7-8

፲. ወይቤ አዳም ምንተ ገበርክኒ አብእሲቶ ወይ ለነ አሌ ለነ ወረከበነ ወይሌ ዘለዓለም።

አዳምም ጉሮሮውን እንቅ አድርጐ ይ ወዬው አንች ሴት ምን አበላሽኝ ይሆን እንዴት ለዘላለም የማያልቅ መከራ አገኘኝ እያለ ምርር ብሎ አለቀሰ። አዳምም ጉሮሮውን እንቅ አድርጐ የያዘው ዛሬ በወንድ ልጅ ላይ ምልክት ሆ ቀርቷል።

፲፩.ወነሥአ አዳም እምዕፀ ገነት ከመ ይዝብጣ ለሔዋን ወደገና ወተመይጠ ምዕረ።

አዳምም ተቆጥቶ አልቀረም ከገነት እንጨት አንስቶ እማ ታለሁ ብሎ ሲል ዘልላ ከአትክልት ውስጥ ተሠወረች /ተሸሸገች/። አዳምም ተመለሰ እንጂ ተከታትሎ ገብቶ አልመታትም። ይህም ልማድ ሆ ቀርቷል። ዛሬ ሴቶች ከባሎቻቸው ተጣልተው ወደማጀት በገቡ ጊዜ በዚያ ልማድ ተመልሶ ይወጣል እንጂ ተከታትሎ ገብቶ አይማ ታም። እምቢ ብሎ ገብቶ ቢመታት ግን ይፈረድበታል እንጂ አይፈረድለትም።

አዳምም ሔዋንን መትቷት ቢሆን ሔዋንም በአበሳዬ ነው ብላ ተቀብላው ቢሆን ሁለቱም ንስሐቸው ይቀልላቸው ነበር። ለዚህም ምሳሌ ያስረዳል። እንደምን ቢሉ ሙሴ እስራኤልን ከግብጽ አውጥቶ በምድረ በዳ አሰፈራቸው እርሱም ወደ ደብረ ሲና ወጣ። እስራኤል ግን አሮንን፤ ሙሴን ምን እንዳገኘው አናውቅም ጠፋ አሁንም አንተ አማልእክት ሥራልን አሉት። አሮንም እስራኤል ክፉ ሰዎች ናቸውና በድንጋይ ወግረው ይገድሉኛል ብሎ እሽ ያላችሁን ብር ወርቅ ሰብስባችሁ አምጡልኝ ቢላቸው እስራኤል ወትሮ ገንዘብ ወዳጆች የነበሩት ሰይጣን አትግቷ ቸው ብር፣ ወርቅ፣ መሣሪያቸውን ሁሉ ሰብስበው አመጡ ለት። አሮንም እሳት ከበላው እኔ ምን ላድርግ እላቸዋለሁ ብሎ እሳት አንድዶ በእሳት ላይ ጣለው።

ያን ጊዜም በወይፈን በጊደር አምሳል ቀንዳቸው የወርቅና የብር ጅራታቸው የሐር አምሳል ያላቸውን ሁለት ዕንላተ ጣዖት /የጥጃ ምስል/ ሰይጣን አቆመላቸው፤ እስራኤልም ወንዶች ለወንዱ ጣዖት ሴቶቹ ለሴቲቱ ጣዖት ይሰግዱ ጀመር። ጌታም ሙሴ ሙሴ ብሎ ጠርቶ እስራኤል ወገ ችህ በድለውኛልና መቅሠፍት አምጥቼ ልፍጃቸው አለው። ሙሴም ብእሴ እግዚአብሔር /የእግዚአብሔር ሰው/ ነውና አቤቱ ጌታዬ እስራኤልንማ አንተ ካጠፋሃቸው ማን ያተር ፋቸዋል። አሁንም እነን ላከኝና በደለኛውን ልቅጣ አለው። ጌታም ከቀጣህማ አይህ የለምን ብሎ ሁለቱን ጽላቶች ሰጥቶ ሰደደው። ሙሴም ቢደርስ እስራኤል ፍሪዳ አርደው ጠጅ ጥለው ለጣዖት ሲሰግዱ አገኛቸው። ዘጸ 32÷1-20

ሙሴም ተቆጥቶ በሁለቱ ጽላቶች ሁለቱን ጣዖታት መታቸው ጽላቶቹም ጣዖቶቹም ተሰበሩ። ሙሴም ይህን ነገር የጀመረውስ ያደረገውስ ማን ነው አለ? እስራኤልም ሐሰተኞች ናቸውና እኛስ አንዳችም ነገር አላደረግንም አሉት። ሙሴም አዋጅ ነግሮ ሴቶችን፣ ወንዶችን ሰብስቦ ያን ጣዖት ስልቅ አድርጉ አሰልቆ በጥብሙ በአድራጊ ያድርገው ብሎ ቢረጨው ፍቅረ ጣዖት ያደረባቸው ሰዎች በከንፈራቸው የወርቅ ቀሰም እየተቀረጸባቸው ተገኘ። ሙሴም ያን ጊዜ ለፈጣሪው ቀንቶ ከእስራኤል ሦስት ሽህ በሰይፍ ቀጣ። ዘጸ 32÷28-29

፻፸፰

፲፪.ሶበሰ ዘበጣ አዳም ለሔዋን እም ሙ ንስሐ ለ፪ኤሆሙ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አመ ቀተሎሙ ለ፴፻ት እለ ስብ ላህም አፍቀሩ እስከ ይቤሎ አስተንፈስካ ለልብየ። ዘጸ ፴፪÷፳፰-፴።

ጌታም ሙሴን ልቤን አበረድሐት አስተነፈስሐት አሁንም የቀሩትን ምሬልሃለሁ ብሎ የአሰበውን መቅሠፍት መልሶለ ታል። ዘጸ 32÷28-30። እንደዚህም ሁሉ አዳም ሔዋንን መትቷት ቢሆን ሔዋንም በአበሳዬ ነው ብላ ብትቀበለው ንስሐቸው ይቀልላቸው ነበር።

፲፫.ወወፅአ ከይሲ ወቆመ ከመ ይርአይ ዘይከውን።

ከዚህም በኋላ አዳም ክብሩ ካለፈ ጸጋው ከተገፈፈ ዲያብ ሎስም ለአዳም ክብሩን ጸጋውን ቢሰጠውም ቢነሣውም አያለሁ ብሎ ከገነት ወጥቶ ከውጭ ቁሞ ያይ ጀመር።

፲፬.ወከዊ ፍና ሠርክ ወረደ እግዚአብሔር ምስለ ሠራዊቱ ወይቤ አይቴ ሀሎከ አዳም። ዘፍ ፫÷፱-፲

ይህ ነገር በጊዜ ቀትር ከተደረገ በኋላ በጊዜ ሰርክ ጌታ እልፍ አዕላፋት ወትዕልፊተ አዕላፋት መላእክትን ይ ወርዶ አዳም ከነበረበት ማዕከለ ገነት ደርሶ አዳም አዳም ወዴት ነህ አለው። ዘፍ 3÷9-10

፲፭.ወይቤ አዳም ሶበ ሰማዕኩ ድምፀከ እግዚኦ ፈራኅኩ ወተሀ ባዕኩ ውስተ ተክለ ገነት ተከዲንየ ቈፅለ በለስ።ዘፍ ፫÷፰-፲፩

አዳምም ጌታ በአምሳለ ሰብእ/በሰው አምሳል/ ጫማውን ተጫምቶ ሲመጣ ቴውን ሰምቶ ነበርና አቤቱ ጌታዬ በአምሳለ ሰብእ ስትመጣ ሰምቼ አፍሬ ጐስቁዬ ቅጠል ለብሼ ቅጠል ታጥቄ ከአትክልት ውስጥ ቁሜአለሁ አለው። ዘፍ 3÷8-11

፲፪.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም ምንተ ንከ ወመኑ ነሥአከ ዘወሀብኩከ አልባሰ ብርሃን። ዘፍ ፫÷፲፩-፲፪

ጌታም የሰጠሀህን የብርሃን ቀሚስ የብርሃን መጐናጸፊያ ማን ወሰደብህና እራቁቴን ሆኖለሁ ትለኛለህ ወይስ ከዚያች ቁዕለ በለስ በልተህላት ይሆንን አለው። ዘፍ 3÷11-12

፲፫.ወይቤ አዳም አንተ ዘወሀብከኒ ብእሲት ትንበር ምስሌየ ይእቲ አስሐተተኒ ወአብልዓተኒ ቁጽለ በለስ። ዘፍ ፫÷፲፪-፲፫

አቤቱ ጌታዬ ሆይ ያች አብራህ ትኑር ብለህ የሰጠኸኝ ሴት አሳተችኝ፤ ቁጽለ በለስን አብልታ ጸጋዬን አስገፈፈችኝ ክብሬን አሳለፈችብኝ አለው። ዘፍ 3÷12-13

፲፬.ወይቤላ እግዚአብሔር ለብእሲት አማንኑ አንቲ ገበርኪ ወቦኑ ባዕድ ዘነገረኪ። ዘፍ ፫÷፲፫-፲፬

ጌታም ሔዋን እውነት አንቺ አድርገሽው ይሆን ወይስ ሌላ የነገረሽ አለ? አላት። ዘፍ 3÷13-14

፲፬. ወትቤ ሔዋን አርዌ ምድር አስፈጠተኒ። ዘፍ ፫÷፲፫-፲፬

ሔዋንም አርዌ ምድር አሳተችኝ እንጂ እኔ ምን ላድርግ አለች። ዘፍ 3÷13-14

፳. ቀዳሚሰ ተሐውር በፅቱ እገሪሃ ወተአክል ዕጕለ ገመል ወዕፀብ ውእቱ አርአያሃ።

በዚህ ጊዜ ሦስቱን ረገማቸው። በፊት እባብን ረገማት ምን ብሎ ረገማት ቢሉ እባብ ቀድሞ እንዲህ አልነበረችም የግመል ወኀብሬ/ጊደር/ ታህል ነበረቺ፤ በአራት እግሯ ትሄድ ነበር። መልኳም ዕፁብ ድንቅ ነበር።

፳፩.ርግምተ ኩኒ እምኩሉ አራዊተ ምድር ሑሪ በእንግድዓኪ ወብልዓ መሬተ። ዘፍ ፫÷፲፬-፲፭

እባብንም ሲረግማት እንዲህ አላት ቁመትሽን አስረዝማ ከእንስሳት ከአራዊት አብልጬ ብፈጥርሽ አንቺ ከጠላቴ ከዲያብሎስ ጋር አንድ ሆነሽ ምክንያተ ስሕተት ከሆንሽ እርሱን ያመጣሽባቸው እግሮችሽ በሆድሽ ይግቡ መሬት ለብሰሽ መሬት በልተሽ ኑሪ ብሎ ረገማት። ዘፍ 3÷14-15

፳፪.አነ አስተጻርር ማዕከሌኪ ወማዕከለ ዘርአ ብእሲ ውእቱ ይቀጥቅጥ ርእሰኪ ወአንቲኒ ዕቀቢ ሰኰናሁ። ዘፍ ፫÷፲፭-፲፮

ባንቺና በሰው መካከል ፀብ ቂም በቀል አይለያችሁ። የሰው ልጆች ቢያገኙሽ ራስ ራስሽን ይቀጥቅጡ አንችም ስታገኛቸው እግር እግራቸውን ውጊያቸው አላት።ዘፍ 3÷15-16

፳፫.ወይቤላ እግዚአብሔር ለሔዋን በከመ አድመውኪያ ለእን ተኩ ዕፅ ከማሃ ድምዊ አንቲኒ ለለወርኑ። በሕማም ወበፃዕር ለዲ ወወሊደኪ ይኩን ምግባዕኪ ኀበ ምትኪ ወውእቱ ይቅንይኪ ለዓለም። ዘፍ ፫÷፲፮-፲፯

እባብን ከረገማት በኋላ ሔዋንን ረገማት። ምን ብሎ ረገማት ቢሉ ያችን ዕፀ በለስ ቈርጠሽ እንዳፈሰስሻት በእየወሩ ደምሽ ይፍሰስ። በሕማም በመከራ ውለጅ ወልደሽም አትመረሪ ወደባልሽ ተመለሽ ብሎ ረገማት። ዘፍ 3÷16-17

ከዚህም ቀጥሎ እግዚአብሔር ሔዋንን ከረገማት በኋላ አዳምን ርግማን ተቀበል አለው። አዳምም አቤቱ ጌታዬ እኔ ከነገሩ ያልነበርሁ ከምክሩ ያልተጨመርሁ ሔዋን በአመጣቺው እዳ አኔ እንዴት ርግማን ልቀበል አለው። ጌታም አዳም ሆይ ሥጋዋ ከሥጋህ አጥንቷ ከአጥንትህ ነፍሷ ከነፍስህ ተከፍሎ ተፈጥራለችና አይቀርልህም ተቀበል አለው። አዳምም አቤቱ ጌታዬ ሆይ ጌታና ሎሌ ተሟግቶ ድንጋይና ቅል ተማቶ እንዲሉ ሁሉ እኔ ከአንተ ጋር ተሟግቼ እችላለሁን ብሎ ርግማኑን በትህትና ተቀበለ።

፳፬.ኦ አዳም መሬት አንተ ወትገብዕ ውስተ መሬት።ዘፍ ፫÷፲፱-፳

ሲረግመውስ ምን ብሎ ረገመው ቢሉ አዳም እኔ ቀድሞ በመንፈስ ቅዱስ አክብሬ በብርሃን ሸልሜ ብፈጥርህ ነው እንጂ ቀድሞ መሬት ነበርህ አሁንም ተመልሰህ መሬት ግባ ብሎ ረገመው። ዘፍ 3÷19-20

፳፭.ብላዕ በሀፈ ገጽከ ኅብስተከ፤ ሶክ ወአሜከላ ይብቁልከ ወርግምተ ትኩን ምድር በተግባርከ። ዘፍ ፫÷፲፯-፲፱

አዳም እኔ እንዳትወጣ እንዳትወርድ እንዳትማስን የምትበላ ውን የምትጠጣውን አንድ ጊዜ አዘጋጅቼ ብፈጥርህ አንተ

አምላክነቴን ከፈለግህ እየወጣህ እየወረድህ እየማሰንህ ብላ አሳብህ በምግብህ ይሁን። ምድርህ እሾህ አሜከላ ያብቅል ሆድህ ወስፋት ሶ ያብቅል እግርህን እሾህ ሆድህን ወስ ፋት እየወጋው ስትሣቀቅ ኑር ብሎ ረገመው። ዘፍ 3÷17-19

፳፮.ወሶበ ሰረብካሃ ለጽዋዓ ሞት መራር ለትርዓድ አባልከ ወት ትመሰው ከመ ሰምዕ ወእምድኅረ ይቤሎ ዘንተ እግዚአብሔር ለአዳም። ርዕደ አካሉ ወተመስወ ኩለንታሁ።

ዳግመኛም አዳም ሆይ ይህችን ጽዋዕ ሞት ስትቀምሳት አካልህ ይራድ እጅህ እግርህ ይንቀጥቀጥ አለው። ከዚህም በኋላ አካሉ ራደ እጁ እግሩ ተንቀጠቀጠ እንደ ሰም ቀለጠ። ቀድሞ አካሉ እንዲህ አልነበረም እንደፋና የበራ እንደ ብርሌ የጠራ የማይወጋ የማይበጣ ሽንት አሠር የማይወጣው ጥሩ አካል ነበረው።

የሚበላውም የሚጠጣውም በእሳት ላይ እንደ ጣሉት ሰም እየቀለጠ ይቀር ነበር። ይህም ይታወቅ ዘንድ ቅዱሳን በዚህ ዓለም ሲ ሩ በቅተው እየበሉ እየጠጡ ሽንት አሠር የላቸ ውም። እመቤታችንም በዚህ ዓለም ስድሳ አራት ዘመን ስት ር፤ ጌታም ክብር ምስጋና ይግባውና በዚህ ዓለም ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ሲ ር እየበሉ እየጠጡ ይህ ሁሉ አልነበረባቸውም።

፳፯.ወ ነ ሰብአ ከማነ ዘእንበለ ኃጢአት ባሕቲታ።

ከኃጢአት በቀር እንደኛ ሰው ሆነ እንዳለ ቅዱስ ኤፍሬም

፳፰.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም ወይኬ አዳም አመ ተጸዋዕከ ውስተ መቃብር ትወርድ ነፍስከ ውስተ ሲኦል ወትከውን ገብሮ ለዲያብሎስ ወትሣቀይ በህየ ወኢትወፅእ ዘእንበለ ጊዜሁ።

እስከዚህ የሥጋው ርግማን ነው። ከዚህ ቀጥሎ ግን የነፍሱን ርግማን ነው። እግዚአብሔር አዳምን በነፍሱ ረገመው ምን ብሎ ረገመው ቢሉ አዳም ይህስ የሥጋ መከራ አላፊ ነው አላቂ ነው። ደግሞም በነፍስህ የማያልፍ የማያልቅ ብዙ መከራ አለብህና ርግማን ተቀበል አለው።

አዳምም አቤቱ ጌታዬ ነፍሴማ የአንተ እድል ፈንታህ ጽዋ ተርታህ አይደለችምን እንዴት ርግማን ልቀበል አለው። ጌታም አዳም እኔ ነፍስና ሥጋ አንድ ሁነው ቢመጡብኝ አንድ አድርጌ እቀበላለሁ እንጂ ለየብቻ እቀበላለሁን አይቀ ርልህምና ተቀበል አለው። አዳምም ርግማኑን በአኰቴት ወይም በጸጋ ተቀበለ። ሲረግመውስ ምን ብሎ ረገመው ቢሉ አዳም ሥጋህ መቃብር ስተገባ ነፍስህ ደግሞ ሲኦል ትውረድ ከዚያም ወርዳ በዲያብሎስ እጅ ትያዝ በሲኦል ትጋዝ ብዙ መከራ ብዙ ሥቃይ ትቀበል የዲያብሎስ ባሪያ ተገዥ ትሁን ከዚያም ካለቀኗ አትውጣ አለው።

ዳግመኛም አዳም እኔ በመንፈስ ቅዱስ አክብሬ በብርሃን ሸልሜ ብፈጥርህ አንተ አምላክነቴን ከፈለግህ ልብስህ ዳባ ይሁን ያም እያለቀ እያደፈ ዘለዓለም ስትሣቀቅ ኑር ብሎ

ረገመው። እንዲህ ብሎ ረግሞ አውሬ የሰበረው እንስሳ ነበረ የዚያን ቁርበት አለበሰው። ይህም ሐሰት ነው ያን ጊዜ ዳባ ተፍቆ ቁርበት ተዘፍቆ አልነበረም ያለበሰውስ ግምጃ ነው።

ስለምን ግምጃውን ዳባ አለው ቢሉ በቀደመ ልብሱ በዚያ የብርሃን መጐናጸፊያ አንጻር አይቶ ግምጃውን ዳባ አለ እንጂ፤ ያለበሰውስ ግምጃ ነው። ያን ጊዜም ግምጃ ተሠርቶ ተሰፍቶ አልነበረም ዳባ ያለውስ የገዛ ቁርበቱን ነው። ስለምን የገዛ ቁርበቱን ዳባ አለው ቢሉ አካሉ እንዲህ አልነበረም እንደፋና የበራ እንደ ብርጭቆ የጠራ የማይወጋ የማይበጣ ሽንት ዓሠር ደም ወዝ የማይወጣው ጽሩይ አካል ነበረው።

፳፱.ወይኩን ልብስከ አነዳ። ዘፍ ፫÷፳፩-፳፫

ወእምዝ አልበሶሙ አዕዳለ ዘማዕስ። ኩፋ ፬÷፳፬-፳፭

ልብስህ ዳባ ይሁን ብሎ በረገመው ጊዜ ግን አጥንቱ ከጅማቱ ሥጋው ከቁርበቱ አንድ ጊዜ የሚገፈፍ ሆነ።

ክፍል አምስት

፩. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም ፃዕ እምገነተ ተድላ ወረድ ውስተ ምድር ኀበ ይትበዓሱከ እንስሳት ወአራዊት ኀበ አልቦ ዕረፍት ዘእንበለ መከራ ወኢፍሥሐ ዘእንበለ ኀዘን አሐተ ሰዓተ።

ጌታም አዳምን እንግዲህ ጸጋህ ካለፈ ክብርህ ከተገፈፈ በኋላ በዚህች ጸጋ ክብር ካለባት ከገነት መ ር አይገባህምና ከመከራ በቀር ዕረፍት ከኀዘን በቀር ደስታ ወደ ሌለበት ምድር ውረድ አለው። ከዚያም ወርደህ ከአራዊት ከእንስሳት ጋር ከአጋንንትም ጋር ተጣላ ተዋጋ ባላጋራ ይሁኑህ አለው።

፪. እፎ ይትከሀለኒ እግዚእየ እትበዓስ ምስለ አጋንንት ረቂቃን ይክልኑ ይትበዓስ ሣዕር ምስለ እሳት ወእሳት ምስለ ማይ።

አዳምም አቤቱ ጌታዬ እንስሳት አራዊት ግዙፋን ናቸው ታይተው ይመጣሉ ቢወጓቸው ይሞታሉ እንደ እኔ መሬታ ውያን ናቸው። ከአጋንንት ከረቂቃኑ ጋር መጣላት እንዴት ይቻለኛል። ሣር ከእሳት ጋር እሳት ከውኃ ጋር መጣላት ይችላልን አለው።

፫. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም ይመስለከኑ ዘንተ ገነተ ዘነደገ ለከ አቡከ ርስተ ወሚመ ዘተሣየጥ በወርቅከ አ ኑ አነ ቀዲሙ ዘወሀብኩከ።

ጌታም አዳምን ይህችን ገነት ርስት ትሁንህ ብሎ የሰጠህ ሌላ ጌታ አለን ወይስ አንተ በወርቅህ ገዝተሃታልን ቀድሞ የሰጠሁህ እኔ አይደለሁምን አሁንስ ውረድ ብዬ ሳዝዝህ ውረድ እንጂ። ጥንቱንስ መወረድህ ለመከራ ነው እንጂ ለደስታ ነውን አለው።

፬. ወአመ አውፅአሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ውስተ ገነተ ተድላ በከዩ አዕዋፍ ወአንስርት ወዕፀዊሃ ለገነት እንዘ ይብሉ ወይኬ ለነ አጋዕዝቲነ ወመሳፍንቲነ መኑ ሠረወክሙ እማዕከሌነ ንሕነሰ አቅረብነ ለክሙ ፍሬ አጥባቲነ ዘይጥዕም እመዓር ወሦከር አንትሙሰ መነንክሙ ዘንተ ወአብደርክሙ ትብልዐ ፍሬሃ ለዕፀ ሞት መኑ መከረክሙ ወመኑ ነገረ ክሙ ዘንተ።

ከዚህ በኋላ አዳምና ሔዋን ከገነት ወጥተው ሲሄዱ ቅጠል ለብሰው ቅጠል ታጥቀው እጃቸውን በራሳቸው ላይ ጭነው ወዬው ሀገራችን ወዬው ተድላችን እያሉ እያለቀሱ ሲወርዱ በገነት ያሉ አዕዋፍ አንስርት ወዬው የገነት መኳንቶች መሳፍንቶች ከዚያ የብርሃን መጋረጃ ማን አስወጣችሁ ከመካከላችንስ ማን ነው የለያችሁ የነጠላችሁ እያሉ ተከተሏቸው። ዕዕዋቱም እኛስ ከማር ከወተት የሚጣፍጥ የጡታችን ፍሬ አቅርበንላችሁ ነበር እናንተ ግን ይህን ትታችሁ ያችን ሞት ያለባትን የእንጨት ፍሬ በልታችሁ ይህ ሁሉ መከራ አገኛችሁ። ይህንን የመከራችሁ የነገራችሁ ማን ይሆን እያሉ እያለቀሱ ሸኝተዋቸው ተመለሱ።

፮. ወባሕቱ እግዚአብሔር ይሣሃልክሙ በሣህሉ ወያጽግብክሙ በብዕሉ ወያብዕክሙ ውስተ ርስቱ ዘለዓለም በሰላም።

ከዚህም በኋላ የአዳምና የሔዋን ከገነት መውጣታቸው ቁርጥ ሆ በታወቀ ጊዜ አዕዋፍ አንስርት ዕፅዋት በባለጸግነቱ ይመግባችሁ በቸርነቱ ወደ ዘለዓለም ርስቱ ይመልሳችሁ ብለው ሸኝተዋቸው ተመለሱ፤ ይህም ልማድ ሆ ቀርቷል። ዛሬ ሰው ከአገሩ ተሰዶ ሲሄድ ደህና ያግባህ በደህና ይመልስህ ብለው ሸኝተውት እንደሚመለሱ ሁሉ።

፯. ወአዘ እግዚአብሔር ለሱራፊ መልአክ ዘውስተ እዴሁ ሰይፈ እሳት እንተ ትትመያየጥ ወዓቀሞ በአንቀጸ ገነት ከመ ኢይግባዕ አዳም ተሀቢሎ። ዘፍ ፫÷፳፬
ከዚህም በኋላ ጌታ አዳምን ተደፋፍሮ ገነት እንዳይገባ ብሎ ሱራፊ የሚባል መልአክ ሰይፉን አስመዝ በገነት ደጅ አጋፋሪ አቆመበት። ዘፍ 3÷24

፯. ወይቤ አዳም ወይ ሊተ አሌ ሊተ እንዘ ንጉሥ አነ ንኩ ሥዑረ ወእንዘ ባዕል አነ ንኩ ነዳየ ወእንዘ ጻድቅ አነ ንኩ ኃጥአ ወእንዘ ልዑል አነ እምልብሰ ብርሃን ንኩ ዕሩቀ።

አዳምም ወዮልኝ ወዮታ ይገባኛል እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

ቀድሞ እንስሳት አራዊት በመንገድ እየቆዩ ብላን ጠጣን ይሉት ይሰግዱለት የነበረ እንበላሃለን እንወጋሃለን እያሉ ይፈልጉት ጀመር፤ አዳምም መከራ ቢጸናበት የክረምት

ዝናም ያህል እያለቀሰ ከአንዱ ዱር ወደ አንዱ ዱር፣ ከአንዱ ዋሻ ወደ አንዱ ዋሻ፣ ሲ ር አይቶ የእግዚአብሔር መልአክ መጥቶ አዳም ተው መከራህ እንዲህ በቶሎ የሚያልቅ አይደለም ብሎ ደብር ቅዱስ ወደሚባል ተራራ ወስዶ አ ረው።

፰. ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ኀዘ ለአዳም ይቤሎሙ ለመላእ ክቲሁ እመሰ ነ ልቡ መጠነ ሰማይ ወምድር ሊተኒ ሀለወተኒ እሳት ዘኢያገምርዋ ፫ቱ ሰማያት።

ጌታም መላእክትን የዚህ የዲያብሎስን ክፋት ታዩታላችሁን ቀድሞ ከሠራው ሥራ የዛሬው ይበልጣል። ይህ ሁሉ የአዳም መከራ የመጣ በርሱ አይደለምን ምን ላድርገው ፍረዱ አላቸው መላእክትም አቤቱ ጌታችን የዲያብሎስማ ክፋት ከሰማይና ከምድር እንዲበልጥ እናውቅ የለምን አሉት። ጌታም ክፋቱስ ከሰማይና ከምድር ከበለጠ ሰማይና ምድር ሦስቱ ሰማያት የማይችሏት እሳት አለችኝና ከዚያች አግብቼ እቀጣዋለሁ አላቸው።

፱. ወአዘ ሙ እግዚአብሔር ለ፬ቱ መላእክቲሁ ጽኑዓን ወኃያ ላን ወይቤሎሙ ዕሥርዎ ለዲያብሎስ በ፭፻ ፻ ሰናስለ እሳት ። በ፭፻ ፻ መዋቅሕተ እሳት። በ፭፻ ፻ ስጉንጥረ እሳት በ፭፻ ፻ መሐፒለ እሳት ወዕሥሩ እደዊሁ ወእገሪሁ ምስለ ክሣዱ ወረስይዎ ዓምደ ለገሃነም ከመ ኢይፃዕ እስከ ለዓለም።

ጌታም እንዲህ ብሎ አልቀረም ከመላእክት አራት ኃያላኑን ጽኑዓኑን መርጦ አንሥቶ ሂዱ ዲያብሎስን በአምስት መቶ ሺህ የእሳት ሰንሰለት በአምስት መቶ ሺህ የእሳት ችቦ በአምስት መቶ ሺህ የእሳት ዛንጀር በአምስት መቶ ሺህ የእሳት መሐፒል አምጥታችሁ እጁን ከእግሩ እግሩን ከአንገቱ አሥራችሁ በገሃነመ እሳት ተክላችሁ እንደ አምድ እንደ ግንድ ገልብጣችሁ ለዘለዓለም እንዳይወጣ አድርጋችሁ ተውት ብሎ አዘዘ።

፲. ወካዕበ አዘ ሙ እግዚአብሔር ለፀቱ መላእክት ጽኑዓን ወኃያላን እንዘ ይብል ዕሥርዎሙ ለሠራዊተ ዲያብሎስ ወደምርዎሙ ምስሌሁ።

ዳግመኛም ጌታ ሠራዊቱንም እንደርሱ አድርጋችሁ በገሃነም ዙሪያ አስፍሩለት ብሎ ለአራቱ ጽኑዓን ኃያላን መላእክት አዘዛቸው።

፲፩.ወሰአለ ዲያብሎስ ኀበ እግዚአብሔር እንዘ ይብል እለ ያፈቅሩኒ ወይገብሩ ትእዛዝየ ይትልውኒ።ፎኛ መቃብ ፩÷፲፯-፲፰

ዲያብሎስም አቤቱ ጌታዬ እኔ ከአዳም የበለጠ በደል ምን በደልሁና ብቻዬን ታወርደኛለህ አሁንም ከአዳም ልጆች እኔን ያፈቀሩ አብረውኝ እንዲወርዱ አድርግልኝ ብሎ ለመነው። 3ኛ መቃብ 1÷17-18

፲፪.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለዲያብሎስ ዘአፍቀሩሰ ኪያከ ይትልውከ ባሕቱ በስምየ እከው ሙ ረዳኢ ከመ ኢታስ ፍጦሙ አንተ። ፫ኛ መቃብ ፩÷፳፪-፳፫

ጌታም እንዳታስታቸው እንዳትሸፍጣቸው በስሜ እረዳቸዋ ልሁ እንጂ ከእኔስ አንተን ከወደዱ ይሁኑልህ አለው። 3ኛ መቃብ 1÷22-23

፲፫.ወይቤሎ ዲያብሎስ ለእግዚአብሔር ፍታሕ ሊተ ፩ደ ጾታ እምሠራዊትየ ከመ ይትፋተንዎሙ ለፍቁራኒከ።

ዲያብሎስም እኔ ከዚያ ሆኜ እንዳልፈታተን ከሲኦል እሳት ታሥሬ ወድቄአለሁ። አሁንም አንዱን ነገድ ፍታልኝና ከዚያ ሆነው እየተፈታተኑ የእኔን ጠላቶች የአንተን ወዳጆች መላእክቶችህ ወደ አንተ ያምጡልህ፤ የእኔን ወዳጆች የአንተን ጠላቶች ሠራዊቶቼ ወደ እኔ ያምጡልኝ አለው።

፲፬.ወእምዝ ፈነዎሙ ዲያብሎስ ለሠራዊቱ ውስተዝ ዓለም ከመ ይትፋተኑ ወይትዓቀብዎሙ ለአጽራረ እግዚአብሔር።

በዕለተ ረቡዕ የዲያብሎስ ሠራዊቶች ከሦስት ተከፍለው ነበር። ሲሶው ይሆን አይሆን ብለው የተጠራጠሩት ናቸው። ሲሶው አንተ ከፈጠርህ እኛም እንፈጥራለን ያሉት ናቸው። ሲሶው በአማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው የሰገዱለት ናቸው። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በአማን/በእውነት/ ፈጣሪ ነህ ብለው የሰገዱለትን ፈታለት። ሲፈታለትም ጊዜ

በዚህ ዓለም በሣሩ በእንጨቱ በውኃው በድንጋዩ በአዝርዕቱ በአትክልቱ በምሥራቅ በምዕራብ በሰሜን በደቡብ በየአለ ቃው ሹሞ ሰደደ። እነዚያም ወደዚህ ዓለም መጥተው ክደው ሲያስክዱ ስተው ሲያስቱ የሚ ሩ አጋንንት እነዚህ ናቸው።

፲፭.ወበእንተዝ ይቤ ነቢይ ከመ ኢይትዓፀው እለ ፍቱናን ከመ ብሩር ጽሩይ ንጡፍ ወፍቱን እምድር ዘአፅረይዎ ምስብዒተ መዝ ፳፩÷፮-፯

በምድር ላይ እንደተፈተነ ሰባት ጊዜ እንደተጣራ ብር፤ መዝ 11÷6-7

፲፮.ከመ ወርቅ ዘይትፈተን በምንሐብ ፈተ ሙ ወከመ ጽንሐሓ መሥዋዕት ተወክፎሙ ዝኬ በእንተ ጻድቃን እለ ይደልዎሙ ጥበብ ፫÷፭-፯

ዛሬ ብር ወርቅ በከውር ሆ በእሳት ተፈት ጽሩይነቱ ሲታወቅ ለንጉሥ እንደሚቀርብ ሁሉ፤ የአዳም ልጆችም ስመ ሥላሴን አጋዥ ጠበቃ ይዘው ከፀብዓ አጋንንት ተዋግ ተው ድል ካልነሱ መንግሥተ ሰማያትን የሚገባባት የለም ብሎ ነቢዩ ተናገሯል። ጥበብ 3÷5-7

፲፯.አልቦ እምደቂቀ አዳም ወሔዋን ዘይበውዕ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ዘእንበለ ሕጻናት ባሕቲቶሙ።

ከአዳም ልጆች ስመ ሥላሴን አጋዥ ጠበቃ ይዘው ከፀብዓ አጋንንት ተዋግተው ድል ካልነሱ ከሕጻናት በቀር መንግሥተ ሰማያትን የሚያገኛት የለም።

፲፮.ወይቤሎ ዲያብሎስ ለእግዚአብሔር እመሰ ወሀብከኒ እምደ ቂቀ አዳም እለ አፍቀሩኒ ዘኢተፈትነ እምኔየ በ፡ነቤሆሙ ኢይበውዕ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እስመ አልቦ አድልዎ በ፡ነቤከ።

ዲያብሎስም ጌታን አቤቱ ጌታዬ ከአዳም ልጆች እኔን ያፈቀሩኝን ከሰጠ፡ኸኝ ወዲያ በአንተ ዘንድ ሁለት ነገር አድልዎ የለምና አታድላብኝ ብሎ ነገሩን አጸና።

፲፯.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም ሰማዕከኑ ዘይቤ ዲያብሎስ ጸላኢከ ተጋደል ፈድፋደ ወጽናዕ በምልዓ ዕድሜከ።

ጌታም አዳምን ጠላትህ ዲያብሎስ ያለህን ሰማ፡ኸውን አሁንም በእኔ ዘንድ ሁለት ነገር አድልዎ የለምና እስከ ጊዜህ ድረስ ጠንክረህ ተዋጋ ተጋደል አለው።

፲፰. ወይቤልዎ አዳም ወሔዋን ንሕነሰ አላግዒከ በልዓነ ነምር ወለአርጋቢከ ነሥአነ አንቄ። ወረከበነ ለአልህምቲከ አንበሳ ዐቢይ ሰበረነ ወዘርዘረ አዕፅምቲነ።

አዳምና ሔዋንም አቤቱ ጌታችን እኛስ የሰጠ፡ኸንን እህል በልተን የሰጠ፡ኸንን ውኃ ጠጥተን ከመ ር በቀር ምን እናውቃለን። አሞራ ይነጥቀናል፣ አንበሳ ይሰብረናል፣ ነብር ያንቀናል እንጂ አንችልም አሉት።

ክፍል ስድስት

፩. ወይቤልዎ አዳም ወሔዋን ተዘከር እግዚኦ ፅዕለተነ ወኃፍረ ተነ ነዋ ነሥአነ ውኂዘ ሲኦል ወተርኅወ ለነ አንቀጸ ሲኦል ፍጡነ ይርከበነ ሣህልከ ለዓለመ ዓለም አሜን። ወነበሩ በዝንቱ ጸሎት እንዘ የኃዝኑ በንስሐ እስከ ይትጌመድ ሥጋሆሙ።

ዳግመኛም አዳምና ሔዋን አቤቱ ጌታችን እነሆ እኛን የሲኦል ሙላት ዋጠን፣ የሲኦል አንቀጽ ተከፈተብን፣ አንተ ግን ይህን መከራችን አይተህ ፈጥነህ ይቅር በለን እያሉ አጥንታቸው እስኪከሰክስ ሥጋቸው እስኪቄረስ ደማቸው እስኪፈስ ድረስ እያዘኑ በደብር ቅዱስ ተቀመጡ።

አዳምም ሔዋንን ከዚህ እህል እየበላን ውኃ እየጠጣን የጸለይነው ጸሎት ከእግዚአብሔር ዘንድ አልደረሰልንምና ከእህል ከውኃ ተለየተን ለየብቻ ሆነን አርባ ቀን ሱባኤ እንግባ አላት። ሔዋንም እሽ ብላ እርሱ ከአንዱ ባሕር እርሷ ከአንዱ ባሕር ገቡ። በገቡ በሠላሳ አምስተኛ ቀናቸው፦

፪. ወመጽአ ሰይጣን በአምሳለ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ ለአዳም ናሁ ተሰምዓት ጸሎትከ ወገዳርከ ቅድመ እግዚአ ብሔር ነዋ ፈነወኒ ከመ አብፅኅሙ ውስተ ገነት።

ዮ፯፩

ዲያብሎስ መልአከ እግዚአብሔር መስሎ መጥቶ አዳምን ይህ ሁሉ ጸሎትህ ጋርህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ደርሶልሃልና ገነት አግባቸው ብሎ ሰዶኛል። ሔዋንን ጥራት ልውሰዳችሁ አለው።

፫. ወተጋደሎ አዳም ለዲያብሎስ እንዘ ይብል አንሰ ኢይወፅእ ዘእንበለ እፈጽም ፶ ዕለተ እስመ ብፅዓት ብየ።

አዳምም እኄስ ያሰብኩት ቀ ና አርባ ቀን ነውና ያንን ሳል ጨርስ አልወጣም ብሎ ተከራከረው።

፬. ወይቤሎ ዲያብሎስ ለአዳም ለእመ መሀረከ እግዚአብሔር አንተኑ ኢትምህር ርእሰከ ቅድመኒ በላዕከ እምዕፅ ዘኢ አዘዘከ እግዚአብሔር ወ ንከ ለመከራ።

ዲያብሎስም አንተስ ቀድሞም ትዕቢተኛ በደለኛ ነህ። በፊት አትብላ ያለህን በለስ በልተህ ከገነት ወጣህ ከክብርህ ተዋረ ድህ አሁን ደግሞ እርሱ ቢምርህ አንተ ራስህን አልምርም ትላለህ። አሁንም እኄ ትቻችሁ መሄዴ ነው። እናንተም የሰይጣን መጫወቻ ሆናችሁ መቅረታችሁ ነው። ነገር ግን ሔዋን የት ናት አሳየኝና ተገናኝቻት ልሂድ አለው። አዳምም እኄ ንዴት መከራ ቢበዛብኝ ክብር ጸጋ ይበዛልኛል እንጂ ምን ይቀርብኛልና፤ ሔዋንም ያቻት ከዚያ አለችልህ አለው።

፭. ወቦአ ሰይጣን ኀበ ሔዋን ወሶበ ይቤላ ንዒ ዋዒ ወፅእት ፍጡነ እስመ ገራህቱ ይእቲ ወነሥአ ከመ ክንፈ ጉዛ።

ዲያብሎስም ሔዋን ከአለችበት ሄዶ ሔዋን ሔዋን ብሎ ጠራት እርሷም የጥንት ማሳው ናትና አልተከራከረችውም እንደ ጭላት አሞራ መዘዝ ብላ ወጣች።

ዲያብሎስም ስትወጣለት ጊዜ ታይዋለሽ የባልሽን ነገር ቀድሞ አትብላ ያለውን ዕፅ በልቶ ከክብሩ ተዋረደ ከገነት ወጣ። አሁን ደግሞ ገነት አስግባቸው ብሎ ቢልከኝ አይሆ ንም አለ። እኔም እንግዲህ አልመጣም ትቻችሁ መሄዴ ነው እናንተም የሰይጣን መጫወቻ ሆናችሁ መቅረታችሁ ነው። ስለዚህ ይህን ነገር እወቂበት አላት።

እርሷም አዳም የዋህ ነው አታውቀውም እንጂ አሁንም የእርሱ ነገር አይጐዳም ብላ ወደ አዳም ይዛው ሄደች። ሄዳም አዳም እንዲህ ያለውን ነገር ለምን ታደርጋለህ፤ ጥንቱንስ ሱባኤ መግባታችን እንዲምረን አይደለምን። እንኳን በሠላሳ አምስት ቀን በሦስት በአራት ቀን ቢምረን አይቻለውም ትላለህን። አሁንም እባክህ ከዚህ መልአክ ተለይተን አንቅር አለችው። አዳምም በሔዋን መንገድ ድል መነሣት ልማዱ ነውና እሽ እንዳልሽው ይሁን አላት።

፮. ወወሰዶሙ ዲያብሎስ ለ፪ኤሆሙ ወአብጽሖሙ ኀበ እግረ ገነት ወይቤሎሙ አእመርክሙኒኑ መኑ አነ።
ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ ፊት ፊት አዳምና ሔዋን ከኋላ ኋላው ሲሄዱ ከእግረ ገነት ደረሱ ዲያብሎስም እኔ ማነኝ አወቃችሁኝን አላቸው።

፯. ወይቤሎ አዳም ለዲያብሎስ አ ኑ አንተ ትቤ መልአከ እግዚአብሔር አነ ንሕነሰ ኢነአምረከ፡፡
አዳምም መልአከ እግዚአብሔር ገብርኤል ነኝ አልኸን እንጂ እኛ የት እናውቅሃለንና አለው፡፡

፰. ወይቤሎሙ ዲያብሎስ ለአዳም ወለሔዋን አነ ውእቱ ዘአው ጻእኩክሙ እምገነተ ተድላ ወተናገርኩክሙ በአፈ ከይሲ ወይእዜኒ ጠሰይክዋ ለንስሐክሙ ወ ንክሙ ኅጉላነ ወቀበ ፅክሙ ተስፋ ዘለዓለም፡፡
ዲያብሎስም እኔማ እኔ ነኛ ቀድሞ አትብላ ያለህን በለስ አስበልቼ ከክብርህ አዋረድኩህ ከገነት አስወጣሁህ፡፡ አሁንም ፈጣሪዬን እፈልጋለሁ ብለህ ቀ ና ብትገባ ናብሎሃል ብዬ አስተጓጐልሁህ ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ተስፋ የለህም ብሎ መጥፎ ሽታውን አሸተተው ጸዋግ/ክፉ/ መልኩን አሳየው፡፡ አዳምም ደንግጦ ወደቀ ዲያብሎስም ጠላቴ ሳይነሳብኝ ብሎ ቤት ያህል ድንጋይ አንሥቶ ጫነበት፡፡

፱. ወተደብተረት ሎሙ ይእቲ ዕብን፡፡ ደንገጸ አዳም ወወድቀ ወኢተንሥአ እስከ ፫ቱ ዕለት፡፡
ያችም ድንጋይ አንደ ድንኳን ተተርትራ ተዘርግታለት አዳምም በውስጧ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት ሰነበተባት፡፡
አዳምም በሦስተኛው ቀን ቢነሳ ሥጋው ተቈርሶ ደሙ ፈስሶ አጥንቱ ተከስክሶ አገኘው፡፡ አዳምም ፍሬ ዕፅ አምጥቶ በደሙ

ለውሶ ስንዴ በምትመስል ዕብነ በረድ በትእምርተ መስቀል መስዋዕት ለፈጣሪው ዓሳረገ።

፲. ወእምዝ ወረደ እሳት ሕያው ዘይትለአክ ቅድመ እግዚአብሔር ወበልዓ መስዋዕቶ ምስለ ዕበኒሁ እስከ ይልሀስ መሬተ።

ከዚህም በኋላ ከእግዚአብሔር የታዘዘ እሳት ወርዶ መስዋዕቱን ከድንጋዩ ጋር በልቶ መሬቱንም ጨምሮ ላሰ አደረገለት። ጌታም ተጋፍቶ ቢጠሩት ፈጥ ቶሎ አቤት ይላልና በብርሃን ደመና ተጭ ወርዶ አዳም አዳም ብሎ ጠርቶ ምን ሆንህ፣ ምን አገኘህ አለው። አዳምም እኔ ያልሆንሁኝ ማን ይሁንልኛ ያየቀደመ ጠላቴ ዲያብሎስ ቀድሞ አትብላ ያልኸኝን በለስ አብልቶ ከገነት አወጣኝ ከክብሬ አዋረደኝ። አሁን ደግሞ አንተን እፈልጋለሁ ብዬ ቀ ና ከገባሁበት ና ብሎሃል ብሎ አውጥቶኝ ሥጋዬ ተቁርሰ፣ ደሜ ፈሰሰ፣ አጥንቴ ተከሰከሰ እኔም ግፌ ይታይህ ብዬ ደሜን መሥዋዕት አድርጌ አሣረግሁልህ አለው።

፲፩.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም በከመ አዕረገ ሊተ አንተ መሥዋዕተ በደምከ ከማሁ አነኒ አዓርግ መሥዋዕተ በደምየ ለአቡየ ወእትቤዘወከ በሞትየ ወበመስቀልየ አለው።

ጌታም አዳም አንተ ደምህን መሥዋዕት አድርገህ እንዳሣረ ግህልኝ እኔም ከሰማየ ሰማያት ወርጄ ከልጅ ልጅህ ተወልጄ በመስቀል ተሰቅዬ ሥጋዬን ቁርሼ ደሜን አፍስሼ ለባሕርይ

፻፯፰

አባቴ ክሼ ከጠላትህ ከዲያብሎስ እዋጅሃለሁ። ከሲኦል እሳት አወጣሃለሁ ገነት አስገባሃለሁ ብሎ ተስፋ ሰጠው።

፲፪.እስከ ማዕዜኑ ትገብር ሊተ እግዚእየ ዘትቤ እሣሀለክመ።

አዳምም አቤቱ ጌታዬ ይህንን የሰጠኸኝን ቃል ኪዳን እስከ መቼ ድረስ ትፈጽምልኛለህ አለው።

፲፫.በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትከ ወእድህክ ውስተ መርህብከ ወእከውን ሕፃነ በእንቲአከ ወእትቤዘወከ በሞትየ ወበመስቀልየ።

ጌታም ለአዳም በአምስት ቀን ተኩል ከሰማየ ሰማያት ወርጄ ከልጅ ልጅህ ተወልጄ በመስክህ ድኼ በመስቀል ተሰቅዬ ሥጋዬን ቁርሼ ደሜን አፍስሼ ለባሕርይ አባቴ ክሼ ከጠላትህ ከዲያብሎስ አገዛዝ ነፃ አደርግሃለሁ፤ ከሲኦል አወጣሃለሁ ገነት አስገባሃለሁ ብሎ ቁርጥ ቀጠሮውን ነገረው።

፲፬.እስመ ፲፬ ዓመት በቅድሜከ ከመ ዕለት እንተ ትማልም ኃለፈት። መዝ ፹፱÷፬-፭

ይኸውም በአምስት ቀን ተኩል ያለው አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ቀን የምትባለው በኛ ዘንድ አንድ ሽህ ዘመን ናት። መዝ 89÷4-5

፲፭.ወባሕቱ ኢትግበር መሥዋዕተ በደመ ሰብእ እስመ ኢይት ሜጠው ለከ።

ጌታም አዳምን ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ደም አትሠዋልኝ አልቀበልልህምና አለው።

፲፮.ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአዳም ግበር መሥዋዕተ በአልህምት ወበአባግዕ፣ ወበአጣሊ፣ በፍሬያት፣ ወበጽጌያት።
አዳምም አቤቱ ጌታዬ ምን ልሰዋልህ ቢለው ጌታም ላም፣ በግ፣ ፍየል፣ ፍሬያት፣ ጽጌያትን ሠዋልኝ አለው።

፲፯.ወካዕበ ይቤሎ ኢትግበር መሥዋዕተ በዓሣ እስመ ኢይት ኀለቁ ኅበ አልህምት ወአባግዕ ወአጣሊ ወኢኅበ ፍሬያት ወጽጌያት አላ ይኩንክ ከመ ሐምል ዘባሕር ለሰላይክ።

ዳግመኛም ከእነዚህ ከቁጠርሁልህ ለዓሣ ቁጥር የለውምና ለአንተ የባሕር ጉመን ይሁንህ እንጂ ለእኔ መሥዋዕት አድርገህ አትሠዋልኝ አልቀበልህምና አለው። ጌታም ይህን ቃል ኪዳን ሰጥቶት ወደ ሰማየ ሰማያት አረገ።

፲፰.ወወረደ ገብርኤል መልአክ ወወሰዶ ለአዳም ወአግብኦ ኀበ መብዝኅተ በዓት።
ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል ወርዶ ወደ ረጅም ተራራ አሥራ ሁለት ዋሻ ከአለበት ወስዶ አዳምን እንደ እልፍኝ እንደ አዳራሽ ይሁንህ ከዚህ ተቀመጥ አለው።

፲፱.ወይቤሎ አዳም ለገብርኤል ምንተ እሴሰይ ዝየ እስመ አልቦ ዘአንበለ ዕብን ወከመ ኢይፃዕ አፍአ ይትበዓሱኒ እንስሳት ወአራዊት።

ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል ወደ ውጭ ወጥቶ እሄዳለሁ ብሎ ሲል አዳም ጌታዬ ከዚህ ከባዶ ዋሻ በቀር ምንም የለም። ወደ ውጭ ወጥቼ ምግቤን እንዳልፈልግ እንስሳት አራዊት ይጣሉኛል የምግቤን ነገር እንዴት አድርገኸኝ ትሄዳለህ አለው። ቅዱስ ገብርኤልም የምግብህንማ ነገር ከፈጣሪህ ተነጋገር እንጂ እኔ ምን ልበልህ አለው። አዳምም ከፈጣሪዬ ጋርማ ጥለኛ አይደለሁምን አንተ ንገርልኝ እንጂ አለው።

፳. ወተራኅራኃ ሎቱ ገብርኤል ወቦአ ውስተ ገነት።

ቅዱስ ገብርአልም የአዳምን ጦም ማደር አይቶ አዝ ለት ራርቶለት ወደሰማይ መሄዱን ትቶ ወደገነት ሄደ።

፳፩.ወይቤሎሙ ገብርኤል ለአዕዋፈ ገነት ነዋ ንጉሥክሙ አዳም ይመውት በረሀብ ሰዱ ሎቱ ሲሳዮ ወለእመ ኢወሰድክሙ ሲሳዮ ድኅረኒ ይትቤቀሉክሙ ደቂቁ ወይሰድዱክሙ እም አብያቲክሙ።

ወደ ገነትም ሄዶ መጥቅዕ/ደወል/ በደወለ ጊዜ አዕዋፍ አንስርት ተሰበሰቡ። እርሱም ከዚያ ከባዶ ዋሻ ጌታችሁ አዳም ወድቆ ረሃብ ጸንቶበት ቀጠና ይ ታልና ቀድሞ ይመገባቸው ከነበሩት ፍሬያት ጽጌያት ምግቡን ወስዳችሁ አግቡለት አላቸው። ይህን ግን እንቢ ብትሉ ኋላ ልጆቹ የልጅ ልጆቹ ገነትን ሳይገቡባት አይቀሩምና ይበቀሏችኋል።

ዕንቁላላችሁን ይሰብሩባችኋል። ጫጩቶቻችሁን ይገድሉባች ኋል። ጐጆዎቻችሁን ያፈርሱባችኋል። እያስወጡ ይሰዷች ኋል አላቸው።

፳፪.ወሶበ ሰምዐ አዕዋፈ ገነት ቃሌ ለገብርኤል ወሰዱ ሎቱ ሲሳዮ ለአዳም ፍሬሃኒ ወጽጌሃኒ ወቁዕላኒ ለገነት ወመልዐ ፲ተ ወ፪ተ በዓታተ አፈ እስከ አፍ።

ከዚህም በኋላ አእዋፍ አንስርት የቅዱስ ገብርኤልን ቃል ሰምተው የሚበላውን ዘለላውን የሚያሸተውን አበባውን የሚያነጥፈውን ቅጠሉን ወስደው አሥራ ሁለት ዋሻ አፍ እስከ አፍ ሞሉለት።

፳፫.ወይቤልዎ አዕዋፈ ገነት ለአዳም ኦ እግዚእነ ጊዜ ጸዓትከ ወስደትከ እስመ አቅረብነ ለከ ለሲሳይከ ፍሬሃኒ ወጽጌሃኒ ወቁዕላኒ ለገነት ወይእዜኒ ጸሐፍ ለነ ተዝካረ ከመ ይስምዑ ደቂቅከ ወኢይግፍዑነ በደኃሪ መዋዕል።

የዚህም የዋሻው ስፋቱ አንድ ምንዳፈ ሐፅ/የቀስት ውርወራ ያህል ርቀት/ ይሆናል። ከዚህም በኋላ አዕዋፍ አንስርት አዳምን አቤቱ ጌታችን በጊዜ ስደትህ የምትበላውን ዘለላ ውን የምታሸተውን አበባውን የምታነጥፈውን ቅጠል አመ ጣንልህ፤ ልጆቹ የልጅ ልጆቹ ገነት ሳየገቡ አይቀሩም ብሎናልና፤ ልጆችህ እንዳይበቀሉን ጫጩቶቻችን እንዳይገ ድሉብን ዕንቁላላችንን እንዳይሰብሩብን እኛን እያስወጡ እንዳይሰዱን አድራጐታችንን ጸፍልን አሉት።

፪፻፪

፳፬.ወጸሐፈ ሎሙ አዳም በዕብን ለአዕዋፈ ገነት ወተባረኩ እምኔሁ።

ከዚህም በኋላ አዳም የእኔ ወገን የሆናችሁ የነዚህን አዕዋፍ አንስርት ጫጩቶቻቸውን የገደላችሁ ዕንቁላላቸውን የሰበራችሁ ጐጆዎቻቸውን ያፈረሳችሁ ርጉማን ሁኑ ብሎ በድን ጋይ ላይ ቀርጾ ጽፎ ሰጣቸው እነዚያም ያን ተቀብለው ከአዳም ተባርከው ሄዱ።

አዳምም በገነት ሳለ የአዕዋፍ የአንስርት ቋንቋቸውን ያውቀ ዋልና እንሂድ እንሂድ ሲባባሉ ሰምቶ ዛሬ ከሀገሩ የወጣ ሰው የሀገሩን ሰው ሲያገኝ እንዲናፍቅ ሁሉ አዳምም አዕዋፈ ገነትን ተከትሏቸው ሄደ። እነዚያም በክንፋቸው እየበረሩ ሄዱ።

፳፭.ሰኰየ አዳም ውስተ ገዳም።

አዳምም ዱር ለዱር ዋሻ ለዋሻ በረሀ ለበረሀ ሲቅበዘበዝ ያ የቀደመ ጠላቱ ዲያብሎስ አገኘው።

፳፮.ወዘበጦ ዲያብሎስ ለአዳም በዕብን እስከ ወድቀ በገጹ ወው ኀዘ ደም እምኔሁ።

ዲያብሎስም አንተ ከገነት የወጣህ ዕለት ልብህ የጠፋ አትደርሰበት የለ ከዚህ ማን አመጣህ ብሎ በድንጋይ ራሱን መቶ ጣለው። አዳምም ወደቀ ዲያብሎስም ገደልኩት ብሎ ሄደ።

፳፯.ወይቤሎ ገብርኤል ለአዳም ከመዝ ይቤለከ እግዚአብሔር ንበር እስከ ዕለተ ሞትከ ውስተ ዝንቱ በዓት ወአእምራ ለሔዋን በግብር ብዙኑ ወተባዝኑ ወምልዕዋ ለምድር። ዘፍ ፩÷፳፰-፳፱

ከዚህም በኋላ ቅዱስ ገብርኤል የአዳም ጠባቂ መልአኩ ነውና አንስቶ ዳሶ ፈውሶ አንተስ ሁልጊዜ ምን ያዘናጋሃል ምግብህን ነው አስግብቼልሃለሁ። አሁንም እስከ ጊዜ ሞትህ ድረስ ከዚህ ዋሻ አትውጣ። ሔዋንንም በግብር እወቃት ክበዱ ውለዱ ምድርንም ምሏት ብሏችኋል እግዚአብሔር አለው።ዘፍ 1÷28-29

አዳምም አቤቱ ጌታዬ ፈጣሪዬስ እኔን በአምስት ቀን ተኩል እመጣልሃለሁ ብሎኝ ነበር። ምንስ ከዚያ ላይ ሆ ቢያነጋ ግረኝ ያ የቀደመ ጠላቴ ዲያብሎስ ይሆንን አለው። ቅዱስ ገብርኤልም ጠላትህ ዲያብሎስ አይደለም ወዳጅህ እግዚአ ብሔር ነው እንጂ አለው። ይኸውም አምስት ቀን ተኩል ያለው አምስት ሽህ አምስት መቶ ዘመን ነው። ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከልጅ ልጅህ እወለዳለሁ ብሎሃልና ዛሬ ልጅን ወልደሃልን ከማነኛይቱ ልጅህ ይወለድ ይመስልሃል፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ይቅርታው ቸርነቱ ያለጊዜው አይሆንምና አይ ሀ አለው።

ክፍል ሰባት

፩. ሣህሉ ለእግዚአብሔር በጊዜሁ እንዘ ብዙኅ ሣህልከ
መዝ ፷፰÷፲፫-፲፬
አቤቱ በምሕረትህ ብዛት በማዳንህም እውነት አድምጠኝ
መዝ 68÷13-14

፪. ወቦአ አዳም ውስተ በዓቱ ወገብረ ከብካበ ፍሬሃኒ ወጽጌሃኒ ወቈጽላኒ ለገነት ወወሀባ ለሔዋን ኅፄሃ ወርቀ ከርቤ ወስኒነ።

አዳምም ከቅዱስ ገብርኤል ተሰናብቶ ከበዓቱ ገብቶ አዕዋፍ አንስርት ካመጡለት ፍሬያት ጽጌያት ሠርግ አደረገ፤ መልአኩም ቅዱስ ገብርኤል ወርቅ ከርቤ ስኒን /ዕጣን/ ሰጥቶት ነበርና ይኸንም ለሔዋን ማጫ ሰጣት።

፫. ወእምዝ አእመራ አዳም ለሔዋን ወፀንሰት ወወለደቶሙ ለቃየል ወለሉድ። ዘፍ ፬÷፩-፫
ከዚህም በኋላ አዳም ሔዋንን በግብር አወቃት ፀነሰች ቃየልንና ሉድን ወለደች። ዘፍ 4÷1-3

፬. ወእምዝ ዳግመ አእመራ አዳም ለሔዋን ወፀንሰት ወወለደቶሙ ለአቤል ወለአቅሌማ። ዘፍ ፬÷፩-፫
ዳግመኛም አዳም ሔዋንን በግብር አወቃት አቤልና አቅሌማን ወለደች። ዘፍ 4÷1-3

፭. ወአመ አብጽሑ ውርዛዌ ይቤሎሙ አዳም ለደቂቁ አቤል ያውስባ ለሉድ ወቃየል ያውስባ ለአቅሌማ ወተዋሰቡ በሥርዓተ ሕግ።

እነዚህም ተወልደው አድገው አካለ መጠን ሲደርሱ አዳም ትውልድ ያራራቀ መስሎት ከአቤል ጋር የተወለደችውን አቅሌማን ቃየል ያግባ፤ ከቃየል ጋር የተወለደችውን ሉድን አቤል ያግባ በሥርዓተ ሕግ ተጋቡ ብሎ አዘዛቸው።

፮. ወዝ ውእቱ ምክንያተ ጽልዐ ለቃየል ምስለ አቤል እስመ ይቤሎሙ አዳም ለደቂቁ አቤል ያውስባ ለሉድ ወቃየል ያውስባ ለአቅሌማ ወይቤ ቃየል ዘንተሰ ኢይገብር እግዚአ ብሔር ከመ አህብ ሠናይትየ ለካልእ ወእንግእ ክፍዕተ ዘካልእ።

ከዚህም በኋላ በአቤልና በቃየል መካከል ፀብ ቂም ተነሣ። ጠቡስ ምንድን ነው ቢሉ ከአቤል ጋር የተወለደችው አቅሌማ መልከ ክፉ ናት ከቃየል ጋር የተወለደችው ሉድ መልከ መልካም ቆንጆ ናት ሔዋንን እናቷን ትመስላለች። አዳምም ትውልድ ያራራቀ መስሎት እንዲህ ብሎ ቢያዝዝ ቃየል እንዲህስ ያለውን ነገር እንኳን አንተ እግዚአብሔርም ቢሆን አያደርገውም የእኔን መልከ መልካም ለሰው ሰጥቼ የሰው መልከ ክፉ ለእኔ እወስዳለሁን ብሎ ፀብ ቂም በቀል አነሣ።

፯. ወይቤሎሙ አዳም ለደቂቁ ሑሩ ወግበሩ መሥዋዕተ ውስተ ደብር ወዘሠምሮ እግዚአብሔር ያውስባ ለሉድ።

አዳምም ከተጣላችሁስ በየራሳችሁ ከተራራ ላይ ወጥታችሁ መሥዋዕት ሠው እና መሥዋዕቱን እግዚአብሔር የተቀበለ ለት መልካሚቱን ሉድን ያግባ አለ።

፰. ወነጸረ እግዚአብሔር መሥዋዕተ አቤል ወተወክፈ ሎቱ፡፡ ዘፍ ፬÷፬-፭

ከዚህም በኋላ አቤልና ቃየል ከተራራ ላይ ወጥተው በየራ ሳቸው መሥዋዕት አሠመሩ እግዚአብሔርም የአቤልን መሥዋዕት አይቶ ተቀብሎለት ከሰማየ ሰማያት ወርዶ እሳት መሥዋዕቱን አቃጥሎ ሣሩን እንጨቱን ድንጋዩን ወኃውን ላስ አድርጐ ወደ ሰማየ ሰማያት አረገለት ከእግዚአብሔር ዘንድ ደረሰለት፡፡ ዘፍ 4÷4-5

፱. ወሮፀ አቤል በፍሥሐ እንዘ ያንፈርዕፅ ከመ ይርአያ ለሉድ፡፡

አቤልም የመሥዋዕቱ ነገር ደስ ደስ እያሰኘው ሉድን ለማ የት ከፊት ከፊት እየሮጠ ሄደ፡፡

፲. ወተራከቦ ሰይጣን ለቃየል ወይቤሎ ኦ ኃያል ወሬዛ ዘኢይደ ልወከ ኀዘን ወኢምንተኒ ዘእንበለ ፍሥሐ አሐተ ሰዓተ፡፡ ዘፍ ፬÷፭-፮

ቃየልም በመሥዋዕቱ እያዘነ እየተከዘ ከኋላ ከኋላ ሲሄድ ሰይጣን በመንገድ ቆይቶ አንተ ኃያል ወሬዛ ምን ሆነሃል ምን ያሳዝንሃል ከመግዛት በቀር መገዛት ከማዘዝ በቀር መታዘዝ የማይገባህ አለው፡፡ ዘፍ 4÷5-6

ቃየልም እኔ አላዝን ማን ይዘን አባቴ አድልቶብኝ ወንድሜ ጐልብቶብኝ እግዚአብሔርም ተጨምሮብኝ የእኔን መልከ

መልካም ለሰው ሰጥቶ የሰውን መልከ ክፉ ለእኔ ሰጥቶኝ በዚህ አዝኖለሁ አለው።

፲፩.ወይቤሎ ዲያብሎስ መኑ ዘይበለከ ብከኑ ካልእ አብ ወሚመ ዝንቱ ዘጠፍዓ ልቡ አመ ወፅአ እምገነተ ንግሡ ወይነብር ከመ ግሔ ውስተ በዓት እንዘ ያስከሀክህ።

ዲያብሎስም እንዲህ ያለውን ነገር ማን ያደርገዋል ያ ከገነት የወጣ ዕለት ልቡን ያጣ በባዶ ዋሻ እንደ እሽ እያሸካካ አሥሩን የሚናገር አባትህ ነውን ወይስ ሌላ አባት አለህ? አለው። ቃየልም አዎን እርሱ ነው ሌላም አባት የለኝ አለው።

፲፪.ወይቤ ዲያብሎስ መሐል ሊተ ከመ ትግበር ፈቃድየ ወኪያ ሁሰ እመ ኢረሰይክዎ ዓዘቅተ አንብዕ በሞተ ወልዱ ዘያፈ ቅሮ ኢትበለኒ አርክየ።

ዲያብሎስም የእኔን ምክር ስማ ፈቃዴን ፈጽም እጄን በእጅህ ጸፍተህ/መትተህ/ ማልልኝ እንጂ በዚያ በሚወደው በልጁ ሞት የዕንባ ዓዘቅት አድርጌ ባላሳይህ ወዳጄ አትበ ለኝ አለው።

፲፫.ወእምዘ ዘይኤይስ ምክር አልቦ ዘትረክብ እመኒ ዓረገ ሰማየ ወእመኒ ወረድከ ውስተ ምድር ወታወስቦን ለፀሐን።

ቃየልም ምክሩን ሊሰማ ፈቃዱን ሊፈጽም እጁን በእጁ ጸፍቶ/መትቶ/ ማለለት። ሲምልለትም ጊዜ እንካ ይህችን

ድንጋይ ይዘህ ሄደህ ከወንድምህ ከአቤል ሩጠህ ድረስበት፤ ተጐንብሶ ውኃ ሲጠጣ ታገኘዋለህ ያን ጊዜ በዚህ ድንጋይ ጆሮ ጥላውን መተህ ጣለው ሲሞትልህም ሁለቱንም ታገባ ቸዋለህ እንዲህ ያለ ምክር ወደ ሰማይ ብትወጣ ወደ ምድር ብትወርድ አታገኝም አለው።

፲፬.ወሰበ ሰምዓ ዘንተ ቃየል ነሥአ ዕብነ እምዕደ ሰይጣን ወሮፀ ወረከቦ ለአቤል እንዘ ያስተበርክ ከመ ይስተይ ማየ ወሶቤሃ ዘበሠ ማዕከለ ክሳዱ ወሥርወ ዕዝኑ ወሞተ ጻድቅ አቤል በእደ ቃየል እኁሁ። ዘፍ ፬፥፰-፱

ቃየልም ይህንን ምክር ሰምቶ ከዲያብሎስ እጅ ያችን ድን ጋይ ተቀብሎ እየሮጠ ሄዶ ከአቤል ከወንድሙ ዘንድ ደረሰ። አቤልም እንስሳት አራዊትን ሲፈራ ነበርና እሰይ ወንድሜ ሊቆምልኝ መጣ ብሎ ተጐንብሶ ውኃ ሲጠጣ ሳለ አንገት ሥሩን ጆሮ ጥላውን መቶ ጣለው አቤልም በወንድሙ በቃየል እጅ ሞተ። ዘፍ 4÷8-9

፲፭.ወሐረ ቃየል ኀበ እመ ወትቤሎ እመ ወልድየ ቃየል አይቴኑ ሖረ አቤል እኁከ።ወይቤላ ለእመ ቦኑ አነ ዓቃቤሁ ለአቤል ወይቤ ሀብኒ በትርየ።

ቃየልም ወንድሙን አቤልን ገድሎ እናቱ ከአለችበት ዋሻ ሄዶ ገባ። ሔዋንም ልጄ ቃየል እንካን በደህና ገባህ ወንድ ምህ አቤልስ የት ቀረ አለችው። ቃየልም እኔ ለአቤል

አውሬ ቢጐትተው አሞራ ቢበትነው ጠባቂው ነኝን ከዚያ ሁሉ በትሬን ስጪኝ ብሎ ተቆጥቶ ወጥቶ ሄደ።

፲፯.ወሐረት ሔዋን ወነገረቶ ለአዳም ብእሲሃ

ሔዋንም ሄዳ አዳምን ቃየል መጣ አቤል ቀረ አለችው። ቃየልንም ወንድምህ አቤል የት ቀረ ብዬ ብጠይቀው ተቆጥቶ ወጥቶ ሄደ እስኪ አንተ ወጥተህ ፈልገው አለችው።

፲፰.ወይቤሎ አዳም ለቃየል ወልድየ ቃየል አይቴኑ ሖረ አቤል እኁከ።

አዳምም ቃየል ወደአለበት ሄዶ ልጄ ቃየል እንኳን ደህና ገባህ ወንድምህ አቤል ወዴት ሄደ አለው።

፲፱.ወይቤሎ ቃየል ለአዳም አቡሁ አቤልሰ ሖረ ውስተ ገዳም ከመ ያስተጋብዕ ፍሬያተ ወጽጌያተ ለሉድ ዘፈጋርከ ሎቱ።

ቃየልም ለአጨህለት ለሉድ ፍሬያቱን ጽጌያቱን ሊሰበስብ ወደዱር ሄዶ መሰለኝ አለው። አዳምም እንስሳት አራዊትን ሲፈራ ነበርና አንተ ክፉ የት ትተኸው መጣህ ይሆን ብሎ ጮኸበት።

፳፬.ኦ አብ እኩይ ዘአፍቀረ ወልዶ እምወልዱ ቦኑ አነ ዓቃቢሁ ለአቤል። ዘፍ ፬÷፬-፲

ቃየልም አንተ የአባት መድሎኛ እኔ አቤልን አውሬ ቢጐት ተው አሞራ ቢገትነው ጠባቂው ነኝን ብሎ አውጥቶ አውርዶ አየው ከፍ ዝቅ አድርጐ ተናገረው። ዘፍ 4÷9-10

፳. ወተመይጠ አዳም እምድኅሬሁ ወርእያ ለማይ ከዊና ደመ ወአእመረ ሶቤሃ ከመ ሞተ ወልዱ ወገዓረ በቃሉ።
አዳምም ከመንገዱ በስተኋላ ውኃ ነበረችና ዙሮ ቢያያት ደም መስላ አያት አዳምም ልጁ አቤል እንደ ሞተ ጠረጠረ።

፳፩.ወሖረ አዳም ምስለ ብእሲቱ ሔዋን ወረከቦ ለአቤል ግዱፈ በገጹ ወኃቀፎ ክሳዶ ወይቤሎ አዳም ለአቤል ወልድየ አንተ መኑ ቀተለከ።
ከዚህም በኋላ አዳምና ሔዋን እየተጯጯሑ ቢሄዱ አቤል ሞቶ በአፍንጫው ተደፈቶ አገኙት። አዳምም አንገቱን በአንገቱ እቅፍ አድርጐ ይ ልጄ አቤል ማን ተጫወተ ብህ ማን ገደለህ እባክህ ንገረኝ እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

፳፪.ወተናገረት በድኑ ለአቤል እንዘ ትብል ቃየል እኁየ ቀተለኒ።
ዘፍ ፬÷፱-፲፩
የአቤልም በድኑ ቃየል ወንድሜ ገደለኝ ብላ ተናገረች።
ዘፍ 4÷9-11።
የአቤልም በድኑ እንደተናገረች ጳውሎስ እንዲህ ሲል ተናግሯል።

፳፫.ወበእንተአሁ ሰማዕተ ከመ ጻድቅ ውእቱ ወሰማዕቱ እግዚአብሔር በተወክፎ መሥዋዕቱ ወበእንተአሁ መዊቶ ዓዲ ተናገረ። ዕብ ፲፩÷፬-፭

በዚህም እግዚአብሔር ስለ ስጦታው ሲመሰክር እርሱ ጻድቅ እንደሆነ ተመሰከረለት፤ ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል። ዕብ 11÷4-5

፭፬.ወነደገ አዳም ረጊሞቶሙ ለእንስሳት ወለአራዊት እስመ መሰሎ ዘተጸብዕዎ ወልዶ።

አዳምም እንስሳት አራዊት የተጣሉት መስሎት ይራገም ነበርና መራገሙን ተወ።

፭፭.አ ሔዋን እንተ አፍዓምክኒ እምይእቲ ዕፅ አዕዳውኪ ይትመተራ። ወእምዝ አኀዘ ይብኪ አዳም ምስለ ሔዋን ብእሲቱ እፎ ዘአፍቀርኩ ወአውረስኩ ሞተ ለደቂቅየ ለትውልደ ትውልድ።

አዳምም ሔዋንን ያችን ቁጽለ በለስ ቁርጠሽ በአፌ ያደረግ ሽልኝ ቀን ምነው እጆችሽ አብረው ተቁርጠውልኝ ቢሆን እንዴት ቤት፣ ከብት፣ ንብረት እንደማውረስ ለልጅ ልጅ ሞት አወረስሁ ለዘለዓለም የማያልቅ መከራ አገኘኝ እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

፭፮.ወይቤ አዳም ንዑ ብክዮኒ በእንተ እግዚአብሔር ለእኁክሙ አቤል ኦ ማኅበረ መላእክተ ሰማይ ወፍጥረታተ ምድር እለ ነበርኩ ምስሌክሙ እስመ ንኩ ተፈጢርየ ከመ ዘኢተፈጠርኩ።

ከዚህም በኋላ ዛሬ በዚህ ዓለም ያለ ሰው እናቱ አባቱ ሞቶበት የራቀ የቀረበውን ዘመድ ሰብስቦ እንዲያለቅስ እንዲጨነቅ

ሁሉ አዳምም እባካችሁ በምድር ያላችሁ ፍጥረታት በሰማይ ያላችሁ መላእክት በእንተ እግዚአብሔር ለወንድማችሁ ለአቤል አልቅሱለት ተፈጥሬ እንዳልተፈጠርሁ የሆንሁ እኔ ነኝ እያለ ያለቅስ ይጨነቅ ጀመር።

፳፯.ወይቤልዎ መላእክት ለአዳም ብሥራትከ ኦ አዳም ወልድ ከሰ አቤል ተሳለማ ለዕፀ ሕይወት በነፍሱ ወዓርገ በፍሥሐ ከመ መሥዋዕት ውክፍት ወአዕረፈት ነፍሱ ውስተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት።

ከዚህም በኋላ ዘጠና ዘጠኙ ነገደ መላእክት ወርደው አዳምን ልጅህ አቤል ገነት ገብቶ ዕፀ ሕይወትን ተሳለማት በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ተወደደች መሥዋዕት በኢየሩሳሌም ሰማያዊት አረፈባት አሉት።

፳፰.ወሶበ ሰምዓ አዳም ዘንተ ቃለ ተናዘዘ ወቀበሮ ለአቤል ወልዱ።

አዳምም ይህን ሰምቶ ልጁን አቤልን ቀበረው፤ ኩነዘኑም ተረጋጋ።

፳፱.ወጐየ ቃየል እምገጸ አቡሁ ወኢተርእየ ዳግመ ኀ ርቱመ ወውጉዘ በዝ ዓለም ወበዘይመጽእ ዓለም። ዘፍ ፬፥፲፩-፲፫

ቃየል ወደ ኦት ደረሰ ቢሉ ቃየልንስ እንኳን በዚህ ዓለም በወዲያኛውም ዓለም ከሰው አትገናኝ ርጉም ውጉዝ ሁን

ብሎ አዳም ረግሞታልና አባቱም እናቱም አላገኘትም ዕለቱን ወጥቶ ሄደ። ዘፍ 4÷11-13

፴. ወረገሞ እግዚአብሔር ለቃየል እንዘ ይብል ኩን ርዑደ ወድንጉፀ ወቅጥቋጠ ወበቅድመ ኩሉ ሰብእ ለትርዓድ ብረኪከ ወኩሎሙ እለ ይተልው ግብረከ።ዘፍ ፬÷፲፩-፲፫

ቃየልንስ አዳም ብቻ ረግሞት አልቀረም ጌታም ረግሞታል። ምን ብሎ ረገመው ቢሉ አካልህ ይራድ እጅህ እግርህ ይንቀጥቀጥ የአንተን ሥራ የሠሩ ሁሉ የአንተ ርግማን ይደርባቸው ብሎ ረገመው። ዘፍ 4÷11-13

፴፩.ዮምኒ ከማሁ ዘይገብር እኩየ ላዕለ ሰብእ እመኒ በሐሜት ወእመኒ በቀቲል ኢይፈጽም ነገሮ ዘእንበለ ይትመያየጥ ለፈ ወለፈ።

ይህም ይታወቅ ዘንድ ዛሬ ሰው በሐሜትም ቢሆን ነፍስ በመ ግደልም ቢሆን ወዲያና ወዲህ ሳያይ ፈቃዱን አይፈጽምም።

፴፪.ወአማዕሰበ አዳም ፱ተ ዓመተ ሰብእናሁ በ፱ዘን።ኩፋ ፭÷፲፪-፲፫

ከዚህም በኋላ አዳም በ፱ዘን ተመክሮ ሰባት ዓመት ተቀመጠ። ኩፋ 5÷12-13

ክፍል ስምንት

፩. ወእምዝ አእመራ አዳም ለሔዋን ወጸንስት ወወለደቶ ለሴት በከመ አምሳሊሁ ለአቤል ምስለ ካልእቱ። ዘፍ ፬÷፳፭-፳፮

ከዚህም በኋላ አዳም ሔዋንን በግብር አወቃት ፀነሰችም ሴት የሚባል ልጅ አቤልን አስመስላ ከነመንትያው ወለደች። ዘፍ 4÷25-26

፪. አዳም ወለዶ ለሴት፤ ወሴት ወለዶ ለሄ ስ፤ ወሄ ስ ወለዶ ለቃይናን፤ ወቃይናን ወለዶ ለመላልኤል፤ ወመላልኤል ወለዶ ለያሬድ፤ ወያሬድ ወለዶ ለሄ ክ፤ ወሄ ክ ወለዶ ለማቱሳላ፤ ወማቱሳላ ወለዶ ለላሜህ፤ ወላሜህ ወለዶ ለ ኅ፤ ወበ ኅ ነ ማየ አይኅ። ዘፍ ፭÷፩-፴፪

ከዚህም በኋላ የአዳም ልጅ እየበዛ ሄደ። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ከአዳም መወለዱ እንደምን ነው ቢሉ፡-

አዳም ሴትን ወለደ፤ ሴት ሄ ስን ወለደ፤ ሄ ስ ቃይናንን ወለደ፤ ቃይናን መላልኤልን ወለደ፤ መላልኤል ያሬድን ወለደ፤ ያሬድ ሄ ክን ወለደ፤ ሄ ክ ማቱሳላን ወለደ፤ ማቱሳላ ላሜህን ወለደ፤ ላሜህ ኅን ወለደ፤ በዚህም በ ኅ ዘመን የጥፋት ውኃ ሆነ ፍጥረቱ ሁሉ አለቀ። ዘፍ 5÷1-32

፫. ወእስከዝ ነ ትውልድ ፲ተ ወዘመኑሂ ነ ፳፻ተ ወ፪ተ ፻ተ ፵ወ፪ተ ዘመነ።

እስከዚህ ድረስ ትውልዱ አሥር ነው። ዘመኑ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ አርባ ሁለት ዘመን ነው።

፬. ኅ ወለዶ ለሴም፤ ወሴም ወለዶ ለአርፋክስድ፤ ወአርፋክስድ ወለዶ ለቃይንም፣ ወቃይንም ወለዶ ለሳላ፤ ወሳላ ወለዶ ለኤቦር፤ ወኤቦር ወለዶ ለፋሌቅ፤ ወፋሌቅ ወለዶ ለራግው፤ ወራግው ወለዶ ለሤሩህ፤ ወሤሩህ ወለዶ ለና ር፤ ወና ር ወለዶ ለታራ፤ ወታራ ወለዶ ለአብርሃም። ዘፍ ፲፩፥፲-፳፰

ከዚህም ከጥፋት ውኃ በኋላ ኅ ሴምን ወለደ፤ ሴምም አርፋክስድን ወለደ፤ አርፋክስድም ቃይንምን ወለደ፤ ቃይንም ሳላን ወለደ፤ ሳላም ኤቦርን ወለደ፤ ኤቦርም ፋሌቅን ወለደ፤ ፋሌቅም ራግውን ወለደ፤ ራግውም ሴሮሕን ወለደ፤ ሴሮሕም ና ርን ወለደ፤ ና ርም ታራን ወለደ፤ ታራም አብርሃምን ወለደ። ዘፍ 11፥10-28

፭. ነዋ ተወጥነ በአብርሃም ተውህቦተ ግዝረት ወማኅረስ በእን ስሳ ወእምቅድመ ዝ ነበሩ አበው እንዘ ኢየሐርሱ።

በዚህም በአብርሃም ዘመን እያረሱ መብላት፣ በስምንት ቀን ግዝረት ተሰጠ። ከአብርሃም በፊት የነበሩ አባቶች እንደምን ይ ሩ ነበረ ቢሉ እንዲያው እየዘሩ እየበቀለላቸው እየበሰ ለላቸው ሲበሉ ይ ሩ ነበረ። በአብርሃም ጊዜ ግን እየዘሩ ሲተውት አዕዋፍ እየለቀሙ ይበሉባቸው ጀመር።

አብርሃምም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ በዚያም ጊዜ መልአኩ ወርዶ በሬዎችን፣ ማረሻውን፣ ወገሉን አስተካክሎ ሰጥቶት

አንድ ጊዜ እያለበሳችሁ ተውት አላቸው። አንድ አንድ ጊዜ እያለበሱት እየበቀለላቸው ሲበሉ ይ ሩ ነበር። ኋላ ግን ኃጢ አት በዛች ምድር ጸናች ሰባት ጊዜ ስምንት ጊዜ ትታረስ ጀመረች።

የግዝረትስ ነገር እንደምን ነው ቢሉ አሥምር በቅድሜከ አለው እንዲህም ማለቱ ልጅህን በስምንት ቀን ግዘረው ሲል ነው። ዘፍ 17÷11-13

ይኸውም የጥምቀተ ክርስትና አምሳል ነው። ወንድ በአርባ ቀን ሴት በሰማንያ ቀን ክርስትና ካልተነሱ ክርስቲያን አይባሉም እናት አባታቸው ለካህናቱ ሳይናገሩ ያሳለፉት እንደሆን ከምዕመናን ተለየተው ሦስት ዓመት ይጹሙ። ካህናቱም እናት አባት ነግረዋቸው አናነሳም ብለው ያሳለ ፉት እንደሆን ሦስት ዓመት ይጹሙ።

፮. ወእስከዝ ነ ትውልድ ፳ወ፩ ወዘመን ፴፻ወ፫፻ወ፳ ወ፰ቱ። እስከዚህ ድረስ ትውልዱ ሀያ አንድ ነው። ዘመኑም ሦስት ሽህ ሦስት መቶ ሀያ ስምንት ነው።

፯. አብርሃም ወለዶ ለይስሐቅ፤ ወይስሐቅ ወለዶ ለያዕቆብ፤ ወያዕቆብ ወለዶ ለይሁዳ፤ ወይሁዳ ወለዶ ለፋሬስ፤ ወፋሬስ ወለዶ ለኤስሮም፤ ወኤስሮም ወለዶ ለአራም፤ ወአራም ወለዶ ለአሚናዳብ፤ ወአሚናዳብ ወለዶ ለነዓሶን።ማቴ ፩÷፪-፭

አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅ ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብ ይሁዳን ወለደ፤ ይሁዳ ፋሬስን ወለደ፤ ፋሬስ ኤስሮምን ወለደ፤

ኤስሮም አራምን ወለደ፤ አራም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚና ዳብ ነአሶንን ወለደ። ማቴ 1÷2-5

፰. ነዋ ተፈጸመ ዘመነ አበው ወእምዝ ተወጥነ ዘመነ መሳፍንት በሙሴ ወእስከዝ ነ ትውልድ ፳ወ፱ ወዘመን ነ ፴፻ወ፯፻ ፶ወ፫ቱ።

እስከዚህ ድረስ ዘመነ አበው ነው። ዘመነ መሳፍንት በሙሴ ተጀመረ። ትውልዱ ሀያ ዘጠኝ ነው፤ ዘመኑ ሦስት ሽህ ሰባት መቶ አምሳ ሦስት ሆነ።

፱. ነዓሶን ወለዶ ለሰልሞን፤ ወሰልሞን ወለዶ ለቡዔዝ፤ ወቡዔዝ ወለዶ ለኢዮቤድ፤ ወኢዮቤድ ወለዶ ለዕሤይ፤ ወዕሤይ ወለዶ ለዳዊት ንጉሥ። ማቴ ፩÷፭-፯

ነዓሶን ሰልሞንን ወለደ፤ ሰልሞን ቡዔዝን ወለደ፤ ቡዔዝ ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድ ዕሤይን ወለደ፤ ዕሤይ ዳዊትን ወለደ። ማቴ 1÷5-7

፲. ነዋ ተፈጸመ ዘመነ መሳፍንት ወእምዝ ተወጥነ መንግሥት በዳዊት ዘቤተ ይሁዳ ወሊቀ ካህናት በሳሙኤል ወእስከዝ ነ ትውልድ ፴ወ፬ቱ ወዘመን ነ ፵፻ወ፬ቱ፻ት ፶ወ፮ቱ።

እስከዚህ ድረስ ዘመነ መሳፍንት ነው። የቤተ እስራኤል መንግሥት በዳዊት ተጀመረ ሊቀ ካህናትነት በሳሙኤል ተጀመረ ትውልዱ ሠላሳ አራት ዘመኑ አራት ሽህ አራት መቶ አምሳ ስድስት ሆነ።

፪ የ፲ኟ

፲፩.ዳዊት ወለዶ ለሰሎሞን፤ ወሰሎሞን ወለዶ ለሮብዓም፤ ወሮብዓም ወለዶ ለአብያ፤ ወአብያ ወለዶ ለአሣፍ፤ ወአሣፍ ወለዶ ለኢዮሳፍጥ፤ ወኢዮሳፍጥ ወለዶ ለኢዮራም፤ ወኢዮራም ወለዶ ለያዝያን፤ ወያዝያን ወለዶ ለኢዮአታም፤ ወኢዮአታም ወለዶ ለአካዝ፤ ወአካዝ ወለዶ ለሕዝቅያስ፤ ወሕዝቅያስ ወለዶ ለምናሴ፤ ወምናሴ ወለዶ ለአሞፅ፤ ወአሞፅ ወለዶ ለኢዮስያስ፤ ወኢዮስያስ ወለዶ ለኢዮአቄም፤ ወኢዮአቄም ወለዶ ለኢ ንያን። ማቴ ፩÷፮-፲፪

ዳዊት ሰሎሞንን ወለደ፤ ሰሎሞንም ሮብዓምን ወለደ፤ ሮብዓ ምም አብያን ወለደ፤ አብያም አሣፍን ወለደ፤ አሣፍም ኢዮሳፍጥን ወለደ፤ ኢዮሳፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራ ምም ያዝያንን ወለደ፤ ያዝያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን ወለደ፤ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ፤ ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞፅን ወለደ፤ አሞፅም ኢዮስያስን ወለደ፤ ኢዮስያስም ኢዮአቄምን ወለደ፤ ኢዮአቄምም ኢ ንያንን ወለደ። ማቴ 1÷7-12

፲፪.ነዋ ተፈጸመት መንግሥት በኢ ንያን ወፈለሰት ኢየሩሳሌም ኀበ መንግሥተ ባቢሎን ወእስከዝ ኀ ትውልድ ፱ወ፩ ወዘመንሂ ኀ ፵፱ወ፬፱ ፲ወ፮።

በዚህም በኢ ንያን ዘመን ጴዋዌ/ምር / ሆነ እስራኤል ተማርከው ወደ ባቢሎን ወረዱ የእስራኤል መንግሥት ወደ መንግሥተ ባቢሎን ፈለሰች/ተሰደደች/ እስከዚህ ድረስ

ትወልዱ አምሳ አንድ ዘመኑ አራት ሽህ ዘጠኝ መቶ አሥራ ስድስት ሆነ።

፲፫.ኢ ንያን ወለዶ ለሰላትያል ወሰላትያል ወለዶ ለዘሩባቤል።

ማቴ ፩÷፲፪-፲፫

ኢ ንያን ሰላትያልን ወለደ ሰላትያል ዘሩባቤልን ወለደ።

ማቴ 1÷12-13

፲፬.ወበመንግሥተ ዘሩባቤል ነ ሚጠት ወገብኡ እስራኤል ውስተ ሀገሮሙ በ፷ ዓመት ምስለ ክህነት ወመንግሥት ወእምዝ ተወጥነ ሊቀ ካህናት በሆሴዕ ወመንግሥት በዘሩባቤል ወእስከዝ ነ ትውልድ ፶ወ፬ ወዘመንሂ ፵፻ ወ፱፻ ፹ወ፯ቱ።

በዚህም በዘሩባቤል መንግሥት ጊዜ እስራኤል በተማረኩ በሰባ ዘመናቸው ክህነትን ከመንግሥት ጋር ይዘው ወደ አገራቸው ወደ ኢየሩሳሌም ገቡ። እስከዚህ ድረስ ትውልዱ አምሳ አራት ዘመኑ አራት ሽህ ዘጠኝ መቶ ሰማንያ ሰባት ሆነ።

፲፭.ዘሩባቤል ወለዶ ለአብዩድ፤ ወአብዩድ ወለዶ ለአዛር፤ ወአዛር ወለዶ ለኤልያቄም፤ ወኤልያቄም ወለዶ ለሳዶቅ፤ ወሳዶቅ ወለዶ ለአኪም፤ ወአኪም ወለዶ ለኤልዩድ፤ ወኤልዩድ ወለዶ ለአልዓዛር። ማቴ ፩÷፲፪-፲፮

ዘሩባቤል አብዩድን ወለደ፤ አብዩድ አዛርን ወለደ፤ አዛር ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም

አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ፤ ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ። ማቴ 1÷12-16

፲፮.ወአልዓዛር ወለዶ ለቅስራ፤ ወቅስራ ወለዶ ለኢያቄም፤ ወኢያቄም ወለዳ ለእግዚእትነ ማርያም፤ ወእግዝእትነ ማርያም ወለደቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዘክሮቱ ይደሉ ሰጊድ።

አልዓዛርም ቅስራን ወለደ፤ ቅስራም ኢያቄምን ወለደ፤ ኢያቄምም እግዝእትነ ማርያምን ወለደ፤ እግዝእትነ ማርያምም ክብር ምስጋና ይግባውና ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ወለደችው።

፲፯.ወአልዓዛር ወለዶ ለማታን ወማታን ወለዶ ለያዕቆብ፤ ወያዕቆብ ወለዶ ለዮሴፍ ዘውእቱ ፈጻሪሃ ለእግዝእትነ ማርያም፤ ወዮሴፍ ወለዶ ለያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም። ማቴ ፩÷፲፮-፲፯

ዳግመኛም ትውልድ አልዓዛርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ዮሴፍን ወለደ ዮሴፍም የእግዝእትነ ማርያም ጠባቂዋ ሞግዚታ ነው።ማቴ 1÷16-17

ይኸውም ዮሴፍ የኢየሩሳሌምን ኤጲስ ቆጶስ ማር ያዕቆብን ወለደ።

፲፰.ወእስከዝ ነ ትውልድ ፷ወ፮ ወዘመን ነ ፶፪ወ፭፪።

እስከዚህ ድረስ ትውልዱ ስድሳ ስድስት ነው። ዘመኑም አምስት ሺህ አምስት መቶ ነው።

እስከዚህ ያለው ዓመተ ፍዳ ዓመተ ኩነኔ ይባላል።

ሰአሊ ለነ ቅድስት
ቅድስት ሆይ ለምኝልን

አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ግን በገጽ ፪፻፷ ቁጥር ፲፫ ላይ እንደተጠ ቀሰው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአዳም በገባለት ቃል ኪዳን መሠረት ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከልጅ ልጅህ ከተባለችው ከድንግል ማርያም ተወልዶ በመስክ ላይ ድሆ በቀራንዮ አደባባይ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍስሶ ለባሕርይ አባቱ ክሶ ከዲያብሎስ አገዛዝ ነፃ አደረገው፤ ከሲኦል አወጣው ገነትም አስገባው፤ የሰጠውም ተስፋ በዚህ ተፈጸመ። በዚህም ምክንያት ከዚህ በኋላ ያለው ዘመን ዓመተ ሥጋዌ፣ ዓመተ ምሕረት ተባለ።

፲፱.ተፈጸመ ሥነ ፍጥረት መጽሐፈ ቅዱስ ኢጲፋንዮስ ዳግማይ ሙሴ እስመ ፈከረ ዳግማየ ኦሪተ ዘውእቱ አክሲማሮስ።

ሁለተኛ ኦሪትን የተረጐመ ይህውም የሁለተኛው ሙሴ የቅዱስ ኤጲፋንዮስ የሥነ ፍጥረት መጽሐፈ አክሲማሮስ ተፈፀመ።

እስከዚህ ድረስ የዕለተ ዓርብ ሥነ ፍጥረት ነው። ዓርብ ማለት ስድስት ዕለት ማለት ነው። ዓርብ ለፍጥረት ስድስተኛ ለቀመር አራተኛ ለዐሐይ ሦስተኛ ማለት ነው። ስድስት ዕለት ሀያ ሁለት ሥነ ፍጥረት ይህ ነው። ይህስ የተፈጸ መው በምን ቀን ነው ቢባል ሚያዝያ አራት ቀን ነው።

የስድስት ቀን ሥነ ፍጥረት ከብዙ በጥቂቱ ከሙሉ በከፊል ደረሰ ተፈጸመ።

አነሣሥቶ ላስጀመረን አስጀምሮ ላስፈጸመን የፍጥረታት ፈጣሪ ክብር ምስጋና ይድረሰው አሜን።

